

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

A. L. o. u.
o
STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1931:14
JUSTITIEDEPARTEMENTET

FÖRSLAG

TILL

VÄXELLAG

M. M.

AVGIVET AV

SÄRSKILDA SAKKUNNIGA

S T O C K H O L M

1 9 3 1

Statens offentliga utredningar 1931

Kronologisk förteckning

1. Sammandrag av yttranden över 1927 års prästlönerregleringssakkunnigas betänkande rörande nya grunder för lagetiftningen om prästerskapets avlönning och förvaltningen av den därtill anslagna egendomen. Idnn. 622 s. E.
2. Utredning och förslag rörande läroböcker vid de allmänna läroverken och med dem jämförliga läroanstalter. Norstedt. 131 s. E.
3. Betänkande med förslag angående arbetslöshetens motverkande genom beredskapsarbeten. Norstedt. 81 s. S.
4. Utredning och förslag av frågorna om ytterligare inskränkningar i den nuvarande folkskoleseminarieorganisationen samt om statens övertagande av de utav landstingen och vissa städer upprätthållna småskoleseminarierna m. m. Norstedt. (2), 215 s. E.
5. Utlåtande angående utförelsebevissystemets verkningar m. m. Marcus. 25 s. Jo.
6. Jordbruksutredningens betänkanden. 4. Betänkande angående åtgärder för fjäderfäskötselns främjande. Beckman. vj, 109 s. Jo.
7. Jordbruksutredningens betänkanden. 5. Statistisk översikt över det svenska jordbrukets utveckling och läge. Av E. Höijer. Marcus. 74 s. Jo.
8. Ny värmeledning samt elektrisk belysningsanläggning Nationalmuseumbyggnaden i Stockholm. Stat. Repr.-anl. 43 s. K.
9. Lagberedningens förslag ang. vissa internationella rättshänsynsfrågor. 3. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar, m. m. Norstedt. 39 s. Ju.
10. Betänkande med förslag till lag om vård av vissa skogsområden inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker m. fl. områden. Marcus. iv, 308 s. Jo.
11. Utredning med förslag angående premiering av viltskötta mindre skogsbruk. Hæggström. 66 s. Jo.
12. 1928 års lönekommitté. Betänkande med förslag till arbetslöshetsreglemente för extra ordinarie och extra tjänstgörande män, tillhörande den civila statsförvaltningen m. m. Norstedt. vj, 131 s. Fi.
13. Utlåtande över utkast till näringslag. Marcus. 28 s. Jo.
14. Förslag till växellag m. m. Norstedt. 254 s. Ju.

Anm. Om särskild tryckort ej anges, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäver till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. E. = ecklesiastikdepartementet, Jo. = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i elag med enhetlig färg för varje departement.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1931: 14.

JUSTITIEDEPARTEMENTET

F Ö R S L A G

TILL

V Ä X E L L A G

M. M.

AVGIVET AV

SÄRSKILDA SAKKUNNIGA

STOCKHOLM 1931

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

311357

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

FOR SALE

1901

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO

1901

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO

1901

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO

1901

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO

1901

Till KONUNGEN.

Vid den under åren 1930 och 1931 i Genève hållna internationella konferensen för avvägbringande av enhetlig lagstiftning å växel- och checkrättens område hava å Sveriges vägnar undertecknats åtskilliga överenskommelser rörande

de sagda båda ämnen, av vilka växelrätten var föremål för behandling å konferensens sammanträde i maj och juni 1930, medan checkrätten behandlades å sammanträde under februari och mars 1931.

Undertecknade, som på grund av nådigt förordnande tillstädesvarit såsom Sveriges ombud vid konferensen och i sådan egenskap undertecknat de å konferensen tillkomna överenskommelserna angående växelrätten, hava sedermera av statsrådet och chefen för justitiedepartementet anmodats att i egenskap av sakkunnige avgiva utlåtande rörande sagda överenskommelsers ratificerande och utarbeta förslag till de lagbestämmelser, som kunde erfordras för möjliggörande av ratifikation. Enligt anvisningar av departementschefen hava vi där- efter, under september och oktober 1930 samt januari och februari 1931, före- haft överläggningar med de för de nordiska grannländerna utsedda ombuden vid konferensen, nämligen för Danmark kontorchefen i handelsministeriet A. Helper och direktören för Privatbanken i Köpenhamn Valdemar Eigved, för Finland ordföranden å finska lagberedningens första avdelning förvaltningsrå- det F. Grönvall samt för Norge höjesterettsadvokaten C. Stub Holmboe, bi- trädd av sekreteraren å justisdepartementets lagavdelning Jens Trampe Broch. I dessa överläggningar har på vår hemställan verkställande direktören i Svenska Bankföreningen f. d. häradshövdingen K. Dahlberg i viss utsträckning del- tagit.

För fullgörande av det oss meddelade uppdraget få vi härmed överlämna

- 1) ett av oss uppgjort förslag till växellag jämte motiv ävensom motsvarande danska och norska lagtexter, samt
- 2) omförmälda år 1930 undertecknade internationella överenskommelser i fransk och engelsk originaltext samt svensk översättning, nämligen
 - a) konvention om gemensam växellag med två bilagor;
 - b) konvention för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område;
 - c) konvention rörande stämpel å växlar;
 - d) protokoll rörande en var av nämnda konventioner; samt
 - e) slutakt.

Underdånigst

E. MARKS VON WÜRTEMBERG.

BIRGER EKEBERG.

Stockholm den 26 maj 1931.

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

F ö r s l a g
till
v ä x e l l a g .

FÖRSTA AVDELNINGEN.

Om dragna (trasserade) växlar.

1 kap.

Om utställande av växel och växels form.

1 §.

Växel skall innehålla:

1) benämningen växel, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;

2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp (växelsumma);

3) namnet å den, som skall infria växeln (växelbetalare, trassat);

4) uppgift å förfallotiden;

5) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;

6) namnet å den, till vilken eller till vars order betalningen skall erläggas (remittent);

7) uppgift å dag och ort för växelns utställande; samt

8) underskrift av den, som utställer växeln (utställare, trassent).

2 §.

Handling, vari saknas något av vad växel skall enligt 1 § innehålla, gälle ej såsom växel, där ej fall är för handen, som nedan i denna paragraf sägs.

Forslag

til

Veksellov.**Utkast**

til

lov om veksler.**FØRSTE AFDELING.****Om den trukne Veksel.****KAPITEL I.****Om Vekslens Udstedelse og Form.****§ 1.**

En Veksel skal indeholde:

1. Benævnelsen Veksel, indført i selve Teksten og udtrykt paa det Sprog, hvori Dokumentet er af-fattat;
2. en ubetinget Anmodning om at be-tale en bestemt Pengesum (Veksel-summen);
3. Navnet paa den, der skal betale (Trassaten);
4. Angivelse af Forfaldstiden;
5. Angivelse af Stedet, hvor Beta-lingen skal ske;
6. Navnet paa den til hvem eller til hvis Ordre Betalingen skal ske Vekseltager, Remittent);
7. Angivelse af Dag og Sted for Vekslens Udstedelse; samt
8. Underskrift af den, der udsteder Vekslen (Trassenten).

§ 2.

Et Dokument, hvori der mangler nogen af de i foregaaende Paragraf

FØRSTE AVDELING.**Om den trukne veksel.****KAPITEL I.****Om vekslens utstedelse og form.****§ 1.**

En veksel skal inneholde:

1. benevnelsen veksel, inntatt i selve teksten og uttrykt i det sprog hvori dokumentet er avfattet;
2. en ubetinget anmodning om å be-tale en bestemt pengesum (veksel-summen);
3. navnet på den som skal betale (trassaten);
4. angivelse av forfallstiden;
5. angivelse av stedet hvor betal-ingen skal skje;
6. navnet på den til hvem eller til hvis ordre betalingen skal skje (vekseltager, remittent);
7. angivelse av dag og sted for veks-lens utstedelse; samt
8. underskrift av den som utsteder vekslen (trassenten).

§ 2.

Et dokument hvori nogen av de i foregående paragraf nevnte anførsler

Är förfallotid ej utsatt, anses växelns betalbar vid uppvisandet.

Såsom växels betalningsort och tillika såsom växelbetalarens boningsort skall, där ej annan ort särskilt angivits, gälla den, som är utsatt vid växelbetalarens namn.

Växel, vari orten för utställandet ej är nämnd, anses vara undertecknad å den vid utställarens namn utsatta ort.

3 §.

Växel må lyda å utställarens egen order.

Den må dragas på utställaren själv.

Den må dragas för tredje mans räkning.

4 §.

Växel kan lyda på betalning hos tredje man, vare sig å växelbetalarens boningsort eller å annan ort.

5 §.

I växel, som lyder på betalning vid uppvisandet eller viss tid efter uppvisandet, äge utställaren bestämma, att växelsumman skall löpa med ränta. Är i annan växel sådan bestämmelse given, vare den bestämmelse ogill.

Räntefoten varde utsatt i växelns; har det ej skett, vare utfästelsen av ränta ogill.

Räntan löper från dagen för växelns utställande, där ej annan dag är utsatt

nævnte Anførsler, gælder ikke som Veksel undtagen i de i denne Paragraf nedenfor fastsatte Tilfælde.

En Veksel, hvis Forfaldstid ikke er angiven, anses som betalbar ved Sigt.

I Mangel af særlig Angivelse anses det ved Trassatens Navn anførte Sted for at være Vekslens Betalingssted og tillige for at være det Sted, hvor Trassaten bor.

En Veksel, der ikke angiver Stedet, hvor den er udstedt, anses for underskrevet paa det ved Trassentens Navn anførte Sted.

§ 3.

En Veksel kan udstedes til Trassentens egen Ordre.

Den kan trækkes paa Trassenten selv.

Den kan trækkes for en Tredjemands Regning.

§ 4.

En Veksel kan lyde paa Betaling hos en Trediemand enten paa det Sted, hvor Trassaten bor, eller paa et andet Sted.

§ 5.

I en Veksel, der er betalbar ved Sigt eller en vis Tid efter Sigt, kan Trassenten bestemme, at der skal svares Rente af Vekselsummen. I enhver anden Veksel anses en saadan Bestemmelse som uskrevet.

Rentefoden skal angives i Vekslen; i Mangel af saadan Angivelse anses Bestemmelsen om Rente som uskrevet.

Renterne løber fra Vekslens Udstedelsesdag, hvis ikke en anden Dag er angivet.

mangler, gjælder ikke som veksel uten i de tilfelle som omhandles i de følgende ledd.

En veksel hvis forfallstid ikke er angitt, anses som betalbar ved sikt.

I mangel av særlig angivelse anses det sted som er anført ved trassatens navn, som vekslens betalingssted og samtidig som trassatens bosted.

En veksel som ikke angir stedet hvor den er utstedt, anses underskrevet på det sted som er anført ved trassentens navn.

§ 3.

En veksel kan utstedes til trassentens egen ordre.

Den kan trekkes på trassenten selv.

Den kan trekkes for en tredjemanns regning.

§ 4.

En veksel kan lyde på betaling hos en tredjemann, enten på trassatens bosted eller på et annet sted.

§ 5.

I en veksel som er betalbar ved sikt eller en viss tid efter sikt, kan trassenten bestemme at der skal svares rente av vekselsummen. I enhver annen veksel anses en sådan bestemmelse som uskrevet.

Rentefoten skal angis i vekslen; er den ikke angitt, anses bestemmelsen om rente som uskrevet.

Rentene løper fra vekslens utstedelsesdag, hvis ikke en annan dag er angitt.

6 §.

Är växelsumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälla den i bokstäver utsatta summan.

Är växelsumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälla, om beloppen äro olika, växeln endast för den minsta summan.

7 §.

Finnes underskrift å växel vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå växelförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan emot undertecknaren eller den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga växelgäldenärer likväl för sina förbindelser.

8 §.

Har någon tecknat sitt namn å växel såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennes vägnar, svare själv för växelförbindelsen men njute, där han infriar växeln, samma rätt, som skulle tillkommit den andre. Vad nu sagts gälla ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin befogenhet.

9 §.

Utställare svare för växelns godkännande (accept) och betalning.

Han äge fritaga sig från ansvarighet för växelns godkännande. Har han gjort förbehåll om att vara fri från ansvarighet för växelns betalning, vare de förbehåll utan verkan.

§ 6.

En Veksel, hvori Beløbet er anført baade med Bogstaver og Tal, gælder i Tilfælde af Uoverensstemmelse imellem de anførte Beløb for den Sum, der er anført med Bogstaver.

En Veksel, hvori Beløbet er anført flere Gange enten med Bogstaver eller med Tal, gælder i Tilfælde af Uoverensstemmelse imellem de anførte Beløb alene for den mindste Sum.

§ 7.

Forekommer der paa en Veksel Underskrifter af nogen, der mangler Evne til at paatage sig Vekselforpligtelse, falske Underskrifter, Underskrifter af opdigtede Personer eller Underskrifter, der af anden Grund ikke er forbindende for Underskriverne eller for den, i hvis Navn Underskriften er meddelt, er de andre Vekselskyldneres Forpligtelse ikke desto mindre gyldig.

§ 8.

Den, der tegner sit Navn paa en Veksel paa en andens Vegne, for hvem han ikke var bemyndiget til at handle, bliver selv forpligtet efter Vekslen og erhverver, naar han har betalt, de samme Rettigheder, som vilde have tilkommit den anden. Det samme gælder den, som har overskredet sin Bemyndigelse.

§ 9.

Trassenten indestaar for Veksels Godkendelse (Akcept) og Betaling.

Han kan fraskrive sig Ansvar for Veksels Akcept, men ethvert Forbehold, hvorved han fraskriver sig Ansvar for Veksels Betaling, anses som uskrevet.

§ 6.

En veksel hvori beløpet er anført både med bokstaver og med tall, gjelder i tilfelle av uoverensstemmelse for den sum som er anført med bokstaver.

En veksel hvori beløpet er anført flere ganger, enten med bokstaver eller med tall, gjelder i tilfelle av uoverensstemmelse bare for den minste sum.

§ 7.

Finnes der på en veksel underskrift av nogen som mangler evne til å påta sig vekselforpliktelse, falsk underskrift, underskrift av opdiktede personer, eller underskrift som av annen grunn ikke er forpliktende for underskriveren eller for den i hvis navn underskriften er gitt, er de andre vekselskyldneres forpliktelse ikke desto mindre gyldig.

§ 8.

Den som tegner sitt navn på en veksel på vegne av en annen, for hvem han ikke var bemyndiget til å handle, blir selv forpliktet efter vekslen og erhverver, når han har betalt, samme rett som vilde ha tilkommet den annen. Det samme gjelder den som har overskredet sin bemyndigelse.

§ 9.

Trassenten innestår for vekslens godkjennelse (aksept) og betaling.

Han kan fraskrive sig ansvaret for aksept; enhver bestemmelse hvorved han fraskriver sig ansvaret for betalingen, anses som uskrevet.

10 §.

Har växel, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot växel innehavaren, med mindre han vid växelns förvärfvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

2 kap.

Om överlåtelse av växel (indossament).

11 §.

Växel må, ändå att den ej är uttryckligen ställd till order, medelst påskrift överlätas till annan (indossatarie).

Har utställare i växeln insatt orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må den ej överlätas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

Växel må överlätas även till växelbetalaren, vare sig denne godkänt växeln eller icke, till utställaren eller till annan växeltägen. Dessa äga ånyo överlåta växeln.

12 §.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

Överlåtelse, som avser en del av växelsumman, vare ogill.

Överlåtelse till innehavaren vare gällande såsom överlåtelse in blanco.

13 §.

Överlåtelse skall tecknas å själva växeln eller å ett därvid häftat blad (allonge). Den skall undertecknas av överlåtaren.

§ 10.

Bliver en Veksel, der ved dens Udgivelse var ufuldstændigt udfyldt, udfyldt i Strid med de trufne Aftaler, kan denne Omstændighed ikke paa-beraabes overfor Vekselindehaveren, med mindre han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

KAPITEL II.

Om Overdragelse af Vekslen.
(Endossement.)

§ 11.

Enhver Veksel kan ved Endossement overdrages til en anden (Endossator), selv om den ikke udtrykkelig er trukket til Ordre.

Har Trassenten i Vekslen indsat Ordene »ikke til Ordre« eller et tilsvarende Udtryk, kan Vekslen alene overdrages i den Form og med de Virkninger, der gælder for almindelig Overdragelse af Fordring.

En Veksel kan endosses ogsaa til Trassaten, hvad enten han har accepteret eller ikke, til Trassenten eller til en anden Vekselskyldner. Disse kan endossere Vekslen videre.

§ 12.

Endossementet skal være ubetinget. Enhver Betingelse, hvorefter det gøres afhængigt, anses som uskrevet.

Endossement for en Del af Vekselsummen er ugyldigt.

Endossement til Ihænde-haveren anses som Blankoendossement.

§ 13.

Endossement skal skrives paa Vekslen eller paa et Blad, som er hæftet

§ 10.

Hvis en veksel som ved utgivelsen var ufuldstændig, er blitt utfyldt i strid med truffen aftale, kan denne omstændighed ikke gøres gjeldende mot vekselinnehaveren, medmindre han da han erhvervet vekslen var i ond tro eller utviste grov uagtsomhet.

KAPITEL II.

Om overdragelse av vekslen
(endossement).

§ 11.

Enhver veksel kan ved endossement overdras til en annen (endossatar), selv om den ikke uttrykkelig er utstedt til ordre.

Har trassenten satt inn i vekslen ordene «ikke till ordre» eller tilsvarende uttrykk, kan den alene overdras i den form og med de virkninger, som gjelder for almindelig overdragelse av fordring.

En veksel kan endosses ogsaa til trassaten, hvad enten han har akseptert eller ikke, til trassenten eller til en annen veksel-skyldner. Disse kan endossere vekslen videre.

§ 12.

Endossementet skal være ubetinget. Er det gjort avhengig av en betingelse, anses denne som uskrevet.

Endossement for en del av vekselsummen er ugyldig.

Endossement til ihendehaveren anses som blankoendossement.

§ 13.

Endossementet skal skrives på vekslen eller på et blad som er heftet til

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem växeln överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sistnämnda fall skall överlåtelsen, för att gälla, vara tecknad å växeln baksida eller på vidhäftat blad.

14 §.

Genom överlåtelse varda alla av växeln härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge växelnehavaren:

- 1) ifylla den med sitt eller annans namn;
- 2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person; eller
- 3) överlåta växeln till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teckna ny överlåtelse.

15 §.

Den, som å växel tecknat överlåtelse, svare, såvitt han ej gjort särskilt förbehåll, för växeln godkännande och betalning.

Han äger förbjuda, att växeln ånyo överlåtes; gör han det, vare fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

16 §.

Den, som har växel i händer, skall anses som rätt innehavare av densamma så framt han styrker sin rätt till växeln genom en oavbruten följd av överlåtelser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan överlåtelse, skall den, som undertecknat den senare, anses hava förvärvat växeln genom överlåtelsen in blanco.

til denne (Allonge). Det skal underskrives af Endossenten.

Endossement er gyldigt, selv om der ikke deri er angivet til hvem Vekslen overdrages, eller Endossenten kun har tegnet sit Navn (Blankoendossement). I sidstnævnte Tilfælde maa Endossementet for at være gyldigt skrives paa Bagsiden af Vekslen eller paa en Allonge.

§ 14.

Ved Endossement overføres alle Rettigheder efter Vekslen.

Hvis Endossementet er et Blankoendossement, kan Vekselindehaveren:

- 1) udfylde det enten med sit eget eller med en andens Navn,
- 2) endossere Vekslen paany in blanco ellertil en anden Person, eller
- 3) give Vekslen videre til en Tredjemand uden at udfylde Blankoendossementet eller endossere Vekslen.

§ 15.

Endossenten indestaar for Vekslens Aksept og Betaling, medmindre han har taget særligt Forbehold.

Han kan forbyde, at Vekslen endosseres paany; i saa Fald er han fritaget for Ansvarret overfor dem, til hvem Vekslen derefter bliver endosseret.

§ 16.

Den, som har en Veksel i Hænde, anses som retmæssig Vekselindehaver, saafremt han godtgør sin Ret ved en uafbrudt Række af Endossementer, selv om det sidste Endossement er et Blankoendossement. Udstrøgne Endossementer anses i denne Forbindelse som uskrevne. Naar der efter et Blankoendossement følger et andet

denne (allonge). Det skal underskrives af endossenten.

Endossementet er gyldigt selv om det ikke angir hvem vekslen overdrages til, eller om endossenten bare har tegnet sitt navn (blankoendossement). I det sistnævnte tilfælde må endossementet for å være gyldigt skrives på vekslen bakside eller på en allonge.

§ 14.

Ved endossement overføres alle rettigheter efter vekslen.

Hvis endossementet er et blankoendossement, kan vekselinnehaveren

1. utfylle det enten med sitt eget eller med en annens navn,
2. endossere vekslen påny *in blanco* eller til en annen person, eller
3. gi vekslen videre til en tredjemann uten å utfylle blankoendossementet eller endossere vekslen.

§ 15.

Endossenten innestår for vekslens aksept og betaling, med mindre han har tatt særlig forbehold.

Han kan forby at den endosseres på nytt; isåfall er han fri for ansvaret overfor dem som vekslen derefter blir endossert til.

§ 16.

Den som har en veksel ihende, anses som rettmæssig vekselinnehaver når han godtgjør sin rett ved en ubrutt rekke av endossementer, selv om det siste endossement er *in blanco*. Utstrøgne endossementer anses i denne forbindelse som uskrevne. Når der efter et blankoendossement følger et annet endossement, antas den som har

Har växel för någon förkommit, på vad sätt det vara må, vare dock innehavaren, där han styrker sin rätt till växeln på sätt i första stycket sägs, icke pliktig att lämna växeln ifrån sig, med mindre han vid växels förvärvande var i ond tro eller därvid förfor med grov vårdslöshet.

17 §.

Den, mot vilken talan på grund av växel göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda förhållande till utställaren eller till föregående växelinnehavare, med mindre innehavaren vid växels förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

18 §.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso» eller annat uttryck, som angiver att överlåtelsen endast innefattar ett uppdrag (prokura-indossament), äge innehavaren av växeln att göra gällande alla av denna härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny prokuraöverlåtelse.

Växelgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot växelinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtare.

Uppdrag, som innefattas i prokuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtare dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

19 §.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till säkerhet», »valuta till pant» eller annat uttryck, som angiver att växeln överlåtits såsom pant, äge innehavaren

Endossement, antages den, der har undertegnet dette, at have erhvervet Vekslen ved Blankoendossementet.

Hvis en Veksel, ligegyldigt paa hvilken Maade, er kommet bort fra dens Besidder, er en Indehaver, som godtgør sin Ret paa den i foregaaende Stykke angivne Maade, ikke pligtig at udlevere Vekslen, medmindre han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

§ 17.

Den, som sagsøges efter en Veksel, kan ikke mod Vekselindehaveren fremsætte Indsigelser grundede paa hans særlige Forhold til Trassenten eller til tidligere Vekselindehavere, medmindre Indehaveren ved Erhvervelsen af Vekslen forsætlig har handlet til Skade for Skyldneren.

§ 18.

Indeholder Endossementet Bemærkning om »Valuta til Indfordring«, »til Inkasso« eller nogen anden Bemærkning, hvori der alene ligger en Fuldmagt (Prokuraendossement), kan Vekselindehaveren udøve alle Rettigheder efter Vekslen, men ikke endossere den uden ved Prokuraendossement.

De Vekselforpligtede kan i saa Fald mod Vekselindehaveren kun paaberaabe sig de Indsigelser, som vilde kunne fræmsættes mod Endossenten.

Den Fuldmagt, der indeholdes i et Prokuraendossement, bortfalder ikke, selv om Fuldmagtsgiveren dør eller mister Evnen til at forpligte sig.

§ 19.

Indeholder et Endossement Bemærkningen »Valuta til Sikkerhed«,

undertegnet dette, å ha erhvervet vekslen ved blankoendossementet.

Hvis en veksel, likegyldig på hvilken måde, er kommer bort fra besidderen, er en innehaver som godtgjør sin rett på den måde som er angitt i foregående ledd, ikke pliktig til å utlevere vekslen, medmindre han ved erhvervelsen var i ond tro eller utviste grov uagtsomhet.

§ 17.

Den som saksøkes efter en veksel, kan ikke mot vekselinnehaveren gjøre gjeldende innsigelser, som grunnes på hans særlige forhold til trassenten eller tidligere vekselinnehavere, medmindre vekselinnehaveren, da han erhvervet vekslen, handlet forsettlig til skade for skyldneren.

§ 18.

Inneholder endossementet anførslen «valuta til innfordring», «til inkasso», eller nogen annen anførsel, hvori der bare ligger en fullmakt (prokuraendossement), kan vekselinnehaveren utøve alle rettigheter efter vekslen, men ikke endossere den uten ved prokuraendossement.

Veksel skyldnerne kan i så fall overfor innehaveren bare påberope de innsigelser, som vilde kunne fremsettes mot endossenten.

Den fullmakt som inneholdes i et prokuraendossement, opphører ikke selv om oppdragsgiveren dør eller mister evnen til å forplikte sig.

§ 19.

Inneholder et endossement anførslen «valuta til sikkerhet», «valuta til pant»

av växeln göra gällande alla av denna härflytande rättigheter; dock gälle av honom tecknad överlåtelse allenast såsom prokuraöverlåtelse.

Växeln äge ej mot växelnehavaren framställa invändningar, grundade på gäldenärens särskilda förhållande till överlåtare, med mindre innehavaren vid växels mottagande uppsåtligt handlat till gäldenärens förfång.

20 §.

Överlåtelse, som tecknas efter växels förfallotid, äge enahanda verkan som dessförinnan tecknad överlåtelse; varder växeln överlåten först efter det protest upptagits för bristande betalning eller efter utgången av den för protestens upptagande bestämda tid, äge dock överlåtelser ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande.

Finnes å växeln överlåtelse, som ej är dagtecknad, skall den, så framt ej annat styrkes, anses hava tillkommit före utgången av den för protest stadgade tid.

3 kap.

Om växels godkännande (accept).

21 §.

Växelnehavare, så ock den, som allenast har växel i händer, är intill växels förfallodag berättigad att för växelbetalaren å hans boningsort uppvisa växeln till godkännande.

22 §.

I envar växel äge utställaren föreskriva dess uppvisande till godkännande, med eller utan utsättande av viss tid för uppvisandet.

»Valuta til Pant« eller nogen anden Bemærkning, der gaar ud paa Pant-sætning, kan Vekselindehaveren ud-øve alle Rettigheder efter Vekslen; men et af ham tegnet Endossement gælder kun som Prokuraendossement.

Vekselskyldnere kan ikke mod Vekselindehaveren paaberaabe sig Indsigelser grundede paa deres særlige Forhold til Endossenten, medmindre Vekselindehaveren ved Erhvervelsen af Vekslen forsætlig har handlet til Skade for Skyldneren.

§ 20.

Et Endossement, der tegnes efter Vexlens Forfaldstid, har samme Virkning som et før dette Tidspunkt tegnet Endossement. Tegnes Endossementet først, efter at Protest for manglende Betaling er optaget, eller efter at den for Optagelsen af Protesten fastsatte Frist er udløben, har det dog alene Virkning som almindelig Overdragelse af Fordring.

Medmindre det modsatte bevises, anses et udateret Endossement som tegnet inden Udløbet af Protestfristen.

KAPITEL III.

Om Vexlens Aksept.

§ 21.

Enhver, som har en Veksle i Hænde, kan indtil Vexlens Forfald forevise den til Aksept af Trassaten paa det Sted, hvor denne bor.

§ 22.

I enhver Veksle kan Trassenten foreskrive, at den skal forevises til Aksept med eller uden Tilføjelse af en Frist for Forevisningen.

eller nogen annen anførsel som går ut på en pantsettelse, kan vekselinneha-veren utøve alle rettigheter efter veks-len, men et endossement som han teg-ner, gjelder bare som prokuraendosse-ment.

Vekselskyldnerne kan ikke påbero-pe mot innehaveren de innsigelser som grunnes på deras særlige forhold til endossenten, medmindre innehave-ren, da han mottok vekslen, handlet forsettlig til skade for skyldneren.

§ 20.

Et endossement som tegnes efter vekslens forfallstid, har samme virk-ning som et tidligere endossement. Tegnes endossementet først efterat protest for manglende betaling er op-tatt, eller efterat den for optagelsen fastsatte frist er utløpet, har det dog bare virkning som en almindelig overdragelse av fordring.

Hvis ikke det motsatte bevises, an-ses et udateret endossement for å være foretatt før utløpet av protestfristen.

KAPITEL III.

Om vekslens aksept.

§ 21.

Enhver som har vekslen ihende, kan like til forfallsdag forevise den til ak-sept av trassaten på dennes bosted.

§ 22.

I enhver veksle kan trassenten fore-skrive at vekslen skal forevises til ak-sept, med eller uten tilføilse av en frist for forevisningen.

Han är berättigad att i växeln förbjuda dess uppvisande till godkännande, dock ej där växeln lyder på betalning viss tid efter uppvisandet eller på betalning hos tredje man eller å annan ort än växelbetalarens boningsort.

Utställaren äge jämväl bestämma, att uppvisande till godkännande ej må ske före viss tidpunkt.

Den, som överlåter växel, äge föreskriva dess uppvisande till godkännande, med eller utan utsättande av viss tid, utan så är att utställaren förbjudit sådant uppvisande.

23 §.

Är växel ställd att betalas viss tid efter uppvisandet, skall den uppvisas till godkännande inom ett år från dagen för dess utställande.

Utställaren äge sätta uppvisningstiden kortare eller längre än nu sagts.

Uppvisningstid, som nu är sagd, må av överlåtare förkortas.

24 §.

Där växelbetalaren det yrkar, skall växeln ånyo uppvisas för honom dagen efter första uppvisandet. Ej må någon göra gällande, att sådant yrkande åsidosatts, med mindre i protesten omnämnts, att yrkandet framställts.

Ej vare växelnehavare pliktig att till växelbetalaren utlämna växel, som uppvisas till godkännande.

25 §.

Godkännande skall tecknas å växeln. Det skall uttryckas genom ordet »godkännes» (»accepteras») eller annat motsvarande uttryck samt undertecknas av växelbetalaren. Dennes blotta namnteckning å växelns framsida gälle ock såsom godkännande.

Han kan i Vekslen forbyde, at den forevises til Aksept, medmindre Vekslen er betalbar hos en Trediemand eller paa et andet Sted end det, hvor Trassaten bor, eller den er betalbar en vis Tid efter Sigt.

Han kan ogsaa foreskrive, at Forevisning til Aksept ikke skal kunne finde Sted før et bestemt Tidspunkt.

Enhver Endossent kan foreskrive, at Vekslen skal forevises til Aksept med eller uden Tilføjelse af en Frist; dog gælder dette ikke, hvis Trassenten har forbudt Vekslens Forevisning til Aksept.

§ 23.

En Veksel, der skal betales en vis Tid efter Sigt, skal forevises til Aksept inden et Aar fra dens Udstedelsesdag.

Trassenten kan forkorte denne Frist eller bestemme en længere Frist.

Disse Frister kan forkortes af Endossenterne.

§ 24.

Trassaten kan kræve, at Vekslen paany skal forevises ham Dagen efter den første Forevisning. At et saadant Krav ikke er efterkommet, kan ikke gøres gældende, medmindre Kravet er nævnt i Protesten.

Vekselindehaveren er, naar han foreviser Vekslen til Aksept, ikke forpligtet til at overgive den i Trassatens Besiddelse.

§ 25.

Aksepten skrives paa Vekslen. Den udtrykkes ved Ordet »akcepteret« eller et andet tilsvarende Udtryk og underskrives af Trassaten. Dennes blotte Navnetegning paa Vekslens Forside gælder som Aksept.

Han kan i vekslen forby at den forevises til aksept, medmindre den er betalbar hos en tredjemann eller på et annet sted enn trassatens bosted, eller den er betalbar en viss tid efter sikt.

Han kan også foreskrive at forevisning til aksept ikke kan finne sted før et bestemt tidspunkt.

Enhver endossent kan foreskrive at vekslen skal forevises til aksept, med eller uten tilføjelse av en frist; dog gjelder dette ikke, hvis trassenten har forbudt vekslens forevisning til aksept.

§ 23.

En veksel som skal betales en viss tid efter sikt, skal forevises til aksept innen ett år fra utstedelsesdagen.

Trassenten kan forkorte denne frist eller bestemme en lengere frist.

Disse frister kan forkortes av endossentene.

§ 24.

Trassaten kan kreve at vekslen blir forevist ham på nytt dagen efter den første forevisning. At et sådant krav ikke er efterkommet, kan ikke gjøres gjeldende medmindre kravet er nevnt i protesten.

Vekselinnehaveren er ikke forpliktet til å overgi vekslen i trassatens besiddelse når den forevises til aksept.

§ 25.

Aksepten skrives på vekslen. Den uttrykkes ved ordet »akseptert« eller et annet tilsvarende uttrykk og underskrives av trassaten. Dennes blotte navnetegning på vekslens forside gjelder som aksept.

Lyder växel å betalning viss tid efter uppvisandet, eller skall den enligt särskilt förbehåll uppvisas till godkännande inom viss tid, varde godkännandet dagtecknat; och skall därvid utsättas den dag då godkännandet tecknas, så framt ej innehavaren fordrar, att uppvisningsdagen skall utsättas. Varder godkännandet ej dagtecknat, åligger det växel innehavaren, om han vill bevara sin rätt till återgångstalan mot överlåtare och utställaren, att låta styrka försummelsen genom en i behörig tid upptagen protest.

26 §.

Godkännande må ej förknippas med förbehåll men kan inskränkas till en del av växelsumman.

Göras eljest vid godkännande avvikelser från växelns innehåll, vare så ansett som hade godkännande vägrats; dock svare godkännaren i enlighet med utfästelsens avfattning.

27 §.

Har utställare av växel såsom betalningsort angivit annan ort än växelbetalarens boningsort men ej utsatt, hos vem betalningen skall å den andra orten erläggas, må växelbetalaren utsätta det vid godkännandet. Har det ej skett, anses godkännaren hava åtagit sig att själv inlösa växeln på betalningsorten.

Är växel ställd att betalas hos växelbetalaren, äge denne i godkännandet angiva, varest å betalningsorten betalning skall krävas, eller för betalningens erläggande anvisa någon å samma ort.

28 §.

Godkännande medför förpliktelse att inlösa växeln å förfallodagen.

Skal Vekslen betales en vis Tid efter Sigt, eller skal den i Henhold til særlig Bestemmelse forevises til Akcept inden en vis Frist, skal Akcepten dateres, og som Datum anføres den Dag, da Akcepten meddeles, medmindre Vekselindehaveren forlanger, at Forevisningsdagens Datum skal anføres. Mangler der Datering, maa Vekselindehaveren for at bevare sin Regresret mod Endossenterne og Trassenten godtgøre Undladelsen ved en i rette Tid optaget Protest.

§ 26.

Akcepten skal være ubetinget, men Trassaten kan indskrænke den til en Del af Vekselsummen.

Gøres der ved Akcepten ellers nogen Afvigelse fra Vekslens Indhold, anses det som Nægtelse af Akcept. Dog er Akceptanten forpligtet efter sin Akcepts Lydende.

§ 27.

Har Trassenten i Vekslen angivet et andet Betalingssted end det Sted, hvor Trassaten har sin Bopæl, uden at angive en Trediemand, hos hvem Betalingen skal ske, kan Trassaten angive denne ved sin Akcept. I Mangel af saadan Angivelse anses Akceptanten at have forpligtet sig til selv at indfri Vekslen paa Betalingsstedet.

Hvis Vekslen er betalbar hos Trassaten, kan denne i Akcepten angive, hvor paa Betalingsstedet Betalingen skal kræves, eller angive en anden Person paa samme Sted til at betale.

§ 28.

Ved Akcepten forplikter Trassaten sig til at betale Vekslen paa Forfaldsdagen.

Hvis vekslen skal betales en viss tid efter sikt, eller den i henhold til særskilt bestemmelse skal forevises til aksept innen en viss frist, skal aksepten dateres og som datum anføres den dag da aksepten meddeles, medmindre innehaveren krever at forevisningsdagens datum skal anføres. Mangler datering, må vekselinnehaveren, for å bevare sin regressrett mot endossentene og trassenten, godtgjøre undlatelsen ved en i rette tid optatt protest.

§ 26.

Aksepten skal være ubetinget, men trassaten kan begrense den til en del av vekselsummen.

Gjøres ved aksepten ellers nogen avvikelse fra vekslens innhold, anses det som nektelse av aksept. Dog er akseptanten bundet efter akseptens lydende.

§ 27.

Har trassenten i vekslen angitt et annet betalingssted enn trassatens bosted, uten å angi en tredjemann hos hvem betalingen skal skje, kan trassaten ved sin aksept angi en sådan. I mangel av sådan angivelse anses akseptanten for å ha forpliktet sig til selv å betale vekslen på betalingsstedet.

Hvis vekslen er betalbar hos trassaten, kan denne i aksepten angi hvor på betalingsstedet betaling skal erlegges eller opgi en annen som skal betale på samme sted.

§ 28.

Ved aksepten forplikter trassaten sig til å betale vekslen på forfallsdagen.

Infrias ej växeln, äge innehavaren, jämväl där han är utställare, att på grund av växeln omedelbart av godkännaren kräva att utbekomma allt, som skall gäldas jämlikt 48 och 49 §§.

29 §.

Har växelbetalare tecknat godkännande å växeln men utstrukit detta innan han återställt växeln, vare så ansett som hade godkännande vägrats. Utstrykningen anses hava skett före återställandet, därest ej motsatsen styrkes.

Har växelbetalaren skriftligen om sitt godkännande underrättat växelnehavaren eller någon växelgäldenär, vare han, utan hinder av utstrykningen, gentemot denne förpliktad i enlighet med sitt godkännande.

4 kap.

Om växelborgen (aval).

30 §.

För betalning av växelsumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst växelborgen (aval).

Sådan borgen må lämnas såväl av växelgäldenär som av tredje man.

31 §.

Växelborgen tecknas å växeln eller ett därvid häftat blad.

Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen.

Växelborgen må även lämnas medelst borgesmannens blotta namnteckning å växelns framsida, dock icke av utställaren eller växelbetalaren.

Växelborgen skall utvisa för vem den ingåtts. I brist på uppgift härom anses den ingången för utställaren.

Betales den ikke, har Vekselindehaveren, selv om det er Trassenten, imod Akceptanten et umiddelbart Krav efter Vekslen paa alt, hvad der kan fordres efter §§ 48 og 49.

§ 29.

Hvis Trassaten har forsynet Vekslen med sin Akcept, men udstrøget denne, førend han har tilbageleveret Vekslen, anses Akcept som nægtet. Medmindre det modsatte bevises anses Udstrygningen for at være sket forinden Veksels Tilbagelevering.

Saafremt Trassaten skriftlig har gjort Vekselindehaveren eller nogen Vekselskyldner bekendt med sin Akcept, er han dog overfor disse bundet ved sin Akcepts Lydende.

KAPITEL IV.

Om Vekselborgen. (Aval.)

§ 30.

En Veksels Betaling kan sikres ved Aval for hele Vekselsummen eller for en Del af denne.

Aval kan tegnes saavel af en Vekselskyldner som af en Trediemand.

§ 31.

Aval tegnes paa Vekslen eller paa en Allonge.

Den udtrykkes ved Ordene »som Aval« eller ved et andet tilsvarende Udtryk; den undertegnes af den, der gaar i Borgen (Avalist).

Den blotte Navntegning paa Veksels Forside anses som Aval, medmindre Navntegningen hidrører fra Trassaten eller Trassenten.

Aval skal angive, for hvem den indgaas. I Mangel af saadan Angivelse anses den indgaaet for Trassenten.

Betales den ikke, har innehavaren, selv om det er trassenten, et umiddelbart krav efter vekslen mot akseptanten på alt som kan fordres efter §§ 48 og 49.

§ 29.

Hvis trassaten har forsynet vekslen med sin aksept, men har strøket den ut før vekslen blir tilbakelevert, anses aksept nektet. Hvis ikke det motsatte bevises, anses utstrykningen for å være foretatt før vekslen blev tilbakelevert.

Dog er trassaten, hvis han har gitt skriftlig underretning om sin aksept til vekselinnehaveren eller nogen vekselkyldner, bundet overfor disse efter akseptens lydende.

KAPITEL IV.

Om vekselborgen (aval).

§ 30.

Betalingen av en veksel kan sikres ved aval for hele vekselsummen eller for en del av den.

Aval kan tegnes såvel av en vekselkyldner som av en tredjemann.

§ 31.

Aval tegnes på vekslen eller på en allonge.

Den uttrykkes ved ordene «som aval» eller et tilsvarende uttrykk; den undertegnes av den som går i borgen (avalisten).

Den blotte navntegning på vekslens forside anses som aval medmindre det er trassaten eller trassenten som har tegnet sitt navn.

Aval skal angi for hvem den tegnes. I mangel av sådan angivelse anses den tegnet for trassenten.

32 §.

Den, som tecknat växelborgen, svare lika med den, för vilken borgen ingåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har växelborgesman infriat växel, inträde han i den rätt växeln medför emot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av växeln äro ansvariga i förhållande till denne.

5 kap.

Om växels förfallotid.

33 §.

Växel kan lyda på betalning:

vid uppvisandet (vid sikt, a vista);

viss tid efter uppvisandet (efter sikt, a viso);

viss tid efter utställandet (a dato); eller

å viss dag.

Växel, vari annan förfallotid är utsatt, eller som är ställd att betalas efter hand å särskilda tider, vare ogill.

34 §.

Växel, som lyder å betalning vid uppvisandet, varde inlöst genast, då den för betalning uppvisas. Den skall uppvisas till betalning inom ett år från dagen, då den utställdes. Denna tid må dock av utställaren förkortas eller förlängas. Uppvisningstid, som nu är sagd, må av överlåtare förkortas.

Utställare av växel, som lyder å betalning vid uppvisandet, äge föreskriva, att växeln ej må uppvisas före viss tidpunkt. Träffas sådant förbehåll, löper tiden för uppvisandet från nämnda tidpunkt.

§ 32.

Avalisten er forpligtet paa samme Maade som den, for hvem han er gaaet i Borgen.

Hans Forpligtelse er gyldig, selv om den Forpligtelse, som han er gaaet i Borgen for, maatte være ugyldig, dog ikke hvis Ugyldigheden skyldes en Formfejl.

Naar han betaler Vekslen, erhverver han alle Rettigheder efter Vekslen mod den, som han er gaaet i Borgen for, og mod dem, der efter Vekslen er ansvarlige overfor denne.

§ 32.

Avalisten er forpliktet på samme måde som den for hvem han er gået i borgen.

Hans forpliktelse er gyldig, selv om den forpliktelse som han er gået i borgen for, skulde være ugyldig av nogen annen grunn enn formfeil.

Når en avalist betaler vekslen, erhverver han alle rettigheter efter vekslen mot den som han er gået i borgen for, og mot dem som efter vekslen er ansvarlige overfor denne.

KAPITEL V.

Om Vekslens Forfaldstid.

§ 33.

En Veksel kan lyde paa Betaling: ved Forevisning (ved Sigt, *a vista*); en vis Tid efter Forevisning (efter Sigt, *a viso*);

en vis Tid efter dens Udstedelsesdag; eller

paa en bestemt Dag.

En Veksel, som lyder paa anden Forfaldstid, eller som forfalder efterhaanden til forskellige Tider, er ugyldig.

§ 34.

En Sigtveksel skal betales ved Forevisningen. Den skal forevises til Betaling inden et Aar fra dens Udstedelsesdag. Trassenten kan forkorte denne Frist eller fastsætte en længere Frist. Disse Frister kan forkortes af Endossenterne.

Trassenten kan bestemme, at en Veksel, som er betalbar ved Sigt, ikke skal forevises till Betaling før et be-

KAPITEL V.

Om vekslens forfallstid.

§ 33.

En veksel kan lyde på betaling: ved forevisning (ved sikt, *a vista*); en viss tid efter forevisning (efter sikt, *a viso*);

en viss tid efter sin utstedelsesdag; eller

på en bestemt dag.

En veksel hvor forfallstiden er anderledes bestemt, eller som forfaller efterhånden til forskjellige tider, er ugyldig.

§ 34.

En veksel som forfaller ved sikt, skal betales ved forevisningen. Den skal forevises til betaling innen ett år fra utstedelsesdagen. Trassenten kan forkorte denne frist eller bestemme en længere frist. Disse frister kan forkortes av endossentene.

Trassenten kan bestemme at en veksel som er betalbar ved sikt, ikke skal forevises til betaling før et bestemt

35 §.

För växel, som lyder å betalning viss tid efter uppvisandet, räknas förfallotiden från den dag godkännandet är dagtecknat eller från protestdagen.

Är godkännandet ej dagtecknat, och har ej protest upptagits, skall godkännandet i förhållande till godkännaren anses vara givet den dag, då uppvisande till godkännande senast skolat ske.

36 §.

Växel, som lyder å betalning en eller flera månader efter utställandet eller uppvisandet, förfalle till betalning den dag i betalningsmånaden, som genom sitt tal motsvarar dagen för utställandet eller uppvisandet. Finnes ej motsvarande dag i den månad, skall dennas sista dag gälla såsom förfallodag.

Lyder växel å betalning en eller flera hela månader jämte en halv månad efter utställandet eller uppvisandet, varde de hela månaderna räknade först.

Är växels förfallotid bestämd till början av en månad, mitten av en månad (medio januari, medio februari etc.) eller slutet av en månad, skall därmed förstås den första, den femtonde eller den sista dagen i månaden.

Med uttrycken »åtta dagar» eller »femton dagar» förstås icke en eller två veckor utan fulla åtta eller femton dagar.

Uttrycket »halv månad» betecknar en tid av femton dagar.

stemt Tidspunkt. I saa Fald løber Forevisningsfristen fra dette Tidspunkt. I så fall løper forevisningsfristen fra dette tidspunkt.

§ 35.

Forfaldstiden for en Veksel, der lyder paa Betaling en vis Tid efter Sigt, bestemmes ved Akseptens eller ved Protestens Datum.

Er Aksepten ikke dateret, og er heller ikke Protest optaget, skal Aksepten i Forhold til Akseptanten anses som meddelt paa den sidste Dag af den Frist, der er foreskrevet for Forevisningen til Aksept.

§ 36.

Lyder en Veksel paa Betaling en eller flere Maaneder efter dens Udstedelsesdag eller efter Sigt, forfalder den paa den tilsvarende Dag i den Maaned, i hvilken Vekslen skal betales. I Mangel af tilsvarende Dag forfalder Vekslen paa den sidste Dag i denne Maaned.

Lyder en Veksel paa Betaling en eller flere hele Maaneder og en halv Maaned efter dens Udstedelsesdag eller efter Sigt, regnes de hele Maaneder først.

Er Forfaldstiden bestemt til Begyndelsen af en Maaned, Midten af en Maaned (medio Januar, medio Februar o. s. v.) eller Slutningen af en Maaned, skal der ved disse Udtryk forstaas den første, den femtende eller den sidste Dag i Maaneden.

Ved Udtrykkene »otte Dage» eller »femten Dage» forstaas ikke en eller to Uger, men et Tidsrum af fulde otte eller femten Dage.

Udtrykket »en halv Maaned« betegner et Tidsrum af femten Dage.

§ 35.

Forfallstiden for en veksel som lyder på betaling en viss tid efter sikt, bestemmes ved akseptens eller protestens datum.

Er aksepten ikke datert og er protest heller ikke optatt, skal aksepten i forhold til akseptanten anses som meddelt på den siste dag av den frist som er bestemt for forevisning til aksept.

§ 36.

En veksel som lyder på betaling en eller flere måneder efter utstedelsesdagen eller efter sikt, forfaller på den tilsvarende dag i den måned i hvilken vekslen skal betales. I mangel av tilsvarende dag forfaller vekslen på månedens siste dag.

Lyder en veksel på betaling en eller flere hele måneder og en halv måned efter sin utstedelsesdag eller efter sikt, regnes de hele måneder først.

Er forfallstiden bestemt til begynnelsen av en måned, midten av en måned (medio januar, medio februar o. s. v.) eller slutningen av en måned, skal ved disse uttrykk forstås den første, den femtende eller den siste dag i måneden.

Ved uttrykkene »åtte dager» eller »femten dager» forstås ikke en eller to uker, men et tidsrum av fulle åtte eller femten dager.

Uttrykket »en halv måned» betegner et tidsrum av femten dager.

37 §.

Är växel ställd att betalas viss dag å ort, vars tidsräkning är olik den å utgivningsorten gällande, anses förfallodagen vara bestämd jämlikt betalningsortens tidsräkning.

Lyder växel, som dragits mellan två orter med olika tidsräkning, på betalning viss tid efter utställandet, uträknas vilken dag enligt betalningsortens tidsräkning motsvarar utgivningsdagen, och bestämmes därefter förfallodagen.

Tiderna för växels uppvisande beräknas jämväl enligt regeln i nästföregående stycke.

Vad nu sagts skall icke äga tillämpning, där, enligt vad särskild bestämmelse i växeln utvisar eller eljest av växelns innehåll framgår, avsikten varit, att andra regler skulle gälla.

6 kap.

Om växels betalning.

38 §.

Växel, som lyder på betalning viss dag eller viss tid efter utställandet eller uppvisandet, skall av innehavaren uppvisas till betalning antingen den dag den är betalbar eller en av de två påföljande söckendagarna.

Inlämnas växel å avräkningskontor (clearing house), gälle det som uppvisande till betalning.

39 §.

Då växel infrias, varde, där växelbetalaren det äskar, växeln utlämnad till honom med därå av innehavaren tecknat kvitto.

§ 37.

Naar en Veksel lyder paa Betaling en bestemt Dag paa et Sted, hvis Tidsregning er forskellig fra den, der gælder paa Udstedelsesstedet, anses Forfaldsdagen som fastsat efter Betalingsstedets Tidregning.

Naar en Veksel, der er trukket mellem to Steder med forskellig Tidsregning, lyder paa Betaling en vis Tid efter Udstedelsesdagen, bliver denne at omregne til den tilsvarende Dag efter Betalingsstedets Tidsregning, og Forfaldsdagen bestemmes overensstemmende hermed.

Forevisningsfristerne for Veksler beregnes overensstemmende med Reglerne i foregaaende Stykke.

Disse Regler kommer ikke til Anvendelse, hvis det af en særlig Bestemmelse i Vekslen eller iøvrigt af dennes Indhold fremgaar, at det har været Hensigten at anvende andre Regler.

KAPITEL VI.

Om Vekslens Betaling.

§ 38.

Indehaveren af en Veksel, der er betalbar paa en bestemt Dag, en vis Tid efter Udstedelsesdagen eller efter Sigt, skal forevise Vekslen til Betaling enten den Dag, da den er betalbar, eller en af de to følgende Søgnedage.

Vekslens Indlevering til et Afregningskontor (clearing-house) ligestilles med Forevisning til Betaling.

§ 39.

Naar Trassaten betaler Vekslen, kan han kræve den udleveret med paa-tegnet Kvittering af Indehaveren.

§ 37.

Når en veksel lyder på betaling på en bestemt dag på et sted hvis kalender er forskjellig fra den som gjælder på utstedelsesstedet, anses forfaldsdagen fastsatt efter betalingsstedets kalender.

Når en veksel som er trukket mellem to steder med forskjellig kalender, er betalbar en viss tid efter utstedelsesdagen, blir denne å omregne til den tilsvarende dag efter betalingsstedets kalender, og forfaldsdagen bestemmes overensstemmende hermed.

Forevisningsfristene for veksler beregnes overensstemmende med reglene i foregående ledd.

Disse regler kommer ikke til anvendelse, hvis det fremgår av en særskilt bestemmelse i vekslen eller i øvrig av dennes innhold at hensikten har vært å anvende andre regler.

KAPITEL VI.

Om vekslens betaling.

§ 38.

Innehaveren av en veksel som er betalbar på en bestemt dag eller en viss tid efter utstedelsesdagen eller efter sikt, skal forevise vekslen til betaling, enten på den dag da den er betalbar, eller på en av de to følgende virkedager.

Vekslens innlevering til et avregningskontor (clearing-house) likestilles med forevisning til betaling.

§ 39.

Når trassaten betaler vekslen, kan han kreve den utlevert med påtegnet kvittering fra vekselinnehaveren.

Växelinnehavare må ej vägra att mottaga avbetalning å växelsumman.

Sker sådan avbetalning, skall, om växelbetalaren det begär, anteckning där- om göras å växeln och särskilt kvitto honom lämnas.

40 §.

Växelinnehavare vare ej pliktig att mottaga betalning före förfallotiden.

Infrias växel av växelbetalaren före förfallotiden, gånge det på hans eget äventyr.

Den, som infriar växel, då förfallotid är inne, vare från sin förbindelse fri, där ej svek eller grov vårdslöshet ligger honom till last. Han är pliktig att förvissa sig om att överlåtelseerna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

41 §.

Är växel ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, stånde gäldenären fritt att i stället erlægga betalning i landets mynt efter värdet å förfalldagen. Försittes förfallotiden, äge växelinnehavaren kräva, att betalning erlägges i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter förfalldagens eller betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att växelsumman skall beräknas efter en i växeln angiven kurs.

Förestående regler äga ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Vekselindehaveren kan ikke nægte at modtage delvis Betaling.

I Tilfælde af delvis Betaling kan Trassaten kræve, at der om denne Betaling gøres Paategning paa Vekslen, og at der gives ham en særskildt Kvittering.

§ 40.

Vekselindehaveren er ikke forpligtet til at modtage Betaling før Veksels Forfaldstid.

Betaler Trassaten før Forfaldstid, gør han det på egen Risiko.

Den, der betaler, naar Forfaldstid er kommet, bliver gyldig frigjort for sin Forpligtelse, medmindre der fra hans Side foreligger Svig eller grov Uagtsomhed. Han er forpligtet til at forvisse sig om, at Endossementerne udgør en behørig sammenhængende Række, men ikke om Ægtheden af Endossenternes Underskrifter.

§ 41.

Naar en Veksel lyder paa Betaling i en Møntsort, der ikke er gangbar paa Betalingsstedet, kan Beløbet betales i Landets Mønt efter Værdien paa Forfaldsdagen. Betaler Veksel-skyldneren ikke i rette Tid, kan Vekselindehaveren, hvis han ønsker det, kræve Beløbet betalt i Landets Mønt enten efter Forfaldsdagens eller efter Betalingsdagens Kurs.

Ved Beregningen af den fremmede Møntsorts Værdi skal Handelsbrug paa Betalingsstedet iagttages, hvis ikke Trassenten har foreskrevet, at Vekselsummen skal betales efter en i Vekslen fastsat Kurs.

Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse i de Tilfælde, hvor Trassenten har foreskrevet, at Betalingen skal erlægges i en bestemt

Vekselinnehaveren kan ikke nekte å ta imot delvis betaling.

I tilfelle av delvis betaling kan trassaten kreve at vekslen får påtegning om betalingen; dessuten kan han kreve særskilt kvittering.

§ 40.

Vekselinnehaveren er ikke forpliktet til å motta betaling før vekslens forfallstid.

Betaler trassaten før forfallstid, gjør han det på egen risiko.

Den som betaler når forfallstid er kommet, blir gyldig befridd for sin forpliktelse, medmindre der foreligger svik eller grov uaktsomhet fra hans side. Han er forpliktet til å forvisse sig om at endossementene utgjør en behørig sammenhengende rekke, men ikke om ektheten av endossentenes underskrifter.

§ 41.

Når en veksel lyder på betaling i en myntsort som ikke er gangbar på betalingsstedet, kan beløpet betales i landets mynt etter sin verdi på forfallsdag. Betaler skyldneren ikke i rette tid, kan vekselinnehaveren hvis han ønsker det, kreve beløpet betalt i landets mynt enten etter forfallsdagens kurs eller etter betalingsdagens.

Ved beregningen av den fremmede mynts verdi skal handelsbruken på betalingsstedet følges, hvis ikke trassenten har foreskrevet at vekselsummen skal betales etter en i vekslen fastsatt kurs.

Foranstående regler kommer ikke til anvendelse i de tilfelle hvor trassenten har fastsatt at betalingen skal erlegges i en bestemt angitt myntsort (be-

Är växelsumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där växeln utställt, och det, där den skall betalas, antages det å betalningsorten gällande myntslag vara avsett.

42 §.

Uppvisas icke växel till betalning inom den i 38 § föreskrivna tid, vare en-
var växelgäldenär berättigad att på växelinnehavarens kostnad och äventyr
nedsätta växelsumman hos behörig myndighet.

7 kap.

**Om återgångstalan (regress) för uteblivet godkännande eller bristande
betalning.**

43 §.

Erläggas ej betalning å förfallotid, äge växelinnehavaren väcka återgångs-
krav mot överlåtare, utställaren och andra växelgäldenärer.

Samma rätt tillkomme växelinnehavaren redan före förfallotiden:

angiven Møntsort (Forbehold om effektiv Betaling i fremmed Mønt).

Er Vekselbeløbet angivet i en Møntsort, der har den samme Benævnelse, men en forskellig Værdi i det Land, hvor Vekslen er udstedt, og det Land, hvor den skal betales, er Formodningen for, at det er Betalingsstedets Mønt, som er ment.

§ 42.

Forevises en Veksel ikke til Betaling inden den i § 38 foreskrevne Frist, har enhver Vekselskyldner Ret til for Vekselindehaverens Regning og Risiko at deponere Vekselsummen paa det autoriserede Deponeringssted.

stemmelse om effektiv betaling i fremmed mynt).

Er vekselbeløpet angitt i en myntsort som har samme benevnelse, men en forskjellig verdi, i det land hvor vekslen er utstedt, og det land hvor den skal betales, er formodningen for at det er betalingsstedets mynt som er ment.

§ 42.

Blir en veksel ikke forevist til betaling innen den i § 38 nevnte frist, har enhver skyldner rett til, for vekselinnehaverens regning og risiko, å deponere bløpet enten i Norges Bank eller hos politimesteren på det sted hvor skyldneren bor eller har sin forretning, eller hvor vekslen skal betales.

Det deponerte belop skal være ledsaget av en av deponenten underskrevet nøiaktig redegjørelse for vekslens innhold. Beløpet utbetales til den som på behørig måte godtgjør sinn rett til å få betaling efter vekslen. Har der ikke innen seks måneder meldt sig nogen med krav på å få beløpet utbetalt efter vekslen, kan det også utbetales til deponenten hvis han krever det.

KAPITEL VII.

Om Regres paa Grund af manglende Aksept eller manglende Betaling.

§ 43.

Naar Forfaldstid er inde, kan Vekselindehaveren, dersom Vekslen ikke er blevet betalt, iværksætte Regres mod Endossenterne, Trassenten og de andre Vekselskyldnere.

Samme Ret tilkommer Vekselindehaveren allerede før Forfaldstid:

KAPITEL VII.

Om regress på grunn av manglende aksept eller manglende betaling.

§ 43.

Når forfallstid er inne, kan vekselinnehaveren, dersom vekslen ikke er blitt betalt, søke regress hos endossentene, trassenten og andre vekselskyldnere.

Samme rett har vekselinnehaveren allerede før forfallstid:

- 1) om godkännande helt eller delvis vägrats;
- 2) om växelbetalaren, evad han godkänt växeln eller ej, blivit försatt i konkurs eller fått till stånd offentlig ackordsförhandling utan konkurs eller vid utmätning funnits sakna tillgång att betala sin gäld eller ock, om han är köpman, inställt sina betalningar; samt

- 3) om utställare, som i växeln förbjudit dess uppvisande till godkännande, kommit i konkurstillstånd eller fått till stånd offentlig ackordsförhandling utan konkurs.

44 §.

Vägran att godkänna eller infria växel skall styrkas genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning).

Protest för uteblivet godkännande skall upptagas inom tid, som är fastställd för växeln uppvisande till godkännande. Har, i fall varom i 24 § första stycket förmäles, första uppvisandet skett sista dagen inom sagda tid, må protest upptagas jämväl påföljande dag.

Protest för bristande betalning av växel, som lyder på betalning viss dag eller viss tid efter utställandet eller uppvisandet, skall upptagas en av de två närmaste söckendagarna efter den dag, då växeln är betalbar. I fråga om protest för bristande betalning av växel, som lyder på betalning vid uppvisandet, skall vad i nästföregående stycke är stadgat om protest för uteblivet godkännande äga motsvarande tillämpning.

- 1) hvis Aksept helt eller delvis er nægtet;
- 2) hvis Trassaten, hvad enten han har akcepteret eller ikke, er kommet under Konkurs, eller der er aabnet Forhandling om Tvangsakkord for ham, eller han ved Eksekution er fundet at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller, saafremt han er handlende, har standset sine Betalinger; eller
- 3) hvis Trassenten, der i Vekslen har udstedt Forbud mod Forevisning til Aksept, er kommet under Konkurs, eller der er aabnet Forhandling om Tvangsakkord for ham.
- 1) hvis aksept helt eller delvis er nægtet;
- 2) hvis trassaten, hvad enten han har akseptert eller ikke, er kommet under konkurs, eller har åpnet offentlig akkordforhandling, eller det ved tvangsforretning hos ham er funnet at han mangler midler til å betale sin gjeld, eller han, såfremt han er handlende (konkurslovens § 4), har innstillet sine betalinger; eller
- 3) hvis trassenten, i tilfelle hvor han har forbudt vekslens forevisning til aksept, er kommet under konkurs eller har åpnet offentlig akkordforhandling.

§ 44.

Nægtelse af Aksept eller Betaling skal godtgøres ved en offentlig Akt (Protest paa Grund af manglende Aksept eller manglende Betaling).

Protest paa Grund af manglende Aksept skal optages inden den Frist, der er fastsat for Vekslens Forevisning til Aksept. Hvis den første Forevisning i det i § 24, 1. Stykke omhandlede Tilfælde har fundet Sted paa Fristens sidste Dag, kan Protest endnu optages den følgende Dag.

Protest paa Grund af manglende Betaling af en Veksler, der er betalbar paa en bestemt Dag eller en vis Tid efter dens Udstedelsedag eller efter Sigt, skal optages en af de to Søgne-dage, som følger efter Vekslens Forfaldsdag. For en Veksler, der er betalbar ved Sigt, finder, forsaavidt angaar Protest for manglende Betaling de i foregaaende Stykke med Hensyn til Protest for manglende Aksept givne Forskrifter tilsvarende Anvendelse.

§ 44.

Nektelse av aksept eller betaling skal godtgjøres ved offentlig bevidnel-se (protest for manglende aksept eller for manglende betaling).

Protest for manglende aksept skal optas innen den frist som er fastsatt for vekslens forevisning til aksept. Hvis den første forevisning i det tilfelle som omhandles i § 24, første ledd, har funnet sted på fristens siste dag, kan protesten ennå optas dagen efter.

Protest for manglende betaling skal, når det gjelder en veksler som er betalbar på en bestemt dag eller en viss tid efter utstedelsen eller efter sikt, optas en av de to første virkedager efter forfallsdag. Med hensyn til protest for manglende betaling av en veksler som lyder på betaling ved sikt, skal det som i forrige ledd er bestemt om protest for manglende aksept, få tilsvarende anvendelse.

Där protest skett för uteblivet godkännande, erfordras ej uppvisande till betalning eller protest för bristande betalning.

Har växelbetalaren vid utmätning funnits sakna tillgång att betala sin gäld eller ock, om han är köpman, inställt sina betalningar, äge växel innehavaren ej på sådan grund väcka återgångskrav förr än växeln uppvisats till betalning för växelbetalaren och protest upptagits.

Har växelbetalaren blivit försatt i konkurs eller fått till stånd offentlig ackordsförhandling utan konkurs, vare, evad växeln blivit godkänd eller icke, konkursdomstolens eller konkursdomarens beslut om öppnande av konkurs eller inledande av ackordsförhandling tillfyllest för bevarande av växel innehavarens rätt till återgångstalan. Lag samma vare, där utställare av växel, som ej må godkännas, blivit försatt i konkurs eller fått till stånd ackordsförhandling.

45 §.

Har godkännande å växel vägrats eller betalning uteblivit, åligger det växel innehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å växeln, så ock utställaren underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest upptogs eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlåtare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å växeln, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

Protest paa Grund af manglende Aksept fritager for Forevisning til Betaling og for Protest paa Grund af manglende Betaling.

Er Trassaten ved Eksekution funnet at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller har han, hvis han er handlende, standset sine Betalinger, kan Vekselindehaveren ikke som Følge heraf iværksætte Regres, førend Vekslen er blevet forevist til Betaling for Trassaten, og Protest er optaget.

Kommer Trassaten under Konkurs, eller er der aabnet Forhandling om Tvangsakkord for ham, er det til Iværksættelse af Regres tilstrækkelig, at Vekselindehaveren fremlægger det Retsdekret, hvorved Konkursen erklæres eller Akkordforhandlingen aabnes. Det samme gælder, hvis Trassenten, der i Vekslen har givet Forbud mod Forevisning til Aksept, kommer under Konkurs, eller der aabnes Forhandling om Tvangsakkord for ham.

§ 45.

Vekselindehaveren skal give sidste Endossent og Trassenten Meddelelse om den manglende Aksept eller Betaling inden fire Søgnedage efter Protestdagen eller, hvis der er taget Forbehold om Regres uden Omkostninger, efter Forevisningsdagen. Enhver Endossent skal senest anden Søgnedag efter den Dag, paa hvilken han har modtaget saadan Meddelelse, underrette den nærmest foregaaende Endossent om den Meddelelse, han har modtaget, med Opgivelse af Navn og Adresse paa dem, som har givet de forudgaaende Meddelelser, og saaledes videre lige til Trassenten. Ovennævnte Frister regnes fra Modtagelsen af den forudgaaende Meddelelse.

Protest for manglende aksept fritar for forevisning til betaling og for protest for manglende betaling.

Hvis det ved tvangsforretning hos trassaten er funnet at han mangler midler til betaling av gjeld, eller hvis han er handlende (konkurslovens § 4) og har innstillet sine betalinger, kan vekselinnehaveren ikke søke regress før han har forevist vekslen for trassaten til betaling og optatt protest.

Hvis trassaten er kommet under konkurs eller har åpnet offentlig akkordforhandling, er det for iverksettelse av regress tilstrekkelig at vekselinnehaveren fremlegger rettens bevidnelse for at konkurs eller akkordforhandling er åpnet. Det samme gjelder hvis en trassent som har forbudt vekslens forevisning til aksept, er kommet under konkurs eller har åpnet offentlig akkordforhandling.

§ 45.

Vekselinnehaveren skal gi den siste endossent og trassenten meddelelse om den manglende aksept eller betaling innen fire virkedager etter protestdagen eller, hvis der er tat forbehold om regress uten omkostninger, etter forevisningsdagen. Enhver endossent skal, senest annen virkedag etter den dag da han har mottatt sådan meddelelse, underrette den nærmest foregående endossent om den meddelelse som han selv har mottatt, og oplyse navn og adresse på dem som har gitt de foregående meddelelser, og således videre idet man går tilbake like til trassenten. Ovennevnte frister regnes fra mottagelsen av den foregående meddelelse.

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits växelgäldenär, skall inom samma tid enahanda underrättelse meddelas den, som må hava för honom ingått växelborgen.

I händelse överlätare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlätare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av växeln.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den föreskrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Underlåtenhet att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medför ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till växelsumman.

46 §.

Utställare, överlätare eller växelborgesman äge, genom att å växeln insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga växelinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa växeln inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i 45 § sägs. Den, som mot växelinnehavaren påstår att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Naar Meddelelse i Overensstemmelse med Forskrifterne i foranstaaende Stykke er givet en Vekselskyldner, skal tilsvarende Meddelelse indenfor samme Frist gives den, der har tegnet Aval for ham.

I Tilfælde af, at en Endossent ikke har angivet sin Adresse, eller denne er ulæselig, er det tilstrækkeligt, at Meddelelsen gives til den Endossent, som staar nærmest foran ham paa Vekslen.

Den, der er pligtig at give Underretning, kan gøre det paa en hvilken-somhelst Maade, endogsaa ved blot at sende Vekslen tilbage.

Det paahviler ham at bevise, at han har givet Meddelelse inden Udløbet af den tilstaaede Frist. Fristen skal anses for overholdt, hvis et Brev, som indeholder Meddelelsen, er blevet indleveret til Postvæsenet inden Fristens Udløb.

Den, der ikke giver Underretning inden den ovennævnte Frist, fortaber ikke sin Regresret, men er ansvarlig for den Skade, som maatte være forvoldt ved hans Forsømmelse; dog kan Skadeserstatningen ikke overstige Vekslens Beløb.

§ 46.

Bemærkningen »Regres uden Omkostninger», »uden Protest» eller en anden tilsvarende Bemærkning paaført Dokumentet og underskrevet af Trassenten, en Endossent eller en Avalist fritager Vekselindehaveren for at optage Protest paa Grund af manglende Aksept eller manglende Betaling som Betingelse for Regres.

Ved et saadant Forbehold bliver Vekselindehavaren hverken fritaget for at forevise Vekslen inden de foreskrevne Frister eller for at give Un-

Når der overensstemmende med foregående ledd er gitt meddelelse til en vekselskyldner, skal tilsvarende meddelelse innen samme frist gis til dem som har tegnet aval for ham.

Har en endossent ikke angitt sin adresse, eller er denne uleselig, er det nok at meddelelsen gis den endossent som står nærmest foran ham på vekslen.

Den som plikter å gi underretning, kan gjøre det på hvilken som helst måte, endog bare ved å sende vekslen tilbake.

Det påhviler ham å bevise at han har gitt meddelelsen innen den foreskrevne frist. Fristen anses overholdt, hvis et brev som inneholder meddelelsen, er innlevert til posten innen fristens utløp.

Den som ikke gir underretning innen den ovennevnte frist, taper ikke sin regressrett, men er i tilfelle ansvarlig for den skade som måtte være voldt ved hans forsømmelse; dog kan skadeserstatningen ikke overstige vekslens beløp.

§ 46.

Anførslen »uten omkostninger», »uten protest» eller tilsvarende anførsel, påført vekslen og undertegnet av trassenten, en endossent eller en avalist, fritar vekselinnehaveren for å opta protest for manglende aksept eller manglende betaling som betingelse for regress.

En sådan bestemmelse fritar ikke vekselinnehaveren for å forevise vekslen innen de foreskrevne frister eller for å gi de i § 45 foreskrevne medde-

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla växelgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av växelborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har, oaktat förbehåll från utställarens sida, innehavaren låtit upptaga protest, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller växelborgesman, må, där protest likväl upptagits, talan om återgäldande av kostnaden härför göras gällande mot varje växelgäldenär.

47 §.

De, som utställt eller godkänt växel eller därå tecknat överlåtelse eller växelborgen, vare i förhållande till innehavaren ansvariga en för alla och alla för en.

Växelinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot en var för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkommer varje växelgäldenär, som infriat växeln.

Har talan anhängiggjorts mot en av växelgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan växelgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

48 §.

Växelinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

derretning, som i § 45 foreskrevet. Beviset for, at Fristerne ikke er overholdte, paahviler den, der vil paabe-
raabe sig dette overfor Vekselindeha-
veren.

Hvis Forbeholdet er indsat af Tras-
senten, har det Virkning overfor alle
Vekselskyldnere; hvis det er indsat af
en Endossent eller en Avalist, har det
kun Virkning overfor denne. Hvis In-
dehaveren af en Veksels tiltrøds for et
af Trassenten indsat Forbehold op-
tager Protest, maa han selv bære Om-
kostningerne derved. Hvis Forbehol-
det er indsat af en Endossent eller en
Avalist, kan Omkostningerne ved Pro-
testen, om en saadan er optaget, kræ-
ves erstattede hos enhver Vekselskyld-
ner.

§ 47.

De, som har udstedt, akcepteret eller
endossert en Veksels eller tegnet Aval
paa samme, er en for alle og alle for
en ansvarlige overfor Vekselindehave-
ren.

Vekselindehaveren har Ret til at
rejse Krav mod enhver af disse Per-
soner, særskilt eller i Fællesskab uden
at være bundet til at iagttage den
Rækkefølge, hvori de har forpligtet
sig.

Samme Ret tilkommer enhver Vek-
selskyldner, som har indfriet Veks-
len.

At der er anlagt Sag imod en af
Vekselskyldnerne, hindrer ikke, at der
rejses Krav mod de andre, selv om
de paa Vekslen er opført efter den,
der først er blevet sagsøgt.

§ 48.

Vekselindehaveren kan af den, mod
hvem han iværksætter Regres fordre:

lelser. Beviset for at fristene ikke er
overholdt, påhviler den som gjør det
gjeldende overfor vekselinnehaveren.

Er bestemmelsen truffet av trassen-
ten, har den virkning for alle veksel-
skyldnere; er den truffet av en endos-
sent eller en avalist, har den bare virk-
ning overfor denne. Hvis vekselinne-
haveren lar opta protest til tross for
at trassenten har truffet en sådan be-
stemmelse, bærer han selv omkost-
ningene. Er bestemmelsen truffet av
en endossent eller en avalist, kan om-
kostningene ved en protest, om sådan
optas, kreves erstattet hos enhver vek-
selskyldner.

§ 47.

De som har utstedt, akseptert eller
endossert en veksel eller tegnet aval
på samme, er ansvarlige en for alle og
alle for en overfor vekselinnehaveren.

Vekselinnehaveren har rett til å reise
krav mot enhver av dem, særskilt eller
i fellesskap, uten å være bundet til den
rekkefølge hvori de har forpliktet sig.

Samme rett tilkommer enhver vek-
selskyldner som har innfridd vekslen.

At sak er anlagt mot en veksel-
skyldner, hindrer ikke at krav reises
mot de andre, selv om de står efter den
som først blev saksøkt.

§ 48.

Vekselinnehaveren kan kreve av den
hos hvem han søker regress:

1) den ej godkända eller ej infriade växelsumman jämte den ränta, som må vara i växeln utfäst;

2) ränta efter sex för hundra om året från förfallodagen;

3) ersättning för protestkostnader, utgifter för underrättelser, som avses i 45 §, ävensom andra kostnader; samt

4) provision till en tredjedel för hundra av växelsumman.

Göres återgångskrav gällande före förfallotiden, skall avdrag ske för diskonto å växelsumman, beräknat efter den diskontosats, som vid tiden för återgångskravets framställande officiellt gäller där växelinnehavaren är boende.

49 §.

Den, som inlöst växel, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för växeln, bekomma:

1) hela det belopp han själv betalt;

2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen;

3) ersättning för egna utgifter; samt

4) provision till en tredjedel för hundra av växelsumman.

Rätten att beräkna provision upphøre, när provisionernas sammanlagda belopp uppgår till två för hundra av växelsumman.

50 §.

Varje växelgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma växeln jämte protesten och kvitterad räkning.

- 1) den ikke aksepterete eller ikke betalte Vekselsum tillige med Renter, hvis saadanne er betingede;
- 2) Renter fra Forfaldsdagen efter en Rentefod af 6 pCt.;
- 3) Omkostningerne ved Protesten og ved de i § 45 foreskrevne Underretninger saavel som andre Omkostninger; samt
- 4) Provision af $\frac{1}{3}$ pCt. af Vekselsummen.

Hvis Regres iværksættes før Forfaldstid, skal der i Vekselsummen fradrages en Diskonto, der skal beregnes efter den officielle Diskontosats, saadan som denne er fastsat paa det Sted, hvor Vekselindehaveren bor, og paa den Dag, da Regreskravet gøres gjældende.

§ 49.

Den, som har indløst Vekseln, kan af dem, der er ansvarlige overfor ham, fordre:

- 1) hele det Beløb, som han har betalt;
- 2) Renter af dette Beløb fra den Dag, han udbetalte Beløbet, efter en Rentefod af 6 pCt.;
- 3) de Omkostninger, han har haft; samt
- 4) Provision af $\frac{1}{3}$ pCt. af Vekselsummen, idet dog Retten til at beregne Provision ophører, naar Provisionens samlede Sum har naaet 2 pCt. af Vekselsummen.

§ 50.

Enhver Vekselkyldner, mod hvem Regreskrav er rejst eller kan gøres gjældende, kan mod at betale Indløsningssummen fordre Vekslen udleveret tillikemed Protesten og en kvitteret Regning.

1. den ikke aksepterete eller ikke betalte vekselsum tillikemed renter hvis sådanne er betinget;
2. renter fra forfaldsdagen efter en rentefot av seks pct.;
3. omkostningene ved protesten og ved de meddelelser som er sendt i medhold av § 45, såvelsom andre omkostninger; samt
4. provisjon, $\frac{1}{3}$ pct. av vekselsummen.

Hvis regress søkes før vekslens forfallstid, skal der fra vekselsummen trekkes en diskonto, som beregnes efter den officielle diskontosats på vekselinnehaverens bosted på den dag da regresskravet gjøres gjældende.

§ 49.

Den som har innløst vekslen, kan kreve av dem som er ansvarlige overfor ham:

1. hele det beløp som han har betalt;
2. renter av dette beløp fra den dag da han betalte det, efter en rentefot av seks pct.;
3. de omkostninger som han har hatt; samt
4. provisjon, $\frac{1}{3}$ pct. av vekselsummen, idet dog retten til å beregne provisjon ophører når provisjonenes samlede beløp er nådd op til 2 pct. av vekselsummen.

§ 50.

Enhver vekselkyldner mot hvem regresskrav er reist eller kan gøres gjældende, kan mot å betale innløsningssummen kreve vekslen utlevert tillikemed protesten og en kvittert regning.

Överlåtare, som inlöst växeln, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelse.

51 §.

Har, i det fall att godkännande lämnats endast för en del av växelsumman, återgångskrav blivit väckt, och varder i anledning härav den ej godkända delen av växelsumman av växelgäldenär erlagd, skall, där denne det begär, anteckning om den sålunda gjorda betalningen tecknas å växeln samt särskilt kvitto honom lämnas. Växelinnehavaren vare därjämte, för möjliggörande av ytterligare återgångstalan, skyldig att till gäldenären överlämna, förutom protesten, en styrkt avskrift av växeln, varå i ty fall återgångstalan må grundas.

52 §.

Envar, som äger återgångsfordran, må, såvitt ej annat förbehållits, uttaga sin fordran medelst ny växel (återväxel), dragen å någon, som är i förhållande till honom ansvarig, och ställd att vid uppvisandet betalas å dennes boningsort.

I återväxel må upptagas, utom de i 48 och 49 §§ omförmälda belopp, jämväl mäklararvode samt stämpelavgift till återväxeln.

Drages återväxel av växelinnehavaren, varde dess belopp bestämt enligt gällande kurs å växlar, dragna från huvudväxeln betalningsort på den ifrågavarande växelgäldenärens boningsort och lydande på betalning vid uppvisandet. Drages återväxel av överlåtare, varde beloppet bestämt enligt kursen å växlar, ställda att betalas vid uppvisandet och från hans boningsort dragna å växelgäldenärens boningsort.

Enhver Endossent, som har indløst Vekslen, kan udstryge sit eget og de efterfølgende Endossementer.

§ 51.

Hvis der iværksættes Regres, efter at Vekslen alene er akcepteret for en Del af Vekselsummen, kan den, der indløser Vekslen for det ikke akcepterede Beløbs Vedkommende, forlange, at der herom gøres Paategning paa Vekslen, samt at der gives ham Kvittering derfor. Vekselindehaveren skal derhos levere ham foruden Protesten en bekræftet Afskrift af Vekslen, som i dette Tilfælde tjener som Grundlag for videre Regres.

§ 52.

Enhver, der har Ret til at iværksætte Regres, kan, hvis ikke andet er betinget, skaffe sig Betaling ved Hjælp af en ny Veksels (Modveksel), der er betalbar ved Sigt, og som trækkes paa en af dem, der er ansvarlige overfor ham, og gøres betalbar paa det Sted, hvor den paagældende ansvarlige bor.

Modvekslen omfatter, foruden de i §§ 48 og 49 angivne Beløb, ogsaa Mæglergebyr og Stempelafgift for Modvekslen.

Hvis Modvekslen trækkes af Vekselindehaveren, fastsættes dens Beløb efter Kursen for en Sigtveksel, der trækkes fra det Sted, hvor den oprindelige Veksels var betalbar, paa det Sted, hvor vedkommende Vekselskyldner bor. Trækkes Modvekslen af en Endossent, fastsættes Beløbet efter Kursen for en Sigtveksel, der trækkes fra det Sted, hvor Trassenten af Modvekslen bor, paa det Sted, hvor Vekselskyldneren bor.

Enhver endossent som har innløst vekslen, kan utstryke sitt eget og de efterfølgende endossementer.

§ 51.

Hvis regress søkes efter delvis aksept, kan den som betaler den ikke aksepterte del av vekselsummen, kreve at vekslen får påtegning om betalingen, og at han får særskilt kvittering. Vekselinnehaveren skal dessuten levere ham en bekræftet avskrift av vekslen tillikemed protesten for å sette ham i stand til å søke videre regress.

§ 52.

Enhver som har rett til å søke regress, kan, hvis ikke annet er betinget, skaffe sig betaling ved hjelp av en ny veksel (motveksel) som er betalbar ved sikt, og som trekkes på en av dem som er ansvarlige overfor ham, og gjøres betalbar på dennes bosted.

Motvekslen omfatter, foruten de i §§ 48 og 49 angitte beløp, også meglergebyr og stempelavgift for motvekslen.

Hvis motvekslen trekkes av vekselinnehaveren, fastsettes dens beløp efter kursen for en siktveksel, som trekkes fra det sted hvor den opprinnelige veksel var betalbar og på vedkommen- de veksel- skyldners bosted. Trekkes motvekslen av en endossent, fastsettes beløpet efter kursen for en siktveksel, som trekkes fra hans bosted og på veksel- skyldnerens bosted.

53 §.

Har tid försuttits, som är stadgad:

för uppvisande av växel, lydande å betalning vid uppvisandet eller viss tid efter uppvisandet;

för upptagande av protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning; eller

för växels uppvisande till betalning, när förbehåll träffats om återgångstalan utan kostnad;

vare växelinnehavaren förlustig sin talan mot överlåtare, utställare och övriga växeltägnare med undantag av godkännaren.

Har uppvisande till godkännande ej skett inom tid, som av utställaren föreskrivits, vare innehavaren förlustig återgångskrav såväl för uteblivet godkännande som för bristande betalning, med mindre det framgår av föreskriften, att utställaren haft för avsikt att fritaga sig endast från ansvarighet för godkännande.

Har i överlåtelse gjorts förbehåll om särskild uppvisningstid, äge allenast den, som tecknat överlåtelsen, åberopa sig å förbehållet.

54 §.

Möter för växels uppvisande eller protests upptagande inom behörig tid hinder i lagbud, som utfärdats inom eller utom riket, eller annat oöverstigligt hinder (force majeure), varde tiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

Innehavaren av växeln är pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å växeln, samt att om denna underrättelse göra anteckning å växeln eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i 45 § tillämpning.

§ 53.

Oversiddes de Frister, der gælder for Forevisning af en Veksel, der lyder paa Betaling ved Sigt eller en vis Tid efter Sigt,

for Optagelse af Protest paa Grund af manglende Aksept eller manglende Betaling,

for Forevisning af en Veksel til Betaling, naar der er taget Forbehold om Regres uden Omkostninger,

taber Vekselindehaveren sin Ret mod Endossenterne, Trassenten og de andre Vekselskyldnere med Undtagelse af Akseptanten.

Er en Veksel ikke blevet forevist til Aksept inden den Frist, som Trassenten har bestemt, taber Vekselindehaveren sin Ret til Regres saavel for manglende Betaling, som for manglende Aksept, medmindre det fremgaar af Bestemmelsen, at Trassentens Mening kun har været at fraskrive sig ansvar for Aksept.

Er en Frist for Forevisningen bestemt i et Endossement, kan alene vedkommende Endossent paaberaabe sig den.

§ 54.

Hvis der for Forevisningen af en Veksel eller for Protests Optagelse indenfor de foreskrevne Frister indtræder en uovervindelig Hindring (indenlandsk eller udenlandsk Lovforskrift eller andre Tilfælde af vis major), forlænges disse Frister.

Vekselindehaveren er forpligtet til uopholdelig at give sidste Endossent Underretning om en saadan Hindring og til at gøre Paategning om denne Underretning med Datum og Underskrift paa Vekslen eller en Allonge; iøvrigt finder Forskrifterne i § 45 Anvendelse.

§ 53.

Oversittes de frister som er fastsatt for forevisning av en veksel som lyder på betaling ved sikt eller en viss tid efter sikt,

for optagelse av protest for manglende aksept eller for manglende betaling,

for forevisning til betaling, når der er truffet bestemmelse om regress uten omkostninger,

taper vekselinnehaveren sin rett mot endossentene, trassenten og de andre vekselkyldnere med undtagelse av akseptanten.

Er en veksel ikke blitt forevist til aksept innen den frist som trassenten har bestemt, taper vekselinnehaveren sin rett til regress såvel for manglende betaling som for manglende aksept, medmindre det fremgår av bestemmelsen at trassentens mening har vært alene å fraskrive sig ansvar for aksept.

Er en frist for forevisningen bestemt i et endossement, kan den bare påberopes av endossenten.

§ 54.

Hvis forevisning av vekslen eller optagelse av protest innen de foreskrevne frister ikke kan iverksettes på grunn av en uovervindelig hindring (innenlandsk eller utenlandsk lovforskrift eller annet tilfelle av *vis major*), forlenges fristene.

Vekselinnehaveren er forpliktet til uten opphold å gi siste endossent meddelelse om hindringen og til å forsyne vekslen eller en allonge med datert og av ham underskrevet påtegning om meddelelsen; forøvrig kommer forskriftene i § 45 til anvendelse.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa växeln till godkännande eller betalning samt, om så erfordras, upptaga protest.

Fortfar hindret längre än trettio dagar efter förfallotiden, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest föregått.

I fråga om växel, som lyder å betalning vid uppvisandet eller viss tid efter uppvisandet, räknas nämnda tid av trettio dagar från den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å växeln, dock med iakttagande att, beträffande växel, som lyder på betalning viss tid efter uppvisandet, sistnämnda tid skall läggas till de trettio dagarna.

Händelse, som berör allenast växel innehavaren eller den, åt vilken han uppdragit växeln uppvisande eller upptagandet av protest, skall ej anses såsom hinder, varom i denna paragraf sägs.

8 kap.

Om godkännande eller betalning från tredje man (intervention).

1. Allmänna bestämmelser.

55 §.

Utställare, överlåtare eller växelborgesman äge giva anvisning å någon, som i nödfall skall godkänna eller betala växeln.

Växel må ock, under villkor, som nedan stadgas, godkännas eller betalas av någon, som själmant vill inskrida till förmån för växelgäldenär, mot vilken återgångskrav skulle kunna anställas.

Att på dylikt sätt inskrida står öppet för den, som ej är växelgäldenär, även för den, å vilken växeln är dragen, samt för envar, som redan är förpliktad på grund av växeln, dock ej för den, som därå tecknat godkännande.

Saa snart Hindringen er ophørt, skal Vekselindehaveren uopholdelig forevise Vekslen til Aksept eller til Betaling og om fornødent lade optage Protest.

Vedvarer Hindringen længere end tredive Dage efter Forfaldstiden, kan Regres iværksættes, uden at Forevisning eller Optagelse af Protest er nødvendig.

For Veksler, der lyder paa Betaling ved Sigt eller en vis Tid efter Sigt, regnes de tredive Dage fra den Dag, da Vekselindehaveren har givet den sidste Endossent Underretning om Hindringen, selv om dette er sket før Forevisningsfristens Udløb; for Veksler, der er betalbare en vis Tid efter Sigt, skal de tredive Dages Frist forøges med den i Vekslen angivne Forevisningsfrist.

Som vis major anses ikke Tildragelser af rent personlig Natur for Vekselindehaveren eller den, som han har overdraget at forevise Vekslen eller at optage Protesten.

KAPITEL VIII.

Om Intervention.

1. Almindelige Bestemmelser.

§ 55.

Trassenten, en Endossent eller en Avalist kan opgive en Nødsadressat til at akseptere eller betale Vekslen.

En Vekslen kan under de nedenfor angivne Betingelser aksepteres eller betales af en Person, der indtræder (intervenierer) for en hvilken som helst af Vekselskyldnerne, der er udsat for Regres.

Intervenienten kan være en Person, der ikke er Vekselskyldner, endogsaa Trassaten, eller en Person, der allere-

Så snart hindringen er ophørt, skal innehaveren uden ophold forevise vekslen til aksept eller betaling og i tilfælde la opta protest.

Vedvarer hindringen lenger enn tretti dager fra forfallstiden, kan regress søkes uten at forevisning eller optagelse av protest er nødvendig.

For veksler som lyder på betaling ved sikt eller en viss tid efter sikt, regnes de tretti dager fra den dag da vekselinnehaveren har gitt den siste endossent meddelelse om hindringen, selv om sådan meddelelse er gitt før forevisningsfristens utløp; for veksler som er betalbare en viss tid efter sikt, legges denne tid til de tretti dager.

Som vis major anses ikke tildragelser av rent personlig natur for vekselinnehaveren eller den, som han har overdratt å forevise vekslen eller opta protesten.

KAPITEL VIII.

Om intervensjon.

1. Almindelige bestemmelser.

§ 55.

Trassenten, en endossent eller en avalist kan opgi en nødsadressat til å akseptere eller betale vekslen.

En vekslen kan, under de nedenfor angitte betingelser, aksepteres eller betales av nogen som inntreir (intervenierer) for regning av en vekselskyldner, mot hvem regresskrav kan gjøres gjeldende.

Som intervenient kan optre en som ikke er vekselskyldner, også trassaten, eller en som allerede er forpliktet efter

Den, som godkänt eller betalat växel efter ty i denna paragraf är sagt, har att därom sist andra söckendagen underrätta den, till vars förmån han uppträtt. Försummar han det, svare för skada, som därav må hava uppstått, dock ej i något fall utöver växelsumman.

2. Godkännande från tredje man (interventionsaccept).

56 §.

Godkännande må av tredje man tecknas i de fall, då återgångskrav tillkommer växelinnehavaren före växelns förfallotid, dock ej där växelns uppvisande till godkännande är förbjudet.

Innehåller växeln anvisning å någon, som i nödfall skall godkänna eller infria den å betalningsorten, må innehavaren ej före förfallotiden göra återgångskrav gällande emot den, som tecknat anvisningen eller emot efterföljande växelgäldenärer, med mindre han uppvisat växeln för den, som anvisningen avser, och genom protest fastställts, att denne vägrat godkänna växeln.

I andra fall än i nästföregående stycke sägs äge växelinnehavaren vägra mottaga godkännande från tredje man. Mottager han godkännande, vare han förlustig sin rätt att före förfallotiden väcka återgångskrav mot den, till vars förmån godkännandet lämnats, och mot efterföljande växelgäldenärer.

57 §.

Godkännande från tredje man skall tecknas å växeln och underskrivas av godkännaren. Godkännandet skall utmärka till vems förmån det givits; sker det ej, anses godkännandet lämnat till förmån för utställaren.

de er vekselforpligtet, dog ikke Akseptanten.

Intervenienten skal indenfor en Frist af to Søgnedage give den, for hvem han har interveneret, Underretning om Interventionen. Iagttager han ikke denne Frist, er han ansvarlig for den Skade, der maatte være forvoldt ved hans Forsømmelse, dog at Skadeserstatningsbeløbet ikke kan overstige Vekselsummen.

2. Interventionsaksept.

§ 56.

Interventionsaksept kan finde Sted i alle Tilfælde, hvor Indehaveren af en Veksel kan iværksætte Regres før Forfaldstid, undtagen naar Vekslens Forevisning til Aksept er forbudt.

Naar der paa Vekslen er angivet en Nødsadressat paa Betalingsstedet, kan Vekselindehaveren ikke før Forfaldstid udøve sin Regresret imod den, der har angivet Nødsadressen, og imod de efterfølgende Vekselskyldnere, medmindre han har forevist Vekslen for Nødsadressaten og, hvis denne nægter Aksept, har ladet Nægtelsen godtgøre ved Protest.

I andre Tilfælde kan Vekselindehaveren vægre sig ved at modtage Interventionsaksept. Hvis han alligevel modtager Aksepten, taber han sin Adgang til Regres før Forfaldstid imod den, for hvem Aksepten er givet, og mod de efterfølgende Vekselskyldnere.

§ 57.

Interventionsaksept skrives paa Vekslen; den underskrives af Intervenienten. Den skal angive, for hvis Regning den meddeles; i Mangel af saadan Angivelse anses Aksepten meddelt for Trassenten.

vekslen, med undtagelse af akseptanten.

Intervenienten er forpliktet til å gi den for hvem han har intervenert, underretning om intervensionen i løpet av to virkedager. Iakttar han ikke denne frist, er han ansvarlig for den skade som måtte følge av hans forsømmelse; dog kan skadeserstatningen ikke overstige vekselsummen.

2. Intervensjonsaksept.

§ 56.

Intervensjonsaksept kan finne sted i alle tilfelle, hvor innehaveren av en veksel kan søke regress før forfallstid, undtagen når vekslens forevisning til aksept er forbudt.

Når der i vekslen er angitt en nødsadressat på betalingsstedet, kan vekselinnehaveren ikke utøve sin regressrett før forfallstid mot den som har tilføiet nødsadressen eller mot efterfølgende vekselskyldnere, medmindre han har forevist vekslen for nødsadressaten og, hvis denne nekter aksept, har latt nekelsen godtgjøre ved protest.

I andre tilfelle kan vekselinnehaveren nekte å motta intervensjonsaksept. Mottar han den allikevel, taper han retten til regress før forfallstid mot den for hvem aksepten er gitt og mot efterfølgende vekselskyldnere.

§ 57.

Intervensjonsaksept skrives på vekslen; den underskrives av intervenienten. Den skal angi for hvis regning den tegnes; i mangel av sådan angivelse anses aksepten tegnet for trassentens regning.

58 §.

Den, som godkänt växel efter ty i 56 och 57 §§ sägs, vare i förhållande till innehavaren och de överlåtare, som följa efter den till vars förmån godkännandet givits, lika med denne ansvarig för växeln.

Utan hinder av sålunda lämnat godkännande äge den, för vars räkning godkännandet givits, ävensom de, vilka i förhållande till honom svara för växeln, att, mot erläggande av det i 48 § angivna belopp, av växelinnehavaren utbetomma växeln, kvitterad räkning och protest, som må hava upptagits.

3. Betalning från tredje man (interventionsbetalning).

59 §.

Växel må betalas av tredje man i varje fall då återgångskrav, vare sig vid eller före förfallotiden, tillkommer växelinnehavaren.

Betalningen skall omfatta hela det belopp, som bort gäldas av den, till vars förmån betalningen sker.

Den skall fullgöras sist dagen efter den, då protest för bristande betalning senast må upptagas.

60 §.

Har växel godkänts av tredje man, som äger hemvist å betalningsorten, eller innehåller växeln anmodan till en eller flera, som där äga hemvist, att i nödfall fullgöra betalningen, åligger det växelinnehavaren att för envar av dem uppvisa växeln och, om sådant ifrågakommer, upptaga protest för bristande betalning sist dagen efter den, då eljest sådan protest senast må upptagas.

Har ej protest upptagits efter ty nu är sagt, vare den, som lämnat anvisning å nödfallsbetalare, eller den, till vars förmån växeln eljest godkänts, så ock senare överlåtare fria från vidare ansvarighet.

§ 58.

Interventionsakseptanten er forpligtet overfor Vekselindehaveren og de Endossenter, der følger efter den, for hvis Regning han har intervenert, paa samme Maade, som denne er forpligtet.

Uanset Interventionsaksepten kan den, for hvem den er tegnet, og de, som er ansvarlige overfor ham, mod Betaling af det i § 48 angivne Beløb, fordre, at Vekselindehaveren skal udlevere Vekslen, kvitteret Regning og Protesten, hvis saadan er optaget.

3. Interventionsbetaling.

§ 59.

Interventionsbetaling kan finde Sted i alle Tilfælde, i hvilke Regres enten ved eller før Forfaldstid kan iværksættes af Vekselindehaveren.

Betalingen skal omfatte hele det Beløb, som skal erlægges af den, for hvis Regning Betalingen sker.

Den skal finde Sted senest Dagen efter den sidste Dag, paa hvilken Protest paa Grund af manglende Betaling kan optages.

§ 60.

Er en Veksel blevet akcepteret af en Intervenient, der har sin Bopæl paa Betalingsstedet, eller er der opgivet en eller flere Nødsadressater, der bor paa Betalingsstedet, skal Vekselindehaveren forevise Vekslen for enhver af disse Personer, og i paa-kommende Tilfælde lade Protest optage paa Grund af manglende Betaling senest Dagen efter den sidste til Optagelse af Protest bestemte Dag.

Optages Protest ikke inden denne Frist, bliver den, der har opgivet Nødsadressaten, eller for hvis Reg-

§ 58.

Intervensjonsakseptanten er forpliktet overfor vekselinnehaveren og de endossenter som følger efter den for hvis regning han har intervenert, på samme måte som denne.

Til tross for intervensjonsaksepten kan den for hvem den er tegnet, og de som er ansvarlige overfor ham, mot betaling av det i § 48 angitte beløp, forlange at vekselinnehaveren skal utlevere vekslen, kvittert regning og protesten hvis sådan er optatt.

3. Intervensjonsbetaling.

§ 59.

Intervensjonsbetaling kan finne sted i alle tilfelle hvor regress kan iverksettes av vekselinnehaveren, ved eller før forfallstid.

Betalingen skal omfatte hele det beløp som skulde utredes av den for hvis regning den skjer.

Den skal skje senest dagen efter den siste dag på hvilken protest for manglende betaling kunde optas.

§ 60.

Er en veksel blitt akseptert av en intervenient som har sin bopel på betalingsstedet, eller er der opgitt en eller flere nødsadressater som har sin bopel på detta sted, skal vekselinnehaveren forevise vekslen for enhver av dem og i tilfelle la opta protest for manglende betaling senest dagen efter den siste til optagelse av protest bestemte dag.

Optas protest ikke innen denne frist, er den som har opgitt nødadressaten, eller for hvis regning vekslen er aksep-

61 §.

Växelinnehavare, som vägrar mottaga betalning av tredje man, vare förlustig återgångskrav mot dem, som skulle blivit befriade genom betalningen.

62 §.

Att betalning erlagts av tredje man skall styrkas genom kvitto å växeln, med uppgift å den, till vars förmån betalningen skett. I brist på sådan uppgift skall betalningen anses erlagd till förmån för utställaren.

Växeln, så ock protesten, där sådan upptagits, varde överlämnade till den, som erlagt betalningen.

63 §.

Den, som betalar växel till förmån för växelgäldenär, inträder i växelinnehavarens rätt mot gäldenären samt mot dem, som på grund av växeln äro emot denne ansvariga. Dock äge han ej å växeln teckna överlåtelse.

Överlåtare, som följa efter växelgäldenär, till vars förmån betalning skett, vare fria från vidare ansvar.

Erbjuda sig flera att inskrida för växels infriande, äge den företrädre genom vars inskridande de flesta växelgäldenärer befrias. Har betalning skett i strid mot vad nu sagts, och var det känt för den, som inskred, vare han förlustig återgångskrav mot dem, som eljest skulle blivit befriade.

ning Vekslen er akcepteret, saavel som de efterfølgende Endossenter fri for deres Forpligtelser.

§ 61.

En Vekselindehaver, som vægrer sig ved at modtage Interventionsbetaling, taber sin Ret til Regres mod dem, som vilde være blevet frigjort ved Betalingen.

§ 62.

Interventionsbetaling skal godtgøres ved en paa Vekslen meddelt Kvittering med Angivelse, for hvis Regning Betalingen er sket. I Mangel af saadan Angivelse anses Betalingen at være sket for Trassenten.

Vekslen tilligemed Protesten, hvis en saadan er blevet optaget, skal udliveres til Intervenienten.

§ 63.

Den, der betaler som Intervenient, erhverver de af Vekslen flydende Rettigheder mod den, for hvem han har betalt, og mod dem, som er ansvarlige over for ham efter Vekslen. Dog kan han ikke endossere Vekslen paany.

De Endossenter, der følger efter den Vekselskyldner, for hvis Regning Betalingen har fundet Sted, frigøres ved denne.

Tilbyder flere Interventionsbetaling, har den, ved hvem de fleste Vekselskyldnere frigøres, Fortrinsret. Den, der intervenserer i Strid med denne Forskrift, taber, forsaavidt han er kendt med Forholdet, sin Ret til Regres mod dem, der ellers vilde være blevet frigjorte.

tert, så vel som de efterfølgende endossenter, fri for sine forpligtelser.

§ 61.

En vekselinnehaver som nekter å motta intervensjonsbetaling, taper sin rett til regress mot dem som vilde være blitt fri ved betalingen.

§ 62.

At intervensjonsbetaling har funnet sted skal godtgjøres ved kvittering på vekslen med angivelse av den for hvis regning betalingen er skjedd. Mangler sådan angivelse, anses betalingen skjedd for trassentens regning.

Vekslen tillikemed protesten, hvis sådan er optatt, skal utleveres til intervenienten.

§ 63.

Den som betaler som intervenient, erhverver de av vekslen flytende rettigheter mot den for hvem han har betalt, og mot dem som er ansvarlige overfor ham efter vekslen. Dog kan han ikke endossere vekslen på nytt.

De endossenter som følger efter den veksel-skyldner for hvis regning betalingen er skjedd, blir frigjort ved denne.

Tilbyr flere intervensjonsbetaling, har den ved hvem de fleste veksel-skyldnere befries, fortrinnet. Den som med kjennskap til forholdet intervenserer i strid med denne regel, taper sin regress mot dem som vilde blitt befridd.

Om duplett och avskrift av växel.

1. Om duplett.

64 §.

Växel må utgivvas i flera lika lydande exemplar (dupletter).

De särskilda exemplaren skola innehålla nummerbeteckning i själva texten; äro exemplaren ej sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig växel.

Varje innehavare av växel, däri ej angives, att den är utställd i blott ett exemplar, vare berättigad att, mot ersättning för kostnaderna, erhålla dupletter av växeln. För detta ändamål har han att vända sig till den, som senast tecknat överlåtelse å växeln; och vare denne pliktig att giva honom bistånd genom att vända sig mot närmast föregående överlåtare och så vidare, till dess utställaren nås. Överlåtare vare pliktig att på duplettexemplaren förnya sin överlåtelse.

65 §.

Infriande av ett växelexemplar medför frihet från vidare betalningsskyldighet för växeln, ändå att förbehåll ej träffats, att genom sådant infriande övriga exemplar bliva kraftlösa. Dock svare växelbetalaren fortfarande för varje exemplar, som är försett med hans godkännande och som icke till honom återställts.

Överlåtare, som till olika personer överlåtitt exemplar av växeln, så ock annan, som senare överlåtitt växelexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

KAPITEL IX.

Om Vekselduplikater og Vekselkopier.

1. Duplikater.

§ 64.

En Veksel kan udstedes i flere enslydende Eksemplarer (Duplikater).

Eksemplarerne skal i selve Teksten indeholde Nummerangivelse; i Mangel heraf gælder ethvert af dem som en selvstændig Veksel.

Enhver Indehaver af en Veksel, der ikke angiver, at den er udstedt i et eneste Eksemplar, kan kræve, at der paa hans Bekostning leveres ham Duplikater af Vekslen. I dette Øjemed skal han henvende sig til sin umiddelbare Formand; denne er pligtig til at yde ham sin Bistand ved at foretage Henvendelse til sin egen umiddelbare Formand og saaledes videre, indtil Begæringen naar Trassenten. Endossenterne er forpligtede til at gentage deres Endossementer paa de nye Eksemplarer.

§ 65.

Betaling efter et af Vekseleksemplarerne har frigørende Virkning, selv om det ikke er betinget, at saadan Betaling skal sætte de andre Eksemplarer ud af Kraft. Dog svarer Trassaten fremdeles for ethvert Vekseleksemplar, som er forsynet med hans Aksept, og ikke er blevet ham tilbageleveret.

Har en Endossent overdraget Vekseleksemplarerne til forskellige Personer, svarer han saavel som de efterfølgende Endossenter for ethvert Eksemplar, der bærer deres Navnetegning, og som ikke er tilbageleveret.

KAPITEL IX.

Om vekselduplikater og vekselkopier.

1. Duplikater.

§ 64.

En veksel kan utstedes i flere enslydende eksemplar (duplikater).

Eksemplarene skal være numerert i selve teksten; i mangel herav anses ethvert af dem som en selvstændig veksel.

Enhver innehaver av en veksel som ikke angir at den er utstedt i et eneste eksemplar, kan kreve at der på hans bekostning leveres ham duplikater. I dette øjemed skal han henvende sig til sin umiddelbare formann; denne er pliktig til å yde ham sin bistand ved å foreta henvendelse til sin egen umiddelbare formann, og således videre idet man går tilbake like til trassenten. Endossentene er forpliktet til å gjenta sine endossementer på de nye eksemplarer.

§ 65.

Betaling efter et av eksemplarene har befriende virkning, selv om det ikke er betinget at sådan betaling setter de andre ut av kraft. Dog svarer trassaten fremdeles for ethvert eksemplar som er forsynt med hans aksept og som han ikke har fått tilbake.

Har en endossent overdratt eksemplarene til forskjellige personer, svarer han såvelsom de efterfølgende endossenter for ethvert eksemplar som bærer deres navntegning og som ikke er tilbakelevert.

66 §.

Är ett exemplar av växel avsänt till godkännande, skall avsändaren å de övriga utsätta namnet å den, hos vilken förstnämnda exemplar finnes; och vare denne pliktig att utlämna det till rätt innehavare av annat exemplar.

Varder utlämnandet vägrat, vare växel innehavaren ej berättigad till återgångskrav, innan medelst protest blivit styrkt:

1) att det till godkännande avsända exemplaret icke blivit på växel innehavarens begäran till honom utlämnat, samt

2) att godkännande eller betalning icke kunnat å annat exemplar erhållas.

2. Om avskrift (kopia).

67 §.

Varje innehavare av växel vare berättigad att taga avskrifter av denna.

Avskrift skall noggrant återgiva originalväxeln med därå befintliga överlåtelse och samtliga övriga påteckningar. I avskriften skall angivas, huru långt den är avskrift.

Å avskrift må tecknas överlåtelse och växelborgen på samma sätt och med samma verkan, som stadgas i fråga om originalväxel.

68 §.

Å avskrift av växel skall angivas, hos vem originalväxeln finnes. Denne vare pliktig att utlämna växeln till rätte innehavaren av avskriften.

Vägras utlämnandet, äge avskriftens innehavare ej mot dem, som å avskriften tecknat överlåtelse eller växelborgen, väcka återgångskrav, innan medelst protest ådagalagts, att originalväxeln icke blivit på begäran till honom utlämnad.

§ 66.

Den, der har sendt et af Vekseleksemplarerne til Aksept, skal paa de andre Eksemplarer opgive Navnet paa den Person, hos hvem dette Eksempplar findes; denne er forpligtet til at udlevere det til den retmæssige Indehaver af et andet Eksempplar.

Vægrer han sig derved, kan Vekselindehaveren ikke iværksætte Regres, førend han ved en Protest har godtgjort

- 1) at det til Aksept sendte Eksempplar ikke er blevet udleveret ham paa hans Forlangende, og
- 2) at han ikke har kunnet faa Aksept eller Betaling efter et andet Eksempplar.

2. Kopier.

§ 67.

Enhver Indehaver af en Veksel har Ret til at tage Kopier af den.

Vekselkopien skal nøjagtig gengive Originalvekslen med de Endossementer og alle andre Paategninger, som findes paa den. Kopien skal angive, hvor langt Afskriften gaar.

Vekselkopien kan endosseres og forsynes med Aval paa samme Maade og med samme Virkning som Originalvekslen.

§ 68.

Vekselkopien skal angive, hvem der har den originale Veksel i Hænde. Den paagældende er forpligtet til at udlevere Originalvekslen til den retmæssige Indehaver af Kopien.

Vægrer han sig derved, kan Indehaveren af Vekselkopien ikke iværksætte Regres mod den, som har endosseret eller tegnet Aval paa Ko-

§ 66.

Den som har sendt ett av eksemplarene til aksept, skal på de andre eksemplarer opgi navnet på den hos hvem dette eksempplar finnes; denne er forpliktig til å utlevere det til den rettmessige innehaver av et annet eksempplar.

Nekter han det, kan vekselinnehaveren ikke søke regress før han ved en protest har godtgjort

1. at det eksempplar som er sendt til aksept, ikke er blitt utlevert ham på hans forlangende, og
2. at han ikke har kunnet få aksept eller betaling efter et annet eksempplar.

2. Kopier.

§ 67.

Enhver innehaver av en veksel har rett til å ta kopier av den.

Kopien skal nøiaktig gjengi originalen med de endossementer og alle andre påtegninger som finnes på den. Den skal angi hvor langt avskriften går.

Den kan endosseres og forsynes med aval på samme måte og med samme virkning som originalen.

§ 68.

Kopien skal angi hvem som har den originale veksel ihende. Denne er forpliktet til å utlevere originalen til den rettmessige innehaver av kopien.

Nekter han det, kan innehavaren ikke søke regress hos dem som har endossert kopien eller tegnet aval på den før han ved protest har godtgjort

Där å originalväxel, efter överlåtelse, som tecknats näst före avskriftens tillkomst, anbragts orden »hädanefter överlåtelse allenast å avskrift» eller motsvarande uttryck, vare överlåtelse, som därefter tecknas å originalväxeln, utan verkan.

10 kap.

Om ändringar i växel.

69 §.

Har ändring skett i växeln text, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å växeln, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å växeln, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

11 kap.

Om växels preskription.

70 §.

Växelfordran mot godkännare vare preskriberad efter tre år, räknade från växeln förfallodag.

Fordran, som tillkommer växelinnehavare mot överlåtare och utställare, preskriberas ett år från det protest inom rätt tid upptagits eller, där förbehåll är gjort om återgång utan protest, från förfallodagen.

Återgångsfordran, som tillkommer en överlåtare mot en annan eller mot utställaren, preskriberas sex månader från den dag, då den förstnämnde själv inlöste växeln eller mot honom vidtogs sådan åtgärd, som i 71 § sägs.

pien, førend han ved en Protest har godtgjort, at Originalvekslen ikke er blevet udleveret ham paa hans Forlangende.

Er der paa Originalvekslen efter det sidste Endossement, førend Kopien blev taget, følgende Paategning: »herfra gælder kun Endossement paa Kopi« eller en anden Paategning af lignende Art, er et efterfølgende Endossement paa Originalvekslen ugyldigt.

at originalen ikke er blitt utleveret ham på hans forlangende.

Hvis den originale veksel efter det siste endossement som er påført før kopien blev tatt, bærer påtegning: «herfra gjelder endossement bare på kopi» eller tilsvarende påtegning, er et efterfølgende endossement på originalen ugyldig.

KAPITEL X.

Om Forandringer i Vekslen.

§ 69.

Er der gjort Forandring i en Veksels Tekst, er de, der efter Forandringen har tegnet deres Navn paa Vekslen, forpligtede overensstemmende med den ændrede Tekst. De, der har tegnet deres Navn før Forandringen, er forpligtede overensstemmende med den oprindelige Tekst.

KAPITEL X.

Om forandringer i vekslen.

§ 69.

Er der gjort forandring i en veksels tekst, er de som efter forandringen har tegnet sitt navn på vekslen, forpliktet overensstemmende med den endrede tekst. De som har tegnet sitt navn før forandringen, er forpliktet overensstemmende med den oprindelige tekst.

KAPITEL XI.

Om Vekslens Forældelse.

§ 70.

Ethvert Krav, der efter Vekslen haves mod Akseptanten, forældes i tre Aar fra Forfaldsdagen.

Indehaverens Krav mod Endossenterne og Trassenten forældes i et Aar fra den Dag, da der i rette Tid blev optaget Protest, eller, hvis der er taget Forbehold om Regres uden Omkostninger, fra Forfaldsdagen.

Endossenternes Regreskrav mod andre Endossenter eller mod Trassenten forældes i seks Maaneder fra den

KAPITEL XI.

Om foreldelse.

§ 70.

Ethvert krav efter vekslen mot akseptanten foreldes i tre år fra forfallsdagen.

Vekselinnehaverens krav mot endossentene og trassenten foreldes i ett år fra den dag da protest i rette tid blev optatt, eller, hvis der er truffet bestemmelse om regress uten omkostninger, fra forfallsdagen.

Endossentenes regresskrav mot andre endossenter eller mot trassenten foreldes i seks måneder fra den dag da

71 §.

Växelpreskription avbrytes genom:
 delgivning av stämning till svensk domstol;
 växelfordringens åberopande för kvittning vid sådan domstol;
 fordringens bevakning i gäldenärens här i riket anhängiga konkurs; eller
 dess anmälade under här i riket pågående ackordsförhandling utan konkurs.

Genom växelfordrans anhängiggörande vid domstol i främmande stat avbrytes preskription, där gäldenären har hemvist i den staten eller, utan invändning mot domstolens behörighet, inställer sig i målet eller personligen erhållit del av stämningen. Lika med växelfordrans anhängiggörande vid utländsk domstol anses underrättelse, som i rättegång vid sådan domstol enligt där gällande lag gives om rättegången (litis denuntiatio). Har i främmande stat fordringen bevakats i växelgäldenärs konkurs eller anmälts under ackordsförhandling utan konkurs, vare preskription därigenom avbruten, där växelgäldenären vid konkursens eller ackordsförhandlingens början hade hemvist i den främmande staten. Växelfordrans åberopande för kvittning vid utländsk domstol medför ock avbrott i preskription.

Dag, da Endossenten har indfriet Vekslen, eller da Forældelsen blev afbrudt overfor denne, jfr. § 71.

§ 71.

Vekselforældelsen afbrydes ved Forkyndelse af Stævning i Veksel-søgsmaalet eller ved de i Retsplejelovens § 279, 2. Stykke, nævnte Handlinger, eller ved Vekselfordringens Anmeldelse i Skyldnerens under offentlig Behandling staaende Bo, eller ved at den, mod hvem saadant Søgemaal er rejst, indvarsler en Formand for Processens Skyld (litis denunciatio). Den, som har modtaget saadan Indvarsling, kan afbryde den i § 70, 1. Stykke omhandlede Forældelse ved ligeledes at give Akseptanten Processvarsel.

Ved Stævning til udenlandsk Domstol afbrydes Vekselforældelsen, hvis Skyldneren har sit Hjemsted i vedkommende Land, eller han uden at gøre Indsigelse imod Domstolens Kompetence tager til Genmæle i Sagen, eller Stævningen er forkyndt for ham personlig. Litis denunciatio til udenlandsk Domstol afbryder Forældelsen under samme Betingelse som Stævning. Ligeledes afbrydes Forældelsen ved, at Vekselkravet under en ved udenlandsk Domstol verserende Sag efter den paa Stedet gældende Lovgivning gøres gældende til Modregning.

Ved Anmeldelse i Skyldnerens i Udlandet under offentlig Behandling staaende Bo afbrydes Forældelsen, hvis Skyldneren ved Bobehandlingens Aabning var bosat i vedkommende Land.

endossenten innløste vekslen, eller da foreldelsen blev avbrutt overfor ham (jfr. § 71).

§ 71.

Vekselforeldelsen avbrytes ved at stævning er kommet inn til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at vekselkravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller forøvrig inndras i saken (jfr. rettergangslovens §§ 56, 58 og 59) eller

ved at vekselfordringen anmeldes i skyldnerens under offentlig behandling stående bo, eller

ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en formann varsel om søksmålet (rettergangslovens § 80). Den som har mottatt sådan innvarsling, kan avbryte den i § 70, første ledd, omhandlede foreldelse ved likeledes å gi akseptanten processvarsel.

Ved stævning til utenlandsk domstol avbrytes vekselforeldelsen hvis skyldneren har sitt hjemsted i vedkommende land eller han uten å gjøre innvending mot domstolens kompetanse tar til gjenmæle i saken, eller hvis stævningen er forkynt for ham personlig. Processvarsel til utenlandsk domstol avbryter foreldelsen under samme betingelser som stævning. Likeledes avbrytes foreldelsen ved at vekselkravet under en ved utenlandsk domstol verserende sak efter den på stedet gjeldende lovgivning gjøres gjeldende til motregning.

Ved anmeldelse i skyldnerens under offentlig behandling stående bo i fremmed land avbrytes foreldelsen, hvis skyldneren var bosatt i vedkommende land da bobehandlingen blev åpnet.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits, men avbrottet gälle till fördel för alla växelgäldenärer, vilka föregå den, som vidtagit åtgärden.

Har preskription avbrutits genom växelfordrans anhängiggörande vid domstol, men varder målet ej fört till slut, skall ny preskriptionstid begynna att löpa från den dag, då målet sist av rätten handlades.

12 kap.

Allmänna bestämmelser.

72 §.

Inträffar växels förfallodag å söndag eller annan allmän helgdag, må ej betalning för växeln krävas förrän nästa söckendag. Alla andra åtgärder med avseende å växel, såsom uppvisande till godkännande och upptagande av protest, må likaledes vidtagas allenast å söckendag.

Skall åtgärd, som nu sagts, vara vidtagen inom viss tid, vars sista dag är allmän helgdag, varde tiden för åtgärdens vidtagande utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräkning skola mellanliggande helgdagar medräknas.

Vid beräkning av tid, vare sig i lag fastställd eller särskilt bestämd, inom vilken åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Uppskovsdagar äga enligt denna lag ej rum.

73 §.

Har växel förkommit och varder, i anledning av ansökan om dess dödande, offentlig stämning utfärdad på sätt därom är särskilt stadgat, vare utställ-

Forældelsen afbrydes ikke i Forhold til andre Vekselskyldnere end den, mod hvem Afbrydelseshandlingen er foretaget, men Afbrydelsen virker til Fordel for alle dens Formænd, der har foretaget Afbrydelsen.

Har Afbrydelsen af Forældelsen fundet Sted, uden at Vekselsøgsmålet bringes til Afslutning, begynder en ny Forældelsesfrist at løbe fra den Dag, da Sagen sidst foretoges i Retten.

KAPITEL XII.

Almindelige Bestemmelser.

§ 72.

Forfalder en Vekselskyl på en lovbestemt Helligdag kan Betaling først kræves den følgende Søgnedag. Ligeledes kan alle andre Handlinger Vekslen vedrørende, saasom Forevisning til Aksept og Optagelse af Protest, kun foretages på en Søgnedag.

Skal en saadan Handling foretages inden en vis Frist, hvis sidste Dag er en lovbestemt Helligdag, udstrækkes Fristen til den førstkommende Søgnedag. Mellemliggende Helligdage medtages ved Fristens Beregning.

Grundlovsdagen — den 5. Juni — bliver at stille lige med de lovbestemte Helligdage, forsaavidt angaar vekselsretlige Handlingers Foretagelse.

I de Frister, der er fastsatte ved Loven, eller foreskrevne ved særlig Bestemmelse, medregnes ikke den Dag, der tjener til Udgangspunkt for Fristen.

Løbedage finder ikke Anvendelse på Veksler.

§ 73.

Er en Vekselskyl, som er betalbar her i Riget, bortkommet, kan den mortifi-

Foreldelsen avbrytes ikke i forhold til andre vekselskyldnere enn den mot hvem nogen av de ovennevnte handlinger foretas; men avbrytelsen virker til fordel for alle dens formenn, som har foretatt avbrytelsen.

Har avbrytelsen av foreldelsen funnet sted, uten at vekseløksmålet bringes til avslutning, begynner en ny foreldelsesfrist å løpe fra den dag da saken sist foretokes i retten.

KAPITEL XII.

Almindelige bestemmelser.

§ 72.

Forfaller en vekselskyl på en søndag eller helligdag, kan betaling først kreves den første virkedag derefter. Likeså kan alle andre handlinger vedkommede vekslen, såsom forevisning til aksept og optagelse av protest, bare foretas på en virkedag.

Skal en sådan handling foretas innen en frist hvis siste dag er en søndag eller helligdag, utstrekkes fristen til den første virkedag derefter. Mellemliggende søndager eller helligdager tas med ved fristens beregning.

Som helligdag anses i denne forbindelse også den 17de mai.

I lovbestemte eller avtalte frister medregnes ikke den dag som tjener til utgangspunkt for fristen.

Løpedager finner ikke anvendelse på veksler.

§ 73.

Er en vekselskyl som er betalbar her i riket bortkommet, kan den bli mortifi-

ren pliktig att utfärda ny växel, såframt antaglig säkerhet ställes för vad han kan nödgas utgiva på grund av den förkomna växeln. Var denna växel godkänd, åligger det godkännaren att, när förfallotid är inne, mot enahanda säkerhet betala till den, som visar sin rätt att uppbära betalning.

74 §.

Är växelfordran preskriberad, eller har växelrätten gått förlorad genom försummelse att företaga någon för dess bevarande föreskriven handling, stånde dock växel innehavaren öppet att, såsom i vanligt skuldfordringsmål, hos växelgäldenär utsöka vad denne till fordringsägarens skada skulle vinna, där fordringen förfölle.

ANDRA AVDELNINGEN.

Om egna växlar.

75 §.

Egen växel skall innehålla:

1) benämningen växel, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;

2) ovillkorlig utfästelse att betala en viss penningssumma;

ficeres overensstemmende med de om Mortifikation iøvrigt gældende Regler. Mortifikationssagen anlægges paa det Sted, hvor Vekslen skal betales.

Naar offentlig Indkaldelse i Mortifikationssagen er behørig bekendtgjort, er Trassenten forpligtet til at udstede nyt Vekselsbrev. Var den bortkomne Veksels akcepteret, er Akseptanten, naar Forfaldstiden er kommet, pligtig til at betale til den, som godtgjør sin Ret til at oppebære Betalingen. Dog skal der i disse Tilfælde stilles Trassenten eller Akseptanten antagelig Sikkerhed, indtil Vekslen er blevet mortificeret, eller deres Ansvar efter den bortkomne Veksels paa anden Maade er ophørt.

§ 74.

Er Vekselfordringen forældet, eller er Vekselretten tabt ved Forsømmelse af den til dens Bevaring foreskrevne Omgang, er dog Vekselindehaveren ikke udelukket fra som almindelig Gældsfordring at indtale hos en Vekselsskyldner, hvad denne vilde blive beriget med paa hans Bekostning, hvis ethvert Krav bortfaldt.

ANDEN AFDELING.

Om den egne Veksels.

KAPITEL XIII.

§ 75.

En egen Veksels skal indeholde:

- 1) Benævnelsen Veksels indført i selve Teksten og udtrykt paa det Sprog, hvori Dokumentet er affattet;
- 2) et ubetinget Tilsagn om at betale en bestemt Pengesum;

sert overensstemmende med de om mortifikation ellers givne regler, dog således at mortifikasjonssaken skal anlegges ved herreds- eller byretten paa det sted hvor vekslen er betalbar.

Når stevning i mortifikasjonssaken er lovlig kunngjort, er trassenten forpliktet til å utstede nytt vekselbrev. Var den bortkomne veksel akseptert, er akseptanten, når forfallstid er kommet, pliktig til å betale til den som godtgjør sin rett til å oppebære betalingen. Dog skal der i disse tilfelle stilles trassenten eller akseptanten antagelig sikkerhet, inntil vekslen er blitt mortifisert eller deres ansvar efter den bortkomne veksel er ophørt på annen måte.

§ 74.

Er vekselfordringen foreldet, eller er vekselretten tapt ved forsømmelse av den til dens bevaring foreskrevne omgang, er dog vekselinnehaveren ikke utelukket fra som almindelig gjeldsfordring å inntale hos en vekselsskyldner hvad denne vilde bli beriket med på hans bekostning, hvis ethvert krav bortfalt.

ANNEN AVDELING.

Om den egne veksel.

KAPITEL XIII.

§ 75.

En egen veksel skal inneholde:

1. benevnelsen veksel, innført i selve teksten og uttrykt i det sprog hvori dokumentet er avfattet;
2. et ubetinget tilsagn om å betale en bestemt pengesum;

- 3) uppgift å förfallotiden;
- 4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;
- 5) namn å den, till vilken eller till vars order betalningen skall erläggas;
- 6) uppgift å dag och ort för växelns undertecknande; samt
- 7) underskrift av den, som utställer handlingen.

76 §.

Handling, vari saknas något av vad egen växel skall enligt 75 § innehålla, gälla ej såsom egen växel, där ej fall är för handen, som nedan i denna paragraf sägs.

Är i sådan växel förfallotid ej utsatt, anses växeln betalbar vid uppvisandet.

Såsom egen växels betalningsort och tillika såsom utställarens boningsort skall, där ej annan ort särskilt angivits, gälla den, där utställandet ägt rum.

Egen växel, vari orten för utställandet ej är nämnd, anses vara undertecknad å den vid utställarens namn utsatta ort.

77 §.

I fråga om egen växel skola lända till efterrättelse följande av de om dragen växel givna bestämmelser, i vad de icke strida mot den egna växelns särskilda beskaffenhet, nämligen angående:

överlåtelse (11—20 §§);
 förfallotid (33—37 §§);
 betalning (38—42 §§);
 återgångskrav för bristande betalning (43—50 samt 52—54 §§);

betalning från tredje man (55 samt 59—63 §§);

avskrift (67 och 68 §§);
 ändringar i växel (69 §);
 preskription (70 och 71 §§);

3) Angivelse af Forfaldstiden;	3. angivelse av forfallstiden;
4) Angivelse af Stedet, hvor Betalingen skal ske;	4. angivelse av stedet hvor betalingen skal skje;
5) Navnet paa den, til hvem eller til hvis Ordre Betalingen skal ske;	5. navnet på den til hvem eller til hvis ordre betalingen skal skje;
6) Angivelse af Dag og Sted for Underskriften; samt	6. angivelse av dag og sted for vekslens underskrift; samt
7) Underskrift af den, der udsteder Dokumentet (Udstederen).	7. underskrift av den som utsteder dokumentet (utstederen).

§ 76.

Et Dokument, hvori en af de i den foregaaende Paragraf nævnte Anførsler mangler, gælder ikke som egen Veksel, undtagen i de i de følgende Stykker fastsatte Tilfælde.

En egen Veksel, hvis Forfaldstid ikke er angiven, anses som betalbar ved Sigt.

I Mangel af særlig Angivelse anses Dokumentets Udstedelsessted for at være Betalingssted og tillige for at være det Sted, hvor Udstederen bor.

En egen Veksel, der ikke angiver Stedet, hvor den er udstedt, anses for underskrevet paa det ved Udstederens Navn anførte Sted.

§ 77.

Om den egne Veksel gælder, for saa vidt de ikke er uforenelige med dennes særlige Beskaffenhed, de Bestemmelser om den trukne Veksel, der vedrører:

- Endossement (§§ 11—20);
- Forfaldstid (§§ 33—37);
- Betaling (§§ 38—42);
- Regres paa Grund af manglende Betaling (§§ 43—50, 52—54);
- Interventionsbetaling (§§ 55, 59—63);
- Kopier (§§ 67 og 68);
- Forandringer (§ 69);
- Forældelse (§§ 70—71);

§ 76.

Et dokument hvori en av de i den foregående paragraf nevnte anførsler mangler, gjelder ikke som egen veksel uten i de tilfelle som omhandles i de følgende ledd.

En egen veksel hvis forfallstid ikke er angitt, anses som betalbar ved sikt.

I mangel av særlig angivelse anses dokumentets utstedelsessted som betalingssted og tillike som utstederens bosted.

En egen veksel som ikke angir stedet hvor den er utstedt, anses underskrevet på det sted som er anført ved utstederens navn.

§ 77.

Om den egne veksel gjelder, sålangt de ikke er uforenlige med dens natur, de bestemmelser om den trukne veksel som angår

- endossement (§§ 11—20),
- forfallstid (§§ 33—37),
- betaling (§§ 38—42),
- regress for manglende betaling (§§ 43—50, og 52—54),
- intervensjonsbetaling (§§ 55, 59—63),
- kopier (§§ 67 og 68),
- forandringer i vekslen (§ 69),
- foreldelse (§§ 70—71),

helgdagar, beräkning av tider och förbud mot uppskovsdagar (72 §);

förkommen växel (73 §); samt

växelinnehavares rätt att efter inträdd preskription eller växelrätts upphörande föra talan om obehörig vinst (74 §).

Likaledes skola i fråga om egen växel lända till efterrättelse bestämmelserna angående dragen växel, som lyder på betalning hos tredje man eller å annan ort än växelbetalarens boningsort (4 och 27 §§), utfästelse av ränta (5 §), skiljakligheter i fråga om växelsummans angivande (6 §), verkan av underskrift, tecknad under omständigheter, som angivas i 7 §, eller av någon, som därvid handlat utan behörighet eller överskridit sin behörighet (8 §), samt växel, som utgivits i ofullständigt skick (10 §).

Ytterligare skola å egen växel tillämpas de i 30—32 §§ givna bestämmelserna om växelborgen. Därest, i fall som avses i sista stycket av 31 §, sådan borgen icke utmärker, för vem den är ingången, skall den anses ingången för den egna växelns utställare.

78 §.

Utställare av egen växel svare på sätt om godkännare av dragen växel gäller.

Lyder egen växel å betalning viss tid efter uppvisandet, varde den för utställaren uppvisad till påteckning om uppvisandet inom tid, varom i 23 § sägs. Såsom utgångspunkt för beräkning av förfallotiden skall gälla den dag den av utställaren underskrivna påteckningen är daterad. Vägrar utställaren att lämna daterad påteckning, varde det styrkt genom protest (25 §); och skall dagen för denna gälla såsom utgångspunkt för beräkning av förfallotiden.

Helligdage, Beregning af Frister og Forbud med Løbedage (§ 72);
Bortkomne Veksler (§ 73); samt

søndager og helligdager, beregningen av frister og forbud mot løpedager (§ 72), bortkomne veksler (§ 73),
samt

Vekselindehaverens Ret til efter indtraadt Forældelse eller Fortabelse af Vekselretten at anlægge Berigelsessøgsmåal (§ 74).

vekselinnehaverens rett til efter inntrådt foreldeles eller fortapelse av vekselretten å anlegge berikelsessøgsmål (§ 74).

Ligeledes gælder for den egne Veksel Bestemmelserne vedrørende Veksler betalbare hos en Trediemand eller paa et andet Sted end det Sted, hvor Trassaten bor (§§ 4 og 27), Adgangen til at betinge Renter (§ 5), Uoverensstemmelser i Angivelsen af den Sum, der skal betales (§ 6), Følgerne af, at en Underskrift er anbragt paa Vekslen under de i § 7 omhandlede Omstændigheder, at Underskriften hidrører fra en Person, der har handlet uden Bemyndigelse eller med Overskridelse af sin Bemyndigelse (§ 8), samt Bestemmelserne om ufuldstændige Veksler (§ 10).

Videre gjelder for den egne veksel bestemmelsene om veksler som er betalbare hos en tredjemann eller på et annet sted enn trassatens bosted (§§ 4 og 27), om adgangen til å betinge renter (§ 5), om uoverensstemmelser i angivelsen av den sum som skal betales (§ 6), om virkningene av at en underskrift er påført under de omstendigheter som omhandles i § 7, eller av at en underskrift er påført av en person som har handlet uten bemyndigelse eller som har overskredet sin bemyndigelse (§ 8), og om ufullstendige veksler (§ 10).

Endvidere gælder for den egne Veksel Bestemmelserne om Aval (§§ 30—32). Hvis Avalpaategningen ikke indeholder Angivelse af, for hvem den er meddelt (§ 31 sidste Stykke), anses den at være meddelt for Udstederen.

Likeså gjelder for den egne veksel bestemmelsene om aval (§§ 30—32); i det tilfelle som omhandles i § 31, siste ledd, anses aval, når den ikke angir for hvem den er gitt, som gitt for utstederen av den egne veksel.

§ 78.

Udstederen af en egen Veksel er forpligtet paa samme Maade som Akseptanten af en trukken Veksel.

§ 78.

Utstederen av en egen veksel er forpliktet på samme måte som akseptanten av en trukken veksel.

En egen Veksel, der lyder paa Betaling en vis Tid efter Sigt, skal forevises for Udstederen til Paategning om Forevisningen inden de i § 23 bestemte Frister. Fristen fra Sigt løber fra Dagen for den af Udstederen underskrevne Forevisningspaategning paa Vekslen. Udstederens Vægning ved at give dateret Paategning fast-

En egen veksel som lyder på betaling en viss tid efter sikt, skal forevises for utstederen til påtegning om forevisningen innen de i § 23 bestemte frister. Fristen fra sikt løper fra datum for den av utstederen underskrevne forevisningspåtegning på vekslen. Utstederens vegring ved å gi datert påtegning godtgjøres ved protest (§ 25), hvis datum

TREDJE AVDELNINGEN.

Om förhållandet till främmande lag.

79 §.

Svensk medborgares behörighet att ingå växelförbindelse varde, ändå att han ej här i riket hade hemvist eller att förbindelsen är ingången utom riket, bedömd efter svensk lag.

Utländsk medborgares behörighet att ingå växelförbindelse varde bedömd efter lagen i den stat han tillhör. Innehåller nämnda lag, att ett annat lands lag skall tillämpas, lände det till efterrättelse.

Är enligt lag, som sålunda skall gälla, utländsk medborgare obehörig att ingå växelförbindelse, vare han ändock här i riket för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom en stat, enligt vars lag han var därtill behörig.

80 §.

I fråga om växelförbindelsens form skall lagen å den ort, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse.

Där, på grund av vad sålunda är sagt, växelförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit å viss annan ort, där förbindelse senare åtecknats växeln, må den tidigare förbindelsens ogiltighet ej medföra, att även den senare anses ogiltig.

Växelförbindelse, som svensk medborgare åtager sig utom riket och som i fråga om formen uppfyller svensk lags fordringar, vare här i riket gällande gent emot annan svensk medborgare, ändå att den på grund av stadgandet i första stycket skulle sakna giltighet.

slaas ved en Protest (§ 25), hvis Datum tjener til Udgangspunkt for Fristen fra Sigt.

TREDIE AFDELING.

Om Forholdet til udenlandsk Lov.

KAPITEL XIV.

§ 79

En Udlændings Evne til at indgaa vekselforpligtelse bedømmes efter Loven i det Land, hvor han er Statsborger. Hvis denne Lovgivning erklærer Loven i et andet Land for bestemmende, skal sidstnævnte Lov komme til Anvendelse.

En Udlænding, som i Medfør af de i foregaaende Stykke givne Forskrifter maatte mangle Evne til at forpligte sig, er ikke desto mindre gyldigt forpligtet her i Riget, hvis han har indgaaet Forpligtelsen i et Land, efter hvis Lovgivning han vilde have haft Evne til at forpligte sig.

§ 80.

Formen for en Vekselforpligtelse bedømmes efter Loven paa det Sted, hvor Forpligtelsen er underskrevet.

Hvis en Vekselforpligtelse er ugyldig i Medfør af Bestemmelsen i denne Paragrafs første Stykke, men er gyldig efter Loven i et Land, hvor en senere Forpligtelse er undertegnet, skal den første Forpligtelses Ugyldighed ikke medføre, at ogsaa den senere Forpligtelse anses som ugyldig.

En Vekselforpligtelse, som en dansk Statsborger indgaar udenfor Riget, og som, forsaavidt angaar Formen, opfylder dansk Løvs Fordringer, skal her i Riget anses som gyldig overfor anden dansk Statsborger, selv om For-

TREDJE AVDELING.

Om forholdet til fremmed lov.

KAPITEL XIV.

§ 79.

En utlændings evne til å påta sig vekselforpliktelse bedømmes efter loven i det land hvor han er statsborger. Bestemmer denne lov at et annet lands lov skal komme til anvendelse, er den sistnevnte lov avgjørende.

En utlending som vilde mangle evnen til å forplikte sig vekselrettlig efter den lov som således kommer til anvendelse, er allikevel her i riket ansvarlig for en vekselforpliktelse som han har påtatt sig i et land efter hvis lovgivning han vilde hatt evne dertil.

§ 80.

Formen for en vekselforpliktelse bestemmes ved loven på det sted hvor forpliktelsen underskrives.

Hvis en vekselforpliktelse er ugyldig på grunn av bestemmelsen i første ledd, men tilfredsstiller lovgivningen i et annet land hvor en senere forpliktelse er underskrevet, blir den sistnevnte forpliktelse ikke ugyldig fordi den førstnevnte lider av formfeil.

En vekselforpliktelse som en norsk statsborger har påtatt sig utenfor riket, og som oppfyller norsk løvs fordringer med hensyn til formen, er her i riket gyldig overfor en annen norsk statsborger, selv om den ellers vilde

81 §.

Rättsverkningarna av dragen växels godkännande eller egen växels utställande skola bedömas enligt lagen å den ort, där växeln skall betalas.

Verkan av annan växelförbindelse varde, där ej här nedan annorledes stadgas, bedömd enligt lagen å den ort, där förbindelsen undertecknades.

82 §.

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga växelgäldenärer beräknas enligt lagen å den ort, där växeln utställdes.

83 §.

Skall, enligt lagen å den ort, där växel utställts, växelinnehavaren betraktas såsom tillika innehavare av fordran, som må hava föranlett växelns utställande, lände därutinnan den lag till efterrättelse.

84 §.

Huruvida godkännande av växel må inskränkas till en del av växelsumman, samt huruvida växelinnehavare äger vägra mottaga avbetalning å summan, varde bedömt enligt lagen å den ort, där växeln skall betalas.

85 §.

Beträffande tiden och sättet för upptagande av protest, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av växel, gälle lagen å den ort, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, skall verkställas.

pligtelsen som Følge af Bestemmelsen i denne Paragrafs første Stykke maatte anses som ugyldig.

§ 81.

Retsvirkningen af en trukken Veksels Aksept eller af Udstedelsen af en egen Veksels, bedømmes efter Loven paa det Sted, hvor Vekslen skal betales.

Virkningerne af andre Veksselforpligtelser bedømmes, hvor ikke andet er foreskrevet, af Loven paa det Sted, hvor Forpligtelsen er undertegnet.

§ 82.

Fristerne for Udøvelse af Regresretten bedømmes for alle Vekselskyldnere efter Loven paa det Sted, hvor Vekslen udstedes.

§ 83.

Anses Vekselindehaveren efter Loven paa det Sted, hvor Vekslen er udstedt, tillige som Indehaver af den Fordring, som har foranlediget Veksels Udstedelse, skal den nævnte Lov være afgørende i saa Henseende.

§ 84.

Om Aksept av Vekslen kan begrænses til en Del af Vekselsummen, samt om Vekselindehaveren kan nægte at modtage delvis Betaling, afgøres af Loven paa det Sted, hvor Vekslen skal betales.

§ 85.

Formen og Fristerne for Protest saavel som Formen for andre Handlinger, der er nødvendige for Udøvelse eller Bevaring af Veksleretten, bedømmes efter Loven i det Land, paa hvis

vært ugyldig efter bestemmelsen i første ledd.

§ 81.

Rettsvirkningene av en veksels aksept eller av utstedelsen av en egen veksels bedømmes efter loven på det sted hvor vekslen skal betales.

Virkningene av andre vekselerklæringer bedømmes efter loven på det sted hvor erklæringen er underskrevet, såfremt ikke annet følger av hvad nedenfor er bestemt.

§ 82.

Fristen for anlegg av regresssøksmål bestemmes for alle vekselkyldneres vedkommende ved loven på det sted hvor vekslen er utstedt.

§ 83.

Skal vekselinnehaveren efter loven på det sted hvor vekslen er utstedt, tillike anses som innehaver av den fordring som har foranlediget vekslens utstedelse, legges den nevnte lov i så henseende til grunn.

§ 84.

Spørsmålet om hvorvidt aksept av en veksels kan begrenses til en del av vekselsummen og hvorvidt vekselinnehaveren kan nekte å motta delvis betaling, avgjøres efter loven på det sted hvor vekslen er betalbar.

§ 85.

Formen og fristene for protest, samt formen for andre handlinger som er nødvendige for å utøve eller bevare rettigheter efter en veksels, bestemmes av loven på det sted hvor protesten

86 §.

I fråga om de åtgärder, som må vidtagas, när växel obehörigen fränhänts innehavaren eller förkommit, gälle lagen å den ort, där växeln skall betalas.

87 §.

Skall, efter ty här förut är sagt, i visst mål främmande lag lända till efterrättelse, och är ej innehållet i den främmande lagen för rätten känt, åge rätten förelägga part att i sådant hänseende förebringa utredning.

FJÄRDE AVDELNINGEN.

Om protest och om rättegång i växelmål.

88 §.

Protest skall upptagas av notarius publicus, eller ock i stad av magistratsperson och å landet av landsfiskalen i orten eller av magistratsperson från närmaste stad eller av särskild förrättningsman, som må hava av Konungens befallningshavande förordnats. I stad, där magistrat ej finnes, skall särskild förrättningsman vara av Konungens befallningshavande förordnad; och må i sådan stad protest upptagas jämväl av landsfiskalen i orten.

Omraade Protesten skal optages eller vedkommende Handling foretages.

skal optas eller vedkommende handling foretas.

§ 86.

Loven paa det Sted, hvor en Veksel er betalbar, afgør hvorledes der vil være at forholde i Tilfælde af Bortkomst eller Tyveri af Vekslen.

§ 86.

Loven i det land hvor en veksel er betalbar, bestemmer de forholdsregler som må treffes i tilfelle av at vekslen forkommer eller stjeles.

§ 87.

Skal udenlandsk Lovgivning i Henhold til de derom givne Forskrifter bringes til Anvendelse under en Rets sag, kan Domstolen, forsaavidt den paagældende fremmede Lov ikke maatte være bekendt, paalægge den vedkommende Part at fremskaffe de i saa Henseende fornødne Oplysninger.

FJERDE AVDELING.

FJERDE AVDELING.

Slutningsbestemmelser.

KAPITEL XVI.

KAPITEL XV.

Om fremgangsmåten ved vekslens forevisning og protest.

§ 88.

Om Optagelse af Vekselprotest og om Vekslers Forevisning her i Riget gælder følgende Regler:

1) Protest skal foretages af Notarius publicus eller den Embedsmand, som efter Lovgivningen udfører Notarialforretninger. Skulde det Tilfælde indtræffe, at en saadan Embedsmands Medvirkning ikke i betimelig Tid kan have, kan Protesten optages af to lovfaste Vidner; en Genpart af den optagne Protest skal imidlertid i Løbet af følgende Søgnedag forelægges vedkommende Embedsmand, for at den kan blive indført i dennes Protokol. Sker dette ikke, har Protesten tabt sin Gyldighed.

§ 87.

Protest optas av den embedsmann hvorunder notarialforretningene hører. På landet kan protest også optas av lensmannen og i byer hvor *notarius publicus* ikke har kontor, av hovedstevnevidnet.

Kan ingen av de nevnte myndigheter opta protesten i tide, kan den optas av et stevnevidne, likesom en tjenestemann i sådant tilfelle kan opta protest utenfor sitt distrikt.

Tilkallelse av vidne er ikke nødvendig.

§ 88.

Den som ønsker optatt protest, skal i tide levere vedkommende tjeneste-

89 §.

Protest skall, där ej annat överenskommits, upptagas mellan klockan 9 förmiddagen och 7 eftermiddagen hos den protesten gäller, i hans affärslokal eller, om han icke har sådan å orten, i hans bostad. Träffas han ej, må protesten i stället upptagas vid affärslokalen eller bostaden. Är denna icke känd, och kan förrättningsmannen icke heller hos ortens polismyndighet därom erhålla upplysning, varde förhållandet anmärkt i protesten.

I fråga om tid och plats för växels uppvisande till godkännande eller betalning skall vad nu är sagt om protest äga tillämpning.

90 §.

Vid protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning skall växeln i huvudskrift medföras av förrättningsmannen eller någon, som honom åtföljer;

2) Mundtlig Rekvisition til den eller dem, der skal optage Protesten, er tilstrækkelig, naar tillige Vekslen overleveres. Begæres Vekselprotest hos flere Personer paa samme Sted, udfordres kun een Protestforretning.

Hvis den, hos hvem Protest for manglende Betaling skal optages, tilbyder at betale — være sig helt eller delvis — skal Embedsmanden, medmindre andet er aftalt med Rekvirenten, modtage Pengene, paaføre Vekslen fornøden Kvittering, samt eventuelt udleverere den.

3) Optagelse af Protest skal, saafremt anden Overenskomst ikke træffes, ske mellem Kl. 9 Formiddag og Kl. 7 Eftermiddag i den paagældendes Forretningslokale eller, hvis han ikke har saadant paa Stedet, i hans Bolig. Træffes ikke den hos hvem, der skal protesteres, bliver Protesten at optage i eller ved hans Forretningslokale eller Bolig. Er hans Forretningslokale eller Bolig ikke kendt, og kan Oplysning derom af den, der foretager Protesten, ikke erholdes hos Stedets Politimyndighed, bliver dette at anføre i Protesten.

Hvad foran er udtalt om Tid og Sted for Optagelse af Protest finder tilsvarende Anvendelse paa Vexslens Forevisning til Aksept og Betaling.

4) Den originale Veksel eller Vekselkopien skal bilægges Protesten, der

mann vekslen eller i tilfelle vekselkopien med fornøden muntlig eller skriftlig begjæring.

Tjenestemanden skal derefter uten ophold henvende sig til den som protesten kreves optatt hos, og forevise vekslen (vekselkopien) med opfordring om å efterkomme rekvirentens krav.

Hvis den hos hvem protest for manglende betaling skal optas, tilbyr betaling, skal tjenestemanden ta imot det tilbudte, hvis ingen annen er tilstede som kan ta imot på rekvirentens vegne. Betales i dette tilfelle vekselsummen fullt ut (i tilfelle med tillegg av de i vekslen lovlig foreskrevne renter, jfr. § 5), skal tjenestemanden utlevere vekslen, hvis han ikke har fått motsatt instruks av rekvirenten.

§ 89.

Hvis ikke annet vedtas, skal den i § 88, annet ledd, foreskrevne henvendelse skje i vedkommendes forretningslokale eller, om han ikke vites å ha saadant på stedet, i hans bolig der og i tiden mellom kl. 9 formiddag og kl. 7 eftermiddag. Kan rekvirenten ikke oplyse hvor på stedet vedkommende har forretningslokale eller bolig, og er dette også ukjent for tjenestemanden, skal denne søke opplysning hos politiet på stedet.

Foranstående bestemmelser om tid og sted for optagelse av protest får også anvendelse på veksels forevisning til aksept eller betaling.

§ 90.

Tjenestemanden skal innen 24 timer utferdige en underskrevet bevidnelse

och skall anteckning om protesten av förrättningsmannen göras å växeln. Förekommer å avskrift överlåtelse eller växelborgen, varde jämväl avskriften medförd och försedd med anteckning om protesten.

91 §.

Över protest skall föras protokoll. I detta skall införas: växeln med allt vad därå finnes tecknat; den sökandes påstående; det svar, som gives av den, som protesten gäller, eller anmärkning att svar ej kunnat erhållas eller att han ej kunnat träffas; uppgift på platsen varest och tiden när protesten sker; samt underskrift av förrättningsmannen. Avskrift, varom förmäles i 90 §, skall ock med vad därå är tecknat intagas i protokollet.

iøvrigt skal indeholde Rekvirentens Begæring eller Paastand, det Svar, der gives af den, hos hvem der protesteres, eller Bemærkning om, at det intet Svar har været at erholde, eller at han ikke har kunnet træffes, Angivelse af Stedet, hvor og Tiden, naar Protesten sker, og endelig Underskrift af den, som foretager Protesthandlingen. Om den optagne Protest skal der gøres Bemærkning paa Vekslen eller Vekselkopien.

om den avholdte forretning (protesten).

Protesten skal inneholde avskrift av vekslen (vekselkopien) med alt som er tegnet på den, og oplysning om rekvirentens begjæring, tjenestemannens henvendelse med angivelse av sted og tid derfor, samt det svar som gis på henvendelsen. Hvis vedkommende ikke er påtruffet eller ikke har gitt noget svar, anføres dette. Har der ikke kunnet skje nogen henvendelse, fordi vedkommendes forretningslokale eller bolig er ukjent, skal der i protesten tas inn fornøden forklaring til å vise at forskriftene i § 89, annet punktum, er fulgt. Er protest i medhold av § 87, annet ledd, optatt av et stevnevidne eller av en tjenestemann utenfor sitt distrikt, skal det i protesten anføres at den tjenestemann som ordentligvis skulde ha optatt protesten, ikke kunde gjøre dette i tide.

Tjenestemannen skal gjøre bemerkning om protesten på vekslen (vekselkopien).

§ 91.

Protesten tillige med Afskrift af Vekslen eller Vekselkopien bliver at indføre i en Protokol.

Protesten skal ordlydende innføres i tjenestemannens protokoll; er protesten optatt av et stevnevidne, skal den innføres i *notarius publicus's* eller, i de i § 87, annet punktum, nevnte tilfelle, i lensmannens eller hovedstevnevidnets protokoll. Stevnevidnet skal derfor innen tre dager sende bekreftet gjenpart av protesten til vedkommende tjenestemann.

Af Protestforretningen maa Underskrift ikke meddeles andre end Protestrekvirenten.

Utskrift av protokollen eller avskrift av den protest som stevnevidnet har optatt, må ikke meddeles andre enn protestrekvirenten.

92 §.

Förrättningsman, som vid upptagande av protest för bristande betalning medför växeln i huvudskrift, skall anses bemyndigad att uppbära betalning, med mindre växel innehavaren meddelat gäldenären, att sådant ej är åsyftat.

93 §.

Växelmål instämnes till domstol, där den, som skall stämmas, har att svara i mål, som angå gäld i allmänhet; dock att, där häradsrätt sålunda är behörig domstol, käranden äger att i stället instämma målet till närmaste rådstuvurätt.

94 §.

Stämning i växelmål skall, där sökanden det äskar, meddelas till samma dag den sökes, om rätten då sitter och svaranden är så till hands, att han kan infinna sig före rättegångstimmens slut.

95 §.

Dom i växelmål må, utan hinder av att den ej äger laga kraft, verkställas genom utmätning och det utmätta godsets försäljning. Ej må verkställigheten uppehållas därav, att den tappande bjuder säkerhet för vad dömt är.

Den som vunnit må dock ej, innan domen äger laga kraft, lyfta vad honom tilldömt blivit, med mindre han ställer pant eller borgen för återbäring, om domen ändras.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer. Med avseende å växlar, som därefter utgivas, skola från den dag följande lagar upphöra att gälla, nämligen växellagen den 7 maj 1880 och förordningen samma dag om nämnda lags införande och vad i avseende därå iakttagas skall, så ock lagen den 30 april 1915 angående undantag i vissa fall från bestämmelserna om preskription av växlar och checkar. I fråga om växlar, som därförut utgivits, skall gälla vad tidigare varit stadgat; dock skola de i den nya lagen givna bestämmelserna om protest äga tillämpning även å sådana växlar, och varde de i äldre lag meddelade föreskrifter om rättegång i växelmål tillämpade allenast i mål, som anhängiggjorts före den nya lagens ikraftträdande.

Där i lag eller särskild författning förekommer hänvisning till lagrum, som ersatts genom bestämmelse i den nya lagen, skall denna i stället tillämpas.

§ 92.

Begjær nogen samtidig protest optatt hos flere personer på samme sted efter samme veksel, utfordres bare en forretning og ett protestdokument.

Lovens ikrafttreden.

§ 89.

Tidspunktet for Veksellovens Ikrafttræden bestemmes ved kgl. Anordning. Fra samme Tidspunkt ophæves Veksellov for Danmark Nr. 52 af 7. Maj 1880, jfr Lov Nr. 124 af 7. Maj 1915, og § 10 i Lov Nr. 66 af 28. Maj 1880 om Vekselsager og Vekselpotester, dog at Vekselloven, med Undtagelse af dens Regler om Protest, kommer til Anvendelse paa Veksler, der er udstedt, forinden nærværende Lov træder i Kraft.

§ 93.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om vekslers av 7 mai 1880 med tilleggslover. Dog får de hittil gjeldende bestemmelser, undtagen bestemmelsene om protest, anvendelse på vekslers som er udstedt før nærværende lovs ikrafttreden.

Motiv.

Inledning.

Spörsmålet om åstadkommande av en enhetlig lagstiftning på växelrättens område har sedan lång tid tillbaka i olika länder varit föremål för intresse bland såväl handelns som rättslivets målsmän. Det är i själva verket naturligt nog, att tanken på internationell rättsenhet starkt gjort sig gällande just på detta område, där å ena sidan behovet av likformig lagstiftning framträder med särskild styrka, å andra sidan nationella rättsprinciper mindre än på andra områden ställa sig i vägen för problemets lösning.

Sedan ifrågavarande ämne vid olika tillfällen under 1870-talet varit föremål för behandling inom enskilda sammanslutningar av rättslärdé — särskilt »International Law Association» och »l'Institut de droit international» — samt under nästföljande årtionde något dryftats å två på belgiska regeringens föranstaltande hållna konferenser rörande handelsrättsliga förhållanden, beslöt år 1908 nederländska regeringen, efter uppfordran från regeringarna i Tyskland och Italien, att till en växelrättskonferens i Haag inbjuda alla de stater, som deltagit i den år 1907 hållna s. k. andra fredskonferensen. Vid denna första officiella växelrättskonferens, som ägde rum år 1910, utarbetades, under samverkan mellan delegerade för 35 stater, däribland Sverige, Danmark och Norge, utkast till en enhetlig växelstadga och till en konvention om denna stadgas införande i de särskilda staterna. Dessa utkast voro avsedda att, efter behandling i de särskilda staterna, bilda grundval för överläggningar å en senare konferens. I sådant syfte blevo de för närmare uttalanden tillställda de å den hållna konferensen företrädde regeringarna. Sedan här i landet utkasten undergått granskning av en särskild inom justitiedepartementet tillkallad sakkunnig nämnd, inneslutande såväl kommersiell som juridisk kompetens, och därvid ansetts ägnade att läggas till grund för vidare förhandlingar, blev under år 1911 ämnet föremål för överläggningar mellan delegerade från de tre skandinaviska staterna, och på grundvalen av dessa överläggningar avgåvos från dessa staters regeringar överensstämmande utlåtanden innefattande principiell anslutning till utkasten men framläggande av vissa detaljanmärkningar.

Den tillämnade nya konferensen ägde rum i Haag år 1912. Vid densamma voro 39 stater företrädde. Konferensen ledde till utarbetande av definitiv text till en enhetlig växelstadga (»Règlement uniforme sur la lettre de change et le billet à ordre») samt till konvention om stadgans införande (»Convention sur l'unification du droit relatif à la lettre de change et au billet à ordre»). Konventionen innebar förpliktelse att i varje signatärstat införa och under viss mi-

nimitid vidmakthålla den antagna stadgan, med förbehåll allenast för vissa angivna detaljer, i fråga om vilka rätt till avvikelse medgavs.

Konventionen undertecknades av 27 stater, däribland de tre skandinaviska. Ombuden för Storbritannien och Irland samt Nordamerikas Förenta Stater gävo emellertid — med anslutning till förklaringar som avgivits redan å 1910 års konferens — tillkänna, att deras regeringar såge sig förhindrade att biträda konventionen, men likväl ansågo önskvärt att denna komme till stånd.

Konventionens ikraftträdande var ställt i beroende av regeringarnas ratifikation, vilken i de flesta länder förutsatte parlamentets samtycke. I syfte att i de skandinaviska staterna förbereda ärendets framläggande för representationerna anordnades åren 1913 och 1914 på nytt överläggningar mellan utsedde sakkunnige från dessa stater, och utarbetades av dem förslag till växellag och till promulgationslagar.

Världskrigets utbrott medförde ett undanskjutande av den så länge förberedda enhetliga lagstiftningen. I de skandinaviska länderna blevo 1912 års konvention och växelstadga aldrig förelagda representationerna. I ett flertal andra länder, där vid tiden för krigsutbrottet propositioner voro framlagda, kommo dessa, naturligt nog, ej under vidare behandling. Endast i ett fåtal stater hade stadgan hunnit antagas före krigets början, och ratifikation av konventionen har, så vitt känt är, ej från någon stats sida ägt rum.

Kort efter krigets avslutande blev emellertid den undanskjutna frågan på nytt upptagen. Den finansiella konferens, som år 1920 sammanträdde i Bryssel, med uppgift att föreslå samfälliga åtgärder för världsekonomiens upphjälpande, gav uttryck åt den meningen, att Nationernas förbund skulle med fördel kunna verka för vissa reformer på kreditväsendets område, i vilket hänseende särskilt omnämndes ökad överensstämmelse i lagstiftningen om växlar. Även från den sammanslutning inom handelsvärlden, som verkar under namnet »Internationella handelskammaren», framfördes önskan om den vilande frågans återupptagande, och efter längre övervägande fann man i ledande kretsar inom Nationernas förbund tiden vara inne för ett dylikt steg. Efter att hava inhämtat utlåtande dels från vissa framstående rättslärde i olika länder, dels från ett antal sammankallade sakkunnige från affärsvärldens område, beslöt förbundets ekonomiska kommitté år 1927 att tillkalla en kommitté av juridiska experter med uppgift att ägna förberedande behandling åt frågan om enhetlig lagstiftning rörande såväl växlar som checkar.

I en under år 1928 avgiven rapport framhöll denna kommitté de olägenheter, som uppstode genom bristande överensstämmelse mellan de förefintliga särskilda växellagarna av vad man kallat kontinental typ (i motsats till »anglosachsisk»). Kommittén ansåg önskvärt att, för åvägabringande av större likformighet mellan dessa lagar, en internationell konferens snarast möjligt sammankallades. För åstadkommande av en grundval för överläggningarna på en dylik konferens ansåg sig kommittén böra, med den å 1912 års konferens antagna växelstadgan till utgångspunkt, utarbeta utkast till gemensam växellag. Den av kommittén i sådant hänseende framlagda texten kom i stort sett att ansluta sig till 1912 års stadga. Endast på vissa punkter — de

flesta av mera underordnad betydelse — företedde kommittéutkastet avvikelser från nämnda äldre text.

I ett annat avseende innebar emellertid expertkommitténs utlåtande en väsentlig avvikelse från den ståndpunkt, som intagits av 1912 års konferens. Kommittén befarade, att svårigheter komme att möta genomförande av en konvention, sådan som den år 1912 undertecknade; och med erkännande av de fördelar, som vore förknippade med den i konventionen avsedda metoden för den eftersträfvade enhetlighetens genomförande, förklarade kommittén sig icke kunna bortse från de betänkligheter som kunde yppas i parlamenten, när det gällde att antaga och en viss tid framåt i den inre lagstiftningen bibehålla en likformig växellagstiftning. Kommittén tänkte sig därför att man å den ifrågasatta konferensen ej skulle eftersträva en längre gående överenskommelse än ett samfällt åtagande av de särskilda å konferensen företrädde regeringarna att för sina parlament framlägga en lagtext, av det innehåll varom man kunde enas å konferensen. Enligt kommitténs mening borde man — trots den möjlighet till vidtagande av ändringar i den föreslagna texten som skulle stå de särskilda parlamenten öppen — kunna påräkna att, åtminstone i vissa av kommittén angivna huvudfrågor, uppnå den allmänna enighet som inom intresserade kretsar ansåges så betydelsefull.

Förutom det nu omförmälda utkastet till växellag utarbetade expertkommittén utkast till en konvention om »lagkonflikter» (internationellt privaträttsliga förhållanden) å växelrättens område och om verkan av underlåten stämpelbeläggning å växlar ävensom vissa utkast till lagbestämmelser och konvention rörande checkar.

Expertkommitténs rapport blev jämlikt beslut av Nationernas förbunds råd delgiven regeringarna i såväl de till förbundet anslutna länderna som vissa andra stater, med anmodan om uttalanden rörande rapporten och särskilt om de framlagda utkastens lämplighet att tjäna till diskussionsbas vid en internationell konferens.

I anledning härav anmodade under hösten 1928 dåvarande chefen för justitiedepartementet tre sakkunnige, presidenten friherre E. Marks von Würtemberg, lagberedningens ordförande f. d. justitierådet numera presidenten B. Ekeberg och direktören i Svenska Bankföreningen f. d. häradshövdingen K. Dahlberg att rörande innehållet av ett blivande uttalande från de nordiska regeringarnas sida överlägga med utsedde sakkunnige från de nordiska grannländerna, nämligen för Danmark professor H. Munch-Petersen, för Finland förvaltningsrådet F. Grönvall och för Norge höjesterettsadvokat P. Hougen. Efter det sådana överläggningar ägt rum och på grundvalen av desamma avgivits yttranden till regeringarna, avlätos, med anknytning till dessa uttalanden, vid årsskiftet 1928—1929 av de fyra regeringarna till Nationernas förbunds generalsekreterare utlåtanden, vilka, i så gott som fullständig inbördes överensstämmelse, inneburo åtskilliga anmärkningar mot expertkommitténs utkast, men tillika ett tillstyrkande av det ifrågasatta sammankallandet av en konferens för närmare dryftande av kommitténs rapport och utkast.

Sedan jämväl ett stort antal andra regeringar i avgivna utlåtanden över expertkommitténs rapport uttalat sig till förmån för den tillämnade konferensen, uppdrog förbundets råd åt generalsekreteraren i förbundet att vidtaga åtgärder för konferensens sammanträdande i Genève.

Konferensen sammanträdde den 13 maj 1930, och detta dess sammanträde pågick till och med den 7 juni samma år. I densamma deltog ombud för 32 stater, däribland Storbritannien och Norra Irland, varjämte för regeringen i Nordamerikas Förenta Stater tillstädeskom en »observatör». De nordiska ländernas delegerade voro för Sverige presidenterna Marks von Würtemberg och Ekeberg, för Norge höjesterettsadvokaten C. Stub Holmboe, för Danmark kontorchefen i handelsministeriet A. Helper och direktören för Privatbanken V. Eigttved samt för Finland förvaltningsrådet Grönvall. De fyra nordiska staternas ombud stodo under konferensens gång i oavbrutet samarbete och funno sig i de flesta fall kunna intaga samma ställning till de föreliggande frågorna.

Redan vid konferensens början upptogs det viktiga spørsmålet, huruvida man, i enlighet med de båda tidigare konferensernas ståndpunkt, borde eftersträva åstadkommande av en konvention om gemensam växellagstiftning eller, på sätt expertkommittén föreslagit, skulle stanna vid en mellan regeringarna träffad överenskommelse om en gemensam texts framläggande för de särskilda parlamenten, med rätt för dessa att vidtaga alla de ändringar i texten de funne önskvärda.

De nordiska ländernas regeringar hade, likasom vissa andra vid konferensen företrädde regeringar, i sina utlåtanden över expertkommitténs rapport förordat den förra ståndpunkten såsom bäst ägnad att åstadkomma den önskvärda likformigheten. Till denna ståndpunkt, som under konferensens överläggningar fasthölls från nordiskt håll, anslöt sig också konferensen.

Sedan under dess gång expertkommitténs utkast till *växellag* blivit i det talj genomgånget och — i vissa fall enstämmigt, i andra fall efter votering — med några mer eller mindre väsentliga ändringar antaget av konferensen, beslöt denna att tillika antaga en *konvention*, avseende införande av denna gemensamma växellag, samt till konventionen hörande protokoll och slutakt.

Konventionen undertecknades av 26 stater, nämligen Tyskland, Österrike, Belgien, Brasilien, Columbia, Danmark, Danzig, Ecuador, Spanien, Finland, Frankrike, Grekland, Ungern, Italien, Japan, Luxemburg, Norge, Nederländerna, Peru, Polen, Portugal, Sverige, Schweiz, Tjeckoslovakien, Turkiet och Jugoslavien. Enligt bestämmelserna i konventionen står rätt att ansluta sig till konventionen alltjämt öppen även för andra stater.

Storbritanniens och Förenta Staternas representanter, vilka deltagit i överläggningarna och, vad angår representanten för förstnämnda stat, jämväl i vissa voteringar, förklarade sig nu, likasom vid de tidigare konferenserna, ej vara i tillfälle att underteckna konventionen, men uttalade sympatier för tanken på åstadkommande av ökad likformighet mellan växellagar av icke anglosachsisk typ.

Konventionen innebär förpliktelse för signatärmakterna att var för sig

införa — antingen i någondera av de ursprungliga konventionstexterna (fransk eller engelsk) eller på det eller de egna språken — den å konferensen antagna gemensamma växellagen, vilken utgör Bil. I till konventionen. Emellertid kunna enligt bestämmelse i konventionen de särskilda staterna i de undantagsfall, som äro angivna i en till konventionen fogad Bil. II, vidtaga avvikelser från den i Bil. I intagna lagtexten.

I allmänhet skola dessa avvikelser angivas redan vid ratifikationen. I några fall har det emellertid ansetts möjligt och lämpligt att lämna signatär-makterna öppet att även efter ratifikationen frångå den gemensamma lagen, dock först sedan viss angiven tid förflutit efter det den tillämnade avvikelsern anmälts hos Nationernas förbund. I ett par fall — nämligen när det gäller den gemensamma lagens bestämmelser om effektiv betalning i främmande mynt och tid för växels betalning eller för väckande av återgångskrav — har det till och med medgivits signatärmakt att i nödläge (*«cas d'urgence»*) omedelbart, efter anmälan, vidtaga avvikelse från den gemensamma lagen.

Bortsett från förenämnda avvikelser från den gemensamma texten omnämnas i konventionens Bil. II olikheter, som äro att motse i följd därav, att åtskilliga växelspörsmål avsiktligt förbigåtts i den gemensamma växellagen och alltså, utan hinder av konventionen, kunna av varje signatärmakt regleras efter gottfinnande. Viktigast bland hithörande spørsmål äro de som gälla det bakom växeln liggande rättsförhållandet (växelinnehavarens rätt till »täckningen» eller till utbekommande av obehörig vinst, som kan för växelgäldenär uppstå vid växelrättens upphörande).

Utanför den gemensamma lagstiftningens område falla även vissa till växelrätten hörande frågor, som ej uttryckligen blivit i Bil. II undantagna, framför allt frågorna om förfarandet vid växelprotest och om rättegång i växel-mål.

Ratifikation av konventionen skall äga rum före den 1 september 1932. Konventionens ikraftträdande är beroende av att den ratificeras av minst sju stater och bland dem tre som äro permanenta medlemmar av Nationernas förbunds råd.

Först när två år förflutit från det konventionen trätt i kraft beträffande en viss signatärstat, kan i allmänhet uppsägning från denna stats sida ifrågakomma. I trängande fall (*«cas d'urgence»*) kan dock uppsägning äga rum även tidigare.

Å konferensens år 1930 hållna sammanträde antogos vidare två andra på grundvalen av expertkommitténs förslag utarbetade konventioner, den ena om *lagkonflikter* på växelrättens område och den andra rörande vissa frågor om *stämpel* å växlar.

Det på konferensens program stående spørgsmålet om enhetlig *checklagstiftning* kunde däremot i följd av tidens knapphet icke upptagas till behandling å 1930 års sammanträde utan uppsköts till en ny session i början av år 1931. Denna nya session har numera ägt rum och lett till att av ombuden för ett stort antal stater, däribland Sverige, Danmark, Finland och Norge, under-tecknats konventioner om a) gemensam checklag, b) lagkonflikter å check-

rättens område och c) stämpel å checkar. För ratifikation av de två förstnämnda av dessa konventioner erfordras uppenbarligen genomförande av lagbestämmelser, som stå i nära sammanhang med de av växelrättskonventionerna påkallade, och önskvärt hade tvivelsutan varit, att i avseende å såväl den ena som den andra gruppen kunnat föreligga förslag, som kunnat samtidigt undergå förberedande behandling. Ovillkorligen nödvändigt är detta dock icke, då växelrättskonventionerna i och för sig bilda ett avslutat helt; och då de förhandlingar mellan de nordiska länderna, som naturligtvis påkallas även av checkrättskonventionerna, först om någon tid kunna komma till stånd, samt det med hänsyn till den i konventionen fastställda ratifikationsfristen synes angeläget, att förarbetet på den nya växelrätten snarast möjligt föres vidare, hava de sakkunnige ansett sig ej böra dröja med avgivandet av sina uttalanden och förslag. En annan sak är, att med statsmakternas definitiva ställningstagande till den nya växellagstiftningen lärar böra anstå till dess nödiga förarbeten föreligga även i fråga om checkrätten.

I den på de sakkunnige ankommande utredningen rörande den ifrågasatta nya växellagstiftningen lärar, såsom redan nämnts, böra ingå ett uttalande rörande lämpligheten av de tre växelrättskonventionernas definitiva godkännande från svensk sida.

*Allmän
motivering.*

Vad då till en början angår *konventionen om gemensam växellag* vill det synas som om någon synnerlig anledning till tvekan om lämpligheten av dess ratificerande knappast borde vara för handen. Önskvärdheten av ökad likformighet mellan växellagarna i olika länder har, såsom redan erinrats, sedan flera årtionden tillbaka starkt hävdats från affärsvärldens sida och är i själva verket påtaglig. Beklagligt är naturligtvis, att, när en sammanslutning i sådant syfte nu synes ligga inom nära räckhåll, den icke kan komma att omfatta de ur kommersiell synpunkt synnerligen betydelsefulla länder där anglosachsiska rättsprinciper äro gällande. Den växellag, om vars internationella genomförande nu är fråga, innefattar emellertid på åtskilliga punkter ett närmande till den engelska växellagstiftningen, och dess allmänna antagande kan måhända betraktas såsom ett första steg i riktning mot den universella likformighet som från början eftersträfvats.

I alla händelser måste det räknas såsom ett betydande framsteg, om den tillämnade sammanslutningen kommer att omfatta flertalet av kulturländer med växellagstiftning av annan typ än den anglosachsiska.

Naturligtvis får den eftersträfvade likformigheten ingalunda betraktas såsom självändamål. För varje stat gäller det att tillse, huruvida den växellagstiftning, varom ett flertal länder kan enas, i sak erbjuder företräden framför den i det egna landet gällande, eller i varje fall huruvida de avvikelser från den bestående rätten som ur enighetens synpunkt varit ofrånkomliga låta sig ur saklig synpunkt försvaras.

Beträffande den gemensamma växellag, om vars införande nu är fråga, torde, med allt erkännande av den nuvarande nordiska växellagens förtjänster, kunna

sägas, att den ifrågasatta nya lagen icke vare sig i formellt eller materiellt avseende står tillbaka för den som nu gäller. Växellagen av år 1880 är, som bekant, likasom den förut gällande svenska växellagen av år 1851 och den finska växelstadgan av år 1858 i huvudsak byggd på den alltjämt gällande tyska växelordningen av år 1848, ett lagverk som varit grundläggande även för växellagstiftningen i ett stort antal andra länder, bland dem Österrike, Ungern, Italien, Schweiz, Brasilien och Japan. De principer som utmärka de till nämnda grupp hörande växellagarna hava emellertid i allt huvudsakligt vunnit anslutning å 1910 och 1912 års konferenser likasom i den å Genèvekonferensen antagna lagen. De sakliga avvikelser, som texterna från Haag och Genève förete i förhållande till den tyska växelordningen och densamma närstående lagar, äro ej av grundläggande betydelse. De som förekomma äro i de flesta fall byggda på uppslag som kommit från nordiskt håll eller vunnit understöd av de nordiska regeringarna eller deras ombud. I vissa fall hava de visserligen tillkommit genom majoritetsbeslut, som ej biträts av de nordiska ländernas delegerade, men även de sålunda tillkomna bestämmelserna torde — låt vara att de överhuvud icke eller icke med det innehåll de nu erhållit skulle hava influtit i en särskild nordisk växellag — dock ur lämplighetssynpunkt låta försvara sig; och i alla händelser äro de betänkligheter de kunna framkalla ej av nog stor betydelse att rimligen kunna stå i vägen för Sveriges inträde i den tillämnade sammanslutningen. Erinras må i detta sammanhang, att de sakkunnige som före 1912 års konferens voro av chefen för justitiedepartementet tillkallade för att yttra sig över det då föreliggande förslaget av år 1910 ej synas hava mot detta riktat invändningar av principiell natur utan endast framställt detaljanmärkningar, av vilka en stor del ej drabbar den text varom nu är fråga.

Beträffande uppställning och formell avfattning i det hela företer Genève-texten likasom de i Haag utarbetade texterna en ej allt för obetydlig avvikelse från de nordiska växellagarna; men det lär knappast kunna med fog påstås, att dessa nya texter skulle i avseende å överskådlighet och lättfattlighet stå tillbaka för vår nuvarande lagstiftning. Tvärtom kan motsatsen sägas vara fallet.

Framhållas må till sist, att om, såsom sannolikt är, de nordiska grannländerna komma att definitivt ansluta sig till växelrättskonventionerna, häri ligger ett vägande motiv för Sverige att intaga enahanda ståndpunkt. Den för närvarande å växelrättens område bestående gemenskapen mellan de skandinaviska staterna har visat sig vara av det värde, att dess tillspillogivande icke utan starka skäl lär kunna ifrågasättas.

Konventionen rörande vissa lagkonflikter på växelrättens område har, såsom dess rubrik ger vid handen, till syfte att, så vitt rör växlar, bringa till stånd en avtalsmässig enighet om vissa internationellt-privaträttsliga principer. Åtskilliga växellagar, bland dem de nordiska, innehålla redan bestämmelser om »förhållandet till utländsk lag». Även i de å 1910 och 1912 års Haagkonferenser utarbetade texterna ingingo föreskrifter av denna art. Å Genèvekonferensen har man, med utgångspunkt i expertkommitténs förslag, funnit

lämpligast att göra hithörande frågor till föremål för en fristående konvention, varigenom å ena sidan öppnas viss utsikt att på detta område uppnå anslutning även av stater, som icke se sig i stånd att i sina rent inre förhållanden tillämpa den ur Genèvekonferensens förhandlingar framgångna gemensamma växellagen, å andra sidan beredes möjlighet för en eller annan stat, som tilläventyrs skulle kunna se sig förhindrad att med sin rätt införliva de internationellt-privaträttsliga principer på vilka den särskilda konventionen är byggd, att likväl ansluta sig till den i huvudkonventionen åsyftade gemensamma växel-lagen.

I den mån sistnämnda lag blir mera allmänt genomförd kommer konventionen om lagkonflikter att få en mera begränsad tillämpning; men med hänsyn till de möjligheter till avvikelse från Genève-texten, som skola stå öppna för huvudkonventionens signatär-makter, kommer en reglering av de internationellt-privaträttsliga växelspörsmålen likväl att även mellan nämnda signatär-makter spela en viss roll.

Konventionen om lagkonflikter överensstämmer i vissa delar med de bestämmelser 1880 års växellag innehåller i fråga om förhållandet till utländsk lag. Detta gäller i huvudsak beträffande utlännings rätt att ingå växelförbindelse, sådan förbindelses form samt formen för protest (art. 2, 3 och 8 i konventionen).

Därutöver förekomma i konventionen bestämmelser om vilken lag det tillkommer att reglera rättsverkningarna av växels utställande och påtecknande, i vilket avseende skola gälla olika regler för, å ena sidan, godkännare av dragen växel och utställare av egen växel, å andra sidan alla övriga växelgäldenärer.

Särskilda bestämmelser givas om vilken lag man har att följa, när det gäller tiden för väckande av återgångskrav eller spörsmålet om rätt till partiellt godkännande och partiell betalning.

Slutligen förekommer en bestämmelse (art. 6), enligt vilken lagen å orten för växels tillkomst skall vara avgörande för frågan, huruvida, på sätt i vissa länder gäller, den fordran mot trassaten, som givit upphov till växelns utfärdande, skall i och med växelns överlåtande övergå till växelinnehavaren.

I fråga om ratifikation, ikraftträdande och uppsägning innehåller konventionen om lagkonflikter enahanda bestämmelser som konventionen om gemensam växellag.

De sakkunnige anse sig äga skäl att tillstyrka även förevarande konvention. De regler denna innehåller utgöra visserligen i flera fall resultat av ömsesidigt tillmötesgående och kunna därför tvivelsutan å olika håll giva anledning till erinringar. Fördelen av internationell överensstämmelse på här ifrågavarande område torde emellertid vara ägnad att mer än uppväga de betänkligheter, som kunna vara förknippade med eftergift på en eller annan mindre väsentlig punkt.

Vad angår den å konferensen undertecknade *konventionen rörande stämpel å växlar* har denna ej annat syfte än avskaffande av den i England och åtskilliga andra länder gällande regeln om ogiltighet av växel, som ej är be-lagd med stadgad stämpel.

En regel av denna art måste uppenbarligen mången gång, särskilt i de internationella växelförhållandena, leda till betänklig rättsförlust. Dess avskaffande har ock betraktats såsom en huvudpunkt i de båda Haagkonferensernas program och även senare utgjort ett livligt eftersträvat önskemål. Såsom sista stycket i konventionens första artikel utvisar, förbehålla sig signatärmakterna rätt att begränsa konventionens tillämpning till *dragna* växlar; och av det till konventionen hörande protokollet framgår, hurusom den engelska regeringen vid sin anslutning till konventionen träffat åtskilliga särskilda förbehåll och framför allt från överenskommelsen undantagit växlar, som äro ställda att betalas inom det Förenade Konungariket Storbritannien och Norra Irland samt icke blivit utanför dess område godkända eller uppvisade till godkännande. I trots av dessa ej oväsentliga begränsningar är emellertid konventionen tydligen av ett visst värde ur det svenska affärlivets synpunkt, och någon anledning till tvekan i fråga om dess ratificerande torde desto mindre vara för handen, som en regel om ogiltighet av en icke behörigen stämpelbelagd växel synes allt för främmande för svensk uppfattning för att man skulle behöva räkna med strävanden att hos oss införa en dylik regel.

Någon ändring i gällande svensk stämpellagstiftning påkallas ej av konventionen. Det i dess första artikel lämnade medgivandet att, intill dess stämpel erlagts, låta anstå med varje rättshjälp åt växelinnehavare möjliggör tydligen bibehållande av den i gällande stämpelförordning förekommande bestämmelsen, att handling, som ej är försedd med föreskriven stämpel, icke må av domstol eller annan myndighet mottagas; och frågan om böter för försummad stämpelbeläggning ligger, såsom i samma artikel antydes, helt utanför konventionen.

Till envar av de tre konventionerna hör ett av ombuden för konventionens signatärmakter undertecknat *protokoll*. Enligt detta åtaga sig signatärmakterna *dels* att, i händelse från någon sida ratifikation ej skulle kunna äga rum inom den i konventionen bestämda tiden, underrätta Nationernas förbunds generalsekreterare om ställningen *och dels* att meddela varandra de lagbestämmelser som i varje särskilt land kunna komma till stånd i anledning av konventionen.

Till sist hava i den å konferensen undertecknade s. k. *slutakten* («acte final») upptagits — förutom överenskommelser om vissa förberedande åtgärder i fråga om checklagstiftningens behandling å konferensens sammanträde år 1931 — åtskilliga »önskemål» («voeux») rörande växelrätten. Bland dessa torde förtjäna här nämnas:

1) att stater, som hava samma officiella språk, i samråd åvägbringa officiell översättning av den gemensamma växellagen;

2) att de fördragsslutande staterna lämna varandra uppgift å helgdagar och andra dagar, å vilka betalning å växel ej kan krävas; samt

3) att dessa stater delgiva varandra viktigare domar, som angå tillämpningen av konventionen om gemensam växellag.

Ifrågavarande protokoll och slutakt påkalla tydligen ej här i landet några lagstiftningsåtgärder.

De överläggningar, som efter konferensen ägt rum mellan de nordiska staternas delegerade, hava haft till uppgift att mellan de lagförslag, som i envar av dessa stater påkallas i anledning av konventionen, åvägabringa så stor överensstämmelse som omständigheterna medgiva. Det har utan svårighet lyckats att härvidlag nå fram till en vittgående enighet.

Sålunda har full överensstämmelse uppnåtts i fråga om de nordiska staternas ställning såväl till de punkter, i vilka enligt växelrättskonventionens Bil. II avvikelse från den i Genève antagna texten kan äga rum, som ock, bortsett från något föga betydande undantag, till de spörsmål inom den materiella växelrättens område som nyssnämnda text lämnar öppna.

Beträffande bestämmelser om förhållandet till utländsk lag (»lagkonflikter») har man enat sig om att i den nya nordiska lagstiftningen böra inflyta rättsregler, som, i likhet med de i 1880 års växellag förekommande, gälla i förhållande till främmande rätt över huvud och icke allenast till rätten i de stater, som ansluta sig till konventionen om lagkonflikter. Att härvidlag skilja mellan olika grupper av stater har ansetts leda till onödigt invecklande av det föreliggande problemet. För en saklig skiljaktighet, som på lagkonflikternas område föreligger mellan, å ena sidan, den svenska och finska texten, samt å andra sidan den danska och norska, skall redogöras i annat sammanhang.

Vad angår stadgandena om protestförfarande och om växelprocess har, likasom hittills, fullständig överensstämmelse varit utesluten redan på grund av organisatoriska förhållanden; och även eljest kvarstå vissa nu bestående olikheter bottnade i djupt rotade traditioner. Förslagen förete dock i alla hänseelser ett visst närmande.

I formellt avseende har man varit överens om, att de nordiska staternas nya växellagar icke borde inskränka sig till att behandla varje stats materiella växelrätt — alltså de områden, som i Genève-texten ingå såsom en första och en andra avdelning av lagen — utan att i dessa lagar borde inflyta, såsom en tredje avdelning, bestämmelserna om förhållandet till utländsk lag och, såsom en fjärde avdelning, stadgandena om protestförfarande och växelprocess.

I avseende å paragrafernas ordningsföljd och numrering överensstämman de fyra förslagen så gott som fullständigt med Genève-texten. Endast så till vida har ett undantag blivit nödvändigt, som man, för att bereda plats åt bestämmelser om de i sistnämnda text ej behandlade spörsmålen om växelpreskription och om talan rörande obehörig vinst, sett sig föranlåten att i en enda paragraf (72 §) sammanföra Genève-textens art. 72—74.

I språkligt hänseende står det svenska förslaget så nära det danska och det norska som språkbehandlingen medger. Den svenskspråkiga avfattningen av det finska förslaget är ännu ej definitivt fastställd. Den kommer måhända att, med hänsyn till nödvändigheten av viss överensstämmelse med den finskspråkiga översättningen av konventionstexten, i någon mån skilja sig från den rikssvenska.

Det torde ej vara av nöden att här lämna en fullständig redogörelse för de olikheter, det föreliggande förslaget företer i förhållande till 1880 års växel-lag. Dessa olikheter kunna lätt konstateras med tillhjälp av en härvid fogad tabell över paragraferna i förslaget och deras motsvarighet i gällande lag.

För viktigare avvikelser skall emellertid i det följande redogöras vid omnämmande av de särskilda paragrafer i förslaget, där sådan avvikelse föreligger, och skola tillika omnämnas de punkter, i vilka förslaget skiljer sig från den i Genève antagna texten, samt, i vissa fall, anledningen till att medgiven rätt att frågå denna text ej tagits i anspråk.

1 §.

För att en handling skall kunna betraktas såsom växel erfordras enligt sista ledet i förevarande paragraf, att den är försedd med underskrift av utställaren. I avseende härå må emellertid erinras, att art. 2 i den vid växellagskonventionen fogade Bil. II lämnar öppet åt envar av signatärmakterna att, i fråga om växelförpliktelser som ingås på dess område, bestämma att gäldenärens under-tecknande må kunna ersättas av ett annat förfarande, varvid dock gäldenärens avsikt bör av offentlig myndighet vitsordas genom intyg å växeln. Vid det svenska förslagets utarbetande har man icke ansett detta förbehåll böra tagas i anspråk, då skrivkunnigheten hos vårt folk är allmänt utbredd, och med rätts-uppfattningen här i landet överensstämmer, att en efter uppdrag vidtagen åtgärd att teckna uppdragsgivarens namn i allmänhet binder denne såsom om han själv verkställt namnteckningen; och något hinder att även i fråga om växlar låta denna uppfattning gälla följer ej av konventionen.

2 §.

Den enda sakliga avvikelse förevarande paragraf innehåller från § 5 växel-lagen ligger i bestämmelsen i sista stycket, att, i händelse ort för utställandet icke är nämnd, men vid utställarens namn förekommer uppgift å viss ort, växeln skall anses vara där undertecknad. Bestämmelsen har tillkommit i syfte att begränsa de fall, då enligt 1 § ogiltighet kan inträda, och torde ur en sådan synpunkt hava sitt berättigande.

3 §.

Andra stycket i denna paragraf innebär en ej oväsentlig avvikelse från nu gällande växelrätt. Enligt förslaget skall nämligen en växel, som drages å utställaren själv, falla under bestämmelserna om dragna växlar, medan enligt § 2 växellagen en dylik växel är att likställa med en egen växel, d. v. s. en växel, vars infriande utställaren åtagit sig utan att i växeln beteckna sig såsom tras-sat. Förslaget medför att, i motsats till vad för närvarande gäller, innehava-ren av en å utställaren själv dragen växel kan komma att gå miste om sin växelrätt i följd av försummelse att uppvisa växeln till godkännande eller att upptaga protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning. Den nya regeln överensstämmer med lagstiftningen i vissa främmande länder och har

ansetts vara av viss betydelse, särskilt för banker och andra affärsföretag, som draga växlar å filialer i främmande världsdelar.

4 §.

De bestämmelser som i denna paragraf givas om växel, som utställes att betalas hos tredje man, motsvara i viss mån växellagens regler om s. k. domicilierade växlar, men avvika ej oväsentligt från dessa.

I fråga om innebörden av en klausul om växelns betalning hos tredje man innehåller gällande växellag ej bestämmelse för annat fall än att den, hos vilken betalningen angives skola erläggas, finnes å annan ort än den, där trassaten bor. Det i växelrörelsen synnerligen vanliga fallet, att en växel angives vara betalbar hos en å trassatens boningsort befintlig tredje man — vanligen en bank — beröres däremot ej i växellagen. I förslaget angives åter uttryckligen, att även sistnämnda klausul har rättsverkan, och att det alltså är hos den i växeln nämnde »domiciliaten», som växeln skall uppvisas till betalning och protest verkställas.

I förslaget saknas motsvarighet till den i § 18 växellagen givna bestämmelsen om skyldighet att i visst fall uppvisa »domicilierad» växel till godkännande och föreskriften i växellagens § 43 om förlust av växelrätt även mot godkännaren vid försummelse att hos domiciliaten uppvisa växeln och protestera för utebliven betalning. Dessa bestämmelser, vilka saknas även i flera främmande lagar, hava ansetts innefatta en opåkallad stränghet mot växelinnehavaren.

Vidare har benämningen domicilierad växel uteslutits, närmast därför att detta uttryck ej i alla länder användes i samma betydelse.

5 §.

I motsats till § 7 växellagen innebär förslaget medgivande att i växel utfästa ränta, dock endast såvitt gäller växlar, ställda att betalas vid sikt eller viss tid efter sikt.

Den föreslagna bestämmelsen har tillkommit på grund av yrkanden från merkantilt håll. I distanshandeln och särskilt i transoceana affärsförbindelser lär ofta förutsättas, att en i anledning av köp dragen växel icke skall uppvisas till betalning förr än varan framkommit, men att å köpesumman skall räknas ränta från tiden för varans avsändande; och med hänsyn till svårigheten att säkert beräkna tiden för transporten och på grundval av sådan beräkning låta växelbeloppet omfatta räntan har möjlighet ansetts böra beredas säljaren att i stället låta växeln löpa med ränta.

6 §.

Från § 6 växellagen avviker förslaget därutinnan, att, om växelsumman utsatts i såväl bokstäver som siffror, det icke är det lägsta utan det i bokstäver utsatta beloppet, som skall gälla. Den föreslagna principen, vilken omfattas av flera främmande lagstiftningar, var även i Sverige gällande före den nuvarande växellagens tillkomst.

8 §.

I fråga om påföljden av att någon utan behörighet eller med överskridande av honom tillkommande behörighet å annans vägnar tecknat sitt namn å en växel innehåller växellagen ej någon bestämmelse, men av föreskriften i 25 § i avtalslagen den 11 juni 1915 framgår, att såsom påföljd av dylikt förfarande i allmänhet inträder skadeståndsplikt.

Enligt den föreslagna 8 § kommer däremot det angivna förfarandet att för den, som tecknat sitt namn, medföra personlig växelansvarighet. En dylik regel överensstämmer med flera främmande rättssystem och har ej kunnat undgås.

Beträffande omfattningen av den ansvarighet som ett ombud ådrager sig genom överskridande av sin behörighet, framgår av den föreslagna texten, att ansvarigheten omfattar hela det utfästa beloppet och icke blott den del därav, som överskrider vad som behörigen kunnat utfästas. Att därjämte i vad rör det belopp, som omfattas av fullmakten, huvudmannen såväl i förhållande till tredje man som gentemot ombudet civilrättsligt häftar såsom för egen underskrift lärer, åtminstone hos oss, framgå av allmänna rättsgrundsatser.

10 §.

Förevarande paragraf avser det fall, att en växel, som utlämnats i ofullständigt skick och enligt avtal skolat på visst sätt utfyllas av mottagaren (s. k. blancoväxel), blivit kompletterad på ett sätt, som icke överensstämmer med avtalet. För sådant fall innebär förslaget, att invändning om avtalsstridigt utfyllande av växeln icke kan göras gällande mot ny växelinnehavare, med mindre denne vid växeln förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Enligt art. 3 i Bil. II står det varje konventionsstat fritt att i sin växellagstiftning utelämna denna bestämmelse. Då emellertid konventionstexten icke innehåller annat än vad i de nordiska länderna torde följa av allmänna rättsgrundsatser, synes anledning till avvikelse från denna text ej föreligga.

15 §.

Beträffande denna paragraf må allenast erinras, att, då i paragrafens andra stycke uttalas, att överlåtare, som förbjudit ytterligare överlåtelse, är fri från ansvarighet gentemot dem till vilka överlåtelse därefter sker, kan detta fritagande, såsom å 1912 års Haagkonferens framhölls, uppenbarligen ej åsyfta annat än den växelrättsliga ansvarigheten, alltså ej den ansvarighet för den överlåtna fordringens existens, som åvilar överlåtare av en vanlig fordran.

16 §.

Beträffande växelinnehavarens legitimation innehåller förevarande paragraf så till vida en saklig nyhet, som den helt allmänt förklarar, att vid bedömande av frågan, huruvida innehavaren styrkt sin rätt till växeln genom en oavbruten följd av överlåtelser, utstrukna överlåtelser skola betraktas såsom ej förefintliga.

Enligt gällande rätt kan frågan vilken verkan i legitimationshänseende bör tillmätas utstrukna indossament giva anledning till invecklade tolkningsspörsmål. Oftast läser utstrykningen häntyda på att överlåtelsen tillkommit genom felskrivning eller icke blivit fullbordad eller att en växelnehavare genom att utstryka sitt indossament velat återföra växeln till en tidigare innehavare. I dylika fall torde man redan enligt gällande rätt vid legitimationsfrågans bedömande bortse från de utstrukna överlåtelseerna. Men fall kunna även förekomma, då tillräckligt stöd saknas för en dylik tolkning av utstrykningens innebörd och då man följaktligen i brist på särskilda bestämmelser måste fordra, att kedjan av överlåtelser bildar ett sammanhängande helt även i de utstrukna delarna. Huruvida man i ett givet fall bör anlägga den ena eller den andra synpunkten kan emellertid vara vanskligt att avgöra, och det synes icke skäliggen kunna fordras av en växelbetalare, att han vid prövningen av växelnehavarens behörighet skall ingå även på dylika frågor. Man har därför i förslaget — efter, bland annat, den tyska växelordningens förebild — uppställt den ovan angivna regeln, enligt vilken vid legitimationsfrågans bedömande utstrukna indossament genomgående skola betraktas såsom ej förefintliga.

17 §.

Stadgandet i § 5, sjunde punkten, av förordningen om nya växellagens införande innebär, att växelgäldenär ej äger mot växels innehavare göra gällande invändningar, som äro grundade på hans särskilda förhållande till utställaren eller tidigare växelnehavare. Såsom ett självklart undantag från denna regel har man utan uttrycklig bestämmelse ansett sig kunna betrakta vissa fall av ond tro, exempelvis det fall att innehavaren allt ifrån sitt förvärv avvetat, att växeln redan var infriad.

Nyssnämnda huvudregel återfinnes — redaktionellt förbättrad — i den föreslagna paragrafen. Undantaget har i dess text blivit uttryckligen upptaget och närmare bestämt. Den formulering, som därvid valts — att innehavaren vid växels förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång — har till syfte att angiva, hurusom den onda tro hos växelnehavaren, som kan göra det möjligt för gäldenären att emot innehavaren göra invändning på grund av sitt förhållande till utställaren eller tidigare innehavare, icke ligger redan i sådana omständigheter som kännedom om genfordran hos någon av dessa personer eller om fel i en av utställaren levererad vara. Invändning, varom här är fråga, får enligt förslaget komma i betraktande endast i sådana fall, där innehavaren genom att, med insikt om sakläget, förvärva växeln kan anses hava handlat i strid mot goda seder såsom, exempelvis, i det här förut angivna fallet att han från början avvetat, att växeln var infriad.

19 §.

Gällande växellag innehåller ej några bestämmelser rörande s. k. pantindossament.

Pantsättning av växel sker i de nordiska länderna vanligen i den form, att en kreditsökande till kreditgivaren överlämnar växeln, försedd med ett vanligt

indossament. Panthavaren blir sålunda i förhållande till tredje man legitimerad såsom en vanlig växel innehavare. Åtgärden har karaktär av en s. k. fiduciarisk rättshandling: ett avtal varigenom åt ena kontrahenten upplåtes en rätt, som i sin fulla omfattning kan göras gällande gentemot tredje man men, enligt kontrahenternas överenskommelse, överhuvud icke eller ej i hela sin utsträckning får av den berättigade för dennes egen räkning utövas annat än under bestämda förutsättningar.

I Frankrike och i vissa andra länder, vilkas växellagstiftning är byggd på den franska handelslagen, har man däremot i syfte att skydda pantsättare av växlar och andra s. k. negotiabla värdepapper mot att panthavaren före huvudfordringens förfallotid utan förbehåll överlåter den pantsatta handlingen på tredje man, i lagen infört bestämmelser om viss rättsverkan av en förpantningsklausul (»valuta till pant» eller dylikt). En dylik klausul synes i själva verket i dessa länder hava vunnit åtskillig utbredning, och under förhandlingarna å konferenserna påyrkade man därför från flera håll, att bestämmelser i ämnet inflöte i den gemensamma växellagen. Inom de nordiska delegationerna hyste man vissa betänkligheter mot lagstiftning i frågan, då denna stode i samband med omstridda civilrättsliga spörsmål rörande panträtt i fordringar, men framför allt därför att, enligt den för Genèvekonferensen framlagda texten, frågan, huruvida innehavaren av en med pantindossament försedd växel kunde därå teckna ett med sedvanliga rättsverkningar förknippat indossament eller endast en med prokuraindossament likställd överlåtelse, syntes vara beroende därav, huruvida huvudfordringen vore förfallen eller icke, en omständighet varom ny innehavare av växeln icke kunde väntas äga kännedom. Sedan texten emellertid undergått sådan ändring, att ett efter pantindossament följande indossament tydligen under inga omständigheter skulle kunna medföra annan verkan än som är förknippad med prokuraindossament, ansåg man sig kunna godkänna bestämmelsens upptagande i lagen.

I sin nu föreliggande formulering får paragrafen anses innebära, att realisation av sådan pant som här är i fråga äger rum i samma ordning som enligt vederbörande lands lagstiftning gäller för realisation av vanlig fordran.

Någon rätt att i förevarande hänseende frångå den gemensamma texten har ej medgivits i växellagskonventionens Bil. II och ej heller varit från nordiskt håll påyrkad. Då det ej allt för sällan torde inträffa, att en med pantindossament försedd växel från utlandet inkommer här i riket, har det ansetts vara av en viss fördel att den inhemska lagen ger upplysning om pantindossaments egenkap att omöjliggöra senare indossament av sedvanlig innebörd.

20 §.

Bestämmelser om verkan av indossament, som tecknas efter växeln förfallotid eller efter upptagande av protest (s. k. efterindossament), saknas i växellagen. I förslaget har emellertid denna fråga, som, enligt vad erfarenheten visar, ej saknar praktisk betydelse, upptagits till behandling. Den princip, som i förslaget kommit till uttryck — att indossament som tillkommit efter upptagande av protest eller utgången av tiden för protest likställas med vanlig över-

låtelse av fordran — överensstämmer i huvudsak med hittillsvarande rättstillämpning i vårt land.

21 §.

Enligt förslaget skall växels uppvisande till godkännande äga rum å trassatens boningsort. Av den föreslagna 2 § tredje stycket framgår emellertid, att, där ej i växeln särskild ort anges såsom trassatens boningsort, såsom sådan skall gälla den ort, som är utsatt vid hans namn. Vid utställandet av affärsväxlar torde i regel förekomma, att en ort sålunda anges vid namnet, och i fråga om sådana växlar lär det normala bliva, att växeln skall uppvisas till godkännande, icke å den verkliga boningsorten, utan å den ort där trassaten har sin affärslokal och, efter vad i 89 § föreslås, i själva affärslokalen.

22 §.

Enligt växellagen kan en utställare eller överlåtare i regel icke med växelrättslig verkan föreskriva, att växeln skall uppvisas till accept. Fall lära emellertid förekomma, då en utställare eller överlåtare har ett starkt intresse i att snarast möjligt erhålla klarhet, huruvida växeln blir godkänd eller icke. Särskilt har man framhållit, hurusom det kunde vara av stor vikt för en säljare, som diskonterat en å köparen dragen växel, att, innan nya varor avsändas, veta om denne godkänt säljarens uppfattning om parternas tidigare mellanhavanden. I första och fjärde styckena av förevarande paragraf har möjlighet öppnats för såväl utställare som överlåtare att i växeln införa påbud om dess uppvisande till godkännande. Påföljden av dylikt påbuds åsidosättande anges i 53 §.

En annan, mera betydelsefull avvikelse från gällande växelrätt innebär den i andra och tredje styckena av 22 § öppnade möjligheten för utställare att med laga verkan förbjuda växels uppvisande till godkännande, en möjlighet som enligt § 17 växellagen är utesluten. I vissa länder — särskilt Frankrike och Österrike — lär erfarenheten hava visat, att ofta nog en köpare av vara väl ej har något emot att köpesumman uttages genom en å honom dragen växel, ställd att betalas å överenskommen betalningstermin, men motsätter sig eller ogärna ser, att växeln före förfallodagen framläggas till godkännande. Ehuru det sålunda uppgivna förhållandet knappast torde äga motsvarighet i de nordiska länderna, hava dessa länders delegerade ansett tillräcklig anledning ej föreligga att motsätta sig de framkomna önskningarna om beredande av legal möjlighet för säljare att i nämnda hänseende tillmötesgå sina kunder, varvid undantag dock gjorts såväl för växlar ställda att betalas viss tid efter uppvisandet som för växlar att betalas hos tredje man eller på annan ort än trassatens boningsort. Skulle i strid med en klausul som utesluter uppvisande, sådan åtgärd likväl äga rum och godkännande vägras, följer av 9 § att denna vägran icke kan giva upphov till återgångskrav.

26 §.

Den i paragrafens första stycke upptagna bestämmelsen, att godkännande må inskränkas till viss del av växelsumman, överensstämmer med gällande lag.

I fråga om verkan av att eljest vid godkännandet avvikelser göras från växelns innehåll står förslaget däremot på en annan ståndpunkt än växellagen. Enligt denna äro dylika avvikelser utan verkan. Godkännandet behandlas såsom om det vore förbehållslöst. Enligt förslaget åter skall godkännande anses vägrat, men godkännaren likväl ansvara i enlighet med utfästelsens avfattning. Den föreslagna bestämmelsen överensstämmer med tidigare svensk växelrätt, vars bibehållande förordades av högsta domstolen under behandlingen av det till grund för 1880 års växellag liggande förslaget.

29 §.

Enligt växellagens § 21 kan tecknat godkännande icke med laga verkan utstrykas, ändras eller återkallas. En dylik regel fann man vid växelrättskonferenserna alltför sträng med hänsyn särskilt därtill, att trassaten kan hava av misstag påtecknat växeln, i vilket fall tillräckliga skäl att hålla honom bunden ansågos ej vara för handen. Man framhöll vidare att, om ett utstruket godkännande ansåges giltigt, följden bleve att innehavaren icke kunde anställa återgångstalan för bristande godkännande, vilket strede mot hans intressen, då i det förutsatta fallet anledning funnes till antagande, att trassaten icke komme att betala växeln å förfallotiden. Man uppställde i stället den regeln, att trassaten, så länge han ännu ej återställt växeln men ej därefter, ägde med laga verkan utstryka sitt godkännande. Till undanröjande eller minskande av de svårigheter, som av nämnda regel kunde uppstå i bevishänseende, infördes, på förslag av de nordiska delegationerna, den presumtionsregeln, att utstrykningen skall anses hava skett före återställandet, där ej motsatsen styrkes.

Då i paragrafens andra stycke utsäges, att en trassat, som utstrukit sitt å växeln tecknade godkännande, likväl är bunden i förhållande till den, vilken han skriftligen lämnat meddelande om godkännandet, torde kravet på meddelandets skriftliga form ej utesluta, att ett muntligt meddelande medför civilrättslig ansvarighet.

31 §.

Enligt första stycket i denna paragraf samt sista stycket i den föreslagna 67 § skall växelborgen tecknas på växeln eller en växelkopia eller på ett vid sådan handling häftat blad.

I vissa länder, särskilt Frankrike, är det brukligt, att växelborgen ingås genom utfärdande av en fristående handling. Sålunda förekommer det exempelvis, att någon för en affärsman intresserad person i en bank inlämnar en förbindelse, enligt vilken han intill visst belopp ikläder sig ansvarighet såsom växelborgesman för samtliga de växlar som den andre under viss tid diskonterar i banken.

Vid konferenserna yrkades från vissa håll, att denna form av växelborgen måtte erkännas i den gemensamma växellagen. Detta yrkande mötte emellertid motstånd och avvisades.

Däremot bemyndigades i art. 4 av växellagskonventionens Bil. II envar av

konventionsstaterna att i sin lagstiftning intaga medgivande, att inom statens eget område växelborgen får ingås genom en särskild handling, som angiver orten för dess utfärdande. Någon anledning att i de nordiska staterna möjliggöra växelborgens ingående genom utfärdande av särskild handling har ansetts ej föreligga. Att en vanlig civilrättslig borgen för växelförbindelser hos oss kan ingås genom upprättande av en fristående handling behöver knappt framhållas.

38 §.

Enligt paragrafens första stycke skall en växel, som lyder på betalning viss dag eller viss tid efter utställandet eller uppvisandet, av innehavaren uppvisas till betalning antingen den dag, den är betalbar, eller en av de två påföljande söckendagarna.

Denna regel överensstämmer med gällande nordisk växelrätt. I vissa främmande länder, särskilt Frankrike, är däremot uppvisande å själva förfalldagen föreskrivet. För att tillmötesgå önskemål, som uttalats från dessa länder, har i art. 5 av växellagskonventionens Bil. II envar av konventionsstaterna fått sig tillerkänd rätt att i sin lagstiftning införa skyldighet för innehavare av en å dess område betalbar växel att uppvisa den å själva förfalldagen, dock att åsidosättande av denna skyldighet ej må medföra annan påföljd än skadestånd; och har i sagda artikel förklarats, att de övriga konventionsstaterna äga bestämma, under vilka villkor de vilja erkänna en sålunda genomförd bestämmelse.

Någon anledning för de nordiska länderna att taga i anspråk nyss angivna möjlighet till avvikelse från den gemensamma texten har ej ansetts föreligga. Ej heller har man under det efter Genèvekonferensen försiggångna nordiska samarbetet funnit anledning att föreslå några villkor för erkännande av de bestämmelser, som i andra stater kunna komma att meddelas till uppvisande å förfalldagen. Med allmänna internationellt-privaträttsliga regler överensstämmer, att i ett ämne sådant som det förevarande lagen på växelns betalningsort länder till efterrättelse; och då för uppvisning i främmande land nästan alltid torde komma att anlitas ett i detta land boende ombud — vanligen en bank — som kan förutsättas äga kännedom om landets lag, torde faran för rättsförlust genom skiljaktigheter i lagstiftning vara ringa.

41 §.

När växel lyder å främmande mynt och icke innehåller klausul om »effektiv betalning» i detta mynt, gäller enligt första stycket av den föreslagna 41 §, likasom enligt växellagens §§ 35 och 36 såsom huvudregel, att gäldenären äger efter eget val betala i det främmande myntet eller i det inhemska. I olikhet mot växellagen innebär emellertid förslaget, att gäldenären förlorar denna valrätt om han råkar i mora. Enligt förslaget äger han i sådant fall icke mot växelinnehavarens bestridande betala i den främmande valutan, och vid beloppets omräkning i inländskt mynt äger växelinnehavaren valrätt mellan förfalldagens och betalningsdagens kurser. Dessa nya bestämmelser av-

se att hindra gäldenären från spekulation i kursdifferenser och hava tillkommit under intryck av krigs- och efterkrigstidens starka kursfluktuationer.

43 §.

De i förevarande paragraf upptagna bestämmelserna, som avse de materiella förutsättningarna för växelnehavares återgångskrav, förete i åtskilliga avseenden avvikelser från motsvarande föreskrifter i växellagen. Särskilt må i detta avseende framhållas, att — medan i händelse av acceptantens före förfallotiden inträffade obestånd växelnehavaren enligt växellagen icke utan vidare äger av övriga växelgäldenärer kräva betalning, utan i första hand är begränsad till krav på säkerhets ställande — förslaget innebär att i här angivna fall betalning kan omedelbart krävas. Denna förändring torde ej giva anledning till betänklighet. Den som förmår ställa säkerhet, torde i allmänhet också vara i stånd att omedelbart erlægga den betalning, som i alla händelser inom en snar framtid kan väntas komma att hos honom utkrävas.

Enligt artikel 11 i växellagskonventionens Bil. II står det varje stat fritt att åt växelgäldenär, som hotas av återgångskrav, öppna möjlighet till anstånd. Härtill syftande bestämmelser förekomma för närvarande i Frankrike och vissa andra länder, men skulle för nordisk rätt innebära en nyhet, som ej synes påkallad vare sig därav att, på sätt nyss nämnts, möjligheten att i stället för betalning prestera säkerhet bortfaller eller av andra omständigheter.

Art. 10 i nyssnämnda bilaga lämnar öppet att närmare reglera de rättsliga förhållanden, som avses i den gemensamma lagtextens art. 43 nr 2 och 3. Denna möjlighet har i det svenska förslaget — likasom i övriga nordiska förslagen — ej tagits i anspråk i vidare mån än att med konkurs likställts ackordsförhandling utan konkurs.

44 §.

Vägran att godkänna eller infria växel skall enligt förevarande paragraf, likasom enligt §§ 25, 41 och 81 växellagen, styrkas genom en av offentlig myndighet företagen förrättning (protest).

Enligt art. 8 i växellagskonventionens Bil. II äger en var av konventionsstaterna föreskriva, att inom dess område protest i allmänhet må ersättas av en på växeln tecknad, daterad och av trassaten underskriven förklaring. Konventionsstat, som begagnar sig av denna möjlighet, äger ock föreskriva att avgiven förklaring skall inom den tid, som gäller för upptagande av protest, införas i ett officiellt register.

De sakkunnige hava haft under övervägande, huruvida icke anledning föreligger att i den svenska lagen införa även denna förenklade metod att styrka utblivandet av godkännande eller betalning, en metod som enligt gällande checklag står öppen för checkinnehavare och som på checkrörelsens område ej synes hava föranlett olägenheter. Efter samråd med delegerade från de övriga nordiska länderna hava de sakkunnige emellertid ej tilltrött sig att tillstyrka en anordning av denna art. Man har med visst fog gjort gällande, att, i betraktande av den utbredning, som växelrörelsen inom olika samhällslager nått i de

nordiska länderna, en påskrift av trassaten icke under alla förhållanden kan betraktas såsom ett tillförlitligt bevis om att uppvisande av växeln verkligen ägt rum inom den i lag föreskrivna tiden och att rätten till återgångstalan alltså är bevarad. Denna betänklighet skulle visserligen i avsevärd grad förfalla, om man begagnade sig av den i Bil. II förutsatta möjligheten att kräva den enskilda påskriftens omedelbara införande i ett offentligt register; men i så fall komme fördelen av förenklingen att gå väsentligen förlorad. Omnämnas må även att, enligt vad de sakkunnige inhämtat från Svenska Bankföreningen, man inom de större bankerna hyser vissa betänkligheter mot denna anordning.

Enligt den i Genève antagna gemensamma texten skall, när fråga är om växel som lyder på betalning å viss dag eller å viss tid efter utställandet eller uppvisandet, protest för bristande betalning äga rum en av de två närmaste söckendagarna efter förfallodagen och får alltså icke företagas å själva förfallodagen. Jämlikt art. 9 i växellagskonventionens Bil. II står det emellertid varje konventionsstat fritt att i sin lagstiftning medgiva upptagande av protest även å förfallodagen. För de skandinaviska ländernas vidkommande skulle en dylik avvikelse från Genève-texten innebära bibehållande av den föreskrift i ämnet, som upptagits i § 41 växellagen. Icke desto mindre hava de sakkunnige, i samråd med delegerade från de övriga nordiska länderna, funnit sig böra förorda anslutning till den gemensamma texten. Det synes höra till undantagen, att i vårt land protest upptages redan på förfallodagen, och ur billighetssynpunkt förefaller det i själva verket skäligt, att en trassat, som vill infria växeln, har hela förfallodagen till sitt förfogande.

45 §.

Den i Genève antagna gemensamma texten stadgar, i likhet med den nordiska växellagen och flertalet andra lagar i ämnet, skyldighet för växelinnehavare att om vägrat godkännande eller utebliven betalning underrätta senaste indossent, som uppgivit sin adress. Enligt art. 12 i Bil. II äger emellertid envar av konventionsstaterna bibehålla eller införa ett officiellt underrättelseförfarande, bestående däri att vid verkställande av protest underrättelse om denna skall av protestförrättaren skriftligen meddelas de växelgäldenärer, vilkas adresser äro antingen upptagna på växeln eller kända för protestförrättaren eller uppgivna av den, som påkallat protesten; och skola kostnaderna för sådan underrättelse läggas till protestkostnaderna.

Efter vad de sakkunnige inhämtat förefinnes i vissa svenska bankkretsar sympatier för införande av den sålunda medgivna anordningen. De sakkunnige hava emellertid, efter samråd med övriga nordiska delegerade och Svenska Bankföreningens verkställande direktör, funnit sig icke äga tillräcklig anledning att tillstyrka ett dylikt officiellt underrättelseförfarande. De fördelar detsamma skulle kunna innebära i form av lättnad för växelinnehavaren synas icke uppväga olägenheterna av ökade protestkostnader och av eventuella skadestandsprocesser mot protestförrättare, som, mången gång måhända ursäktligt nog, åsidosatt notifikation.

48 §.

Enligt ordagrann översättning av den i Genève antagna texten skulle en regressberättigad växel innehavare äga utbekomma »den ej godkända eller ej infriade växelns belopp». I det föreliggande svenska förslaget, likasom i de andra nordiska förslagens texter, har man i översättningen tillåtit sig den friheten, att regresskravet angivits omfatta »den ej godkända eller ej infriade växelsumman». Denna senare avfattning har till syfte att antyda, hurusom vid partiellt godkännande eller partiell betalning kan i återgångsväg krävas allenast så stor del av växelsumman som ej täckes av godkännandet eller ej guldits. Att detta är originaltextens innebörd framhölls under konferenserna, likasom där betonades, att man vid översättning av konventionstexten ägde välja uttryck, som bättre än originalet motsvarade den verkliga meningen med stadgandet.

Bedräffande den ränta efter 6 %, som avses i såväl förevarande som nästföljande paragraf, äger enligt art. 13 av växellagskonventionens Bil. II envar av konventionsstaterna föreskriva, att för växlar, som äro utställda och betalbara å dess område, såsom räntesats skall, i stället för 6 %, gälla vad inom ifrågavarande stats område utgör laga ränta. Då emellertid den i Genève antagna texten i denna del överensstämmer med de nordiska ländernas lagstiftning, som här i landet ej veterligen varit föremål för anmärkning, lärer anledning ej föreligga till avvikelse från denna text.

Enligt den gemensamma Genèvevetexten skall växelprovision ej ifrågakomma, men jämlikt art. 14 i Bil. II äger envar av konventionsstaterna i sin lagstiftning upptaga bestämmelse om att vid återgångskrav provision kan fordras till belopp, som fastställts i sagda lagstiftning. Under Genèvekonferensen voro de nordiska delegerade beredda att för ernående av en enhetlig lösning avstå från krav på bestämmelser motsvarande dem, som växellagens §§ 50 och 52 innehålla uti ifrågavarande ämne. Då emellertid, efter vad det visade sig, enighet i frågan icke kunde uppnås å konferensen, hava efter samråd mellan de fyra ländernas delegerade i förevarande paragraf och i 49 § upptagits föreskrifter överensstämmande med dem växellagen innehåller i fråga om provision.

54 §.

Spörsmålet om de jämkningar i reglerna om återgångskrav, som må föranledas därav, att växel innehavare på grund av moratorium eller annan »force majeure» är förhindrad att uppvisa växeln eller upptaga protest, har å de särskilda växelrättskonferenserna varit föremål för ingående överläggningar, ur vilka framgått de bestämmelser, som innefattas i förevarande paragraf.

Från vissa staters sida gjorde man till en början gällande, att växel innehavare, som av en å betalningsorten inträffad force majeure hindrades att hos trassaten uppvisa växeln och upptaga protest, borde äga att utan sådan åtgärd omedelbart anställa återgångstalan mot övriga växelgäldenärer, för så vitt dessa icke själva berördes av den inträffade händelsen. Från andra håll förfäktades åter den i nordiska växellagen och andra lagar fastslagna ståndpunk-

ten, att den inträffade utomordentliga händelsen borde medföra ett framflytande av tiden för uppvisande och protest och följaktligen få återopas även av de växelgäldenärer, vilka, såsom boende i annat land eller eljest, stode helt utanför vad som inträffat. Till sist enades man om den kompromisslösning, som kommit till uttryck i den nu föreliggande texten: force majeure har i första hand blott suspenderande verkan, men om hindret fortfar mera än trettio dagar efter förfallotiden, äger växelnehavaren göra gällande återgångskrav utan att uppvisande eller protest föregått. En regressgäldenär kan alltså i längden icke mot växelnehavaren göra gällande, att växelgäldenär, mot vilken han själv skulle äga vända sig, är på grund av ett moratorium frikallad från betalningsskyldighet, men han erhåller i följd av moratoriet en frist för medels anskaffande eller uppgörelse med växelnehavaren. Detta system, som synes hava med fördel blivit i vissa länder tillämpat under världskriget, torde ur såväl rätts- som billighetssynpunkt låta väl försvara sig.

Erinras må, att enligt art. 22 i Bil. II varje stat har rätt att i undantagsfall meddela bestämmelser, som innebära förlängning av tiden för åtgärder till bevarande av återgångstalan.

71 §.

Spörsmålet om sättet för preskriptions avbrytande hör till de växelrättsliga ämnen, som man ej tilltrött sig att behandla i den gemensamma växellagen. Enligt art. 17 i växellagskonventionens Bil. II tillkommer envar av konventionsstaterna att i sin lagstiftning fastställa de omständigheter, som medföra att preskription av växelfordran, som dess domstolar hava att pröva, avbrytes eller under viss tid icke löper.

I de nu utarbetade nordiska förslagen har man bibehållit den i 1880 års växellag antagna grundsatsen, att avbrott i preskription ej, såsom när det gäller en vanlig fordran, skall kunna komma till stånd genom rent privata åtgärder, såsom enskild anmaning eller avbetalning å fordringen, utan att för avbrotts åstadkommande tarvas kravets anhängiggörande i rättegångsväg eller någon därmed jämförlig åtgärd.

Vid avfattandet av erforderliga bestämmelser rörande beskaffenheten av dessa åtgärder har man ansett sig lämpligen kunna i särskilda grupper sammanföra, å ena sidan åtgärder som innebära växelfordringens återopande hos domstol eller annan myndighet inom det egna landet, och å andra sidan åtgärder för fordringens bevakande hos utländsk myndighet.

Bestämmelser i förra avseendet innefattas i första stycket av 71 §. Från stadgandena i växellagen skilja de sig allenast så till vida, att såsom preskriptionen avbrytande omständigheter upptagas, förutom delgivande av stämning och bevakning i konkurs, även fordringens återopande för kvittning i rättegång och dess anmälande under ackordsförhandling utan konkurs. Befogenheten av de gjorda tilläggen torde vara uppenbar.

Från den svenska och den finska texten avvika den danska och den norska så till vida, att enligt dessa senare preskription avbrytes även genom fordringens anmälande i gäldenärens under offentlig behandling stående bo — var-

under även inbegripes ett icke till konkurs avträtt dödsbo — samt s. k. litis denuntiatio. Dessa avvikelser, vilka bero av rådande skiljaktighet inom det administrativt-judiciella och det processuella området, äro tydligen ofrånkomliga.

Beträffande växelpreskriptionens avbrytande genom fordringens återopande hos domstol eller annan myndighet i utlandet är gällande växellags ståndpunkt oklar. Det kan vara föremål för olika meningar, huruvida man överhuvud åsyftat, att åtgärder av denna art skulle i förevarande hänseende komma i betraktande. Vid avfattande av de bestämmelser, som nu skola komma till stånd, synes man emellertid i alla händelser böra utgå från att ett fullständigt avvisande av möjligheten att genom uppträdande inför utländsk myndighet åstadkomma avbrott i preskriptionen skulle under vissa omständigheter medföra en betänklig rättslöshet. Å andra sidan synes en regel, varigenom kravets instämmande till utländsk domstol utan förbehåll erkändes såsom preskriptionsavbrott, icke kunna godtagas. Därest en dylik åtgärd skulle, utan hänsyn till huruvida den främmande domstolen enligt sitt eget lands lag ägde taga befattning med målet, kunna medföra den verkan, varom här är fråga, öppnades därigenom en lätt utväg att kringgå lagens krav på ett effektivt uppträdande från växelinnehavarens sida. En stämning till uppenbart obehörig domstol i ett kanske avlägset främmande land skulle ur antydnda synpunkt föga skilja sig från en privat anmaning. Snarare kunde ifrågasättas att låta den delgivna stämningens verkan såsom preskriptionsavbrott bero därav, huruvida den främmande domstolen enligt sitt eget lands lag vore behörig att upptaga målet. Med hänsyn till de efter svensk åskådning något hänsynslösa grundsatser, som i vissa länder råda i fråga om forum för krav mot utlänningar, torde emellertid icke heller sist antydnda anordning vara tillräddig, utan synes det böra krävas, att den, mot vilken talan väckes, har hemvist i den främmande staten eller utan invändning om domstolens behörighet inställer sig i målet eller personligen erhåller del av stämningen.

Bevakning i utländsk konkurs och fordrans anmälade under utländsk ackordsförhandling synes däremot utan betänklighet kunna upptagas bland omständigheter, som medföra avbrott i växelpreskriptionen, och detsamma gäller om litis denuntiatio i rättegång vid utländsk domstol.

I överensstämmelse härmed har i de särskilda nordiska förslagen andra stycket i förevarande paragraf blivit avfattat.

I den danska och den norska texten har därjämte i ett särskilt stycke införts en bestämmelse, varigenom under viss förutsättning växelfordrans anmälade i gäldenärens under offentlig behandling i främmande land stående bo medför avbrott i preskriptionen.

Tredje och fjärde styckena i den svenska och finska texten äro, likasom motsvarande stycken i den danska och den norska avfattningen, helt överensstämmande med bestämmelser i gällande växellag. —

I § 92 av gällande växellag och i lagen den 30 april 1915 angående undantag i vissa fall från bestämmelserna om preskription av växlar och checkar, meddelas föreskrifter, som medföra att vid moratorier eller andra slag av force

majeure preskription tills vidare upphör att löpa. Dessa föreskrifter äga ej motsvarighet i förslaget. Skulle en växelnehavare genom force majeure hindras från att i ett eller annat land, där avbrott i preskription kunde ifrågakomma, anhängiggöra stämning eller vidtaga annan åtgärd som medför sådant avbrott, kommer enligt förslaget preskriptionen det oaktat att löpa. Att förslaget intar denna ståndpunkt beror därav, att man ansett tvivelaktigt, huruvida Genève-texten gör det möjligt att låta force majeure inverka på preskriptionens beräkning. De på Genève-texten byggda bestämmelser, som förslagets 54 § innehåller om verkan av force majeure, hava ej avseende å annat än uppvisande och protest av växel, och vad angår de i växellagskonventionens Bil. II art. 17 innefattade bestämmelserna om rätt för konventionsstat att fastställa villkoren för avbrytande eller »suspenderande» av preskription, hava de sakkunnige icke känt sig fullt vissa att i dem får inläggas ett medgivande att även i nu ifrågavarande fall låta force majeure medföra »suspension». Under sådana förhållanden hava de sakkunnige ansett sig ej böra för närvarande föreslå någon föreskrift om moratoriebestämmelsers eller andra till force majeure hänförliga omständigheters inverkan på möjligheten att avbryta preskription. Skulle det framdeles visa sig nödvändigt att vidtaga någon legislativ anordning till förebyggande av rättsförlust för en växelnehavare, som genom moratorielagstiftning hindras från att avbryta preskription genom talans anställande, torde det då kunna tagas i övervägande, vilka lagbud kunna ifrågakomma i syfte att förebygga den oförskyllda rättsförlust, som det skulle innebära att växelnehavaren av ett moratorium urståndsatts att i rätt tid avbryta preskription.

Förenämnda, den 30 april 1915 utfärdade lag kan enligt de sakkunniges mening ej bibehållas efter växellagskonventionens ikraftträdande och har i förslaget upptagits bland de lagar, som skola anses upphävida genom den nya växellagen.

72 §.

De i paragrafen upptagna bestämmelserna om helgdagar motsvara i allt väsentligt föreskrifterna i § 91 växellagen. Någon anledning att taga i anspråk det i art. 18 i växellagskonventionens Bil. II gjorda medgivande att med helgdagar likställa vissa söckendagar lär ej föreligga i vårt land.

74 §.

Spörsmålet om det rättsförhållande som ligger bakom och till grund för en växels utfärdande, godkännande eller överlåtande lämnas i den gemensamma växellagen helt och hållet öppet och angives i växellagskonventionens Bil. II uttryckligen vara överlämnat åt de särskilda staterna. Sålunda förklaras i art. 15 av nämnda bilaga dessa stater berättigade att i sin lagstiftning införa bestämmelser om skyldighet att vid växelrätts upphörande utgiva obehörig vinst, och i art. 16 av bilagan lämnas varje stat öppet att lagstifta i fråga om utställares skyldighet att prestera täckning och växelnehavares rätt i fråga om lämnad täckning.

I detta sakläge hava de sakkunnige likasom de delegerade från övriga nordiska länder ej funnit anledning att tillstyrka avvikelse från de i § 93 växelagen givna bestämmelserna om utgivande av obehörig vinst.

75 §.

Enligt art. 21 i växellagskonventionens bil. II äger envar av de särskilda konventionsstaterna underlåta att å sitt område införa den gemensamma lagens stadganden om egna växlar. Det står likaledes varje stat fritt att, i stället för den gemensamma textens artiklar 75—78 med däri innefattade hänvisningar till den gemensamma växelagens särskilda bestämmelser, antaga en fristående lag om egna växlar, till sitt innehåll överensstämmande med nämnda artiklar.

För de nordiska staternas vidkommande har anledning ej ansetts föreligga att i dessa avseenden frångå den gemensamma texten.

79 §.

Förslaget uppställer såsom huvudregel, att vid bestämmande av en persons behörighet att ingå växelförpliktelse det är medborgarskapet och icke bosättningen som skall vara avgörande.

I gällande lag har frågan härom så till vida lämnats öppen, som lagens § 84 uttalar allenast, att utlännings rätt att ingå växelförbindelser skall prövas efter »hans eget lands» lag, ett uttryck som erbjuder möjlighet att tillämpa vare sig nationalitets- eller domicilprincipen. I Sverige och Finland, där under senare tiden nationalitetsprincipen kan sägas vara i det hela antagen, läser knappast råda tvivel om att denna princip skall tillämpas i fråga om behörighet att ingå växelförbindelse, frågan må gälla utländsk medborgare som är bosatt utanför sitt hemland, eller en svensk, i utlandet bosatt man. I Danmark och Norge åter, där domicilprincipen allt hitintills varit fast rotad, synes man allmänt hava antagit, att det är efter denna princip som man har att bedöma rättskapaciteten i fråga om växelförbindelser.

Enligt konventionstextens art. 2 gäller nationalitetsprincipen såsom regel, men det lämnas öppet åt en stat att i fråga om dess egna medborgare låta en annan lag — särskilt då domicillandets — gälla, i vilket fall denna senare lag skall, så långt konventionen sträcker sig, tillämpas å nämnda stats medborgare var de än äro boende. Danmark såväl som Norge äger alltså möjlighet att i avseende å sina utom landet boende medborgare fasthålla domicilprincipen och påfordra, att denna tillämpas även av de andra konventionsstaterna. Däremot äro Danmark och Norge förbundna att i fråga om utlännings — även om de skulle vara domicilierade i det ena eller andra av dessa båda länder — iakttaga nationalitetsprincipen.

I det danska och det norska förslaget har man vid avfattningen av 79 § inskränkt sig till att i fråga om utlännings växelrättsliga kapacitet fastslå nationalitetsprincipen. Beträffande inländsk man — alltså dansk eller norsk — innehåller däremot det danska och det norska förslaget ej någon regel, varav

måste anses följa att, för så vitt en utomlands domicilierad dansk eller norsk medborgares behörighet att ingå växelförbindelse kommer under bedömande i en konventionsstat, domstolen har att tillämpa domicillandets lag.

För Sverige och Finland torde någon betänklighet ej möta att tillämpa nationalitetsprincipen å såväl landets egna medborgare som utlänningar. I det svenska och det finska förslaget har man alltså, med avvikelse från den danska och den norska texten, upptagit en regel om nationalitetsprincipens tillämpning å landets egna medborgare även i händelse av deras bosättning utom landet.

Tillämpning av domicilprincipen kan enligt det svenska och det finska förslaget ifrågakomma endast i det fall, att en medborgare i någon stat, som omfattar domicilprincipen, är bosatt utanför hemlandet, i vilket fall, på sätt andra punkten i konventionens art. 2 förutsätter samt den svenska och den finska texten jämväl utmärka, domicillandets lagstiftning blir avgörande i fråga om växelkapaciteten.

Ett helt annat undantag från nationalitetsprincipen innebär andra stycket av konventionens art. 2, enligt vilket en växelförbindelse — änskönt ingången av en person, vars nationella lag betraktar honom såsom obehörig att företaga rättshandlingar — dock skall i konventionsstaterna erkännas såsom giltig, där den som ingått förbindelsen skulle varit därtill behörig enligt lagen i det land där förbindelsen tillkom. Den sålunda gjorda avvikelsen från nationalitetsprincipen kan emellertid enligt tredje stycket av art. 2 av varje konventionsstat begränsas till att avse allenast utlänningar. Med dylik begränsning kommer bestämmelsen i art. 2 att nära ansluta sig till den i andra punkten av § 84 växellagen givna regel om utlännings ansvarighet enligt svensk lag för förbindelse, som han, ehuru enligt sin egen lag därtill obehörig, ingått här i riket.

Det föreliggande svenska förslaget innebär, likasom de av grannländernas delegerade avgivna, att andra stycket i konventionens artikel 2 skall, med den sålunda angivna begränsningen till utlänningar, inflyta i den nya växellagen. Att i det fall, som här förutsättes — det fall att en i sitt eget land rättsligen inkapabel person ingår växelförbindelser utom landet — hans sålunda vidtagna åtgärder skulle i hemlandet anses bindande synes allt för stridande mot här rådande rättsuppfattning för att böra godtagas.

81 och 82 §§.

Enligt konventionens art. 4 skola rättsverkningarna av växels godkännande eller av egen växels utställande bedömas enligt lagen å betalningsorten. Att sålunda innebörden av huvudgäldenärens förbindelse underkastas uppfyllelseortens lag befanns vara den enda lösning av problemet, om vilken relativ enighet kunde uppnås å Genèvekonferensen.

Från vissa sidor framhölls såsom önskvärt, att samtliga växलगäldenärers förpliktelser bedömdes enligt en och samma lag, men den rådande uppfattningen om de särskilda växelförbindelsernas inbördes oavhängighet befanns stå i vägen för en dylik lösning, och meningarna samlades till sist om den regel, andra stycket i art. 4 innehåller: att vid bedömande av rättsverkningarna av varje särskild förbindelse, varom här är fråga, skall tillämpas lagen å den ort, där

förbindelsen tillkom. Av uppenbara skäl befanns det emellertid härvid nödigt att i ett visst avseende, nämligen i fråga om tid för återgångskrav, låta en och samma regel gälla för samtliga växelgäldenärer, och den lag, som bäst ägnade sig till dylik gemensam norm, ansågs vara lagen å orten för växelns utställande.

De ur konferensens voteringar sålunda framgångna resultaten kunna helt visst ur flera synpunkter giva anledning till erinringar, men det vill synas, som om fördelen av att någorlunda klara regler rörande nu förevarande viktiga internationellt-privaträttsliga spörsmål komme till stånd skulle vida överväga de invändningar av mera teoretisk art, som kunna göra sig gällande mot konferensens härutinnan vunna resultat.

De sakkunnige hava alltså, likasom de delegerade från de nordiska grannländerna, ansett sig kunna utan större betänkligheter tillstyrka ifrågavarande bestämmelser, vilka i deras förslag upptagits såsom 81 och 82 §§.

87 §.

Medan enligt avfattningen av § 5, åttonde punkten, i förordningen om nya växellagens införande domstols befogenhet att åberopa främmande lag synes bero av att denna lags innehåll är ostridigt mellan parterna eller av ena parten styrkes, framgår av den föreslagna 87 § oförtydligt, att domstolen kan till grund för domen lägga sin egen kännedom om den främmande lagen. Det föreslagna stadgandet torde stå i överensstämmelse med rådande rättspraxis på andra områden och äger sin motsvarighet i 6 kap. 4 § av lagen den 8 juli 1904 om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap samt i 3 § av lagen den 1 juni 1912 om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskaps rättsverkningar.

88 §.

De bestämmelser, som här föreslås i fråga om behörigheten att förrätta protest, överensstämma i huvudsak med föreskrifterna i § 4 av förordningen den 7 maj 1880 om nya växellagens införande, såsom paragrafen lyder enligt lag den 24 september 1886.

Med hänsyn därtill, att de i senare tid tillkomna städerna utan magistrat vanligen äro knutpunkter för ortens affärsliv, hava de sakkunnige emellertid ansett sig böra föreslå, att i varje sådan stad skall finnas en av länsstyrelsen förordnad person, som jämte ortens landsfiskal skall vara behörig att i staden förrätta protester.

Den i § 4 av 1880 års förordning innefattade bestämmelsen om ojävigt vittnes närvaro vid protestförrättning har ej upptagits i förslaget. Från bankväsendets sida har sedan lång tid tillbaka med visst fog framhållits, att denna bestämmelse ej påkallas av något verkligt behov och är ägnad att ej oväsentligt fördyra protestförrättningarna.

89 §.

Bestämmelserna i denna paragraf motsvara väsentligen föreskrifterna i § 89 av gällande växellag.

Erinras må att vad den nya paragrafen, i likhet med den nu gällande, innehåller om att protest eller uppvisning av växel skall, efter omständigheterna, äga rum i gäldenärens affärslokal eller bostad, icke åsyftar att angiva å vilken ort åtgärden skall vidtagas — varom upplysning är att söka annorstädes i lagen — utan utmärker allenast, å vilken plats inom den rätta orten gäldenären skall sökas.

90 §.

Att, såsom i denna paragraf föreslås, växeln skall i huvudskrift medföras vid varje protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning framgår ej tydligt av de i § 82 växellagen givna föreskrifterna om verkställighet av protest men torde vara nödvändigt för att protestförrättningen säkert skall kunna leda till det resultat, som åsyftas, konstaterande av trassatens vägran att godkänna eller infria växeln. Av enahanda anledning torde, på sätt nu föreslås, avskrift, varå tecknats överlåtelse eller växelborgen, böra medföras.

I det fall av protest, som avses i den föreslagna 68 § — det fall att växel-innehavare vägrar att till rätt innehavare av växelkopia utlämna originalet — bör uppenbarligen, för ådagaläggande av att protestsökanden verkligen innehar kopian, denna medföras vid protesten. Att belasta lagen med en uttrycklig regel för detta sällsynta fall har emellertid ej ansetts nödigt.

91 §.

I fråga om protokoll över protest överensstämmer förevarande paragraf i sak med § 82 växellagen.

Vad § 83 växellagen innehåller om att, när växelprotest begäres i fråga om flera personer å samma ort, endast ett protokoll skall uppsättas över förrättningarna, har ansetts ej böra inflyta i förslaget. Stadgandet har till syfte att, i fall då en växel föranleder samtidig protest hos flera, som gemensamt tecknat godkännande å växeln, eller hos flera å växeln angivna nödfallsbetalare, förebygga en onödig stegring av kostnaderna för protokollslösen. Dessa ytterst sällsynta fall lära enligt de sakkunniges mening knappast förtjäna lagstiftarens uppmärksamhet.

92 §.

Protest för bristande betalning innebär ett konstaterande av godkännarens vägran eller oförmåga att fullgöra betalningen. För sådant ändamål bör, på sätt i 90 § angives, den växel, som protesten skall avse, kunna av protestförrättaren eller någon annan vid förrättningen tillstädesvarande uppvisas för godkännande och, därest betalning erlägges, överlämnas till denne. I allmänhet torde växelinnehavaren, för undvikande av onödig omgång och kostnad, anförtro åt protestförrättaren att omhänderhava växeln. Om så sker, synes rimligen kunna presumeras, att innehavaren velat åt förrättningsmannen uppdraga mottagandet av den betalning, godkännaren tilläventyrs kan förklara sig vilja erlägga, en presumption som dock naturligtvis måste förfalla, om växelinnehavaren meddelat gäldenären, att växelns överlämnande till protestförrättaren icke innebär bemyndigande att uppbära växelbeloppet.

Uttryckliga bestämmelser i detta ämne saknas i gällande växellag, och lagens tystnad läser stundom hava vållat svårigheter. Den nu föreliggande paragrafen avser att förebygga sådana.

93 §.

I fråga om forum i växelmål gäller, enligt § 5, första punkten, i förordningen om nya växellagens införande, såsom huvudregel, att dylikt mål skall instämmas till domstolen i den ort, där svaranden bor eller anträffas. Från de i 10 kap. 1 § rättegångsbalken givna bestämmelserna om behörig domstol angående gäld i allmänhet avviker nämnda specialstadgande i vissa hänseenden. Sålunda synes vad 10 kap. 1 § rättegångsbalken innebär i fråga om forum för krav mot inländsk man som flyttat ur landet för närvarande ej äga tillämpning i växelmål, och enahanda är förhållandet med de i andra stycket av nyssnämnda paragraf innefattade bestämmelserna om behörig domstol i mål mot utländsk man som ej här i riket äger bo och hemvist. Att dessa avvikelser skulle påkallas av några för växelfordringar säregna förhållanden torde ej kunna med fog påstås. I förslaget har därför, i stället för stadgandet om behörighet för domstolen i svarandens hemort eller uppehållsort, intagits en hänvisning till rättegångsbalkens bestämmelser om forum för mål angående gäld i allmänhet.

I övrigt skiljer sig den föreslagna 93 § allenast redaktionellt från de nu gällande forumbestämmelserna.

95 §.

De i paragrafen upptagna bestämmelserna om verkställighet av dom i växelmål äro allenast i redaktionellt hänseende avvikande från de stadganden i ämnet, som innefattas i § 5, sjätte punkten, av förordningen om nya växellagens införande.

Det i § 5, andra punkten, av förordningen om nya växellagens införande givna stadgandet om rätt för växelnehavare att för hela sin fordran stämma en av växelgäldenärerna och att stämma dem i den ordning han finner lämplig har, såsom innefattat i 47 § av förslaget, icke blivit upptaget bland bestämmelserna om rättegång i växelmål.

De föreskrifter § 5, fjärde punkten, av nämnda förordning innehåller om visst anstånd med utmätning hos utställare och överlåtare torde, såsom stridande mot det i förslagets 72 § intagna förbudet mot uppskovsdagar, ej kunna upptagas i den nya lagen.

De i femte punkten av samma paragraf förekommande bestämmelserna om domstols rätt att i visst fall ålägga svaranden en säkerhetsprestation i förbindelse med reseförbud äro hämtade från äldre växellagstiftning men hava numera kommit ur bruk och torde böra bortfalla.

Sammanställning

av bestämmelserna i förslaget till växellag och motsvarande bestämmelser i 1880 års växellag (jämte promulgationsförordning).

Förslaget §	V. L. §	Förslaget §	V. L. §	Förslaget §	V. L. §
1	1	30 st. 2	—	51	38
2 st. 1	5 p. 1	31	—	52	53
st. 2	3 st. 3	32 st. 1	87 st. 2	53	19, 32, 41, 42
st. 3	4 st. 2	st. 2	5 och 88	—	och 44
st. 4	—	st. 3	—	54	92
3 st. 1	2 st. 1	33	3 st. 1 och 2	55 st. 1—3	—
st. 2	st. 2	34 st. 1	32 jfrd med	st. 4	59 p. 2 och 3
st. 3	—	st. 2	19 st. 1	56	56, 57, 61 p. 1
4	4 st. 1	—	—	57	58
5	7	35	19 st. 1 och 3	58 st. 1	60
6	6	36 st. 1	90	st. 2	61 p. 2
7	88	st. 2	33 st. 2	59	—
8	—	st. 3	st. 1	60	62 p. 1 och 2
9	8	st. 4	—	61	62 p. 3
10	—	st. 5	33 st. 2	62	63
11 st. 1	9 p. 1	37	34	63	63 och 64
st. 2	p. 2	38 st. 1	41	64 st. 1 och 2	66
st. 3	10 p. 2	st. 2	—	st. 3	67
12	—	39 st. 1	38 p. 1	65	68
13 st. 1	11	st. 2	37	66	69 och 70
st. 2	12	st. 3	38 p. 2	67	71
14 st. 1	10 p. 1	40 st. 1	—	68 st. 1 och 2	71 och 72
st. 2	13	st. 2	40	st. 3	—
15 st. 1	14	st. 3	39	69	—
st. 2	15	41 st. 1—3	35, 36 p. 2; 51	70	77—79
16 st. 1	39 p. 1	st. 4	—	71	80
st. 2	76	42	[Se Lag ²⁴ , 1927]	72 st. 1 och 2	91
17	V. p. 5: 7	43 st. 1	41	st. 3	33 st. 2
18	16	st. 2, 1:o	29	st. 4	31
19	—	st. 2, 2:o	30	73	73 och 74
20	—	st. 2, 3:o	—	74	93
21	17 p. 1	44 st. 1—4	25 och 41	75—78	95
22 st. 1	—	st. 5 och 6	30	79	84
st. 2 och 3	17 p. 2	45 st. 1	45 st. 1 och 3; 20	80	85
st. 4	—	st. 2	—	81—84	—
23	19 st. 1 och 2	st. 3—5	45, 47 och 20	85	86
24 st. 1	21 st. 1	st. 6	46	86	—
st. 2	—	46	42	87	V. p. 5: 8
25 st. 1	21 st. 2	47 st. 1	87	88	81; V. p. 4
st. 2	19 st. 1	st. 2—4	49 st. 1; V. p.	89	89
26	22	—	5: 2	90	82
27 st. 1	24	48 st. 1	50	91	81 och 82 st. 1
st. 2	—	st. 2	29 st. 1	92	—
28	23 och 36 p. 1	49	52	93	V. p. 5: 1
29	21 st. 3	50 st. 1	48 och 54	94	V. p. 5: 3
30 st. 1	87 st. 2	st. 2	55	95	V. p. 5: 6

**Convention
portant loi uniforme sur les
lettres de change et billets à
ordre.**

Désireux de prévenir les difficultés auxquelles donne lieu la diversité des législations des pays où les lettres de change sont appliquées à circuler, et de donner ainsi plus de sécurité et de rapidité aux relations du commerce international,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article I.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à introduire dans leurs territoires respectifs, soit dans un des textes originaux, soit dans leurs langues nationales, la Loi uniforme formant l'Annexe I de la présente Convention.

Cet engagement sera éventuellement subordonné aux réserves que chaque Haute Partie contractante devra, dans ce cas, signaler au moment de sa ratification ou de son adhésion. Ces réserves devront être choisies parmi celles que mentionne l'Annexe II de la présente Convention.

Cependant, pour ce qui est des réserves visées aux articles 8, 12 et 18 de ladite Annexe II, elles pourront être

**Convention
providing a Uniform Law for
Bills of Exchange and Pro-
missory Notes.**

Being desirous of avoiding the difficulties caused by differences in the laws of countries in which bills of exchange circulate, and of thus giving more security and stimulus to international trade relations,

Have appointed as their Plenipotentiaries:

Who, having communicated their full powers found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article I.

The High Contracting Parties undertake to introduce in their respective territories, either in one of the original texts or in their own languages, the Uniform Law forming Annex I of the present Convention.

This undertaking shall, if necessary, be subject to such reservations as each High Contracting Party shall notify at the time of its ratification or accession. These reservations shall be chosen from among those mentioned in Annex II of the present Convention.

The reservations referred to in Articles 8, 12 and 18 of the said Annex II may however be made after ratifica-

(Svensk översättning.)

Konvention om gemensam växellag.

som finna önskvärt att förebygga de svårigheter, som följa av skiljaktigheter i lagstiftningen mellan de länder, i vilka växlar äro i omlopp, och att därigenom åstadkomma ökad säkerhet och snabbhet i de internationella handelsförbindelserna, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava meddelat varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I.

De höga kontraherande parterna förbinda sig att envar på sitt område införa, antingen i endera av originaltexterna eller på sitt eller sina egna språk, den gemensamma lag, som innefattas i bilaga I till denna konvention.

Denna förpliktelse kan förknippas med de förbehåll, som en part kan komma att tillkännagiva vid tidpunkten för sin ratifikation eller anslutning. Sådana förbehåll måste väljas bland dem, som omnämnas i bilaga II till denna konvention.

De förbehåll, som avses i artiklarna 8, 12 och 18 av bilagan II, kunna dock göras även efter ratifikation eller anslutning, under förutsättning att de tillkännagivas för Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att oför-

faites postérieurement à la ratification ou à l'adhésion, pourvu qu'elles fassent l'objet d'une notification au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en communiquera immédiatement le texte aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été ratifiée ou au nom desquels il y aura été adhéré. De telles réserves ne sortiront pas leurs effets avant le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la notification susdite.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra, en cas d'urgence, faire usage des réserves prévues par les art. 7 et 22 de ladite Annexe II, après la ratification ou l'adhésion. Dans ces cas, Elle devra en donner directement et immédiatement communication à toutes autres Parties contractantes et au Secrétaire général de la Société des Nations. La notification de ces réserves produira ses effets deux jours après la réception de ladite communication par les Hautes Parties contractantes.

Article II.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, la Loi uniforme ne sera pas applicable aux lettres de change et aux billets à ordre déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article III.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 6 septembre 1930 au

tion or accession, provided that they are notified to the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith communicate the text thereof to the Members of the League of Nations and to the non-Member States on whose behalf the present Convention has been ratified or acceded to. Such reservations shall not take effect until the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the above-mentioned notification.

Each of the High Contracting Parties may, in urgent cases, make use of the reservations contained in Articles 7 and 22 of the said Annex II, even after ratification or accession. In such cases they must immediately notify direct all other High Contracting Parties and the Secretary-General of the League of Nations. The notification of these reservations shall take effect two days following its receipt by the High Contracting Parties.

Article II.

In the territories of each of the High Contracting Parties the Uniform Law shall not apply to bills of exchange and promissory notes already issued at the time of the coming into force of the present Convention.

Article III.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until September 6th, 1930, on behalf of any

dröjligen meddela förbehållen i deras ordagranna lydelse åt de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som ratificerat förevarande konvention eller anslutit sig till denna. Sålunda tillkomna förbehåll medföra ej verkan förr än på nittonde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit förenämnda tillkännagivande.

I trängande fall kan envar av de höga kontraherande parterna efter ratifikation eller anslutning göra bruk av förbehåll, som avses i art. 7 eller 22 av bilagan II. I sådant fall bör denna part utan dröjsmål avläta tillkännagivande om förbehållet direkt till envar annan av de kontraherande parterna och till Nationernas förbunds generalsekreterare. Verkan av dylikt tillkännagivande inträder två dagar efter dess mottagande av de höga kontraherande parterna.

Artikel II.

Den gemensamma lagen skall icke inom området för någon av de höga kontraherande staterna äga tillämpning å dragna eller egna växlar, som tillkommit innan förevarande konvention trätt i kraft.

Artikel III.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 6 september 1930, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Member of the League of Nations or non-Member State.

Article IV.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1932 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres Parties à la présente Convention.

Article IV.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1932, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-Member States Parties to the present Convention.

Article V.

A partir du 6 septembre 1930, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourra y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous ceux qui ont signé ou adhéré à la présente Convention.

Article V.

As from September 6th, 1930, any Member of the League of Nations and any non-Member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all High Contracting Parties that have signed or acceded to the present Convention.

Article VI.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la septième

Article VI.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-Member States, including therein three of the Members of the League permanently represented on the Council.

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification

Artikel IV.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1932 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som deltaga i konventionen.

Artikel V.

Från och med den 6 september 1930 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla dem, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel VI.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädade i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

me ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles IV et V, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article VII.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article VI sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article VIII.

Sauf les cas d'urgence, la présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour le Membre de la Société des Nations ou pour l'Etat non membre qui la dénonce; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Dans les cas d'urgence, la Haute Partie contractante qui effectuera la dénonciation en donnera directement et immédiatement communication à toutes autres Hautes Parties contractantes et la dénonciation produira ses effets deux jours après la réception de

or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notifications provided for in Articles IV and V, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article VII.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article VI shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article VIII.

Except in urgent cases the present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of the Member of the League or non-Member State denouncing it; such denunciation shall take effect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the other High Contracting Parties.

In urgent cases a High Contracting Party which denounces the Convention shall immediately notify direct all other High Contracting Parties, and the denunciation shall take effect two days after the receipt of such notification by the said High Contracting

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. IV och V, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel VII.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. VI avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel VIII.

Bortsett från trängande fall kan denna konvention ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla övriga höga kontraherande parter.

I trängande fall har den höga kontraherande part, som företager uppsägning, att utan dröjsmål avlåta tillkännagivande därom omedelbart till envar annan av de höga kontraherande parterna. Verkan av sådan uppsägning inträder två dagar efter det dessa höga kontraherande parter mottagit tillkännagivandet. Den höga kontraherande part, som uppsäger under dylika omständigheter, skall ävenledes underrätta Nationernas förbunds generalsekreterare om sitt beslut.

ladite communication par lesdites Hautes Parties contractantes. La Haute Partie contractante qui dénoncera dans ces conditions avisera également de sa décision le Secrétaire général de la Société des Nations.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne la Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article IX.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée, dans un délai d'un an par au moins six d'entre eux le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article X.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Parties. A High Contracting Party denouncing the Convention in these circumstances shall also inform the Secretary-General of the League of Nations of its decision.

Each denunciation shall take effect only as regards the High Contracting Party on whose behalf it has been made.

Article IX.

Every Member of the League of Nations and every non-Member State in respect of which the present Convention is in force, may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of this Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-Member States between which the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article X.

The High Contracting Parties may declare at the time of signature, ratification or accession, that it is not their intention in accepting the present Convention to assume any liability in respect of all or any of their colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate, in which case the present Convention shall not be applicable to the territories mentioned in such declaration.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel IX.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel X.

De höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

Les Hautes Parties contractantes pourront à tout moment dans la suite notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent, conformément à l'article VIII, dénoncer la présente Convention pour l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat.

Article XI.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur. Elle sera ultérieurement publiée aussitôt que possible au *Recueil des Traités* de la Société des Nations.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

FAIT à Genève le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

The High Contracting Parties may at any time subsequently inform the Secretary-General of the League of Nations that they intend to apply the present Convention to all or any of their territories referred to in the declaration provided for in the preceding paragraph. In this case, the Convention shall apply to the territories referred to in the notification ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

They further reserve the right to denounce it, in accordance with the conditions of Article VIII, on behalf of all or any of their colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate.

Article XI.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force. It shall then be published as soon as possible in the *League of Nations Treaty Series*.

IN FAITH WHEREOF the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

DONE at Geneva, the seventh day of June, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-Member States represented at the Conference.

De höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Likaledes äga de höga kontraherande parterna, i enlighet med vad i art. VIII stadgas, uppsäga konventionen i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden.

Artikel XI.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet. Den skall därefter snarast möjligt kungöras i förbundets traktatsamling.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdat i Genève den sjunde juni nittonhundratrettio i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

Annexe I.

Annex I.

Loi uniforme concernant la lettre de change et le billet à ordre.

Uniform Law on Bills of Exchange and Promissory Notes.

TITRE I.

TITLE I.

De la lettre de change.

Bills of Exchange.

Chapitre I. — De la création et de la forme de la lettre de change.

Chapter I. — Issue and Form of a Bill of Exchange.

*Article premier.**Article 1.*

La lettre de change contient:

A bill of exchange contains:

1. la dénomination de lettre de change insérée dans le texte même du titre et exprimée dans la langue employée pour la rédaction de ce titre;

1. The term "bill of exchange" inserted in the body of the instrument and expressed in the language employed in drawing up the instrument;

2. le mandat pur et simple de payer une somme déterminée;

2. An unconditional order to pay a determinate sum of money;

3. le nom de celui qui doit payer (tiré);

3. The name of the person who is to pay (drawee);

4. l'indication de l'échéance;

4. A statement of the time of payment;

5. celle du lieu où le paiement doit s'effectuer;

5. A statement of the place where payment is to be made;

6. le nom de celui auquel ou à l'ordre duquel le paiement doit être fait;

6. The name of the person to whom or to whose order payment is to be made;

7. l'indication de la date et du lieu où la lettre est créée;

7. A statement of the date and of the place where the bill is issued;

8. la signature de celui qui émet la lettre (tireur).

8. The signature of the person who issues the bill (drawer).

*Article 2.**Article 2.*

Le titre dans lequel une des énonciations indiquées à l'article précédent fait défaut ne vaut pas comme lettre de change, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants.

An instrument in which any of the requirements mentioned in the preceding article is wanting is invalid as a bill of exchange, except in the cases specified in the following paragraphs.

Bilaga I.**Gemensam växellag.****FÖRSTA AVDELNINGEN.****Om dragna växlar.****Kap. I. — Om utställande av växel och växels form.***Artikel 1.*

Växel skall innehålla:

- 1) benämningen växel, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;
- 2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp;
- 3) namnet å den, som skall infria växeln (trassat);
- 4) uppgift å förfallotiden;
- 5) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;
- 6) namnet å den, till vilken eller till vars order betalningen skall erläggas;
- 7) uppgift å dag och ort för växelns utställande;
- 8) underskrift av den, som utställer växeln (trassent).

Artikel 2.

Handling, vari saknas något av vad växel skall enligt art. 1 innehålla, gälle ej såsom växel, där ej fall är för handen, som nedan i denna artikel sägs.

La lettre de change dont l'échéance n'est pas indiquée est considérée comme payable à vue.

A défaut d'indication spéciale, le lieu désigné à côté du nom du tiré est réputé être le lieu du paiement et, en même temps, le lieu du domicile du tiré.

La lettre de change n'indiquant pas le lieu de sa création est considérée comme souscrite dans le lieu désigné à côté du nom du tireur.

Article 3.

La lettre de change peut être à l'ordre du tireur lui-même.

Elle peut être tirée sur le tireur lui-même.

Elle peut être tirée pour le compte d'un tiers.

Article 4.

Une lettre de change peut être payable au domicile d'un tiers, soit dans la localité où le tiré a son domicile, soit dans une autre localité.

Article 5.

Dans une lettre de change payable à vue ou à un certain délai de vue, il peut être stipulé par le tireur que la somme sera productive d'intérêts. Dans toute autre lettre de change, cette stipulation est réputée non écrite.

Le taux des intérêts doit être indiqué dans la lettre; à défaut de cette indication, la clause est réputée non écrite.

Les intérêts courent à partir de la date de la lettre de change, si une autre date n'est pas indiquée.

A bill of exchange in which the time of payment is not specified is deemed to be payable at sight.

In default of special mention, the place specified beside the name of the drawee is deemed to be the place of payment, and at the same time the place of the domicile of the drawee.

A bill of exchange which does not mention the place of its issue is deemed to have been drawn in the place mentioned beside the name of the drawer.

Article 3.

A bill of exchange may be drawn payable to drawer's order.

It may be drawn on the drawer himself.

It may be drawn for account of a third person.

Article 4.

A bill of exchange may be payable at the domicile of a third person either in the locality where the drawee has his domicile or in another locality.

Article 5.

When a bill of exchange is payable at sight, or at a fixed period after sight, the drawer may stipulate that the sum payable shall bear interest. In the case of any other bill of exchange, this stipulation is deemed not to be written (*non écrite*).

The rate of interest must be specified in the bill; in default of such specification, the stipulation shall be deemed not to be written (*non écrite*).

Interest runs from the date of the bill of exchange, unless some other date is specified.

Är förfallotid ej utsatt, anses växeln betalbar vid uppvisandet.

Såsom växels betalningsort och tillika såsom växelbetalarens boningsort skall, där ej annan ort särskilt angivits, gälla den, som är utsatt vid växelbetalarens namn.

Växel, vari orten för utställandet ej är nämnd, anses vara undertecknad å den vid utställarens namn utsatta ort.

Artikel 3.

Växel må lyda å utställarens egen order.

Den må dragas på utställaren själv.

Den må dragas för tredje mans räkning.

Artikel 4.

Växel kan lyda på betalning hos tredje man, vare sig å växelbetalarens boningsort eller å annan ort.

Artikel 5.

I växel, som lyder på betalning vid uppvisandet eller viss tid efter uppvisandet, äge utställaren bestämma, att växelsumman skall löpa med ränta. Är i annan växel sådan bestämmelse given, vare den bestämmelse ogill.

Räntefoten varde utsatt i växeln; har det ej skett, vare utfästelsen av ränta ogill.

Räntan löper från dagen för växelns utställande, där ej annan dag är utsatt.

Article 6.

La lettre de change dont le montant est écrit à la fois en toutes lettres et en chiffres vaut, en cas de différence, pour la somme écrite en toutes lettres.

La lettre de change dont le montant est écrit plusieurs fois, soit en toutes lettres, soit en chiffres, ne vaut, en cas de différence, que pour la moindre somme.

Article 7.

Si la lettre de change porte des signatures de personnes incapables de s'obliger par lettre de change, des signatures fausses ou des signatures de personnes imaginaires, ou des signatures qui, pour toute autre raison, ne sauraient obliger les personnes qui ont signé la lettre de change, ou du nom desquelles elle a été signée, les obligations des autres signataires n'en sont pas moins valables.

Article 8.

Quiconque appose sa signature sur une lettre de change, comme représentant d'une personne pour laquelle il n'avait pas le pouvoir d'agir, est obligé lui-même en vertu de la lettre et, s'il a payé, a les mêmes droits qu'aurait eu le prétendu représenté. Il en est de même du représentant qui a dépassé ses pouvoirs.

Article 9.

Le tireur est garant de l'acceptation et du paiement.

Il peut s'exonérer de la garantie de l'acceptation; toute clause par laquelle

Article 6.

When the sum payable by a bill of exchange is expressed in words and also in figures, and there is a discrepancy between the two, the sum denoted by the words is the amount payable.

Where the sum payable by a bill of exchange is expressed more than once in words or more than once in figures, and there is a discrepancy, the smaller sum is the sum payable.

Article 7.

If a bill of exchange bears signatures of persons incapable of binding themselves by a bill of exchange, or forged signatures, or signatures of fictitious persons, or signatures which for any other reason cannot bind the persons who signed the bill of exchange or on whose behalf it was signed, the obligations of the other persons who have signed it are none the less valid.

Article 8.

Whosoever puts his signature on a bill of exchange as representing a person for whom he had no power to act is bound himself as a party to the bill and, if he pays, has the same rights as the person for whom he purported to act. The same rule applies to a representative who has exceeded his powers.

Article 9.

The drawer guarantees both acceptance and payment.

He may release himself from guaranteeing acceptance; every stipulation

Artikel 6.

Är växelsumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälle den i bokstäver utsatta summan.

Är växelsumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälle, om beloppen äro olika, växeln endast för den minsta summan.

Artikel 7.

Finnes underskrift å växel vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå växelförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan gentemot undertecknaren eller den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga växelgäldenärer likväl för sina förbindelser.

Artikel 8.

Har någon tecknat sitt namn å växel såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennas vägnar, svare själv för växelförbindelsen men njute, där han infriar växeln, samma rätt som skulle tillkommit den andre. Vad nu sagts gälle ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin befogenhet.

Artikel 9.

Utställare svare för växelns godkännande och betalning.

Han äge fritaga sig från ansvarighet för växelns godkännande. Har han

il s'exonère de la garantie du paiement est réputée non écrite.

by which he releases himself from the guarantee of payment is deemed not to be written (*non écrite*).

Article 10.

Si une lettre de change, incomplète à l'émission, a été complétée contrairement aux accords intervenus, l'observation de ces accords ne peut pas être opposée au porteur, à moins qu'il n'ait acquis la lettre de change de mauvaise foi ou que, en l'acquérant, il n'ait commis une faute lourde.

If a bill of exchange, which was incomplete when issued, has been completed otherwise than in accordance with the agreements entered into, the non-observance of such agreements may not be set up against the holder unless he has acquired the bill of exchange in bad faith or, in acquiring it, has been guilty of gross negligence.

Article 10.

Chapitre II. — De l'endossement.

Chapter II. — Endorsement.

Article 11.

Toute lettre de change, même non expressément tirée à ordre, est transmissible par la voie de l'endossement.

Lorsque le tireur a inséré dans la lettre de change les mots «non à ordre» ou une expression équivalente, le titre n'est transmissible que dans la forme et avec les effets d'une cession ordinaire.

L'endossement peut être fait même au profit du tiré, accepteur ou non, du tireur ou de tout autre obligé. Ces personnes peuvent endosser la lettre à nouveau.

Every bill of exchange, even if not expressly drawn to order, may be transferred by means of endorsement.

When the drawer has inserted in a bill of exchange the words "not to order" or an equivalent expression, the instrument can only be transferred according to the form, and with the effects, of an ordinary assignment.

The bill may be endorsed even in favour of the drawee, whether he has accepted or not, or of the drawer, or of any other party to the bill. These persons may re-endorse the bill.

Article 11.

Article 12.

L'endossement doit être pur et simple. Toute condition à laquelle il est subordonné est réputée non écrite.

L'endossement partiel est nul.

L'endossement au porteur vaut comme endossement en blanc.

Article 12.

An endorsement must be unconditional. Any condition to which it is made subject is deemed not to be written (*non écrite*).

A partial endorsement is null and void.

An endorsement "to bearer" is equivalent to an endorsement in blank.

gjort förbehåll om att vara fri från ansvarighet för växelns betalning, vare det förbehåll utan verkan.

Artikel 10.

Har växel, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot växelinnehavaren, med mindre han vid växelns förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Kap. II. — Om överlåtelse av växel.

Artikel 11.

Växel må, ändå att den ej är uttryckligen ställd till order, medelst påskrift överlåtas till annan.

Har utställare i växeln insatt orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må den ej överlåtas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

Växel må överlåtas även till växelbetalaren, vare sig denne godkänt växeln eller icke, till utställaren eller till annan växelgäldenär. Dessa äga ånyo överlåta växeln.

Artikel 12.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

Överlåtelse, som avser en del av växelsumman, vare ogill.

Överlåtelse till innehavaren vare gällande såsom överlåtelse in blanco.

Article 13.

L'endossement doit être inscrit sur la lettre de change ou sur une feuille qui y est attachée (*allonge*). Il doit être signé par l'endosseur.

L'endossement peut ne pas désigner le bénéficiaire ou consister simplement dans la signature de l'endosseur (endossement en blanc). Dans ce dernier cas, l'endossement, pour être valable, doit être inscrit au dos de la lettre de change ou sur l'*allonge*.

Article 14.

L'endossement transmet tous les droits résultant de la lettre de change.

Si l'endossement est en blanc, le porteur peut:

1° remplir le blanc, soit de son nom, soit du nom d'une autre personne;

2° endosser la lettre de nouveau en blanc ou à une autre personne;

3° remettre la lettre à un tiers, sans remplir le blanc et sans l'endosser.

Article 15.

L'endosseur est, sauf clause contraire, garant de l'acceptation et du paiement.

Il peut interdire un nouvel endossement; dans ce cas, il n'est pas tenu à la garantie envers les personnes auxquelles la lettre est ultérieurement endossée.

Article 16.

Le détenteur d'une lettre de change est considéré comme porteur légitime, s'il justifie de son droit par une suite ininterrompue d'endossements, même

Article 13.

An endorsement must be written on the bill of exchange or on a slip affixed thereto (*allonge*). It must be signed by the endorser.

The endorsement may leave the beneficiary unspecified or may consist simply of the signature of the endorser (endorsement in blank). In the latter case, the endorsement, to be valid, must be written on the back of the bill of exchange or on the slip attached thereto (*allonge*).

Article 14.

An endorsement transfers all the rights arising out of a bill of exchange.

If the endorsement is in blank, the holder may:

1. Fill up the blank either with his own name or with the name of some other person;

2. Re-endorse the bill in blank, or to some other person;

3. Transfer the bill to a third person without filling up the blank, and without endorsing it.

Article 15.

In the absence of any contrary stipulation, the endorser guarantees acceptance and payment.

He may prohibit any further endorsement; in this case, he gives no guarantee to the persons to whom the bill is subsequently endorsed.

Article 16.

The possessor of a bill of exchange is deemed to be the lawful holder if he establishes his title to the bill through an uninterrupted series of en-

Artikel 13.

Överlåtelse skall tecknas å själva växeln eller å ett därvid häftat blad (al-longe). Den skall undertecknas av överlåtaren.

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem växeln överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sist-nämnda fall skall överlåtelsen för att gälla vara tecknad å växels baksida eller på vidhäftat blad.

Artikel 14.

Genom överlåtelse varda alla av växeln härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge växel innehavaren:

- 1) ifylla den med sitt eller annans namn;
- 2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person; eller
- 3) överlåta växeln till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teck-na ny överlåtelse.

Artikel 15.

Den, som å växel tecknat överlåtelse, svare, såvitt han ej gjort särskilt för-behåll, för växels godkännande och betalning.

Han äger förbjuda, att växeln ånyo överlåtes; gör han det, vare fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

Artikel 16.

Den, som har växel i händer, skall anses som rätt innehavare av densamma, så framt han styrker sin rätt till växeln genom en oavbruten följd av överlå-telser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan över-

si le dernier endossement est en blanc. Les endossements biffés sont à cet égard réputés non écrits. Quand un endossement en blanc est suivi d'un autre endossement, le signataire de celui-ci est réputé avoir acquis la lettre par l'endossement en blanc.

Si une personne a été dépossédée d'une lettre de change par quelque événement que ce soit, le porteur, justifiant de son droit de la manière indiquée à l'alinéa précédent, n'est tenu de se dessaisir de la lettre que s'il l'a acquise de mauvaise foi ou si, en l'acquérant, il a commis une faute lourde.

Article 17.

Les personnes actionnées en vertu de la lettre de change ne peuvent pas opposer au porteur les exceptions fondées sur leurs rapports personnels avec le tireur ou avec les porteurs antérieurs, à moins que le porteur, en acquérant la lettre, n'ait agi sciemment au détriment du débiteur.

Article 18.

Lorsque l'endossement contient la mention «valeur en recouvrement», «pour encaissement», «par procuration» ou toute autre mention impliquant un simple mandat, le porteur peut exercer tous les droits dérivant de la lettre de change, mais il ne peut endosser celle-ci qu'à titre de procuration.

Les obligés ne peuvent, dans ce cas, invoquer contre le porteur que les exceptions qui seraient opposables à l'endosseur.

dorsements, even if the last endorsement is in blank. In this connection, cancelled endorsements are deemed not to be written (*non écrits*). When an endorsement in blank is followed by another endorsement, the person who signed this last endorsement is deemed to have acquired the bill by the endorsement in blank.

Where a person has been dispossessed of a bill of exchange, in any manner whatsoever, the holder who establishes his right thereto in the manner mentioned in the preceding paragraph is not bound to give up the bill unless he has acquired it in bad faith, or unless in acquiring it he has been guilty of gross negligence.

Article 17.

Persons sued on a bill of exchange cannot set up against the holder defences founded on their personal relations with the drawer or with previous holders, unless the holder, in acquiring the bill, has knowingly acted to the detriment of the debtor.

Article 18.

When an endorsement contains the statements "value in collection" ("*valeur en recouvrement*"), "for collection" ("*pour encaissement*"), "by procuration" ("*par procuration*") or any other phrase implying a simple mandate, the holder may exercise all rights arising out of the bill of exchange, but he can only endorse it in his capacity as agent.

In this case, the parties liable can only set up against the holder defences which could be set up against the endorser.

låtelse, skall den, som undertecknat den senare, anses hava förvärvat växeln genom överlåtelsen in blanco.

Har växel för någon förkommit, på vad sätt det vara må, vare dock innehavaren, där han styrker sin rätt till växeln på sätt i första stycket sägs, icke pliktig att lämna växeln ifrån sig, med mindre han vid växels förvärvande var i ond tro eller därvid förfor med grov vårdslöshet.

Artikel 17.

Den, mot vilken talan på grund av växel göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda förhållande till utställaren eller till föregående växelinnehavare, med mindre innehavaren vid växels förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

Artikel 18.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso», »till procura» eller annat uttryck, som angiver, att överlåtelsen endast innefattar ett uppdrag, äge innehavaren av växeln att göra gällande alla av denna härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny procuraöverlåtelse.

Växelgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot växelinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtaren.

Le mandat renfermé dans un endossement de procuration ne prend pas fin par le décès du mandant ou la survenance de son incapacité.

The mandate contained in an endorsement by procuration does not terminate by reason of the death of the party giving the mandate or by reason of his becoming legally incapable.

Article 19.

Lorsqu'un endossement contient la mention «valeur en garantie», «valeur en gage» ou toute autre mention impliquant un nantissement, le porteur peut exercer tous les droits dérivant de la lettre de change, mais un endossement fait par lui ne vaut que comme un endossement à titre de procuration.

Les obligés ne peuvent invoquer contre le porteur les exceptions fondées sur leurs rapports personnels avec l'endosseur, à moins que le porteur, en recevant la lettre, n'ait agi sciemment au détriment du débiteur.

When an endorsement contains the statements "value in security" ("*valeur en garantie*"), "value in pledge" ("*valeur en gage*"), or any other statement implying a pledge, the holder may exercise all the rights arising out of the bill of exchange, but an endorsement by him has the effects only of an endorsement by an agent.

The parties liable cannot set up against the holder defences founded on their personal relations with the endorser, unless the holder, in receiving the bill, has knowingly acted to the detriment of the debtor.

Article 20.

L'endossement postérieur à l'échéance produit les mêmes effets qu'un endossement antérieur. Toutefois, l'endossement postérieur au protêt faute de paiement, ou fait après l'expiration du délai fixé pour dresser le protêt, ne produit que les effets d'une cession ordinaire.

Sauf preuve contraire, l'endossement sans date est censé avoir été fait avant l'expiration du délai fixé pour dresser le protêt.

Article 20.

An endorsement after maturity has the same effects as an endorsement before maturity. Nevertheless, an endorsement after protest for non-payment, or after the expiration of the limit of time fixed for drawing up the protest, operates only as an ordinary assignment.

Failing proof to the contrary, an endorsement without date is deemed to have been placed on the bill before the expiration of the limit of time fixed for drawing up the protest.

Chapitre III. — De l'acceptation.

Chapter III. — Acceptance.

Article 21.

La lettre de change peut être, jusqu'à l'échéance, présentée à l'acceptation du tiré, au lieu de son domicile,

Article 21.

Until maturity, a bill of exchange may be presented to the drawee for acceptance at his domicile, either by

Uppdrag, som innefattas i prokuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtarens dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

Artikel 19.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till säkerhet», »valuta till pant» eller annat uttryck, som angiver, att växeln överlåtits såsom pant, äge innehavaren av växeln göra gällande alla av denna härflytande rättigheter; dock gälle av honom tecknad överlåtelse allenast såsom prokuraöverlåtelse.

Växelgäldenär äge ej mot växel innehavaren framställa invändningar, grundade på gäldenärens särskilda förhållande till överlåtarens, med mindre innehavaren vid växlens mottagande uppsåtligt handlat till gäldenärens förfång.

Artikel 20.

Överlåtelse, som tecknas efter växlens förfallotid, äge enahanda verkan som dessförrinnan tecknad överlåtelse; varder växeln överlåten först efter det protest upptagits för bristande betalning eller efter utgången av den för protestens upptagande bestämda tid, äge dock överlåtelsen ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande. Finnes å växeln överlåtelse, som ej är dagtecknad, skall den, såframt ej annat styrkes, anses hava tillkommit före utgången av den för protest stadgade tid.

Kap. III. — Om växels godkännande.

Artikel 21.

Växel innehavare, så ock den, som allenast har växel i händer, är intill växlens förfallodag berättigad att för växelbetalaren å hans boningsort uppvisa växeln till godkännande.

par le porteur ou même par un simple détenteur.

the holder or by a person who is merely in possession of the bill.

Article 22.

Dans toute lettre de change, le tireur peut stipuler qu'elle devra être présentée à l'acceptation, avec ou sans fixation de délai.

Il peut interdire dans la lettre la présentation à l'acceptation, à moins qu'il ne s'agisse d'une lettre de change payable chez un tiers ou d'une lettre payable dans une localité autre que celle du domicile du tiré ou d'une lettre tirée à un certain délai de vue.

Il peut aussi stipuler que la présentation à l'acceptation ne pourra avoir lieu avant un terme indiqué.

Tout endosseur peut stipuler que la lettre devra être présentée à l'acceptation, avec ou sans fixation de délai, à moins qu'elle n'ait été déclarée non acceptable par le tireur.

Article 23.

Les lettres de change à un certain délai de vue doivent être présentées à l'acceptation dans le délai d'un an à partir de leur date.

Le tireur peut abréger ce dernier délai ou en stipuler un plus long.

Ces délais peuvent être abrégés par les endosseurs.

Article 24.

Le tiré peut demander qu'une seconde présentation lui soit faite le lendemain de la première. Les intéressés ne sont admis à prétendre qu'il n'a pas été fait droit à cette demande que si celle-ci est mentionnée dans le protêt.

Article 22.

In any bill of exchange, the drawer may stipulate that it shall be presented for acceptance, with or without fixing a limit of time for presentment.

Except in the case of a bill payable at the address of a third party or in a locality other than that of the domicile of the drawee, or, except in the case of a bill drawn payable at a fixed period after sight, the drawer may prohibit presentment for acceptance.

He may also stipulate that presentment for acceptance shall not take place before a named date.

Unless the drawer has prohibited acceptance, every endorser may stipulate that the bill shall be presented for acceptance, with or without fixing a limit of time for presentment.

Article 23.

Bills of exchange payable at a fixed period after sight must be presented for acceptance within one year of their date.

The drawer may abridge or extend this period.

These periods may be abridged by the endorsers.

Article 24.

The drawee may demand that a bill shall be presented to him a second time on the day after the first presentment. Parties interested are not allowed to set up that this demand has not been complied with unless this request is mentioned in the protest.

Artikel 22.

I envar växel äge utställaren föreskriva dess uppvisande till godkännande, med eller utan utsättande av viss tid för uppvisandet.

Han är berättigad att i växeln förbjuda dess uppvisande till godkännande, dock ej där växeln lyder på betalning viss tid efter uppvisandet eller på betalning hos tredje man eller å annan ort än växelbetalarens boningsort.

Utställare äge jämväl bestämma, att uppvisande till godkännande ej må ske före viss tidpunkt.

Den, som överlåter växel, äge föreskriva dess uppvisande till godkännande, med eller utan utsättande av viss tid, utan så är att utställaren förbjudit sådant uppvisande.

Artikel 23.

Är växel ställd att betalas viss tid efter uppvisandet, skall den uppvisas till godkännande inom ett år från dagen för dess utställande.

Utställaren äge sätta uppvisningstiden kortare eller längre än nu sagts.

Uppvisningstid, som nu är sagd, må av överlåtare förkortas.

Artikel 24.

Där växelbetalaren det yrkar, skall växeln ånyo uppvisas för honom dagen efter första uppvisandet. Ej må någon göra gällande, att sådant yrkande åsidosatts, med mindre i protesten omnämnts, att yrkandet framställts.

Le porteur n'est pas obligé de se dessaisir, entre les mains du tiré, de la lettre présentée à l'acceptation.

Article 25.

L'acceptation est écrite sur la lettre de change. Elle est exprimée par le mot «accepté» ou tout autre mot équivalent; elle est signée du tiré. La simple signature du tiré apposée au recto de la lettre vaut acceptation.

Quand la lettre est payable à un certain délai de vue ou lorsqu'elle doit être présentée à l'acceptation dans un délai déterminé en vertu d'une stipulation spéciale, l'acceptation doit être datée du jour où elle a été donnée, à moins que le porteur n'exige qu'elle soit datée du jour de la présentation. A défaut de date, le porteur, pour conserver ses droits de recours contre les endosseurs et contre le tireur fait constater cette omission par un protêt dressé en temps utile.

Article 26.

L'acceptation est pure et simple, mais le tiré peut la restreindre à une partie de la somme.

Toute autre modification apportée par l'acceptation aux énonciations de la lettre de change équivaut à un refus d'acceptation. Toutefois, l'accepteur est tenu dans les termes de son acceptation.

Article 27.

Quand le tireur a indiqué dans la lettre de change un lieu de paiement autre que celui du domicile du tiré, sans désigner un tiers chez qui le paiement doit être effectué, le tiré

The holder is not obliged to surrender to the drawee a bill presented for acceptance.

Article 25.

An acceptance is written on the bill of exchange. It is expressed by the word "accepted" or any other equivalent term. It is signed by the drawee. The simple signature of the drawee on the face of the bill constitutes an acceptance.

When the bill is payable at a certain time after sight, or when it must be presented for acceptance within a certain limit of time in accordance with a special stipulation, the acceptance must be dated as of the day when the acceptance is given, unless the holder requires that it shall be dated as of the day of presentment. If it is undated, the holder, in order to preserve his right of recourse against the endorsers and the drawer, must authenticate the omission by a protest drawn up within the proper time.

Article 26.

An acceptance is unconditional, but the drawee may restrict it to part of the sum payable.

Every other modification introduced by an acceptance into the tenor of the bill of exchange operates as a refusal to accept. Nevertheless, the acceptor is bound according to the terms of his acceptance.

Article 27.

When the drawer of a bill has indicated a place of payment other than the domicile of the drawee without specifying a third party at whose address payment must be made, the

Ej vare växelnehavare pliktig att till växelbetalaren utlämna växel, som uppvisas till godkännande.

Artikel 25.

Godkännande skall tecknas å växeln. Det skall uttryckas genom ordet »godkännes» eller annat motsvarande uttryck samt undertecknas av växelbetalaren. Dennes blotta namnteckning å växelns framsida gälle ock såsom godkännande.

Lyder växel å betalning viss tid efter uppvisandet, eller skall den enligt särskilt förbehåll uppvisas till godkännande inom viss tid, varde godkännandet dagtecknat; och skall därvid utsättas den dag, då godkännandet tecknas, så framt ej innehavaren fordrar, att uppvisningsdagen skall utsättas. Varder godkännandet ej dagtecknat, åligger det växelnehavaren, om han vill bevara sin rätt till återgångstalan mot överlåtare och utställaren, att låta styrka försummelsen genom en i behörig tid upptagen protest.

Artikel 26.

Godkännande må ej förknippas med förbehåll men kan inskränkas till en del av växelsumman.

Göras eljest vid godkännande avvikelser från växelns innehåll, vare så ansett som hade godkännande vägrats; dock svare godkännaren i enlighet med utfästelsens avfattning.

Artikel 27.

Har utställare av växel såsom betalningsort angivit annan ort än växelbetalarens boningsort men ej utsatt, hos vem betalningen skall å den andra orten erläggas, må växelbetalaren utsätta det vid godkännandet. Har det ej skett, anses godkännaren hava åtagit sig att själv inlösa växeln på betalningsorten.

peut l'indiquer lors de l'acceptation. A défaut de cette indication, l'accepteur est réputé s'être obligé à payer lui-même au lieu du paiement.

Si la lettre est payable au domicile du tiré, celui-ci peut, dans l'acceptation, indiquer une adresse du même lieu où le paiement doit être effectué.

Article 28.

Par l'acceptation le tiré s'oblige à payer la lettre de change à l'échéance.

A défaut de paiement, le porteur, même s'il est le tireur, a contre l'accepteur une action directe résultant de la lettre de change pour tout ce qui peut être exigé en vertu des articles 48 et 49.

Article 29.

Si le tiré qui a revêtu la lettre de change de son acceptation a biffé celle-ci avant la restitution de la lettre, l'acceptation est censée refusée. Sauf preuve contraire, la radiation est réputée avoir été faite avant la restitution du titre.

Toutefois, si le tiré a fait connaître son acceptation par écrit au porteur ou à un signataire quelconque, il est tenu envers ceux-ci dans les termes de son acceptation.

Chapitre IV. — De l'aval.

Article 30.

Le paiement d'une lettre de change peut être garanti pour tout ou partie de son montant par un aval.

Cette garantie est fournie par un

drawee may name such third party at the time of acceptance. In default of this indication, the acceptor is deemed to have undertaken to pay the bill himself at the place of payment.

If a bill is payable at the domicile of the drawee, the latter may in his acceptance indicate an address in the same place where payment is to be made.

Article 28.

By accepting, the drawee undertakes to pay the bill of exchange at its maturity.

In default of payment, the holder, even if he is the drawer, has a direct action on the bill of exchange against the acceptor for all that can be demanded in accordance with Articles 48 and 49.

Article 29.

Where the drawee who has put his acceptance on a bill has cancelled it before restoring the bill, acceptance is deemed to be refused. Failing proof to the contrary, the cancellation is deemed to have taken place before the bill was restored.

Nevertheless, if the drawee has notified his acceptance in writing to the holder or to any party who has signed the bill, he is liable to such parties according to the terms of his acceptance.

Chapter IV. — "Avals".

Article 30.

Payment of a bill of exchange may be guaranteed by an "aval" as to the whole or part of its amount.

This guarantee may be given by a

Är växel ställd att betalas hos växelbetalaren, äge denne i godkännandet an-giva, varest å betalningsorten betalning skall krävas, eller för betalningens er-läggande anvisa någon å samma ort.

Artikel 28.

Godkännande medför förpliktelse att inlösa växeln å förfallodagen.

Infrias ej växeln, äge innehavaren, jämväl där han är utställare, att på grund av växeln omedelbart av godkännaren kräva att utbekomma allt, som skall gäl-das jämlikt art. 48 och 49.

Artikel 29.

Har växelbetalare tecknat godkännande å växeln men utstrukit detta, innan han återställt växeln, vare så ansett som hade godkännande vägrats. Utstryk-ningen anses hava skett före återställandet, därest ej motsatsen styrkes.

Har växelbetalaren skriftligen om sitt godkännande underrättat växelinne-havaren eller någon växelgäldenär, vare han, utan hinder av utstrykningen, gentemot denne förpliktad i enlighet med sitt godkännande.

Kap. IV. — Om växelborgen.

Artikel 30.

För betalning av växelsumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst växelborgen.

Sådan borgen må lämnas såväl av växelgäldenär som av tredje man.

tiers ou même par un signataire de la lettre.

third person or even by a person who has signed as a party to the bill.

Article 31.

L'aval est donné sur la lettre de change ou sur une allonge.

Il est exprimé par les mots «bon pour aval» ou par toute autre formule équivalente; il est signé par le donneur d'aval.

Il est considéré comme résultant de la seule signature du donneur d'aval, apposée au recto de la lettre de change, sauf quand il s'agit de la signature du tiré ou de celle du tireur.

L'aval doit indiquer pour le compte de qui il est donné. A défaut de cette indication, il est réputé donné pour le tireur.

Article 32.

Le donneur d'aval est tenu de la même manière que celui dont il s'est porté garant.

Son engagement est valable, alors même que l'obligation qu'il a garantie serait nulle pour toute cause autre qu'un vice de forme.

Quand il paie la lettre de change, le donneur d'aval acquiert les droits résultant de la lettre de change contre le garanti et contre ceux qui sont tenus envers ce dernier en vertu de la lettre de change.

Article 31.

The "aval" is given either on the bill itself or on an "allonge".

It is expressed by the words "good as aval" ("*bon pour aval*") or by any other equivalent formula. It is signed by the giver of the "aval".

It is deemed to be constituted by the mere signature of the giver of the "aval" placed on the face of the bill, except in the case of the signature of the drawee or of the drawer.

An "aval" must specify for whose account it is given. In default of this, it is deemed to be given for the drawer.

Article 32.

The giver of an "aval" is bound in the same manner as the person for whom he has become guarantor.

His undertaking is valid even when the liability which he has guaranteed is inoperative for any reason other than defect of form.

He has, when he pays a bill of exchange, the rights arising out of the bill of exchange against the person guaranteed and against those who are liable to the latter on the bill of exchange.

Chapitre V. — De l'échéance.

Chapter V. — Maturity.

Article 33.

Une lettre de change peut être tirée:

- à vue;
- à un certain délai de vue;
- à un certain délai de date;
- à jour fixe.

Article 33.

A bill of exchange may be drawn payable:

- At sight;
- At a fixed period after sight;
- At a fixed period after date;
- At a fixed date.

Artikel 31.

Växelborgen tecknas å växeln eller ett därvid häftat blad.

Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen.

Växelborgen må även lämnas medelst borgesmannens blotta namnteckning å växelns framsida, dock icke av utställaren eller växelbetalaren.

Växelborgen skall utvisa, för vem den ingåtts. I brist på uppgift härom anses den ingången för utställaren.

Artikel 32.

Den, som tecknat växelborgen, svare lika med den, för vilken borgen ingåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har växelborgesman infriat växel, inträde han i den rätt växeln medför emot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av växeln äro ansvariga i förhållande till denne.

Kap. V. — Om växels förfallotid.*Artikel 33.*

Växel kan lyda på betalning:

- vid uppvisandet;
- viss tid efter uppvisandet;
- viss tid efter utställandet;
- å viss dag.

Les lettres de change, soit à d'autres échéances, soit à échéances successives, sont nulles.

Bills of exchange at other maturities or payable by instalments are null and void.

Article 34.

La lettre de change à vue est payable à sa présentation. Elle doit être présentée au paiement dans le délai d'un an à partir de sa date. Le tireur peut abréger ce délai ou en stipuler un plus long. Ces délais peuvent être abrégés par les endosseurs.

Le tireur peut prescrire qu'une lettre de change payable à vue ne doit pas être présentée au paiement avant un terme indiqué. Dans ce cas, le délai de présentation part de ce terme.

Article 34.

A bill of exchange at sight is payable on presentment. It must be presented for payment within a year of its date. The drawer may abridge or extend this period. These periods may be abridged by the endorsers.

The drawer may prescribe that a bill of exchange payable at sight must not be presented for payment before a named date. In this case, the period for presentment begins from the said date.

Article 35.

L'échéance d'une lettre de change à un certain délai de vue est déterminée, soit par la date de l'acceptation, soit par celle du protêt.

En l'absence du protêt, l'acceptation non datée est réputée, à l'égard de l'accepteur, avoir été donnée le dernier jour du délai prévu pour la présentation à l'acceptation.

Article 35.

The maturity of a bill of exchange payable at a fixed period after sight is determined either by the date of the acceptance or by the date of the protest.

In the absence of the protest, an undated acceptance is deemed, so far as regards the acceptor, to have been given on the last day of the limit of time for presentment for acceptance.

Article 36.

L'échéance d'une lettre de change tirée à un ou plusieurs mois de date ou de vue a lieu à la date correspondante du mois où le paiement doit être effectué. A défaut de date correspondante, l'échéance a lieu le dernier jour de ce mois.

Quand une lettre de change est tirée à un ou plusieurs mois et demi de date ou de vue, on compte d'abord les mois entiers.

Si l'échéance est fixée au commen-

Article 36.

Where a bill of exchange is drawn at one or more months after date or after sight the bill matures on the corresponding date of the month when payment must be made. If there be no corresponding date, the bill matures on the last day of this month.

When a bill of exchange is drawn at one or more months and a-half after date or sight, entire months must first be calculated.

If the maturity is fixed at the com-

Växel, vari annan förfallotid är utsatt, eller som är ställd att betalas efter hand å särskilda tider vare ogill.

Artikel 34.

Växel, som lyder å betalning vid uppvisandet, varde inlöst genast då den för betalning uppvisas. Den skall uppvisas till betalning inom ett år från dagen då den utställdes. Denna tid må dock av utställaren förkortas eller förlängas. Uppvisningstid, som nu är sagd, må av överlåtare förkortas.

Utställare av växel, som lyder å betalning vid uppvisandet, äge föreskriva, att växeln ej må uppvisas före viss tidpunkt. Träffas sådant förbehåll, löper tiden för uppvisandet från nämnda tidpunkt.

Artikel 35.

För växel, som lyder å betalning viss tid efter uppvisandet, räknas förfallotiden från den dag godkännandet är dagtecknat eller från protestdagen.

Är godkännandet ej dagtecknat, och har ej protest upptagits, skall godkännandet i förhållandet till godkännaren anses vara givet den dag, då uppvisande till godkännande senast skolat ske.

Artikel 36.

Växel, som lyder å betalning en eller flera månader efter utställandet eller uppvisandet, förfalle till betalning den dag i betalningsmånaden, som genom sitt tal motsvarar dagen för utställandet eller uppvisandet. Finnes ej motsvarande dag i den månad, skall dennas sista dag gälla såsom förfalldag.

Lyder växel å betalning en eller flera hela månader jämte en halv månad efter utställandet eller uppvisandet, varde de hela månaderna räknade först.

Är växels förfallotid bestämd till början av en månad, mitten av en månad

cement, au milieu (mi-janvier, mi-février, etc.) ou à la fin du mois, on entend par ces termes le premier, le quinze ou le dernier jour du mois.

Les expressions «huit jours» ou «quinze jours» s'entendent, non d'une ou deux semaines, mais d'un délai de huit ou de quinze jours effectifs.

L'expression «demi-mois» indique un délai de quinze jours.

Article 37.

Quand une lettre de change est payable à jour fixe dans un lieu où le calendrier est différent de celui du lieu de l'émission, la date de l'échéance est considérée comme fixée d'après le calendrier du lieu de paiement.

Quand une lettre de change tirée entre deux places ayant des calendriers différents est payable à un certain délai de date, le jour de l'émission est ramené au jour correspondant du calendrier du lieu de paiement et l'échéance est fixée en conséquence.

Les délais de présentation des lettres de change sont calculés conformément aux règles de l'alinéa précédent.

Ces règles ne sont pas applicables si une clause de la lettre de change, ou même les simples énonciations du titre, indiquent que l'intention a été d'adopter des règles différentes.

Chapitre VI. — Du paiement.

Article 38.

Le porteur d'une lettre de change payable à jour fixe ou à un certain délai de date ou de vue doit présenter la lettre de change au paiement, soit le jour où elle est payable, soit l'un des deux jours ouvrables qui suivent.

mencement, in the middle (mid-January or mid-February, etc.) or at the end of the month, the first, fifteenth or last day of the month is to be understood.

The expressions "eight days" or "fifteen days" indicate not one or two weeks, but a period of eight or fifteen actual days.

The expression "half-month" means a period of fifteen days.

Article 37.

When a bill of exchange is payable on a fixed day in a place where the calendar is different from the calendar in the place of issue, the day of maturity is deemed to be fixed according to the calendar of the place of payment.

When a bill of exchange drawn between two places having different calendars is payable at a fixed period after date, the day of issue is referred to the corresponding day of the calendar in the place of payment, and the maturity is fixed accordingly.

The time for presenting bills of exchange is calculated in accordance with the rules of the preceding paragraph.

These rules do not apply if a stipulation in the bill or even the simple terms of the instrument indicate an intention to adopt some different rule.

Chapter VI. — Payment.

Article 38.

The holder of a bill of exchange payable on a fixed day or at a fixed period after date or after sight must present the bill for payment either on the day on which it is payable or on one of the two business days which follow.

(medio januari, medio februari etc.) eller slutet av en månad, skall därmed förstås den första, den femtonde eller den sista dagen i månaden.

Med uttrycken »åtta dagar» eller »femton dagar» förstås icke en eller två veckor utan fulla åtta eller femton dagar.

Uttrycket »halv månad» betecknar en tid av femton dagar.

Artikel 37.

Är växel ställd att betalas viss dag å ort, vars tidsräkning är olik den å utgivningsorten gällande, anses förfallodagen vara bestämd jämlikt betalningsortens tidsräkning.

Lyder växel, som dragits mellan två orter med olika tidsräkning, på betalning viss tid efter utställandet, uträknas vilken dag enligt betalningsortens tidsräkning motsvarar utgivningsdagen, och bestämmes därefter förfallodagen.

Tiderna för växels uppvisande beräknas jämväl enligt regeln i nästföregående stycke.

Vad nu sagts skall icke äga tillämpning, där, enligt vad särskild bestämmelse i växeln utvisar eller eljest av växelns innehåll framgår, avsikten varit, att andra regler skulle gälla.

Kap. VI. — Om växels betalning.

Artikel 38.

Växel, som lyder på betalning viss dag eller viss tid efter utställandet eller uppvisandet, skall av innehavaren uppvisas till betalning antingen den dag den är betalbar eller en av de två påföljande söckendagarna.

La présentation d'une lettre de change à une Chambre de compensation équivaut à une présentation au paiement.

Article 39.

Le tiré peut exiger, en payant la lettre de change, qu'elle lui soit remise acquittée par le porteur.

Le porteur ne peut refuser un paiement partiel.

En cas de paiement partiel, le tiré peut exiger que mention de ce paiement soit faite sur la lettre et que quittance lui en soit donnée.

Article 40.

Le porteur d'une lettre de change ne peut être contraint d'en recevoir le paiement avant l'échéance.

Le tiré qui paie avant l'échéance le fait à ses risques et périls.

Celui qui paie à l'échéance est valablement libéré, à moins qu'il n'y ait de sa part une fraude ou une faute lourde. Il est obligé de vérifier la régularité de la suite des endossements mais non la signature des endosseurs.

Article 41.

Lorsqu'une lettre de change est stipulée payable en une monnaie n'ayant pas cours au lieu du paiement, le montant peut en être payé dans la monnaie du pays d'après sa valeur au jour de l'échéance. Si le débiteur est en retard, le porteur peut à son choix, demander que le montant de la lettre de change soit payé dans la monnaie du pays d'après le cours, soit du jour de l'échéance, soit du jour du paiement.

The presentment of a bill of exchange at a clearing-house is equivalent to a presentment for payment.

Article 39.

The drawee who pays a bill of exchange may require that it shall be given up to him receipted by the holder.

The holder may not refuse partial payment.

In case of partial payment the drawee may require that mention of this payment shall be made on the bill, and that a receipt therefor shall be given to him.

Article 40.

The holder of a bill of exchange cannot be compelled to receive payment thereof before maturity.

The drawee who pays before maturity does so at his own risk and peril.

He who pays at maturity is validly discharged, unless he has been guilty of fraud or gross negligence. He is bound to verify the regularity of the series of endorsements, but not the signature of the endorsers.

Article 41.

When a bill of exchange is drawn payable in a currency which is not that of the place of payment, the sum payable may be paid in the currency of the country, according to its value on the date of maturity. If the debtor is in default, the holder may at his option demand that the amount of the bill be paid in the currency of the country according to the rate on the day of maturity or the day of payment.

Inlämnas växel å avräkningskontor (clearing house), gälle det som uppvisande till betalning.

Artikel 39.

Då växel infrias, varde, där växelbetalaren det äskar, växeln utlämnad till honom med därå av innehavaren tecknat kvitto.

Växelinnehavare må ej vägra att mottaga avbetalning å växelsumman.

Sker sådan avbetalning, skall, om växelbetalaren det begär, anteckning där-om göras å växeln och särskilt kvitto honom lämnas.

Artikel 40.

Växelinnehavare vare ej pliktig att mottaga betalning före förfallotiden.

Infrias växel av växelbetalaren före förfallotiden, gånge det på hans eget äventyr.

Den, som infriar växel då förfallotid är inne, vare från sin förbindelse fri, där ej svek eller grov vårdslöshet ligger honom till last. Han är pliktig att förvissa sig om att överlåtelseerna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

Artikel 41.

Är växel ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, stånde gäldenären fritt att i stället erlægga betalning i landets mynt efter värdet å förfallodagen. Försittes förfallotiden, äge växelinnehavaren kräva, att betalning erlägges i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter förfallodagens eller betalningsdagens kurs.

Les usages du lieu du paiement servent à déterminer la valeur de la monnaie étrangère. Toutefois, le tireur peut stipuler que la somme à payer sera calculée d'après un cours déterminé dans la lettre.

Les règles ci-énoncées ne s'appliquent pas au cas où le tireur a stipulé que le paiement devra être fait dans une certaine monnaie indiquée (clause de paiement effectif en une monnaie étrangère).

Si le montant de la lettre de change est indiqué dans une monnaie ayant la même dénomination, mais une valeur différente dans le pays d'émission et dans celui du paiement, on est présumé s'être référé à la monnaie du lieu du paiement.

Article 42.

A défaut de présentation de la lettre de change au paiement dans le délai fixé par l'article 38, tout débiteur a la faculté d'en remettre le montant en dépôt à l'autorité compétente, aux frais, risques et périls du porteur.

Chapitre VII. — Des recours faute d'acceptation et faute de paiement.

Article 43.

Le porteur peut exercer ses recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés :

A l'échéance :

si le paiement n'a pas eu lieu ;

Même avant l'échéance :

1° s'il y a eu refus, total ou partiel, d'acceptation ;

2° dans les cas de faillite du tiré, accepteur ou non, de cessation de

The usages of the place of payment determine the value of foreign currency. Nevertheless, the drawer may stipulate that the sum payable shall be calculated according to a rate expressed in the bill.

The foregoing rules shall not apply to the case in which the drawer has stipulated that payment must be made in a certain specified currency (stipulation for effective payment in foreign currency).

If the amount of the bill of exchange is specified in a currency having the same denomination, but a different value in the country of issue and the country of payment, reference is deemed to be made to the currency of the place of payment.

Article 42.

When a bill of exchange is not presented for payment within the limit of time fixed by Article 38, every debtor is authorised to deposit the amount with the competent authority at the charge, risk and peril of the holder.

Chapter VII. — Recourse for Non-Acceptance or Non-Payment.

Article 43.

The holder may exercise his right of recourse against the endorsers, the drawer and the other parties liable :

At maturity :

If payment has not been made ;
Even before maturity :

(1) If there has been total or partial refusal to accept ;

(2) In the event of the bankruptcy (*faillite*) of the drawee,

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att växelsumman skall beräknas efter en i växeln angiven kurs.

Förestående regler äga ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är växelsumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land där växeln utställts och det där den skall betalas, antages det å betalningsorten gällande myntslag vara avsett.

Artikel 42.

Uppvisas icke växel till betalning inom den i art. 38 föreskrivna tid, vare envar växelgäldenär berättigad att på växelinnehavarens kostnad och äventyr nedsätta växelsumman hos behörig myndighet.

Kap. VII. — Om återgångstalan för uteblivet godkännande eller bristande betalning.

Artikel 43.

Då förfallotid är inne, äge växelinnehavaren väcka återgångskrav mot överlåtare, utställaren och andra växelgäldenärer.

Samma rätt tillkomme växelinnehavaren redan före förfallotiden:

- 1) om godkännande helt eller delvis vägrats;
- 2) om växelbetalaren, evad han godkänt växeln eller ej, blivit försatt i konkurs eller fått till stånd offentlig ackordsförhandling utan konkurs eller

ses paiements, même non constatée par un jugement, ou de saisie de ses biens demeurée infructueuse;

3° dans les cas de faillite du tireur d'une lettre non acceptable.

Article 44.

Le refus d'acceptation ou de paiement doit être constaté par un acte authentique (protêt faute d'acceptation ou faute de paiement).

Le protêt faute d'acceptation doit être fait dans les délais fixés pour la présentation à l'acceptation. Si, dans le cas prévu par l'article 24, premier alinéa, la première présentation a eu lieu le dernier jour du délai, le protêt peut encore être dressé le lendemain.

Le protêt faute de paiement d'une lettre de change payable à jour fixe ou à un certain délai de date ou de vue doit être fait l'un des deux jours ouvrables qui suivent le jour où la lettre de change est payable. S'il s'agit d'une lettre payable à vue, le protêt doit être dressé dans les conditions indiquées à l'alinéa précédent pour dresser le protêt faute d'acceptation.

Le protêt faute d'acceptation dispense de la présentation au paiement et du protêt faute de paiement.

En cas de cessation de paiements du tiré, accepteur ou non, ou en cas de saisie de ses biens demeurée infructueuse, le porteur ne peut exercer ses recours qu'après présentation de la lettre au tiré pour le paiement et après confection d'un protêt.

whether he has accepted or not, or in the event of a stoppage of payment on his part, even when not declared by a judgment, or where execution has been levied against his goods without result;

(3) In the event of the bankruptcy (*faillite*) of the drawer of a non-acceptable bill.

Article 44.

Default of acceptance or of payment must be evidenced by an authentic act (protest for non-acceptance or non-payment).

Protest for non-acceptance must be made within the limit of time fixed for presentment for acceptance. If, in the case contemplated by Article 24, paragraph 1, the first presentment takes place on the last day of that time, the protest may nevertheless be drawn up on the next day.

Protest for non-payment of a bill of exchange payable on a fixed day or at a fixed period after date or sight must be made on one of the two business days following the day on which the bill is payable. In the case of a bill payable at sight, the protest must be drawn up under the conditions specified in the foregoing paragraph for the drawing up of a protest for non-acceptance.

Protest for non-acceptance dispenses with presentment for payment and protest for non-payment.

If there is a stoppage of payment on the part of the drawee, whether he has accepted or not, or if execution has been levied against his goods without result, the holder cannot exercise his right of recourse until after presentment of the bill to the drawee for pay-

vid utmätning funnits sakna tillgång att betala sin gäld eller ock, om han är köpman, inställt sina betalningar;

3) om utställare, som i växeln förbjudit dess uppvisande till godkännande, kommit i konkurstillstånd eller fått till stånd offentlig ackordsförhandling utan konkurs.

Artikel 44.

Vägran att godkänna eller infria växel skall styrkas genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning).

Protest för uteblivet godkännande skall upptagas inom tid, som är fastställd för växeln uppvisande till godkännande. Har, i fall varom i art. 24 första stycket förmäles, första uppvisandet skett sista dagen inom sagda tid, må protest upptagas jämväl påföljande dag.

Protest för bristande betalning av växel, som lyder på betalning viss dag eller viss tid efter utställandet eller uppvisandet, skall upptagas en av de två närmaste söckendagarna efter den dag, då växeln är betalbar. I fråga om protest för bristande betalning av växel, som lyder på betalning vid uppvisandet, skall vad i nästföregående stycke är stadgat om protest för uteblivet godkännande äga motsvarande tillämpning.

Där protest skett för uteblivet godkännande, erfordras ej uppvisande till betalning eller protest för bristande betalning.

Har växelbetalaren inställt sina betalningar eller vid utmätning funnits sakna tillgång att betala sin gäld, äge växelinnehavaren ej på sådan grund väcka återgångskrav förr än växeln uppvisats till betalning för växelbetalaren och protest upptagits.

En cas de faillite déclarée du tiré, accepteur ou non, ainsi qu'en cas de faillite déclarée du tireur d'une lettre non acceptable, la production du jugement déclaratif de la faillite suffit pour permettre au porteur d'exercer ses recours.

Article 45.

Le porteur doit donner avis du défaut d'acceptation ou de paiement à son endosseur et au tireur dans les quatre jours ouvrables qui suivent le jour du protêt ou celui de la présentation en cas de clause de retour sans frais. Chaque endosseur doit, dans les deux jours ouvrables qui suivent le jour où il a reçu l'avis, faire connaître à son endosseur l'avis qu'il a reçu, en indiquant les noms et les adresses de ceux qui ont donné les avis précédents, et ainsi de suite, en remontant jusqu'au tireur. Les délais ci-dessus indiqués courent de la réception de l'avis précédent.

Lorsqu'en conformité de l'alinéa précédent un avis est donné à un signataire de la lettre de change, le même avis doit être donné dans le même délai à son avaliseur.

Dans le cas où un endosseur n'a pas indiqué son adresse ou l'a indiquée d'une façon illisible, il suffit que l'avis soit donné à l'endosseur qui le précède.

Celui qui a un avis à donner peut le faire sous une forme quelconque, même par un simple renvoi de la lettre de change.

Il doit prouver qu'il a donné l'avis

ment and after the protest has been drawn up.

If the drawee, whether he has accepted or not, is declared bankrupt (*faillite déclarée*), or in the event of the declared bankruptcy of the drawer of a non-acceptable bill, the production of the judgment declaring the bankruptcy suffices to enable the holder to exercise his right of recourse.

Article 45.

The holder must give notice of non-acceptance or non-payment to his endorser and to the drawer within the four business days which follow the day for protest or, in case of a stipulation "*retour sans frais*", the day for presentment. Every endorser must, within the two business days following the day on which he receives notice, notify his endorser of the notice he has received, mentioning the names and addresses of those who have given the previous notices, and so on through the series until the drawer is reached. The periods mentioned above run from the receipt of the preceding notice.

When, in conformity with the preceding paragraph, notice is given to a person who has signed a bill of exchange, the same notice must be given within the same limit of time to his *avaliseur*.

Where an endorser either has not specified his address or has specified it in an illegible manner, it is sufficient that notice should be given to the preceding endorser.

A person who must give notice may give it in any form whatever, even by simply returning the bill of exchange.

He must prove that he has given

Har växelbetalaren blivit försatt i konkurs, vare, evad växeln blivit godkänd eller icke, beslutet om öppnande av konkurs tillfyllest för bevarande av växelnehavarens rätt till återgångstalan. Lag samma vare, där utställare av växel, som ej må godkännas, blivit försatt i konkurs.

Artikel 45.

Har godkännande å växel vägrats eller betalning uteblivit, åligger det växelnehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å växeln, så ock utställaren, underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest upptogs eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlåtare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å växeln, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits växelgäldenär, skall inom samma tid enahanda underrättelse meddelas den, som må hava för honom ingått växelborgen.

I händelse överlåtare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlåtare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse, varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av växeln.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den före-

dans le délai imparti. Ce délai sera considéré comme observé si une lettre missive donnant l'avis a été mise à la poste dans ledit délai.

Celui qui ne donne pas l'avis dans le délai ci-dessus indiqué n'encourt pas de déchéance; il est responsable, s'il y a lieu, du préjudice causé par sa négligence, sans que les dommages-intérêts puissent dépasser le montant de la lettre de change.

Article 46.

Le tireur, un endosseur ou un avaliseur peut, par la clause «retour sans frais», «sans protêt», ou toute autre clause équivalente, inscrite sur le titre et signée, dispenser le porteur de faire dresser, pour exercer ses recours, un protêt faute d'acceptation ou faute de paiement.

Cette clause ne dispense pas le porteur de la présentation de la lettre de change dans les délais prescrits ni des avis à donner. La preuve de l'inobservation des délais incombe à celui qui s'en prévaut contre le porteur.

Si la clause est inscrite par le tireur, elle produit ses effets à l'égard de tous les signataires; si elle est inscrite par un endosseur ou un avaliseur, elle produit ses effets seulement à l'égard de celui-ci. Si, malgré la clause inscrite par le tireur, le porteur fait dresser le protêt, les frais en restent à sa charge. Quand la clause émane d'un endosseur ou d'un avaliseur, les frais du protêt, s'il en est dressé un, peuvent être recouvrés contre tous les signataires.

notice within the time allowed. This time-limit shall be regarded as having been observed if a letter giving the notice has been posted within the prescribed time.

A person who does not give notice within the limit of time mentioned above does not forfeit his rights. He is responsible for the injury, if any, caused by his negligence, but the damages shall not exceed the amount of the bill of exchange.

Article 46.

The drawer, an endorser, or a person guaranteeing payment by *aval* (*avaliseur*) may, by the stipulation "*retour sans frais*", "*sans protêt*", or any other equivalent expression written on the instrument and signed, release the holder from having a protest of non-acceptance or non-payment drawn up in order to exercise his right of recourse.

This stipulation does not release the holder from presenting the bill within the prescribed time, nor from the notices he has to give. The burden of proving the non-observance of the limits of time lies on the person who seeks to set it up against the holder.

If the stipulation is written by the drawer, it is operative in respect of all persons who have signed the bill; if it is written by an endorser or an *avaliseur*, it is operative only in respect of such endorser or *avaliseur*. If, in spite of the stipulation written by the drawer, the holder has the protest drawn up, he must bear the expenses thereof. When the stipulation emanates from an endorser or *avaliseur*, the costs of the protest, if one is drawn up, may be recovered from all the persons who have signed the bill.

skrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Underlåtenhet att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medför ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till växelsumman.

Artikel 46.

Utställare, överlåtare eller växelborgesman äge, genom att å växeln insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga växelinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa växeln inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i art. 45 sägs. Den, som mot växelinnehavaren påstår, att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla växelgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av växelborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har oaktat förbehåll från utställarens sida innehavaren låtit upptaga protest, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller växelborgesman, må, där protest likväl upptagits, talan om återgäldande av kostnaden härför göras gällande mot varje växelgäldenär.

Article 47.

Tous ceux qui ont tiré, accepté, endossé ou avalisé une lettre de change sont tenus solidairement envers le porteur.

Le porteur a le droit d'agir contre toutes ces personnes, individuellement ou collectivement, sans être astreint à observer l'ordre dans lequel elles se sont obligées.

Le même droit appartient à tout signataire d'une lettre de change qui a remboursé celle-ci.

L'action intentée contre un des obligés n'empêche pas d'agir contre les autres, même postérieurs à celui qui a été d'abord poursuivi.

Article 48.

Le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours :

1° le montant de la lettre de change non acceptée ou non payée avec les intérêts, s'il en a été stipulé;

2° les intérêts au taux de six pour cent à partir de l'échéance;

3° les frais du protêt, ceux des avis donnés, ainsi que les autres frais.

Si le recours est exercé avant l'échéance, déduction sera faite d'un escompte sur le montant de la lettre. Cet escompte sera calculé, d'après le taux de l'escompte officiel (taux de la Banque), tel qu'il existe à la date du recours au lieu du domicile du porteur.

Article 49.

Celui qui a remboursé la lettre de change peut réclamer à ses garants :

Article 47.

All drawers, acceptors, endorsers or guarantors by *aval* of a bill of exchange are jointly and severally liable to the holder.

The holder has the right of proceeding against all these persons individually or collectively without being required to observe the order in which they have become bound.

The same right is possessed by any person signing the bill who has taken it up and paid it.

Proceedings against one of the parties liable do not prevent proceedings against the others, even though they may be subsequent to the party first proceeded against.

Article 48.

The holder may recover from the person against whom he exercises his right of recourse :

(1) The amount of the unaccepted or unpaid bill of exchange with interest, if interest has been stipulated for;

(2) Interest at the rate of 6 per cent from the date of maturity;

(3) The expenses of protest and of the notices given as well as other expenses.

If the right of recourse is exercised before maturity, the amount of the bill shall be subject to a discount. This discount shall be calculated according to the official rate of discount (bank-rate) ruling on the date when recourse is exercised at the place of domicile of the holder.

Article 49.

A party who takes up and pays a bill of exchange can recover from the parties liable to him :

Artikel 47.

De, som utställt eller godkänt växel eller därå tecknat överlåtelse eller växelborgen, vare i förhållande till innehavaren ansvariga en för alla och alla för en.

Växelinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot en var för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkomme varje växelgäldenär, som infriat växeln.

Har talan anhängiggjorts mot en av växelgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan växelgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

Artikel 48.

Växelinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

1) den ej godkända eller ej infriade växelsumman jämte den ränta, som må vara i växeln utfäst;

2) ränta efter sex för hundra om året från förfallodagen;

3) ersättning för protestkostnader, utgifter för underrättelser, som avses i art. 45, ävensom andra kostnader.

Göres återgångskrav gällande före förfallotiden, skall avdrag ske för diskonto å växelsumman, beräknat efter den diskontosats, som vid tiden för återgångskravets framställande officiellt gäller där växelinnehavaren är boende.

Artikel 49.

Den, som inlöst växel, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för växeln, bekomma:

1° la somme intégrale qu'il a payée;

2° les intérêts de ladite somme, calculés au taux de six pour cent, à partir du jour où il l'a déboursée;

3° les frais qu'il a faits.

Article 50.

Tout obligé contre lequel un recours est exercé ou qui est exposé à un recours peut exiger, contre remboursement, la remise de la lettre de change avec le protêt et un compte acquitté.

Tout endosseur qui a remboursé la lettre de change peut biffer son endossement et ceux des endosseurs subséquents.

Article 51.

En cas d'exercice d'un recours après une acceptation partielle, celui qui rembourse la somme pour laquelle la lettre n'a pas été acceptée peut exiger que ce remboursement soit mentionné sur la lettre et qu'il lui en soit donné quittance. Le porteur doit, en outre, lui remettre une copie certifiée conforme de la lettre et le protêt pour permettre l'exercice des recours ultérieurs.

Article 52.

Toute personne ayant le droit d'exercer un recours, peut, sauf stipulation contraire, se rembourser au moyen d'une nouvelle lettre (retraite) tirée à vue sur l'un de ses garants et payable au domicile de celui-ci.

La retraite comprend, outre les sommes indiquées dans les articles 48

(1) The entire sum which he has paid;

(2) Interest on the said sum calculated at the rate of 6 per cent, starting from the day when he made payment;

(3) Any expenses which he has incurred.

Article 50.

Every party liable against whom a right of recourse is or may be exercised, can require, against payment, that the bill shall be given up to him with the protest and a receipted account.

Every endorser who has taken up and paid a bill of exchange may cancel his own endorsement and those of subsequent endorsers.

Article 51.

In the case of the exercise of the right of recourse after a partial acceptance, the party who pays the sum in respect of which the bill has not been accepted can require that this payment shall be specified on the bill and that he shall be given a receipt therefor. The holder must also give him a certified copy of the bill, together with the protest, in order to enable subsequent recourse to be exercised.

Article 52.

Every person having the right of recourse may, in the absence of agreement to the contrary, reimburse himself by means of a fresh bill (redraft) to be drawn at sight on one of the parties liable to him and payable at the domicile of that party.

The redraft includes, in addition to the sums mentioned in Articles 48 and

- 1) hela det belopp han själv betalt;
- 2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen;
- 3) ersättning för egna utgifter.

Artikel 50.

Varje växelgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma växeln jämte protesten och kvitterad räkning.

Överlåtare, som inlöst växeln, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelser.

Artikel 51.

Har, i det fall att godkännande lämnats endast för en del av växelsumman, återgångskrav blivit väckt, och varder i anledning härav den ej godkända delen av växelsumman av växelgäldenär erlagd, skall, där denne det begär, anteckning om den sålunda gjorda betalningen tecknas å växeln samt särskilt kvitto honom lämnas. Växelinnehavaren vare därjämte, för möjliggörande av ytterligare återgångstalan, skyldig att till gäldenären överlämna, förutom protesten, en styrkt avskrift av växeln, varå i ty fall återgångstalan må grundas.

Artikel 52.

Envar, som äger återgångsfordran, må, såvitt ej annat förbehållits, uttaga sin fordran medelst ny växel (återväxel), dragen å någon, som är i förhållande till honom ansvarig, och ställd att vid uppvisandet betalas å dennes boningsort.

I återväxel må upptagas, utom de i art. 48 och 49 omförmälda belopp, jämväl mäklararvode samt stämpelavgift till återväxeln.

et 49, un droit de courtage et le droit de timbre de la retraite.

Si la retraite est tirée par le porteur, le montant en est fixé d'après le cours d'une lettre de change à vue, tirée du lieu où la lettre primitive était payable sur le lieu du domicile du garant. Si la retraite est tirée par un endosseur, le montant en est fixé d'après le cours d'une lettre à vue tirée du lieu où le tireur de la retraite a son domicile sur le lieu du domicile du garant.

Article 53.

Après l'expiration des délais fixés:

pour la présentation d'une lettre de change à vue ou à un certain délai de vue;

pour la confection du protêt faute d'acceptation ou faute de paiement;

pour la présentation au paiement en cas de clause de retour sans frais;

le porteur est déchu de ses droits contre les endosseurs, contre le tireur et contre les autres obligés, à l'exception de l'accepteur.

A défaut de présentation à l'acceptation dans le délai stipulé par le tireur, le porteur est déchu de ses droits de recours, tant pour défaut de paiement que pour défaut d'acceptation, à moins qu'il ne résulte des termes de la stipulation que le tireur n'a entendu s'exonérer que de la garantie de l'acceptation.

Si la stipulation d'un délai pour la présentation est contenue dans un endossement, l'endosseur, seul, peut s'en prévaloir.

49, brokerage and the cost of stamping the redraft.

If the redraft is drawn by the holder, the sum payable is fixed according to the rate for a sight bill drawn at the place where the original bill was payable upon the party liable at the place of his domicile. If the redraft is drawn by an endorser, the sum payable is fixed according to the rate for a sight bill drawn at the place where the drawer of the redraft is domiciled upon the place of domicile of the party liable.

Article 53.

After the expiration of the limits of time fixed:

For the presentment of a bill of exchange drawn at sight or at a fixed period after sight;

For drawing up the protest for non-acceptance or non-payment;

For presentment for payment in the case of a stipulation *retour sans frais*,

the holder loses his rights of recourse against the endorsers, against the drawer and against the other parties liable, with the exception of the acceptor.

In default of presentment for acceptance within the limit of time stipulated by the drawer, the holder loses his right of recourse for non-payment, as well as for non-acceptance, unless it appears from the terms of the stipulation that the drawer only meant to release himself from the guarantee of acceptance.

If the stipulation for a limit of time for presentment is contained in an endorsement, the endorser alone can avail himself of it.

Drages återväxel av växelnehavaren, varde dess belopp bestämt enligt gällande kurs å växlar, dragna från huvudväxels betalningsort på den ifrågasvarande växelgäldenärens boningsort och lydande på betalning vid uppvisandet. Drages återväxel av överlåtare, varde beloppet bestämt enligt kursen å växlar, ställda att betalas vid uppvisandet och från hans boningsort dragna å växelgäldenärens boningsort.

Artikel 53.

Har tid försuttits, som är stadgad:

för uppvisande av växel, lydande å betalning vid uppvisandet eller viss tid efter uppvisandet,

för upptagande av protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning,

för växels uppvisande till betalning, när förbehåll träffats om återgångstalan utan kostnad;

vare växelnehavaren förlustig sin talan mot överlåtare, utställare och övriga växelgäldenärer med undantag av godkännaren.

Har uppvisande till godkännande ej skett inom tid, som av utställaren föreskrivits, vare innehavaren förlustig återgångskrav såväl för uteblivet godkännande som för bristande betalning, med mindre det framgår av föreskriften, att utställaren haft för avsikt att fritaga sig endast från ansvarighet för godkännande.

Har i överlåtelse gjorts förbehåll om särskild uppvisningstid, äge allenast den, som tecknat överlåtelsen, åberopa sig å förbehållet.

Article 54.

Quand la présentation de la lettre de change ou la confection du protêt dans les délais prescrits est empêchée par un obstacle insurmontable (prescription légale d'un Etat quelconque ou autre cas de force majeure), ces délais sont prolongés.

Le porteur est tenu de donner, sans retard, avis du cas de force majeure à son endosseur et de mentionner cet avis, daté et signé de lui, sur la lettre de change ou sur une allonge: pour le surplus, les dispositions de l'article 45 sont applicables.

Après la cessation de la force majeure, le porteur doit, sans retard, présenter la lettre à l'acceptation ou au paiement et, s'il y a lieu, faire dresser le protêt.

Si la force majeure persiste au delà de trente jours à partir de l'échéance, les recours peuvent être exercés, sans que ni la présentation ni la confection d'un protêt soit nécessaire.

Pour les lettres de change à vue ou à un certain délai de vue, le délai de trente jours court de la date à laquelle le porteur a, même avant l'expiration des délais de présentation, donné avis de la force majeure à son endosseur; pour les lettres de change à un certain délai de vue, le délai de trente jours s'augmente du délai de vue indiqué dans la lettre de change.

Ne sont point considérés comme constituant des cas de force majeure les faits purement personnels au porteur ou à celui qu'il a chargé de la présentation de la lettre ou de la confection du protêt.

Article 54.

Should the presentment of the bill of exchange or the drawing up of the protest within the prescribed limits of time be prevented by an insurmountable obstacle (legal prohibition (*prescription légale*) by any State or other case of *vis major*), these limits of time shall be extended.

The holder is bound to give notice without delay of the case of *vis major* to his endorser and to specify this notice, which he must date and sign, on the bill or on an *allonge*; in other respects the provisions of Article 45 shall apply.

When *vis major* has terminated, the holder must without delay present the bill of exchange for acceptance or payment and, if need be, draw up the protest.

If *vis major* continues to operate beyond thirty days after maturity, recourse may be exercised, and neither presentment nor the drawing up of a protest shall be necessary.

In the case of bills of exchange drawn at sight or at a fixed period after sight, the time-limit of thirty days shall run from the date on which the holder, even before the expiration of the time for presentment, has given notice of *vis major* to his endorser. In the case of bills of exchange drawn at a certain time after sight, the above time-limit of thirty days shall be added to the period after sight specified in the bill of exchange.

Facts which are purely personal to the holder or to the person whom he has entrusted with the presentment of the bill or drawing up of the protest are not deemed to constitute cases of *vis major*.

Artikel 54.

Möter för växels uppvisande eller protests upptagande inom behörig tid överstigit hinder (lagbud, som utfärdats i en stat vilken som helst, eller annan händelse av högre hand), varde tiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

Innehavaren av växeln är pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å växeln, samt att om denna underrättelse göra anteckning å växeln eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i art. 45 tillämpning.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa växeln till godkännande eller betalning samt, om så erfordras, upptaga protest.

Fortfar hindret längre än trettio dagar efter förfallotiden, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest föregått.

I fråga om växel, som lyder å betalning vid uppvisandet eller viss tid efter uppvisandet, räknas nämnda tid av trettio dagar från den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å växeln, dock med iakttagande, att beträffande växel, som lyder på betalning viss tid efter uppvisandet, sistnämnda tid skall läggas till de trettio dagarna.

Händelse, som berör allenast växelinnehavaren eller den, åt vilken han uppdragit växelns uppvisande eller upptagandet av protest, skall ej anses såsom hinder, varom i denna paragraf sägs.

Chapitre VIII. — De l'intervention.

1. Dispositions générales.

Article 55.

Le tireur, un endosseur ou un avaliseur peut indiquer une personne pour accepter ou payer au besoin.

La lettre de change peut être, sous les conditions déterminées ci-après, acceptée ou payée par une personne intervenant pour un débiteur quelconque exposé au recours.

L'intervenant peut être un tiers, même le tiré, ou une personne déjà obligée en vertu de la lettre de change, sauf l'accepteur.

L'intervenant est tenu de donner, dans un délai de deux jours ouvrables, avis de son intervention à celui pour qui il est intervenu. En cas d'observation de ce délai, il est responsable, s'il y a lieu, du préjudice causé par sa négligence sans que les dommages-intérêts puissent dépasser le montant de la lettre de change.

2. Acceptation par intervention.

Article 56.

L'acceptation par intervention peut avoir lieu dans tous les cas où des recours sont ouverts, avant l'échéance, au porteur d'une lettre de change acceptable.

Lorsqu'il a été indiqué sur la lettre de change une personne pour l'accepter ou la payer au besoin au lieu du paiement, le porteur ne peut exercer avant l'échéance ses droits de recours contre celui qui a apposé l'indication et contre les signataires subséquents à moins qu'il n'ait présenté la lettre

Chapter VIII. — Intervention for Honour.

1. General Provisions.

Article 55.

The drawer, an endorser, or a person giving an *aval* may specify a person who is to accept or pay in case of need.

A bill of exchange may, subject as hereinafter mentioned, be accepted or paid by a person who intervenes for the honour of any debtor against whom a right of recourse exists.

The person intervening may be a third party, even the drawee, or, save the acceptor, a party already liable on the bill of exchange.

The person intervening is bound to give, within two business days, notice of his intervention to the party for whose honour he has intervened. In default, he is responsible for the injury, if any, due to his negligence, but the damages shall not exceed the amount of the bill of exchange.

2. Acceptance by Intervention (for Honour).

Article 56.

There may be acceptance by intervention in all cases where the holder has a right of recourse before maturity on a bill which is capable of acceptance.

When the bill of exchange indicates a person who is designated to accept or pay it in case of need at the place of payment, the holder may not exercise his rights of recourse before maturity against the person naming such referee in case of need and against subsequent signatories, unless he has

Kap. VIII. — Om godkännande eller betalning från tredje man.

1. Allmänna bestämmelser.

Artikel 55.

Utställare, överlåtare eller växelborgesman äge giva anvisning å någon, som i nödfall skall godkänna eller betala växeln.

Växel må ock, under villkor som nedan stadgas, godkännas eller betalas av någon, som själmant vill inskrida till förmån för växelgäldenär, mot vilken återgångskrav skulle kunna anställas.

Att på dylikt sätt inskrida står öppet för den, som ej är växelgäldenär, även för den, å vilken växeln är dragen, samt för envar, som redan är förpliktad på grund av växeln, dock ej för den, som därå tecknat godkännande.

Den, som godkänt eller betalat växel efter ty i denna artikel är sagt, har att därom sist andra söckendagen underrätta den, till vars förmån han uppträtt. Försummar han det, svare för skada, som därav må hava uppstått, dock ej i något fall utöver växelsumman.

2. Godkännande från tredje man.

Artikel 56.

Godkännande må av tredje man tecknas i de fall, då återgångskrav tillkommer växelinnehavaren före växelns förfallotid, dock ej där växelns uppvisande till godkännande är förbjudet.

Innehåller växeln anvisning å någon, som i nödfall skall godkänna eller infria den å betalningsorten, må innehavaren ej före förfallotiden göra återgångskrav gällande emot den, som tecknat anvisningen, eller emot efterföljande växelgäldenärer, med mindre han uppvisat växeln för den, som anvisningen avser, och genom protest fastställts, att denne vägrat godkänna växeln.

de change à la personne désignée et que, celle-ci ayant refusé l'acceptation, ce refus n'ait été constaté par un protêt.

Dans les autres cas d'intervention, le porteur peut refuser l'acceptation par intervention. Toutefois s'il l'admet, il perd les recours qui lui appartiennent avant l'échéance contre celui pour qui l'acceptation a été donnée et contre les signataires subséquents.

Article 57.

L'acceptation par intervention est mentionnée sur la lettre de change; elle est signée par l'intervenant. Elle indique pour le compte de qui elle a lieu; à défaut de cette indication, l'acceptation est réputée donnée pour le tireur.

Article 58.

L'accepteur par intervention est obligé envers le porteur et envers les endosseurs postérieurs à celui pour le compte duquel il est intervenu, de la même manière que celui-ci.

Malgré l'acceptation par intervention, celui pour lequel elle a été faite et ses garants peuvent exiger du porteur, contre remboursement de la somme indiquée à l'article 48, la remise de la lettre de change, du protêt et d'un compte acquitté, s'il y a lieu.

3. Paiement par intervention.

Article 59.

Le paiement par intervention peut avoir lieu dans tous les cas où, soit à l'échéance, soit avant l'échéance, des recours sont ouverts au porteur.

presented the bill of exchange to the referee in case of need and until, if acceptance is refused by the latter, this refusal has been authenticated by a protest.

In other cases of intervention the holder may refuse an acceptance by intervention. Nevertheless, if he allows it, he loses his right of recourse before maturity against the person on whose behalf such acceptance was given and against subsequent signatories.

Article 57.

Acceptance by intervention is specified on the bill of exchange. It is signed by the person intervening. It mentions the person for whose honour it has been given and, in default of such mention, the acceptance is deemed to have been given for the honour of the drawer.

Article 58.

The acceptor by intervention is liable to the holder and to the endorsers, subsequent to the party for whose honour he intervened, in the same manner as such party.

Notwithstanding an acceptance by intervention, the party for whose honour it has been given and the parties liable to him may require the holder, in exchange for payment of the sum mentioned in Article 48, to deliver the bill, the protest, and a receipted account, if any.

3. Payment by Intervention.

Article 59.

Payment by intervention may take place in all cases where, either at maturity or before maturity, the holder has a right of recourse on the bill.

I andra fall än i nästföregående stycke sägs äge växelnehavaren vägra mottaga godkännande från tredje man. Mottager han godkännande, vare han förlustig sin rätt att före förfallotiden väcka återgångskrav mot den, till vars förmån godkännandet lämnats, och mot efterföljande växelgäldenärer.

Artikel 57.

Godkännande från tredje man skall tecknas å växeln och underskrivas av godkännaren. Godkännandet skall utmärka, till vems förmån det givits; sker det ej, anses godkännandet lämnat till förmån för utställaren.

Artikel 58.

Den, som godkänt växel efter ty i art. 56 och 57 sägs, vare i förhållande till innehavaren och de överlåtare, som följa efter den, till vars förmån godkännandet givits, lika med denne ansvarig för växeln.

Utan hinder av sålunda lämnat godkännande äge den, för vars räkning godkännandet givits, ävensom de, vilka i förhållande till honom svara för växeln, att, mot erläggande av det i art. 48 angivna belopp, av växelnehavaren utbekomma växeln, kvitterad räkning och protest, som må hava upptagits.

3. Betalning från tredje man.

Artikel 59.

Växel må betalas av tredje man i varje fall, då återgångskrav, vare sig vid eller före förfallotiden, tillkommer växelnehavaren.

Le paiement doit comprendre toute la somme qu'aurait à acquitter celui pour lequel il a lieu.

Il doit être fait au plus tard le lendemain du dernier jour admis pour la confection du protêt faute de paiement.

Article 60.

Si la lettre de change a été acceptée par des intervenants ayant leur domicile au lieu du paiement, ou si des personnes ayant leur domicile dans ce même lieu ont été indiquées pour payer au besoin, le porteur doit présenter la lettre à toutes ces personnes et faire dresser, s'il y a lieu, un protêt faute de paiement au plus tard le lendemain du dernier jour admis pour la confection du protêt.

A défaut de protêt dans ce délai, celui qui a indiqué le besoin ou pour le compte de qui la lettre a été acceptée et les endosseurs postérieurs cessent d'être obligés.

Article 61.

Le porteur qui refuse le paiement par intervention perd ses recours contre ceux qui auraient été libérés.

Article 62.

Le paiement par intervention doit être constaté par un acquit donné sur la lettre de change avec indication de celui pour qui il est fait. A défaut de cette indication, le paiement est considéré comme fait pour le tireur.

La lettre de change et le protêt, s'il en a été dressé un, doivent être remis au payeur par l'intervention.

Payment must include the whole amount payable by the party for whose honour it is made.

It must be made at the latest on the day following the last day allowed for drawing up the protest for non-payment.

Article 60.

If a bill of exchange has been accepted by persons intervening who are domiciled in the place of payment, or if persons domiciled there have been named as referees in case of need, the holder must present the bill to all these persons and, if necessary, have a protest for non-payment drawn up at the latest on the day following the last day allowed for drawing up the protest.

In default of protest within this limit of time, the party who has named the referee in case of need, or for whose account the bill has been accepted, and the subsequent endorsers, are discharged.

Article 61.

The holder who refuses payment by intervention loses his right of recourse against any persons who would have been discharged thereby.

Article 62.

Payment by intervention must be authenticated by a receipt given on the bill of exchange mentioning the person for whose honour payment has been made. In default of such mention, payment is deemed to have been made for the honour of the drawer.

The bill of exchange and the protest, if any, must be given up to the person paying by intervention.

Betalningen skall omfatta hela det belopp, som bort gäldas av den, till vars förmån betalningen sker.

Den skall fullgöras sist dagen efter den, då protest för bristande betalning senast må upptagas.

Artikel 60.

Har växel godkänts av tredje man, som äger hemvist å betalningsorten, eller innehåller växeln anmodan till en eller flera, som där äga hemvist, att i nödfall fullgöra betalningen, åligger det växel innehavaren att för envar av dem uppvisa växeln och, om sådant ifrågakommer, upptaga protest för bristande betalning sist dagen efter den, då sådan protest senast må upptagas.

Har ej protest upptagits efter ty nu är sagt, vare den, som lämnat anvisning å nödfallsbetalare, eller den, till vars förmån växeln eljest godkänts, så ock senare överlåtare fria från vidare ansvarighet.

Artikel 61.

Växel innehavare, som vägrar mottaga betalning av tredje man, vare förlustig återgångskrav mot dem, som skulle blivit befriade genom betalningen.

Artikel 62.

Att betalning erlagts av tredje man skall styrkas genom kvitto å växeln, med uppgift å den, till vars förmån betalningen skett. I brist på sådan uppgift skall betalningen anses erlagd till förmån för utställaren.

Växeln, så ock protesten, där sådan upptagits, varde överlämnade till den, som erlagt betalningen.

Article 63.

Le payeur par intervention acquiert les droits résultant de la lettre de change contre celui pour lequel il a payé et contre ceux qui sont tenus vis-à-vis de ce dernier en vertu de la lettre de change. Toutefois, il ne peut endosser la lettre de change à nouveau.

Les endosseurs postérieurs au signataire pour qui le paiement a eu lieu sont libérés.

En cas de concurrence pour le paiement par intervention, celui qui opère le plus de libération est préféré. Celui qui intervient, en connaissance de cause, contrairement à cette règle, perd ses recours contre ceux qui auraient été libérés.

Chapitre IX. — De la pluralité d'exemplaires et des copies.

1. Pluralité d'exemplaires.

Article 64.

La lettre de change peut être tirée en plusieurs exemplaires identiques.

Ces exemplaires doivent être numérotés dans le texte même du titre; faute de quoi, chacun d'eux est considéré comme une lettre de change distincte.

Tout porteur d'une lettre n'indiquant pas qu'elle a été tirée en un exemplaire unique peut exiger à ses frais la délivrance de plusieurs exemplaires. A cet effet, il doit s'adresser à son endosseur immédiat, qui est tenu de lui prêter ses soins pour agir contre son propre endosseur, et ainsi de suite, en remontant jusqu'au tireur. Les endosseurs sont

Article 63.

The person paying by intervention acquires the rights arising out of the bill of exchange against the party for whose honour he has paid and against persons who are liable to the latter on the bill of exchange. Nevertheless, he cannot re-endorse the bill of exchange.

Endorsers subsequent to the party for whose honour payment has been made are discharged.

In case of competition for payment by intervention, the payment which effects the greater number of releases has the preference. Any person who, with a knowledge of the facts, intervenes in a manner contrary to this rule, loses his right of recourse against those who would have been discharged.

Chapter IX. — Parts of a Set, and Copies.

1. Parts of a Set.

Article 64.

A bill of exchange can be drawn in a set of two or more identical parts.

These parts must be numbered in the body of the instrument itself; in default, each part is considered as a separate bill of exchange.

Every holder of a bill which does not specify that it has been drawn as a sole bill may, at his own expense, require the delivery of two or more parts. For this purpose he must apply to his immediate endorser, who is bound to assist him in proceeding against his own endorser, and so on in the series until the drawer is reached. The endorsers are bound to

Artikel 63.

Den, som betalar växel till förmån för växelgäldenär, inträder i växelinnehavarens rätt mot gäldenären samt mot dem, som på grund av växeln äro emot denne ansvariga. Dock äge han ej å växeln teckna överlåtelse.

Överlåtare, som följa efter växelgäldenär, till vars förmån betalning skett, vare fria från vidare ansvar.

Erbjuda sig flere att inskrida för växels infriande, äge den företråde, genom vars inskridande de flesta växelgäldenärer befrias. Har betalning skett i strid mot vad nu sagts, och var det känt för den, som inskred, vare han förlustig å återgångskrav mot dem, som eljest skulle blivit befriade.

Kap. IX. — Om duplett och avskrift av växel.

1. Om duplett.

Artikel 64.

Växel må utgivas i flera lika lydande exemplar.

De särskilda exemplaren skola innehålla nummerbeteckning i själva texten; äro exemplaren ej sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig växel.

Varje innehavare av växel, däri ej angives att den är utställd i blott ett exemplar, vare berättigad att, mot ersättning för kostnaderna, erhålla dupletter av växeln. För detta ändamål har han att vända sig till den, som senast tecknat överlåtelse å växeln; och vare denne pliktig att giva honom bistånd genom att vända sig mot närmast föregående överlåtare och så vidare, till dess utställaren nås. Överlåtare vare pliktig att på duplettexemplaren förnya sin överlåtelse.

tenus de reproduire les endossements sur les nouveaux exemplaires.

Article 65.

Le paiement fait sur un des exemplaires est libératoire, alors même qu'il n'est pas stipulé que ce paiement annule l'effet des autres exemplaires. Toutefois, le tiré reste tenu à raison de chaque exemplaire accepté dont il n'a pas obtenu la restitution.

L'endosseur qui a transféré les exemplaires à différentes personnes, ainsi que les endosseurs subséquents, sont tenus à raison de tous les exemplaires portant leur signature et qui n'ont pas été restitués.

Article 66.

Celui qui a envoyé un des exemplaires à l'acceptation doit indiquer sur les autres exemplaires le nom de la personne entre les mains de laquelle cet exemplaire se trouve. Celle-ci est tenue de le remettre au porteur légitime d'un autre exemplaire.

Si elle s'y refuse, le porteur ne peut exercer de recours qu'après avoir fait constater par un protêt:

- 1° que l'exemplaire envoyé à l'acceptation ne lui a pas été remis sur sa demande;
- 2° que l'acceptation ou le paiement n'a pu être obtenu sur un autre exemplaire.

2. Copies.

Article 67.

Tout porteur d'une lettre de change a le droit d'en faire des copies.

La copie doit reproduire exactement l'original avec les endossements et toutes les autres mentions qui y figurent. Elle doit indiquer où elle s'arrête.

reproduce their endorsement on the new parts of the set.

Article 65.

Payment made on one part of a set operates as a discharge, even though there is no stipulation that this payment annuls the effect of the other parts. Nevertheless, the drawee is liable on each accepted part which he has not recovered.

An endorser who has transferred parts of a set to different persons, as well as subsequent endorsers, are liable on all the parts bearing their signature which have not been restored.

Article 66.

A party who has sent one part for acceptance must indicate on the other parts the name of the person in whose hands this part is to be found. That person is bound to give it up to the lawful holder of another part.

If he refuses, the holder cannot exercise his right of recourse until he has had a protest drawn up specifying:

- (1) That the part sent for acceptance has not been given up to him on his demand;
- (2) That acceptance or payment could not be obtained on another of the parts.

2. Copies.

Article 67.

Every holder of a bill of exchange has the right to make copies of it.

A copy must reproduce the original exactly, with the endorsements and all other statements to be found therein. It must specify where the copy ends.

Artikel 65.

Infriande av ett växelexemplar medför frihet från vidare betalningsskyldighet för växeln, ändå att förbehåll ej gjorts att genom sådant infriande övriga exemplar bliva kraftlösa. Dock svare växelbetalaren fortfarande för varje exemplar, som är försett med hans godkännande, och som icke till honom återställt.

Överlåtare, som till olika personer överlåtitt exemplar av växeln, så ock annan, som senare överlåtitt växelexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

Artikel 66.

Är ett exemplar av växel avsänt till godkännande, skall avsändaren å de övriga utsätta namnet å den, hos vilken förstnämnda exemplar finnes; och vare denne pliktig att utlämna det till rätt innehavare av annat exemplar.

Varder utlämnandet vägrat, vare växel innehavaren ej berättigad till återgångskrav, innan medelst protest blivit styrkt:

1) att det till godkännande avsända exemplaret icke blivit på växel innehavarens begäran till honom utlämnat,

2) att godkännande eller betalning icke kunnat å annat exemplar erhållas.

2. Om avskrift.*Artikel 67.*

Varje innehavare av växel vare berättigad att taga avskrifter av denna.

Avskrift skall noggrant återgiva originalväxeln med därå befintliga överlåtelser och samtliga övriga påteckningar. I avskriften skall angivas, huru långt den är avskrift.

Elle peut être endossée et avalisée de la même manière et avec les mêmes effets que l'original.

Article 68.

La copie doit désigner le détenteur du titre original. Celui-ci est tenu de remettre ledit titre au porteur légitime de la copie.

S'il s'y refuse, le porteur ne peut exercer de recours contre les personnes qui ont endossé ou avalisé la copie qu'après avoir fait constater par un protêt que l'original ne lui a pas été remis sur sa demande.

Si le titre original, après le dernier endossement survenu avant que la copie ne soit faite, porte la clause: «à partir d'ici l'endossement ne vaut que sur la copie» ou toute autre formule équivalente, un endossement signé ultérieurement sur l'original est nul.

Chapitre X. — Des altérations.

Article 69.

En cas d'altération du texte d'une lettre de change, les signataires postérieurs à cette altération sont tenus dans les termes du texte altéré; les signataires antérieurs le sont dans les termes du texte originaire.

Chapitre XI. — De la prescription.

Article 70.

Toutes actions résultant de la lettre de change contre l'accepteur se prescri-

It may be endorsed and guaranteed by *aval* in the same manner and with the same effects as the original.

Article 68.

A copy must specify the person in possession of the original instrument. The latter is bound to hand over the said instrument to the lawful holder of the copy.

If he refuses, the holder may not exercise his right of recourse against the persons who have endorsed the copy or guaranteed it by *aval* until he has had a protest drawn up specifying that the original has not been given up to him on his demand.

Where the original instrument, after the last endorsement before the making of the copy, contains a clause "commencing from here an endorsement is only valid if made on the copy" or some equivalent formula, a subsequent endorsement on the original is null and void.

Chapter X. — Alterations.

Article 69.

In case of alteration of the text of a bill of exchange, parties who have signed subsequent to the alteration are bound according to the terms of the altered text; parties who have signed before the alteration are bound according to the terms of the original text.

Chapter XI. — Limitation of Actions.

Article 70.

All actions arising out of a bill of exchange against the acceptor are

Ä avskrift må tecknas överlåtelse och växelborgen på samma sätt och med samma verkan som stadgas i fråga om originalväxel.

Artikel 68.

Ä avskrift av växel skall angivas, hos vem originalväxeln finnes. Denne vare pliktig att utlämna växeln till rätte innehavaren av avskriften.

Vägras utlämnandet, äge avskriftens innehavare ej mot dem, som å avskriften tecknat överlåtelse eller växelborgen, väcka återgångskrav, innan medelst protest ådagalagts, att originalväxeln icke blivit på begäran till honom utlämnad.

Där å originalväxel, efter överlåtelse som tecknats näst före avskriftens tillkomst, anbragts orden »hädanefter överlåtelse allenast å avskrift» eller motsvarande uttryck, vare överlåtelse, som därefter tecknas å originalväxeln, utan verkan.

Kap. X. — Om ändringar i växel.

Artikel 69.

Har ändring skett i växels text, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å växeln, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å växeln, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

Kap. XI. — Om växels preskription.

Artikel 70.

Växelfordran mot godkännare vare preskriberad efter tre år, räknade från växelns förfallodag.

vent par trois ans à compter de la date de l'échéance.

Les actions du porteur contre les endosseurs et contre le tireur se prescrivent par un an à partir de la date du protêt dressé en temps utile ou de celle de l'échéance, en cas de clause de retour sans frais.

Les actions des endosseurs les uns contre les autres et contre le tireur se prescrivent par six mois à partir du jour où l'endosseur a remboursé la lettre ou du jour où il a été lui-même actionné.

Article 71.

L'interruption de la prescription n'a d'effet que contre celui à l'égard duquel l'acte interruptif a été fait.

Chapitre XII. — Dispositions générales.

Article 72.

Le paiement d'une lettre de change dont l'échéance est à un jour férié légal ne peut être exigé que le premier jour ouvrable qui suit. De même, tous autres actes relatifs à la lettre de change notamment la présentation à l'acceptation et le protêt, ne peuvent être faits qu'un jour ouvrable.

Lorsqu'un de ces actes doit être accompli dans un certain délai dont le dernier jour est un jour férié légal, ce délai est prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui en suit l'expiration. Les jours fériés intermédiaires sont compris dans la computation du délai.

barred after three years, reckoned from the date of maturity.

Actions by the holder against the endorsers and against the drawer are barred after one year from the date of a protest drawn up within proper time, or from the date of maturity where there is a stipulation *retour sans frais*.

Actions by endorsers against each other and against the drawer are barred after six months, reckoned from the day when the endorser took up and paid the bill or from the day when he himself was sued.

Article 71.

Interruption of the period of limitation is only effective against the person in respect of whom the period has been interrupted.

Chapter XII. — General Provisions.

Article 72.

Payment of a bill of exchange which falls due on a legal holiday (*jour férié légal*) cannot be demanded until the next business day. So, too, all other proceedings relating to a bill of exchange, in particular, presentment for acceptance and protest, can only be taken on a business day.

Where any of these proceedings must be taken within a certain limit of time the last day of which is a legal holiday (*jour férié légal*), the limit of time is extended until the first business day which follows the expiration of that time. Intermediate holidays (*jours fériés*) are included in computing limits of time.

Fordran, som tillkommer växelnehavare mot överlåtare och utställare, preskriberas ett år från det protest inom rätt tid upptagits eller, där förbehåll är gjort om återgång utan protest, från förfallodagen.

Återgångsfordran, som tillkommer en överlåtare mot en annan eller mot utställaren, preskriberas sex månader från den dag, då den förstnämnde själv inlöste växeln eller talan mot honom anhängiggjordes.

Artikel 71.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits.

Kap. XII. — Allmänna bestämmelser.

Artikel 72.

Inträffar växels förfallotid å söndag eller annan allmän helgdag, må ej betalning för växeln krävas förrän nästa söckendag. Alla andra åtgärder med avseende å växel, såsom uppvisande till godkännande och upptagande av protest, må likaledes vidtagas allenast å söckendag.

Skall åtgärd, som nu sagts, vara vidtagen inom viss tid, vars sista dag är allmän helgdag, varde tiden för åtgärdens vidtagande utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräkning skola mellanliggande helgdagar medräknas.

Article 73.

Les délais légaux ou conventionnels ne comprennent pas le jour qui leur sert de point de départ.

Article 74.

Aucun jour de grâce, ni légal ni judiciaire n'est admis.

TITRE II.

Du billet à ordre.*Article 75.*

Le billet à ordre contient:

1° la dénomination du titre insérée dans le texte même et exprimée dans la langue employée pour la rédaction de ce titre;

2° la promesse pure et simple de payer une somme déterminée;

3° l'indication de l'échéance;

4° celle du lieu où le paiement doit s'effectuer;

5° le nom de celui auquel ou à l'ordre duquel le paiement doit être fait;

6° l'indication de la date et du lieu où le billet est souscrit;

7° la signature de celui qui émet le titre (souscripteur).

Article 76.

Le titre dans lequel une des énonciations indiquées à l'article précédent fait défaut ne vaut pas comme billet à ordre, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants.

Article 73.

Legal or contractual limits of time do not include the day on which the period commences.

Article 74.

No days of grace, whether legal or judicial, are permitted.

TITLE II.

Promissory Notes.*Article 75.*

A promissory note contains:

(1) The term "promissory note" inserted in the body of the instrument and expressed in the language employed in drawing up the instrument;

(2) An unconditional promise to pay a determinate sum of money;

(3) A statement of the time of payment;

(4) A statement of the place where payment is to be made;

(5) The name of the person to whom or to whose order payment is to be made;

(6) A statement of the date and of the place where the promissory note is issued;

(7) The signature of the person who issues the instrument (maker).

Article 76.

An instrument in which any of the requirements mentioned in the preceding article are wanting is invalid as a promissory note except in the cases specified in the following paragraphs.

Artikel 73.

Vid beräkning av tid, vare sig i lag fastställd eller särskilt bestämd, inom vilken åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Artikel 74.

Uppskovsdagar äga ej rum enligt denna lag och må ej heller av domstol medgivas.

ANDRA AVDELNINGEN.

Om egna växlar.*Artikel 75.*

Egen växel skall innehålla:

1) handlingens benämning, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;

2) ovillkorlig utfästelse att betala en viss penningssumma;

3) uppgift å förfallotiden;

4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;

5) namn å den, till vilken eller till vars order betalningen skall erläggas;

6) uppgift å dag och ort för växelns undertecknande;

7) underskrift av den, som utställer handlingen.

Artikel 76.

Handling, vari saknas något av vad egen växel skall enligt art. 77 innehålla, gälle ej såsom egen växel, där ej fall är för handen, som nedan i denna artikel sägs.

Le billet à ordre dont l'échéance n'est pas indiquée est considéré comme payable à vue.

A défaut d'indication spéciale, le lieu de création du titre est réputé être le lieu du paiement et, en même temps, le lieu du domicile du souscripteur.

Le billet à ordre n'indiquant pas le lieu de sa création est considéré comme souscrit dans le lieu désigné à côté du nom du souscripteur.

Article 77.

Sont applicables au billet à ordre, en tant qu'elles ne sont pas incompatibles avec la nature de ce titre, les dispositions relatives à la lettre de change et concernant:

l'endossement (articles 11-20);

l'échéance (articles 33-37);

le paiement (articles 38-42);

les recours faute de paiement (articles 43-50, 52-54);

le paiement par intervention (articles 55, 59-63);

les copies (articles 67 et 68);

les altérations (article 69);

la prescription (articles 70-71);

les jours fériés, la computation des délais et l'interdiction des jours de grâce (articles 72, 73 et 74).

Sont aussi applicables au billet à ordre les dispositions concernant la lettre de change payable chez un tiers ou dans une localité autre que celle du domicile du tiré (articles 4 et 27), la stipulation d'intérêts (article 5), les différences d'énonciation relatives à la somme à payer (article 6), les conséquences de l'apposition d'une signature dans les conditions visées à l'article 7, celles de la signature

A promissory note in which the time of payment is not specified is deemed to be payable at sight.

In default of special mention, the place where the instrument is made is deemed to be the place of payment and at the same time the place of the domicile of the maker.

A promissory note which does not mention the place of its issue is deemed to have been made in the place mentioned beside the name of the maker.

Article 77.

The following provisions relating to bills of exchange apply to promissory notes so far as they are not inconsistent with the nature of these instruments, viz.:

Endorsement (Articles 11 to 20);

Time of payment (Articles 33 to 37);

Payment (Articles 38 to 42);

Recourse in case of non-payment (Articles 43 to 50, 52 to 54);

Payment by intervention (Articles 55, 59 to 63);

Copies (Articles 67 and 68);

Alterations (Article 69);

Limitation of actions (Articles 70 and 71);

Holidays, computation of limits of time and prohibition of days of grace (Articles 72, 73 and 74).

The following provisions are also applicable to a promissory note: The provisions concerning a bill of exchange payable at the address of a third party or in a locality other than that of the domicile of the drawee (Articles 4 and 27); stipulation for interest (Article 5); discrepancies as regards the sum payable (Article 6); the consequences of signature under the conditions mentioned in Article 7,

Är i sådan växel förfallotid ej utsatt, anses växeln betalbar vid uppvisandet.

Såsom egen växels betalningsort och tillika såsom utställarens boningsort skall, där ej annan ort särskilt angivits, gälla den, där utställandet ägt rum.

Egen växel, vari orten för utställandet ej är nämnd, anses vara undertecknad å den vid utställarens namn utsatta ort.

Artikel 77.

I fråga om egen växel skola lända till efterrättelse följande av de om dragen växel givna bestämmelser, i vad de icke strida mot den egna växels särskilda beskaffenhet, nämligen angående:

överlåtelse (art. 11—20);

förfallotid (art. 33—37);

betalning (art. 38—42);

återgångskrav för bristande betalning (art. 43—50 samt 52—54);

betalning från tredje man (art. 55 samt 59—63);

avskrift (art. 67 och 68);

ändringar i växel (art. 69);

preskription (art. 70 och 71);

helgdagar, beräkning av tider och förbud mot uppskovsdagar (art. 72, 73 och 74).

Likaledes skola i fråga om egen växel lända till efterrättelse bestämmelserna angående dragen växel, som lyder på betalning hos tredje man eller å annan ort än växelbetalarens boningsort (art. 4 och 27), utfästelse av ränta (art. 5), skiljaktigheter i fråga om växelsummans angivande (art. 6), verkan av underskrift, tecknad under omständigheter, som angivas i art. 7, eller av någon, som därvid handlat utan behörighet eller överskridit sin behörighet (art. 8), samt växel, som utgivits i ofullständigt skick (art. 10).

d'une personne qui agit sans pouvoirs ou en dépassant ses pouvoirs (article 8), et la lettre de change en blanc (article 10).

Sont également applicables au billet à ordre, les dispositions relatives à l'aval (articles 30 à 32); dans le cas prévu à l'article 31, dernier alinéa, si l'aval n'indique pas pour le compte de qui il a été donné, il est réputé l'avoir été pour le compte du souscripteur du billet à ordre.

Article 78.

Le souscripteur d'un billet à ordre est obligé de la même manière que l'accepteur d'une lettre de change.

Les billets à ordre payables à un certain délai de vue doivent être présentés au visa du souscripteur dans les délais fixés à l'article 23. Le délai de vue court de la date du visa signé du souscripteur sur le billet. Le refus du souscripteur de donner son visa daté est constaté par un protêt (article 25) dont la date sert de point de départ au délai de vue.

the consequences of signature by a person who acts without authority or who exceeds his authority (Article 8); and provisions concerning a bill of exchange in blank (Article 10).

The following provisions are also applicable to a promissory note: Provisions relating to guarantee by *aval* (Articles 30—32); in the case provided for in Article 31, last paragraph, if the *aval* does not specify on whose behalf it has been given, it is deemed to have been given on behalf of the maker of the promissory note.

Article 78.

The maker of a promissory note is bound in the same manner as an acceptor of a bill of exchange.

Promissory notes payable at a certain time after sight must be presented for the visa of the maker within the limits of time fixed by Article 23. The limit of time runs from the date of the visa signed by the maker on the note. The refusal of the maker to give his visa with the date thereon must be authenticated by a protest (Article 25), the date of which marks the commencement of the period of time after sight.

Ytterligare skola å egen växel tillämpas de i art. 30—32 givna bestämmelserna om växelborgen. Därest, i fall, som avses i sista stycket av art. 31, sådan borgen icke utmärker, för vem den är ingången, skall den anses ingången för den egna växels utställare.

Artikel 78.

Utställare av egen växel svare på sätt om godkännare av dragen växel gäller.

Lyder egen växel å betalning viss tid efter uppvisandet, varde den för utställaren uppvisad till påteckning om uppvisandet inom tid, varom i art. 23 sägs. Såsom utgångspunkt för beräkning av förfallotiden skall gälla den dag den av utställaren underskrivna påteckningen är daterad. Vägrar utställaren att lämna daterad påteckning, varde det styrkt genom protest (art. 25); och skall dagen för denna gälla såsom utgångspunkt för beräkning av förfallotiden.

Annexe II.

Article 1.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut prescrire que l'obligation d'insérer dans les lettres de change créées sur son territoire la dénomination de «lettre de change» prévue par l'article I, N° I de la loi uniforme, ne s'appliquera que six mois après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 2.

Chacune des Hautes Parties contractantes a, pour les engagements pris en matière de lettre de change sur son territoire, la faculté de déterminer de quelle manière il peut être suppléé à la signature elle-même, pourvu qu'une déclaration authentique inscrite sur la lettre de change constate la volonté de celui qui aurait dû signer.

Article 3.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas insérer l'article 10 de la loi uniforme dans sa loi nationale.

Article 4.

Par dérogation à l'article 31, alinéa premier de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre qu'un aval pourra être donné sur son territoire par un acte séparé indiquant le lieu où il est intervenu.

Annex II.

Article 1.

Each of the High Contracting Parties may stipulate that the obligation to insert in bills of exchange issued in its territory the term "bill of exchange", as laid down in Article 1, 1, of the Uniform Law, shall not apply until six months after the entry into force of the present Convention.

Article 2.

Each of the High Contracting Parties has, as regards undertakings entered into in respect of bills of exchange in its own territory, the right to determine in what manner an actual signature may be replaced by an authentic declaration written on the bill which evidences the consent of the party who should have signed.

Article 3.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to embody Article 10 of the Uniform Law in its national law.

Article 4.

By way of derogation from Article 31, paragraph 1, of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties shall have the right to decide that an *aval* may be given in its territory by a separate instrument specifying the place in which the instrument has been executed.

Bilaga II.

Artikel 1.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att den i art. 1 no 1 av den gemensamma växellagen omförmälda skyldigheten att i växlar, som utställas å dess område, intaga benämningen »växel» icke skall inträda förr än sex månader förflutit efter ikraftträdandet av denna konvention.

Artikel 2.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, såvitt angår växelförbindelser, som ingås på dess område, bestämma, på vad sätt gäldenärens underskrift må kunna ersättas av annat förfarande, varvid emellertid gäldenärens avsikt bör av offentlig myndighet vitsordas genom intyg å växeln.

Artikel 3.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att i sin inre lagstiftning icke upptaga art. 10 i den gemensamma växellagen.

Artikel 4.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 31 första stycket i den gemensamma växellagen, medgiva, att å dess område växelborgen må ingås genom en särskild handling, som anger orten för dess utfärdande.

Article 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut compléter l'article 38 de la loi uniforme en ce sens que, pour une lettre de change payable sur son territoire, le porteur sera obligé de la présenter le jour même de l'échéance; l'inobservation de cette obligation ne pourra donner lieu qu'à des dommages-intérêts.

Les autres Hautes Parties contractantes auront la faculté de déterminer les conditions sous lesquelles elles reconnaîtront une telle obligation.

Article 6.

Il appartiendra à chacune des Hautes Parties contractantes de déterminer, pour l'application du dernier alinéa de l'article 38 de la loi uniforme, les institutions qui, selon la loi nationale, sont à considérer comme chambres de compensation.

Article 7.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déroger si elle le juge nécessaire, en des circonstances exceptionnelles ayant trait au cours du change de la monnaie de cet Etat, aux effets de la clause prévue à l'article 41 et relative au paiement effectif en une monnaie étrangère en ce qui concerne les lettres de change payables sur son territoire. La même règle peut être appliquée pour ce qui concerne la création des lettres de change en monnaies étrangères sur le territoire national.

Article 8.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que les protêts à dresser sur son territoire peuvent être remplacés par une dé-

Article 5.

Each of the High Contracting Parties may supplement Article 38 of the Uniform Law so as to provide that the holder of a bill of exchange payable in its territory shall be obliged to present it on the actual day of maturity. Failure to comply with this obligation may only give rise to a right to damages.

The other High Contracting Parties shall have the right to determine the conditions subject to which such obligation will be recognised by them.

Article 6.

For the purpose of giving effect to the last paragraph of Article 38 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties shall determine the institutions which, according to its national law, are to be regarded as clearing-houses.

Article 7.

Each of the High Contracting Parties shall have the right, if it deems fit, in exceptional circumstances connected with the rate of exchange in such State, to derogate from the stipulation contained in Article 41 for effective payment in foreign currency as regards bills of exchange payable in its territory. The above rule may also be applied as regards the issue in the national territory of bills of exchange payable in foreign currencies.

Article 8.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that protests to be drawn up in its territory may be replaced by a declaration dated and

Artikel 5.

Envar av de Höga kontraherande parterna må till art. 38 av den gemensamma växellagen göra det tillägg, att innehavaren av en växel, som är ställd att betalas inom dess område, är pliktig att uppvisa den å själva förfallodagen; dock må åsidosättande av denna förpliktelse ej medföra annan påföljd än skadestånd.

De övriga Höga kontraherande parterna äga bestämma, under vilka villkor de vilja erkänna denna förpliktelse.

Artikel 6.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att, med hänsyn till stadgandet i sista stycket av art. 38 i den gemensamma växellagen, angiva, vilka inrättningar enligt den inre lagstiftningen skola betraktas såsom avräkningskontor (clearing houses).

Artikel 7.

Under utomordentliga omständigheter, som hava avseende å kursen på myntet i en av de Höga kontraherande staterna, må denna stat, om den så finner nödvändigt, i fråga om växlar, som äro ställda att betalas inom dess område, stadga avvikelser från den i art. 41 av den gemensamma växellagen givna bestämmelsen om verkan av förbehåll om effektiv betalning i främmande myntslag. Detsamma gäller i fråga om utställande inom statens område av växlar i främmande myntslag.

Artikel 8.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att protest, som skall upptagas å dess område, må ersättas av en på växeln tecknad, daterad och av växelbetalaren underskriven förklaring. Dock må sådan förklaring ej gälla, där utställaren i växeln intagit förbehåll om notarialprotest.

claration datée et écrite sur la lettre de change elle-même, signée par le tiré, sauf dans le cas où le tireur exige dans le texte de la lettre de change un protêt par acte authentique.

Chacune des Hautes Parties contractantes a également la faculté de prescrire que ladite déclaration soit transcrite sur un registre public dans le délai fixé pour les protêts.

Dans le cas prévu aux alinéas précédents l'endossement sans date est présumé avoir été fait antérieurement au protêt.

Article 9.

Par dérogation à l'article 44, alinéa 3 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que le protêt faute de paiement doit être dressé soit le jour où la lettre de change est payable, soit l'un des deux jours ouvrables qui suivent.

Article 10.

Il est réservé à la législation de chacune des Hautes Parties contractantes de déterminer de façon précise les situations juridiques visées à l'article 43, numéros 2 et 3, et à l'article 44, alinéas 5 et 6 de la loi uniforme.

Article 11.

Par dérogation aux dispositions des articles 43, numéros 2 et 3, et 74 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'admettre dans sa législation la possibilité pour les garants d'une lettre de change d'obtenir, en cas de recours exercé contre eux, des délais,

written on the bill itself, and signed by the drawee, except where the drawer stipulates in the body of the bill of exchange itself for an authenticated protest.

Each of the High Contracting Parties may also prescribe that the said declaration shall be inscribed in a public register within the limit of time fixed for protests.

In the case provided for in the preceding paragraphs, an undated endorsement is presumed to have been made prior to the protest.

Article 9.

By way of derogation from Article 44, paragraph 3, of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties has the right to prescribe that a protest for non-payment must be drawn up either on the day when the bill is payable or on one of the following business days.

Article 10.

It is reserved to the legislation of each of the High Contracting Parties to determine the exact legal situations referred to in Article 43, Nos. 2 and 3, and in Article 44, paragraphs 5 and 6, of the Uniform Law.

Article 11.

By way of derogation from the provisions of Article 43, Nos. 2 and 3, and Article 74 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right to include in its legislation the possibility for persons guaranteeing a bill of exchange to obtain, in the event of recourse being

Envar av de Höga kontraherande parterna äge ock föreskriva, att dylik förklaring skall inom den för protest stadgade tid införas i ett offentligt register.

I fall, som avses i denna artikel, skall överlåtelse, som ej dagtecknats, anses hava tillkommit före protesten, så framt ej motsatsen bevisas.

Artikel 9.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, med avvikelse från art. 44 tredje stycket i den gemensamma växellagen, föreskriva, att protest för bristande betalning skall upptagas den dag växeln är betalbar eller en av de två därpå närmast följande söckendagarna.

Artikel 10.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger närmare bestämma det rättsläge, som avses i art. 43 n:ris 2 och 3 samt art. 44 femte och sjätte styckena av den gemensamma växellagen.

Artikel 11.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från bestämmelserna i art. 43 n:ris 2 och 3 samt art. 74 i den gemensamma växellagen, i sin lagstiftning införa medgivande för växelgäldenär att vid återgångskrav vinna uppskov, vilket dock ej i någon händelse må sträcka sig utöver växelns förfallotid.

qui, en aucun cas, ne pourront dépasser l'échéance de la lettre de change.

exercised against them, periods of grace which may in no case extend beyond the maturity of the bill.

Article 12.

Par dérogation à l'article 45 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de maintenir ou d'introduire le système d'avis à donner par l'officier public, savoir: qu'en effectuant le protêt faute d'acceptation ou faute de paiement, le notaire ou le fonctionnaire qui, d'après la loi nationale, est autorisé à dresser le protêt est tenu d'en donner avis par écrit à celles des personnes obligées dans la lettre de change dont les adresses sont soit indiquées sur la lettre de change, soit connues par l'officier public dressant le protêt, soit indiquées par les personnes ayant exigé le protêt. Les dépenses résultant d'un tel avis sont à ajouter aux frais de protêt.

Article 12.

By way of derogation from Article 45 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties shall be entitled to maintain or introduce the following system of notification by the public official, viz., that, when protesting for non-acceptance or non-payment, the notary or official who, under the national law, is authorised to draw up the protest, is required to give notice in writing to the persons liable under the bill of exchange whose addresses are specified in the bill, or are known to the public official drawing up the protest, or are specified by the persons demanding the protest. The costs of such notice shall be added to the costs of the protest.

Article 13.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire en ce qui concerne les lettres de change qui sont à la fois émises et payables sur son territoire, que le taux d'intérêt, dont il est question à l'article 48, numéro 2 et à l'article 49, numéro 2 de la loi uniforme, pourra être remplacé par le taux légal en vigueur dans le territoire de cette Haute Partie contractante.

Article 13.

Each of the High Contracting Parties is entitled to prescribe, as regards bills of exchange which are both issued and payable in its territory, that the rate of interest mentioned in Article 48, No. 2, and Article 49, No. 2, of the Uniform Law may be replaced by the legal rate in force in the territory of that High Contracting Party.

Article 14.

Par dérogation à l'article 48 de la loi uniforme chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'insérer dans la loi nationale une disposition prescrivant que le porteur

Article 14.

By derogation from Article 48 of the Uniform Law each of the High Contracting Parties reserves the right to insert in its national law a rule prescribing that the holder may claim

Artikel 12.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 45 i den gemensamma växellagen, bibehålla eller införa ett officiellt under rättelseförfarande, bestående däri, att vid verkställande av protest för uteblivet godkännande eller bristande betalning, notarie eller annan befattningshavare, som efter landets lag har att upptaga protesten, skall om denna skriftligen underrätta de växelgäldenärer, vilkas adresser äro antingen upptagna på växeln eller kända för protestförrättaren eller uppgivna av den, som påkallat protesten. Kostnaderna för sådan underrättelse skola läggas till protestkostnaderna.

Artikel 13.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, i avseende å växlar, som äro såväl utställda som betalbara å dess område, föreskriva, att den ränta, som avses i art. 48 n:o 2 och art. 49 n:o 2 av den gemensamma växellagen, skall utbytas mot vad som inom denna Höga kontraherande parts område utgör laga ränta.

Artikel 14.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 48 i den gemensamma lagen, i sin lagstiftning upptaga bestämmelse av innehåll, att växelinnehavare, som gör gällande återgångskrav, kan fordra växelprovision till belopp, som fastställas i sagda lagstiftning.

peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours un droit de commission dont le montant sera déterminé par la loi nationale.

Il en est de même, par dérogation à l'article 49 de la loi uniforme, en ce qui concerne la personne qui, ayant remboursé la lettre de change, en réclame le montant à ses garants.

Article 15.

Chacune des Hautes Parties contractantes est libre de décider que, dans le cas de déchéance ou de prescription, il subsistera sur son territoire une action contre le tireur qui n'a pas fait provision ou contre un tireur ou un endosseur qui se serait enrichi injustement. La même faculté existe, en cas de prescription, en ce qui concerne l'accepteur qui a reçu provision ou se serait enrichi injustement.

Article 16.

La question de savoir si le tireur est obligé de fournir provision à l'échéance et si le porteur a des droits spéciaux sur cette provision reste en dehors de la loi uniforme.

Il en est de même pour toute autre question concernant le rapport sur la base duquel a été émise la traite.

Article 17.

C'est à la législation de chacune des Hautes Parties contractantes qu'il appartient de déterminer les causes d'interruption et de suspension de la

from the party against whom he is exercising his right of recourse a commission the amount of which shall be determined by the national law.

The same applies by derogation from Article 49 of the Uniform Law, to a person who, having taken up and paid the bill of exchange, claims the amount from the parties liable to him.

Article 15.

Each of the High Contracting Parties is free to decide that, in the event of extinctive prescription (*déchéance*) or limitation of actions (*prescription*), proceedings may be taken in its territory against a drawer who has not provided cover (*provision*) for the bill, or against a drawer or endorser who has made an inequitable gain. The same right exists in the case of limitation of action as regards an acceptor who has received cover or made an inequitable gain (*se serait enrichi injustement*).

Article 16.

The question whether the drawer is obliged to provide cover (*provision*) at maturity and whether the holder has special rights to this cover remains outside the scope of the Uniform Law.

The same applies to any other question concerning the legal relations on the basis of which the bill was issued.

Article 17.

It is for the legislation of each of the High Contracting Parties to determine the causes of interruption or suspension of limitation (*prescription*) in the

Enahanda bestämmelse må, med avvikelse från art. 49 i den gemensamma växellagen, givas i fråga om den, som, efter att hava inlöst växel, återkräver dess belopp hos någon, som i förhållande till honom har att svara för växeln.

Artikel 15.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma att, när växelfordran preskriberats eller växelrätt gått förlorad genom försummelse i växelförfarandet, på denna Höga kontraherande parts område skall kvarstå krav emot utställare, som ej lämnat täckning, eller mot utställare eller överlåtare, som gjort obehörig vinst. Enahanda rätt skall med hänsyn till preskription stå öppen i fråga om godkännare, som bekommit täckning eller gjort obehörig vinst.

Artikel 16.

Frågan, huruvida utställare är förpliktad att vid förfallotiden lämna täckning, och huruvida växel innehavaren äger särskild rätt till lämnad täckning, faller utanför den gemensamma växellagens område.

Detsamma gäller om alla andra frågor rörande förhållanden, som ligga till grund för växels utställande.

Artikel 17.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att i sin lagstiftning fastställa de omständigheter, som medföra, att preskription av växelfordran, som dess domstolar hava att pröva, avbrytes eller under viss tid icke löper.

prescription des actions résultant d'une lettre de change dont ses tribunaux ont à connaître.

Les autres Hautes Parties contractantes ont la faculté de déterminer les conditions auxquelles elles reconnaîtront de pareilles causes. Il en est de même de l'effet d'une action comme moyen de faire courir le délai de prescription prévu par l'article 70, alinéa 3 de la loi uniforme.

Article 18.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que certains jours ouvrables seront assimilés aux jours fériés légaux en ce qui concerne la présentation à l'acceptation ou au paiement et tous autres actes relatifs à la lettre de change.

Article 19.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut déterminer la dénomination à adopter dans les lois nationales pour les titres visés à l'article 75 de la loi uniforme ou dispenser ces titres de toute dénomination spéciale pourvu qu'ils contiennent l'indication expresse qu'ils sont à ordre.

Article 20.

Les dispositions des articles 1 à 18 de la présente annexe, relatives à la lettre de change, s'appliquent également au billet à ordre.

Article 21.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de restreindre l'engagement mentionné

case of actions on bills of exchange which come before its courts.

The other High Contracting Parties are entitled to determine the conditions subject to which they will recognise such causes. The same applies to the effect of an action as a means of indicating the commencement of the period of limitation (*prescription*) laid down in Article 70, paragraph 3, of the Uniform Law.

Article 18.

Each of the High Contracting Parties has the right to prescribe that certain business days shall be assimilated to legal holidays (*jours fériés légaux*) as regards presentment for acceptance or payment and all other acts relating to bills of exchange.

Article 19.

Each of the High Contracting Parties may determine the denomination to be adopted in the national laws for the instruments referred to in Article 75 of the Uniform Law, or may exempt them from any special denomination, provided that they contain an express mention that they are drawn to order.

Article 20.

The provisions of Articles 1 to 18 of the present Annex with regard to bills of exchange apply likewise to promissory notes.

Article 21.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to restrict the undertaking mentioned in Article 1 of

Det står de övriga Höga kontraherande parterna fritt att bestämma, under vilka förutsättningar de vilja tillerkänna sådana omständigheter verkan. Det samma gäller frågan om vad slags anhängiggörande av anspråk skall anses bilda utgångspunkt för sådan preskription, som avses i art. 70 tredje stycket av den gemensamma växellagen.

Artikel 18.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att, i fråga om växels uppvisande till godkännande eller betalning och andra åtgärder med avseende å växel, vissa söckendagar skola likställas med helgdagar.

Artikel 19.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma den benämning, som i dess lagstiftning skall givas åt handling, varom sägs i art. 75 av den gemensamma växellagen, så ock stadga, att saknaden av särskild benämning skall vara utan betydelse, så framt handlingen uttryckligen angiver, att den är ställd till order.

Artikel 20.

Bestämmelserna i art. 1—18 av denna bilaga äga tillämpning jämväl å egna växlar.

Artikel 21.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att inskränka den i art. 1 av konventionen omförmälda förpliktelse till att gälla allenast dragna växlar och att icke på sitt område införa de i andra avdel-

dans l'article premier de la Convention aux seules dispositions sur la lettre de change et de ne pas introduire dans son territoire les dispositions sur le billet à ordre contenues dans le titre II de la loi uniforme. Dans ce cas, la Haute Partie contractante qui a profité de cette réserve ne sera considérée comme partie contractante que pour ce qui concerne la lettre de change.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve également la faculté de faire des dispositions concernant le billet à ordre l'objet d'un règlement spécial qui sera entièrement conforme aux stipulations du titre II de la loi uniforme et qui reproduira les règles sur la lettre de change auxquelles il est renvoyé, sous les seules modifications résultant des articles 75, 76, 77 et 78 de la loi uniforme et des articles 19 et 20 de la présente annexe.

Article 22.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'édicter des dispositions exceptionnelles d'ordre général relatives à la prorogation des délais concernant les actes conservatoires des recours et à la prorogation des échéances.

Article 23.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à reconnaître les dispositions adoptées par toute Haute Partie contractante en vertu des articles 1 à 4, 6, 8 à 16 et 18 à 21 de la présente annexe.

the Convention to the provisions dealing with bills of exchange only, and not to introduce into its territory the provisions dealing with promissory notes contained in Title II of the Uniform Law. In this case the High Contracting Party making use of this reservation shall only be regarded as a contracting party in respect of bills of exchange.

Each of the High Contracting Parties further reserves the right to embody the provisions concerning promissory notes in a special regulation, which shall exactly conform to the stipulations in Title II of the Uniform Law and which shall reproduce the rules on bills of exchange to which reference is made, subject only to the modifications resulting from Articles 75, 76, 77 and 78 of the Uniform Law and from Articles 19 and 20 of the present Annex.

Article 22.

Each of the High Contracting Parties has the right to adopt exceptional measures of a general nature relating to the extension of the limits of time for conservatory measures in relation to recourse (*actes conservatoires des recours*) and to the extension of maturities.

Article 23.

Each of the High Contracting Parties undertakes to recognise the provisions adopted by every other High Contracting Party in virtue of Articles 1 to 4, 6, 8 to 16 and 18 to 21 of the present Annex.

ningen av den gemensamma växellagen upptagna stadganden om egna växlar. Om så sker, skall den Höga kontraherande part, som begagnar sig av förbehållet, icke anses såsom kontraherande i fråga om annat än dragna växlar.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig likaledes rätt att i fråga om egna växlar utfärda en särskild lag, vilken i så fall skall vara helt överensstämmande med föreskrifterna i andra avdelningen av den gemensamma växellagen och återgiva de bestämmelser om dragna växlar, till vilka i sagda avdelning hänvisas, utan andra förändringar än dem, som följa av artiklarna 75, 76, 77 och 78 i den gemensamma växellagen och artiklarna 19 och 20 i förövarande bilaga.

Artikel 22.

Envar av de Höga kontraherande parterna har rätt att i undantagsfall meddela bestämmelser av allmän art, innebärande förlängning av såväl tiden för åtgärder till bevarande av återgångskrav som förfallotider.

Artikel 23.

Envar av de Höga kontraherande parterna utfäster sig att erkänna de bestämmelser, som av någon annan bland dem meddelats på grund av art. 1—4, 6, 8—16 eller 18—21 i denna bilaga.

Protocole de la convention.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, en date de ce jour, portant Loi uniforme sur les lettres de change et billets à ordre, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1932 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1932, les conditions prévues à l'article VI, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement dès leur mise en vigueur, les dispo-

Protocol to the Convention.

At the time of signing the Convention of this day's date providing a Uniform Law for bills of exchange and promissory notes, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The Members of the League of Nations and the non-Member States who may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1932, undertake to forward, within fifteen days from that date, a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If on November 1st, 1932, the conditions laid down in the first paragraph of Article VI for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of Nations shall convene a meeting of the Members of the League and the non-Member States which have signed the Convention or acceded to it.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to remedy it.

C.

The High Contracting Parties shall Communicate to each other, immediately upon their coming into force, the

Protokoll till konventionen.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen om gemensam växellag hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1932 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avläta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1932 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 6 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

sitions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

FAIT à Genève, le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

IN FAITH WHEREOF the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE at Geneva, the seventh day of June, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-Member States represented at the Conference.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den sjunde juni nittonhundratrettio i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädde å konferensen.

**Convention destinée à régler
certains conflits de lois en
matière de lettres de change
et de billets à ordre.**

Désireux d'adopter des règles pour résoudre certains conflits de lois en matière de lettre de change et de billet à ordre, ont désigné pour leurs plénipotentiaires savoir:

lequels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, les unes vis-à-vis des autres, à appliquer pour la solution des conflits de lois ci-dessous énumérés, en matière de lettre de change et de billets à ordre, les règles indiquées dans les articles suivants.

Article 2.

La capacité d'une personne pour s'engager par lettre de change et billet à ordre est déterminée par sa loi nationale. Si cette loi nationale déclare compétente la loi d'un autre pays, cette dernière loi est appliquée.

La personne qui serait incapable, d'après la loi indiquée par l'alinéa précédent, est, néanmoins valablement tenue, si la signature a été donnée sur le

**Convention for the Settlement
of certain Conflicts of Laws
in connection with Bills of Ex-
change and Promissory Notes.**

Being desirous of adopting rules to settle certain conflicts of laws in connection with bills of exchange and promissory notes, have appointed as their Plenipotentiaries the following:

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article 1.

The High Contracting Parties mutually undertake to apply, for the settlement of the conflicts of law hereinafter mentioned, in connection with bills of exchange and promissory notes, the rules set out in the following articles.

Article 2.

The capacity of a person to bind himself by a bill of exchange or promissory note shall be determined by his national law. If this national law provides that the law of another country is competent in the matter, this latter law shall be applied.

A person who lacks capacity, according to the law specified in the preceding paragraph, is nevertheless bound, if his signature has been given

Konvention

för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område.

som finna det önskvärt att genomföra regler för lösande av vissa lagkonflikter i fråga om växlar, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava delgivit varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

De Höga kontraherande parterna förbinda sig ömsesidigt att, för lösande av här nedan omförmälda lagkonflikter rörande växlar, tillämpa de regler, som angivas i här följande artiklar.

Artikel 2.

En persons behörighet att ingå växelförbindelse varde prövad efter lagen i den stat han tillhör. Skulle i nämnda lag ett annat lands lag förklaras skola äga tillämpning, lände denna senare lag till efterrättelse.

Är någon, enligt lag, som sålunda skall gälla, obehörig att ingå växelförbindelse, vare han ändock för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom ett land, enligt vars lag han därtill ägde behörighet.

territoire d'un pays d'après la législation duquel la personne aurait été capable.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de ne pas reconnaître la validité de l'engagement pris en matière de lettre de change et de billet à ordre par l'un de ses ressortissants et qui ne serait tenu pour valable dans le territoire des autres Hautes Parties contractantes que par application de l'alinéa précédent du présent article.

Article 3.

La forme des engagements pris en matière de lettre de change et de billet à ordre est réglée par la loi du pays sur le territoire duquel ces engagements ont été souscrits.

Cependant, si les engagements souscrits sur une lettre de change ou un billet à ordre ne sont pas valables d'après les dispositions de l'alinéa précédent, mais qu'ils soient conformes à la législation de l'Etat où un engagement ultérieur a été souscrit, la circonstance que les premiers engagements sont irréguliers en la forme n'infirme pas la validité de l'engagement ultérieur.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que les engagements pris en matière de lettre de change et de billet à ordre à l'étranger par un de ses ressortissants seront valables à l'égard d'un autre de ses ressortissants sur son territoire, pourvu qu'ils aient été pris dans la forme prévue par la loi nationale.

Article 4.

Les effets des obligations de l'accepteur d'une lettre de change et du souscripteur d'un billet à ordre sont dé-

terminés dans tout territoire dans lequel, d'après la loi en vigueur, il n'aurait pas la capacité requise.

Each of the High Contracting Parties may refuse to recognise the validity of a contract by means of a bill of exchange or promissory note entered into by one of its nationals which would not be deemed valid in the territory of the other High Contracting Parties otherwise than by means of the application of the preceding paragraph of the present article.

Article 3.

The form of any contract arising out of a bill of exchange or promissory note is regulated by the laws of the territory in which the contract has been signed.

If, however, the obligations entered into by means of a bill of exchange or promissory note are not valid according to the provisions of the preceding paragraph, but are in conformity with the laws of the territory in which a subsequent contract has been entered into, the circumstance that the previous contracts are irregular in form does not invalidate the subsequent contract.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that contracts by means of a bill of exchange and promissory note entered into abroad by one of its nationals shall be valid in respect of another of its nationals in its territory, provided that they are in the form laid down by the national law.

Article 4.

The effects of the obligations of the acceptor of a bill of exchange or maker of a promissory note are determined

Envar av de Höga kontraherande parterna står öppet att vägra erkänna en växelförbindelse, som ingåtts av någon dess medborgare under sådana omständigheter, att den endast på grund av nästföregående stycke skulle anses giltig inom de övriga Höga kontraherande parternas område.

Artikel 3.

I fråga om växelförbindelses form skall lagen å den ort, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse.

Där, på grund av vad sålunda är sagt, växelförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit å viss annan ort, där förbindelse senare åtecknats växeln, må den tidigare förbindelsens felaktiga form ej medföra, att den senare förbindelsen anses ogiltig.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att växelförbindelse, som någon dess medborgare utömlands åtager sig, och som i fråga om formen uppfyller fordringarna i dess egen lagstiftning, skall inom dess område vara gällande emot annan dess medborgare.

Artikel 4.

Verkan av den utfästelse, som innebäres i godkännande av dragen växel eller utställande av egen växel, bedömes enligt lagen å den ort, där växeln skall betalas.

terminés par la loi du lieu où ces titres sont payables.

Les effets que produisent les signatures des autres obligés par lettre de change ou billet à ordre sont déterminés par la loi du pays sur le territoire duquel les signatures ont été données.

Article 5.

Les délais de l'exercice de l'action en recours restent déterminés pour tous les signataires par la loi du lieu de la création du titre.

Article 6.

La loi du lieu de la création du titre détermine si le porteur d'une lettre de change acquiert la créance qui a donné lieu à l'émission du titre.

Article 7.

La loi du pays où la lettre de change est payable règle la question de savoir si l'acceptation peut être restreinte à une partie de la somme ou si le porteur est tenu ou non de recevoir un paiement partiel.

La même règle s'applique quant au paiement en matière de billet à ordre.

Article 8.

La forme et les délais du protêt, ainsi que la forme des autres actes nécessaires à l'exercice ou à la conservation des droits en matière de lettre de change et de billet à ordre, sont réglés par les lois du pays sur le territoire duquel doit être dressé le protêt ou passé l'acte en question.

by the law of the place in which these instruments are payable.

The effects of the signatures of the other parties liable on a bill of exchange or promissory note are determined by the law of the country in which is situated the place where the signatures were affixed.

Article 5.

The limits of time for the exercise of rights of recourse shall be determined for all signatories by the law of the place where the instrument was created.

Article 6.

The question whether there has been an assignment to the holder of the debt which has given rise to the issue of the instrument is determined by the law of the place where the instrument was issued.

Article 7.

The question whether acceptance may be restricted to part of the sum or whether the holder is bound to accept partial payment is governed by the law of the country in which the bill of exchange is payable.

The same rule governs the payment of promissory notes.

Article 8.

The form of and the limits of time for protest, as well as the form of the other measures necessary for the exercise or preservation of rights concerning bills of exchange or promissory notes, are regulated by the laws of the country in which the protest must be drawn up or the measures in question taken.

Verkan av andra växelgäldenärers påskrift å växeln bedömes enligt lagen i det land, där påskriften tecknats.

Artikel 5.

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga växelgäldenärer beräknas enligt lagen å den ort, där växeln utställdes.

Artikel 6.

Enligt lagen å den ort, där växel dragits, bedömes, huruvida växelnehavare skall anses hava förvärvat den fordran, som föranlett dess utställande.

Artikel 7.

Huruvida godkännande av växel må inskränkas till en del av växelsumman, samt huruvida växelnehavare äger vägra mottaga avbetalning å växelsumman skall bedömas enligt lagen i det land, där växeln skall betalas.

Artikel 8.

Beträffande sättet för upptagande av protest och tiden, inom vilken den bör upptagas, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av växel, lände till efterrättelse lagen i det land, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, bör verkställas.

Article 9.

La loi du pays où la lettre de change ou le billet à ordre sont payables détermine les mesures à prendre en cas de perte ou de vol de la lettre de change ou de billet à ordre.

Article 10.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer les principes de droit international privé consacrés par la présente Convention en tant qu'il s'agit:

1° D'un engagement pris hors du territoire d'une des Hautes Parties contractantes;

2° D'une loi qui serait applicable d'après ces principes et qui ne serait pas celle d'une des Hautes Parties contractantes.

Article 11.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, les dispositions de la présente Convention ne seront pas applicables aux lettres de change et aux billets à ordre déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article 12.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 6 septembre 1930 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 13.

La présente Convention sera ratifiée.

Article 9.

The measures to be taken in case of the loss or theft of a bill of exchange or promissory note are determined by the law of the country in which the bill of exchange or promissory note is payable.

Article 10.

Each of the High Contracting Parties reserves to itself the right not to apply the principles of private international law contained in the present Convention so far as concerns:

1. An obligation undertaken outside the territory of one of the High Contracting Parties;

2. Any law which may be applicable in accordance with these principles and which is not a law in force in the territory of any High Contracting Party.

Article 11.

In the territory of each of the High Contracting Parties the provisions of the present Convention shall not apply to bills of exchange or promissory notes already issued at the time of the coming into force of the present Convention.

Article 12.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until September 6th, 1930, on behalf of any Member of the League of Nations or non-Member State.

Article 13.

The present Convention shall be ratified.

Artikel 9.

I fråga om de åtgärder, som må vidtagas, när växel stulits eller förkommit, gälle lagen i den stat, där växeln skall betalas.

Artikel 10.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke tillämpa de i förevarande konvention givna regler i vad angår:

1) växelförbindelse, som ingåtts utanför de Höga kontraherande parternas områden,

2) lagstiftning i stat, som ej anslutit sig till konventionen, när enligt de i konventionen antagna regler sådan lagstiftning skulle vara tillämplig.

Artikel 11.

Bestämmelserna i denna konvention skola ej äga tillämpning å växlar, som utgivits före konventionens ikraftträdande.

Artikel 12.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall anses tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 6 september 1930, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Artikel 13.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1932 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres parties à la présente Convention.

Article 14.

A partir du 6 septembre 1930, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous ceux qui auront signé ou adhéré à la présente Convention.

Article 15.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentées d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera la quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 13 et 14, signalera spécialement que les ratifications ou

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1932, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-Member States parties to the present Convention.

Article 14.

As from September 6th, 1930, any Member of the League of Nations and any non-Member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all States which have signed or acceded to the present Convention.

Article 15.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-Member States, which shall include three of the Members of the League permanently represented on the Council.

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession, in accordance with the first paragraph of the present article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notifications provided for in Articles 13 and 14, shall state in particular

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1932 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som deltagit i konventionen.

Artikel 14.

Från och med den 6 september 1930 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla dem, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel 15.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädade i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 13 och 14, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 16.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 15 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 17.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne la Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article 18.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur, pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la révision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present article have been received.

Article 16.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article 15 shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 17.

The present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of that Member of the League or non-Member State; such denunciation shall take effect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the other High Contracting Parties.

Each denunciation shall take effect only as regards the High Contracting Party on whose behalf it has been made.

Article 18.

Every Member of the League of Nations and every non-Member State in respect of which the present Convention is in force may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of that Convention.

Artikel 16.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 15 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 17.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla övriga Höga kontraherande parter.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den Höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel 18.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare, med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres de la Société des Nations ou Etats non membre entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an, par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 19.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat;

If such request after being communicated to the other Members of the League of Nations or non-Member States between whom the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article 19.

Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not assume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate; and the present Convention shall not apply to any territories named in such declaration.

Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Convention shall apply to all or any of his territories which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph and the Convention shall apply to all the territories named in such notice ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Any High Contracting Party may at any time declare that he desires that the present Convention shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate and the Convention shall cease to apply to the terri-

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel 19.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 20.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur. Elle sera ultérieurement publiée aussitôt que possible au *Recueil des Traités* de la Société des Nations.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

tories named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 20.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force. It shall then be published as soon as possible in the League of Nations *Treaty Series*.

IN FAITH WHEREOF the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

DONE at Geneva, the seventh day of June, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-Member States represented at the Conference.

Artikel 20.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet. Den skall därefter snarast möjligt kungöras i förbundets traktatsamling.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdat i Genève den sjunde juni nittonhundratrettio i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

Protocole de la convention.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, en date de ce jour, destinée à régler certains conflits de lois en matière de lettres de change et de billets à ordre, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1932 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1932, les conditions prévues à l'article 15, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Protocol to the Convention.

At the time of signing the Convention of this day's date for the settlement of certain conflicts of law in connection with bills of exchange and promissory notes, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The Members of the League of Nations and the non-Member States who may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1932, undertake to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If on November 1st, 1932, the conditions laid down in Article 15, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of Nations shall convene a meeting of the Members of the League and the non-Member States which have signed the Convention or acceded to it.

Protokoll till konventionen.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen för reglerande av vissa lagkonflikter i fråga om växlar hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1932 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1932 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 15 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

FAIT à Genève, le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to remedy it.

C.

The High Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

IN FAITH WHEREOF the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE at Geneva, the seventh day of June, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-Member States represented at the Conference.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den sjunde juni nittonhundratrettio i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädna å konferensen.

**Convention relative au droit
de timbre en matière de lettres
de change et de billets à
ordre.**

— — — — —
Désireux de régler certains problèmes du droit de timbre dans leurs rapports avec la lettre de change et le billet à ordre, ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

— — — — —
Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Dans le cas où telle ne serait pas déjà leur législation, les Hautes Parties contractantes s'engagent à modifier leurs lois de telle sorte que la validité des engagements pris en matière de lettres de change et de billets à ordre, ou l'exercice des droits qui en découlent, ne puissent être subordonnés à l'observation des dispositions sur le timbre.

Elles peuvent toutefois suspendre l'exercice de ces droits jusqu'à l'acquiescement des droits de timbre qu'elles ont prescrits ainsi que des amendes encourues. Elles peuvent également décider que la qualité et les effets de titre immédiatement exécutoire qui, d'après leurs législations, seraient attribués à la lettre de change et au

**Convention on the Stamp
Laws in Connection with Bills
of Exchange and Promissory
Notes.**

— — — — —
Being desirous of settling certain problems concerning the stamp laws in their relation with bills of exchange and promissory notes, have appointed as their Plenipotentiaries the following:

— — — — —
Who, having communicated their full powers found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article 1.

If their laws do not already make provision to this effect, the High Contracting Parties undertake to alter their laws so that the validity of obligations arising out of a bill of exchange or a promissory note or the exercise of the rights that flow therefrom shall not be subordinated to the observance of the provisions concerning the stamp.

Nevertheless, the Contracting Parties may suspend the exercise of these rights until payment of the stamp duties they prescribe or of any penalties incurred. They may also decide that the quality and effects of an instrument "immediately executory" which, according to their legislation may be attributed to a bill

Konvention rörande stämpel å växlar.

som finna önskvärt, att vissa till stämpellagstiftningen hörande spörsmål, som beröra växlar, bliva reglerade, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

vilka, efter att hava avlämnat sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser.

Artikel 1.

De Höga kontraherande parterna förbinda sig att, så framt ej deras nuvarande lagstiftning sådant innehåller, ändra denna därhän, att giltigheten av växelförbindelse eller utövandet av rätt, som grundas å sådan förbindelse, icke skall göras beroende av att bestämmelserna om stämpel å växel iakttagas.

De äga dock stadga, att med sådan rätts utövande skall anstå, till dess stämpelbelopp och böter, som må vara stadgade för försummelse att åsätta stämpel, blivit erlagda. De äga ock bestämma, att den egenskap av omedelbart exekutorisk handling, som enligt deras lagar tillkommer växel, skall vara underkastad det villkor, att stämpelskatt redan vid växelns tillkomst blivit behörigen erlagd i enlighet med gällande lagstiftning.

billet à ordre, seront subordonnés à la condition que le droit de timbre ait été, dès la création du titre, dûment acquitté conformément aux dispositions de leurs lois.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de restreindre l'engagement mentionné à l'alinéa premier aux seules lettres de change.

Article 2.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 6 septembre 1930 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 3.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1932 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres parties à la présente Convention.

Article 4.

A partir du 6 septembre 1930, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

of exchange and promissory note, shall be subject to the condition that the stamp law has, from the issue of the instrument, been duly complied with in accordance with their laws.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to restrict the undertaking mentioned in paragraph 1 to bills of exchange only.

Article 2.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until September 6th, 1930, on behalf of any Member of the League of Nations or non-Member State.

Article 3.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1932, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-Member States Parties to the present Convention.

Article 4.

As from September 6th, 1930, any Member of the League of Nations and any non-Member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att inskränka den i första stycket avsedda förpliktelsen till dragna växlar.

Artikel 2.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 6 september 1930, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Artikel 3.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1932 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som deltaga i konventionen.

Artikel 4.

Från och med den 6 september 1930 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous ceux qui ont signé ou adhéré à la présente Convention.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all States which have signed or acceded to the present Convention.

Article 5.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations en faisant les notifications prévues aux articles 3 et 4 signalera, spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 5.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-Member States, which shall include three of the Members of the League permanently represented on the Council.

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notifications provided for in Articles 3 and 4, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article 6.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 5 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 6.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article 5 shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 7.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date

Article 7.

The present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla dem, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel 5.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädade i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 3 och 4, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel 6.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 5 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 7.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen

à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne la Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article 8.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur, pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an, par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer, au moment de la signature de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'enten-

entered into force in respect of that Member of the League or non-Member State; such denunciation shall take effect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the other High Contracting Parties.

Each denunciation shall take effect only as regards the High Contracting Party on whose behalf it has been made.

Article 8.

Every Member of the League of Nations and every non-Member State in respect of which the present Convention is in force, may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of that Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-Member States between whom the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article 9.

Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not assume any obligations in respect of

inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla övriga Höga kontraherande parter.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den Höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel 8.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare, med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel 9.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så

dent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 10.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur. Elle sera ultérieurement publiée aussitôt que possible au *Recueil des Traités* de la Société des Nations.

all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate; and the present Convention shall not apply to any territories named in such declaration.

Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Convention shall apply to all or any of his territories which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph and the Convention shall apply to all the territories named in such notice ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Any High Contracting Party may at any time declare that he desires that the present Convention shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate and the Convention shall cease to apply to the territories named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 10.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force. It shall then be published as soon as possible in the League of Nations *Treaty Series*.

sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikl 10.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet. Den skall därefter snarast möjligt kungöras i förbundets traktatsamling.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires
susnommés ont signé la présente Con-
vention.

FAIT à Genève, le sept juin mil neuf
cent trente, en simple expédition qui
sera déposée dans les archives du
Secrétariat de la Société des Nations;
copie conforme en sera transmise à
tous les Membres de la Société des Na-
tions et à tous les Etats non membres
représentés à la Conférence.

IN FAITH WHEREOF the above-men-
tioned Plenipotentiaries have signed
the present Convention.

DONE at Geneva, the seventh day of
June, one thousand nine hundred and
thirty, in a single copy, which shall
be deposited in the archives of the Sec-
retariat of the League of Nations, and
of which authenticated copies shall be
delivered to all Members of the League
of Nations and non-Member States re-
presented at the Conference.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdat i Genève den sjunde juni nittonhundratrettio i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädde å konferensen.

Protocole de la convention.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, en date de ce jour, relative au droit de timbre en matière de lettre de change et de billet à ordre, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1932 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle elles se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1932, les conditions prévues à l'article 5, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

Protocol to the Convention.

At the time of signing the Convention of this day's date on the stamp laws in connection with bills of exchange and promissory notes, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The Members of the League of Nations and the non-Member States which may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1932, undertake to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If on November 1st, 1932, the conditions laid down in Article 5, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of Nations shall convene a meeting of the Members of the League and the non-Member States which have signed the Convention or acceded to it.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to meet it.

Protokoll till konventionen.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen rörande stämpel å växlar hava undertecknade, vederbörigen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1932 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1932 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 5 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

C.

The High Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

D.

1. Il est convenu que, pour ce qui concerne le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, les seuls titres auxquels s'appliquent les dispositions de la présente Convention sont les lettres de change présentées à l'acceptation, acceptées ou payables ailleurs que dans le Royaume-Uni.

2. La même limitation s'appliquera en ce qui concerne toute colonie, protectorat ou territoire placé sous la suzeraineté ou le mandat de sa Majesté Britannique auquel la Convention deviendrait applicable en vertu de l'article 9, pourvu, cependant, qu'une notification ayant pour objet cette limitation soit adressée au Secrétaire général de la Société des Nations avant la date à laquelle l'application de ladite Convention entrera en vigueur pour ce territoire.

3. Il est également convenu que, pour ce qui concerne l'Irlande du Nord, les dispositions de la présente Convention ne s'appliqueront qu'avec telles modifications qui seraient estimées nécessaires.

4. Le gouvernement de tout Membre de la Société des Nations ou Etat non membre, désireux d'adhérer à la Convention en vertu de l'article 4 sous les limitations spécifiées à l'alinéa 1 ci-dessus, peut en informer le Secrétaire

D.

1. It is agreed that, in so far as concerns the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the only instruments to which the provisions of this Convention shall apply are bills of exchange presented for acceptance or accepted or payable elsewhere than in the United Kingdom.

2. A similar limitation shall apply in the case of any colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate of His Britannic Majesty to which the Convention may become applicable in virtue of Article 9, provided that a notification claiming such limitation is addressed to the Secretary-General of the League of Nations before the date on which the application of the Convention to such territory takes effect.

3. It is further agreed that in so far as concerns Northern Ireland the provisions of this Convention shall only apply with such modifications as may be found necessary.

4. The Government of any Member of the League of Nations or non-Member States which is ready to accede to the Convention under Article 4, but desires to be allowed the limitation specified in paragraph 1 above,

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

D.

1. I vad angår det Förenade Konungariket Storbritannien och Norra Irland skola bestämmelserna i förevarande konvention icke äga tillämpning å andra handlingar än växlar, som äro uppvisade till godkännande, godkända eller betalbara utanför det Förenade Konungariket.

2. Samma inskränkning gäller i fråga om en var av de under Hans Brittiska Majestäts överhöghet stående kolonier, protektorat eller territorier, varå enligt art. 9 konventionen skulle erhålla tillämpning, under förutsättning dock att ett meddelande om denna inskränkning avlåtes till Nationernas förbunds generalsekreterare före den dag, då konventionen träder i kraft för detta område.

3. Det är likaledes överenskommet att, i vad angår Norra Irland, konventionen skall vara underkastad de jämkningar, som befinnas nödvändiga.

4. Skulle en medlem av Nationernas förbund eller en utom förbundet stående stat önska att med tillämpning av art. 4 biträda konventionen med liknande begränsning, som angives i här förut upptagna första stycket, äge sagda stats regering meddela detta till Nationernas förbunds generalsekreterare. Denne skall befordra meddelandet till regeringen i varje till förbundet hörande eller utom detsamma stående stat, å vars vägnar konventionen undertecknats, eller

général de la Société des Nations. Celui-ci communiquera cette notification aux gouvernements de tous les Membres de la Société des Nations et des Etats non membres au nom desquels la Convention aura été signée et au nom desquels il y aura été adhéré, en leur demandant s'ils ont des objections à présenter. Si, sans un délai de six mois à partir de ladite communication, aucune objection n'a été soulevée, la participation à la Convention du pays invoquant la limitation en question sera considérée comme acceptée sous cette limitation.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

FAIT à Genève, le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

may inform the Secretary-General of the League of Nations to this effect, and the Secretary-General shall forthwith communicate this notification to the Governments of all Members of the League and non-Member States on whose behalf the Convention has been signed or accessions thereto deposited and inquire if they have any objection thereto. If within six months of the date of the communication of the Secretary-General no objections have been received, the limitation shall be deemed to have been accepted.

IN FAITH WHEREOF the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE at Geneva, the seventh day of June, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-Member States represented at the Conference.

som biträtt densamma, med förfrågan, huruvida de hava invändningar att framställa. Skulle under en tid av sex månader från generalsekreterarens meddelande ej någon invändning framställas, skall rätten att med den angivna inskränkningen biträda konventionen anses vara medgiven.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den sjunde juni nittonhundratrettio i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädde å konferensen.

Acte final.

Les Gouvernements de — — — —

Ayant accepté l'invitation qui leur a été adressée en vertu d'une décision du Conseil de la Société des Nations, en date du 14 juin 1929, pour prendre part à une Conférence internationale pour l'unification du droit en matière de lettres de change, billets à ordre et chèques,

Ont, en conséquence, désigné comme délégués, conseillers techniques et secrétaires:

qui se sont réunis à Genève, le 13 mai 1930, — — — —

A la suite des délibérations consignées aux procès-verbaux des séances, la Conférence a élaboré, avec les protocoles y relatifs, les trois Conventions suivantes:

1. Convention portant loi uniforme sur les lettres de change et billets à ordre;

2. Convention destinée à régler certains conflits de lois en matière de lettre de change et de billet à ordre;

3. Convention relative au droit de timbre en matière de lettre de change et de billet à ordre.

La Conférence a également émis les vœux ci-après:

I.

La Conférence, dans le but d'éviter que soient adoptés des textes de la loi

Final Act.

The Governments of — — — —

Having accepted the invitation extended to them in virtue of a decision by the Council of the League of Nations, dated June 14th, 1929, to take part in an international Conference for the unification of laws on bills of exchange, promissory notes and cheques,

Have in consequence appointed as delegates, technical advisers and secretaries:

Who assembled at Geneva on May 13th, 1930 — — — —

In the course of discussions, which are recorded in the Minutes of the Meetings, the Conference framed, together with the protocols relating thereto, the three following conventions:

1. Convention providing uniform law on bills of exchange and promissory notes;

2. Convention for the settlement of certain conflicts of laws in connection with bills of exchange and promissory notes;

3. Convention on stamp laws in connection with bills of exchange and promissory notes.

The Conference also made the following recommendations:

I.

In order to avoid the adoption of texts of the Uniform Law translated in

Slutakt.

Regeringarna i — — — — —
 — — — — — hava,

efter antagande av den inbjudan, som på grund av Nationernas förbunds råds beslut av den 14 juni 1929 riktats till dem att deltaga i en internationell konferens för åstadkommande av enhetlighet på växel- och checkrättens område,

till delegerade, tekniska rådgivare och sekreterare utsett:

— — — — —
 vilka sammanträtt i Genève den 13 maj 1930 — — — — —
 — — — — —.

På grundvalen av överläggningar, som återgivas i sammanträdesprotokollen, har konferensen utarbetat följande tre konventioner jämte till desamma hörande protokoll:

1. Konvention om gemensam växellag.
2. Konvention för reglerande av vissa lagkonflikter i fråga om växlar.
3. Konvention rörande stämpel å växlar.

Konferensen har tillika framlagt följande önskemål:

I.

Till förebyggande av att den gemensamma växellagen varder antagen i texter, som innebära olika översättning till ett och samma språk, uttalar konferen-

uniforme dans la même langue, qui présentent des divergences de traduction, émet le vœu que les Etats qui ont la même langue officielle veuillent établir d'un commun accord la traduction officielle de la loi uniforme.

II.

La Conférence émet le vœu que les Hautes Parties contractantes se notifient entre elles les listes des jours fériés légaux et des autres jours où le paiement ne peut être exigé dans leurs pays respectifs.

III.

La Conférence émet également le vœu que les parties à la Convention, portant loi uniforme sur les lettres de change et billets à ordre, se communiquent entre elles le texte des plus importantes décisions judiciaires intervenues sur leurs territoires respectifs et tombant sous l'application de ladite Convention.

IV.

La Conférence, considérant le développement que prennent dans la pratique les garanties extra-cambiales des titres de crédit, émet le vœu que l'Institut international de Rome pour l'unification du Droit privé mette à l'étude les problèmes concernant la fidejussio et l'assurance des créances cambiales en connexion avec le système général de la lettre de change et particulièrement avec l'aval.

V.

La Conférence, ayant terminé la première partie du programme de ses tra-

different ways in the same language, the Conference recommends that countries whose official language is the same should agree to establish an official translation of the Uniform Law.

II.

The Conference recommends that the High Contracting Parties should communicate to one another a list of the legal holidays and other days on which payment cannot be demanded in their respective countries.

III.

The Conference further recommends that the Parties to the Convention providing Uniform Law for Bills of Exchange and Promissory Notes should communicate to one another the text of the most important judgments given in their respective territories coming under the application of the said Convention.

IV.

The Conference, having regard to the development of the practice of giving guarantees for instruments of credit in a form not coming under the law of negotiable instruments, recommends that the International Institute for the Unification of Private Law at Rome should study the problems concerning the guaranteeing (*fidejussio*) and insurance of debts in connection with bills of exchange in their relation to the general system of bills of exchange and the "aval" in particular.

V.

The Conference, having concluded the first part of its programme, decides

sen den önskan, att stater, som äga samma officiella språk, måtte i samförstånd åvägabringa officiell översättning av lagen.

II.

Konferensen uttalar den önskan, att de Höga kontraherande parterna ömsesidigt meddela varandra förteckning å officiella helgdagar och andra dagar, då betalning icke kan krävas i de särskilda länderna.

III.

Konferensen uttalar likaledes det önskemål, att de stater, som biträtt konventionen om gemensam växellag, måtte ömsesidigt meddela varandra lydelsen av de viktigaste rättsliga avgöranden, som på konventionens grundval träffats inom de särskilda länderna.

IV.

Med hänsyn till den alltjämt ökade praktiska betydelsen av icke-växelrättslig säkerhet för kreditpapper uttalar konferensen det önskemål, att det i Rom verkande internationella institutet för enhetlig lagstiftning på privaträttens område må till utredning upptaga spörsmålen om borgen och annan garanti för växelfordringar, så vitt dessa spörsmål beröra växelrätten i det hela och särskilt frågan om växelborgen.

V.

Efter att hava fullbordat första delen av sitt arbetsprogram besluter konferensen att till ett senare sammanträde uppskjuta överläggningen rörande för-

vaux, décide de renvoyer à une session ultérieure la discussion des projets de convention relatifs au chèque, et demande au président de la Conférence de fixer, avec l'autorisation du Conseil de la Société des Nations, la date de la seconde session de la présente Conférence qui, autant que possible, devrait avoir lieu dans le courant du mois de janvier 1931.

to postpone to another session the discussion of the draft conventions on cheques, and asks the President of the Conference to fix, with the authorisation of the Council of the League of Nations, the date of the second session of the present Conference, if possible, in January 1931.

EN FOI DE QUOI, les délégués susmentionnés ont signé le présent Acte final.

IN FAIT WHEREOF, the above-mentioned delegates have signed the present Final Act.

FAIT à Genève, le sept juin mil neuf cent trente en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations. Une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Secrétaire général de la Société à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres invités à la Conférence.

DONE at Geneva, the seventh day of June one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations. Authenticated copies shall be delivered by the Secretary-General of the League to all Members of the League of Nations and to all Non-Member States invited to the Conference.

slagen till konvention om checkar och anmodar sin president att, med samtycke av Nationernas förbunds råd, bestämma dagen för konferensens andra sammanträde, vilket, så vitt möjligt, bör äga rum under loppet av januari 1931.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna slutakt.

Utfärdat i Genève den sjunde juni nittonhundratrettio i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädade å konferensen.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

	Sid.
Underdånig skrivelse	3
Förslag till växellag, avgivna av svenska, danska och norska sakkunniga	6
Motiv till det svenska lagförslaget	86
Sammanställning av förslagets bestämmelser och motsvarande bestämmelser i gällande svensk växelrätt	115
Genèvekonventionerna 1930 i fransk och engelsk text samt svensk översättning	116
<i>Konventionen om gemensam växellag jämte bilagor och protokoll</i>	<i>»</i>
Bil. I	128
Bil. II	192
Protokoll	206
<i>Konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område</i>	<i>210</i>
<i>Protokoll till konventionen</i>	<i>226</i>
<i>Konventionen rörande stämpel å växlar</i>	<i>230</i>
<i>Protokoll till konventionen</i>	<i>242</i>
<i>Slutakt</i>	<i>248</i>

Statens offentliga utredningar 1931

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättskipning. Fångvård.

Lagberedningens förslag ang. vissa internationella rättsförhållanden. 3. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar, m. m. [9]
Riktlinjer för vinnande av viss koncentration inom det svenska fångvårdsväsendet. [16]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

1928 års lönekommitté. Betänkande med förslag till avlöningsreglemente för extra ordinarie och extra tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen m. m. [12]

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Utlåtande ang. utförselbevissystemets verkningar m. m. [5]

Politi.

Socialpolitik.

Betänkande med förslag ang. arbetslöshetens motverkande genom beredskapsarbeten. [3]

Hälsa- och sjukvård.

Allmänt näringsväsen.

Utlåtande över utkast till näringslag. [13]

Fast egendom. Jordbruk med binäringar.

Jordbruksutredningens betänkanden. 4. Betänkande ang. åtgärder för fjäderfäskötselns främjande. [6]. 5. Statistisk översikt över det svenska jordbrukets utveckling och läge. [7]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Betänkande med förslag till lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker m. fl. områden. [10]
Utredning med förslag ang. premiering av välskötta mindre skogsbruk. [11]

Industri.

Ny värmeledning samt elektrisk belysningsanläggning i Nationalmuseumbyggnaden i Stockholm. [8]

Handel och sjöfart.

Provdebitering av fyr- och båkavgift samt sjömanshusavgift. [15]

Kommunikationsväsen.

Bank-, kredit- och penningväsen.

Förslag till växelag m. m. [14]

Försäkringsväsen.

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Sammandrag av yttranden över 1927 års prästlönerregleringssakkunnigas betänkande rörande nya grunder för lagstiftningen om prästerskapets avlöning och förvaltningen av den därtill anslagna egendomen. [1]
Utredning och förslag rörande läroböcker vid de allmänna läroverken och med dem jämförliga läroanstalter. [2]
Utredning och förslag av frågorna om ytterligare inskränkningar i den nuvarande folkskoleseminarieorganisationen samt om statens övertagande av de utav landstingen och vissa städer upprätthållna småskoleseminarierna m. m. [4]

Försvarsväsen.

Utrikes ärenden. Internationell rätt.